

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ad. Oct. 1890.

~~Nov. 35~~

KC 15634(2)

~~8~~

Harvard College Library

THE GIFT OF

SAMUEL ABBOTT GREEN, M.D.,

OF BOSTON.

(Class of 1851.)

14 Nov. 1888.

ANTHOLOGIA
G R A E C A

AD

1327. 8

PALATINI CODICIS

FIDEM EDITA.

EDITIO STEREOTYPA.

TOMVS II.

---

nc.
LIPSIAE

SUNTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.
1829.

Tabenpreis 7 Groschen.

KL 15634 (2)

~~9a64.35~~

~~B~~

LIBRARY

GIFT of

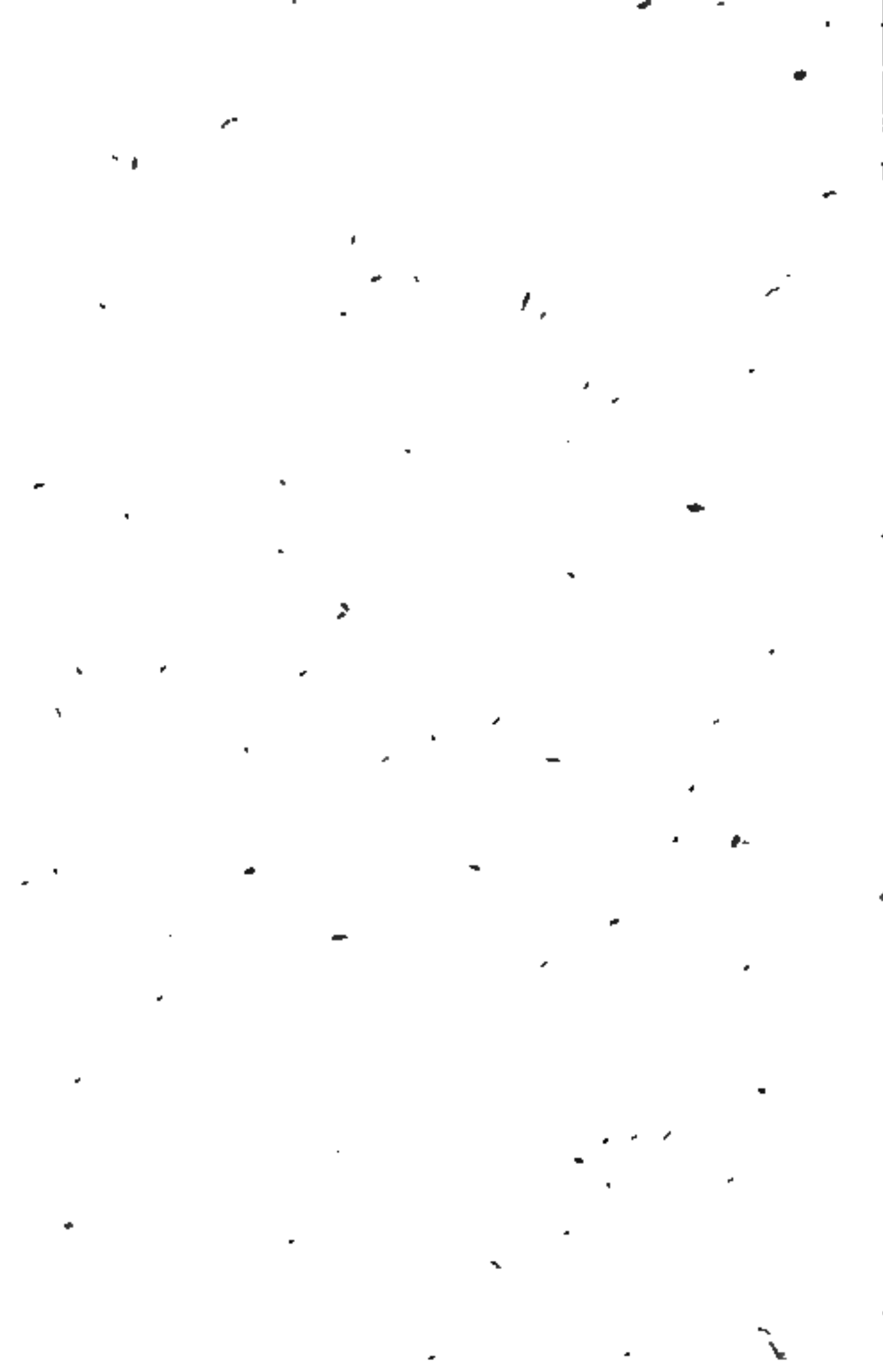
Dr. Samuel A. Green

Boston.

VIII.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΔΟΓΟΥ.

VII.

ΕΚ ΤΩΝ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

1. Ἐπιτύμβιον εἰς Ἰωάννη καὶ Θεοδοσίον

Εὐθάδε τύμβος ἔχει Θεοειδίας ἀνέρας ἐσθλοῦς,
 θεῖον Ἰωάννην, τὸν πᾶν Θεοδόσιον,
 ὃν ἀρετὴ πολὺαλβος ἐς οὐρανοῦ ἀντιγὰς ἦλθε,
 καὶ φωτὸς μετόχους δείξεν ἀκηρασίου.

2. Εἰς τὸν μέγαν Βασιλῖον τὸν Καισαρείας ἐπίσκοπον
 τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ.

Σῶμα δίχα ψυχῆς ζῶειν πάρος ἢ ἐμὲ σείο,
 Βασίλει, Χριστοῦ λάτρι φίλ', ὠδόμην·
 ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· τί μέλλομεν, οὐ μ' ἀναιέρας
 θήσεις ἐς μακάρων σὴν τε χοροστασίην;
 μή με λήπης· μή, τύμβον ἐπόμνυμι· οὐ ποτε σείο
 λήσομαι, οὐδὲ θέλων Γρηγορίοιο λόγος.

ANTHOLOGIA

G R A E C A

AD

1278

PALATINI CODICIS

FIDEM EDITA.

EDITIO STEREOTYPA.

TOMVS II.

---

^{72c.}
LIPSIAE

SUNTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.
1829.

Kadenpreis 1 Groschen.

KL 15634 (2)

~~9a64.35~~

~~8~~

Gift of

Mr. J. M. A. G.

1055

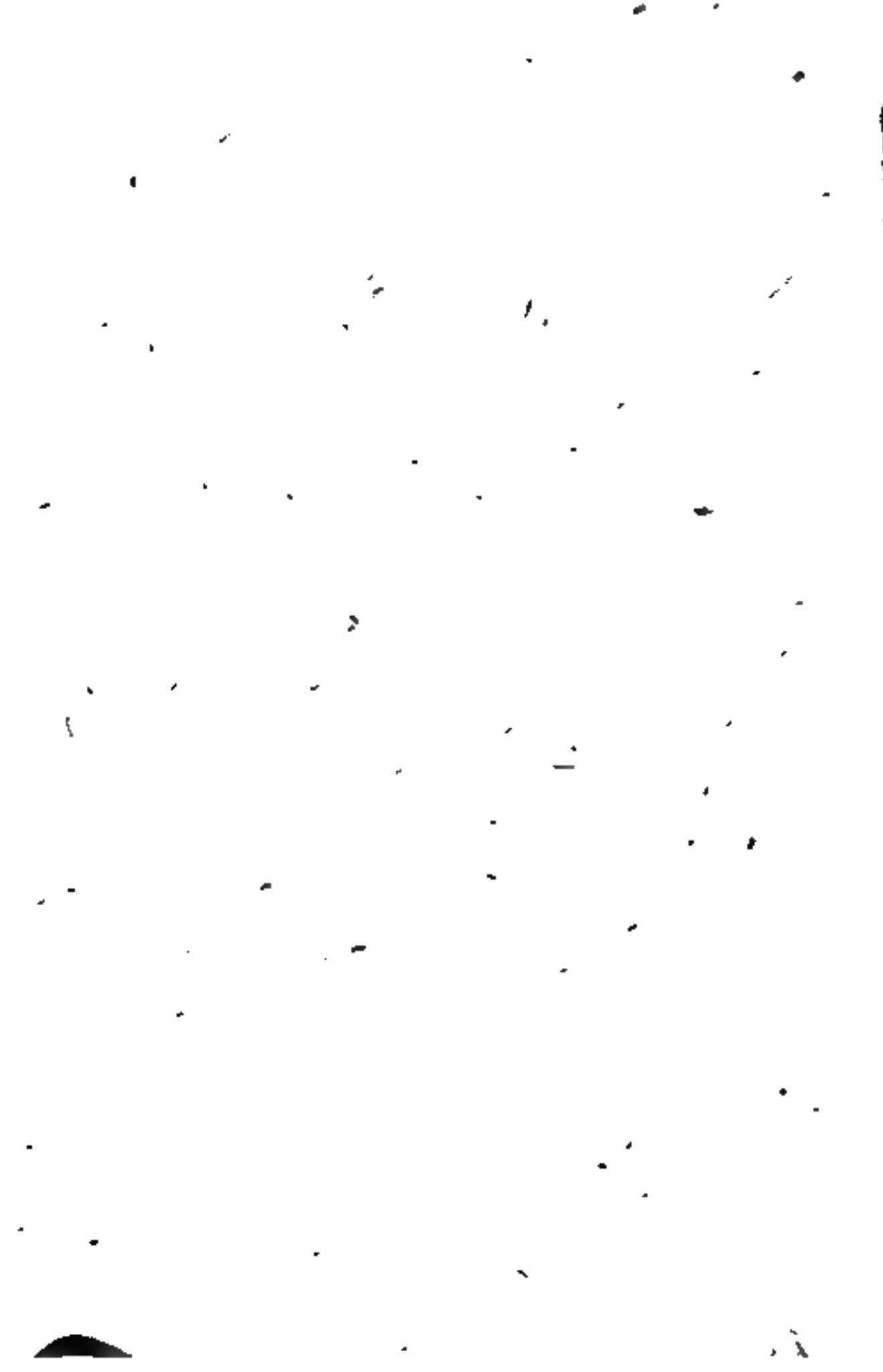
VIII.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΔΟΤΟΥ.

VIII.

ΕΚ ΤΩΝ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

1. Ἐπιτέμβριον εἰς Ἰωάννη καὶ Θεοδοσίον·

Ενθάδε τύμβος ἔχει Θεοιδέας ἀνέρας ἐσθλοὺς·
 θεῖον Ἰωάννην, τὸν πᾶν Θεοδοσίον,
 ὧν ἀριτὴ πολὺάλβος ἐς οὐρανοῦ ἄντυγας ἦλθε,
 καὶ φωτὸς μετόχους δεῖξιν ἀκηρασίου.

2. Ἐἰς τὸν μέγαν Βασίλειον τὸν Καισαρείας ἐπίσκοπον
 ἐκ τῆς ἐκ Κασπαδοκίᾳ.

Σῶμα δίχα ψυχῆς ζῶειν πάρος ἢ ἐμὲ σέιο,
 Βασίλειε, Χριστοῦ λάτρι φίλ', ὠδόμεν·
 ἀλλ' ἔτιην καὶ ἔμεινα· τί μέλλομεν; οὐ μ' ἀναείρας
 θήσεις ἐς μακάρων σὴν τε χοροστασίην;
 μή με λήπης· μή, τύμβον ἐπόμνυμι· οὐ ποτε σέιο
 λήσομαι, οὐδὰ θεῶν Γρηγορίοιο λόγος.

4 VIII. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΤΟΤ ΘΕΟΔΩΓΟΣ

3· Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἦνκα Βασιλίοιο Θεόφρονος ἤρπασε πνεῦμα
 ἡ Τριάς, ὑσπασίως ἔνθεν ἐπείγομένου,
 πᾶσα μὲν οὐρανίη στρατιὴ γήθησεν ἰόντι,
 πᾶσα δὲ Καππαδοκῶν βασιλεύσασα πόλιν
 οὐκ οἶον· κόσμος δὲ μέγ' ἔαχεν· ὤλετο κήρυξ.
 ὤλετο εἰρήνης θεσμός ἀριπρεπείας.

4· Εἰς τὸν αὐτόν.

Κόσμος ὅλος μύθοισιν ὑπ' ἀντιπάλοισιν αἰκνύσας
 αἰετῶν, ὁ Τριάδος κληρὸς δημοσθενέος·
 αἶ, αἶ, Βασιλίου δὲ μεμνῶτα χεῖλεα σιγῇ
 ἔχρειο, καὶ στήτω σοῖσι λόγοις πάρος,
 αἷς τε θυηπολήσοι· σὺ γὰρ μόνος ἴσον ἔφηνας
 καὶ βίωτον μύθῳ καὶ βίωτητι λόγον.

5· Εἰς τὸν αὐτόν.

Εἰς θεὸς ὑψιμέδων, ἓνα δ' ἄξιον ἀρχιερεῖα
 ἡμετέρη γενεὴ εἶδέν σε, Βασίλειε,
 ἄγγελον ἀτρεκέως ἐριτηχέα, ὄμμα φανερὸν
 Χριστιανοῖς ψυχῆς κάλλιπ' λαμπόμενον,
 Πόντιου Καππαδοκῶν τε μέγα κλέος· εἰπέτι καὶ νῦν,
 λίσσομ', ὑπὲρ κόσμου ἵστασο δῶρ' ἀνάγων.

6· Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐνθάδε Βασιλίοιο Βασίλειον ἀρχιερεῖα
 θέντο με Καισαρίε, Γρηγορίοιο φίλον,
 ὅν περὶ κῆρι φίλησα· θεὸς δὲ ρεῖ ὀλβία δοίη
 ἄλλα τε, καὶ ζωῆς ὡς τάχος ἀντιῶσαι

ἡμετέρης· ὃ δ' ὄνειρεν ἐπὶ χθονὶ δηθύνοντα
τήκεσθ', οὐρανίης μνωόμενον φίλης.

7. Εἰς τὸν ἀδελφόν.

Τυτ'θόν ἔτε πνείσχεις ἐπὶ χθονί, πάντα δὲ Χριστῷ
δῶκας ἄγων, ψυχὴν, σῶμα, λόγον, παλάμας,
Βασίλει, Χριστοῦ μέγα κλέος, ἔρμ' ἱερῶν,
ἔρμα πολυσχίστου νῦν πλεον' ὑπερείχης.

8. Εἰς τὸν ἀδελφόν.

ὦ μύθοι, ὦ ξυτὸς φίλης δόμος, ὦ φίλ' Ἀθῆναι,
ὦ θείου βιάτου τηλόθε συνθίσσεται,
ἵστα τέδ' ὥς Βασίλειος ἐς οὐρανόν, ὥς ποθέσκειν,
Γρηγόριος δ' ἐπὶ γῆς χεῖλαι δεσφαί φέρων.

9. Εἰς τὸν ἀδελφόν.

Καισαρίων μέγ' αἶσιμα, φράντατε ὦ Βασίλει,
βροντῇ σείο λόγας, ἀσπεροπῇ δὲ βίος·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἱδρην ἱερὴν λίπεις· ἤθελεν οὕτω
Χριστὸς, ὅπως μίξῃ ὥς τάχος οὐρανίοις.

10. Εἰς τὸν ἀδελφόν.

Βένθε' ἀπαντ' ἐδάης τὰ πνεύματος, ὅσα τ' ἔκασιν
τῆς χθονίης σοφίης, ἔμπνοον ἱερὸν ἔης·
ὀκταέτης λαοῦ θεόφρονος ἥντιν τεύνας,
τοῦτο μόνον τῶν σῶν, ὦ Βασίλει', ὀλίγον.

11. Εἰς τὸν ἀδελφόν.

Χαῖροις, ὦ Βασίλει, καὶ εἰ λίπεις ἡμᾶς, ἔμπης
Γρηγορίου τόδε σοι γράμμ' ἐπιτυμβίδιον·

6 V III. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

μῦθος ὁδ' ὃν φιλέεσκες ἔχουσ χρίος, ὦ Βασίλειε,
τῆς φιλίης, καὶ σοὶ δῶρον ἀπανκτότατον.

* *

Γρηγόριος, Βασίλειε, τῇ κόνι τῇνδ' ἀνέθηκα
τῶν ἐπιγραμματίων, θεῖε, θυωδέκεδα,

12. Εἰς τὸν ἱενοῦ πατέρα.

Ἐνθ' ἑκατονταετίας, ζωῆς βροτῆς καθύπερθε,
πνεύματι καὶ θῶκῃ τεσσαρακονταετίας,
μείλιχος, ἡδυεπής, λαμπρός, Τριῶδος ὑποφήτης,
νήδυμον ὕπνον ἔχω, Γρηγορίοιο θέμας·
ψυχὴ δὲ πτερόεσσα λάχεν θεόν· ἄλλ' ἱερῆς
ἁγῶμανοὶ κείνου καὶ τάφον ὑμφέπειτε.

13. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐκ μὲ πικρῆς ἐκάλεσσε θεὸς μέγας ἀγριελαίνης,
ποιμνῆς ἡγεμόνα θῆκε τὸν οὐδ' ὄϊων
ἔσχατον· ἐκ πλευρῆς δὲ θεόφρονος ὄλβον ἔνιμνεν·
γῆρας ἐς λιπαρὸν ἰκόμεθ' ἁμφοτέρω.
ἱρὸς ἁμῶν τεκνῶν ἀγανώτατος· εἰ δὲ τελευτήν
ἔτιλιν Γρηγόριος, οὐ μέγα· θνητὸς ἔην.

14. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐτις ὄρους καθύπερθεν ἀγνῆς ὁπὸς ἔπλετο μύστης
Μωσῆς, καὶ μεγάλου Γρηγορίοιο νόος,
ὃν ποτε τηλόθ' ἔδοντα χάρις μέγαν ἀρχιερεῖα
θήκατο· νῦν δ' ἱερῆς ἐγγὺς ἔχει Τριῶδος.

15. Εἰς τὸν αὐτόν.

Αὐτὸς νῆον ἔρεψα θεῷ, καὶ δῶχ' ἱερῆα
Γρηγόριον καθαρή λαμπόμενον Τριᾶδι,

ἄγγελον ἀτρεκίης ἐρηχίᾳ, ποιμένα λαῶν,
ἡΐθιον, σοφίης ἀμφοτέρης πρύτανιν.

16. Εἰς τὸν αὐτόν.

Τέκνον ἐμόν, τὰ μὲν ἄλλα πατρὸς καὶ φίτερος εἶης.
τὴν δ' ἀγαποφροσύνην ἄξιός· οὔτε πλέον
εὔξασθαι θέμις ἐστί· καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἴκοιο,
ποιῶν κηδεμόνος, ὥς μάκαρ, ἀντιπύσας.

17. Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐκ ὄϊς, εἴτ' ὄϊων προγερέσιαιτος, αὐτὰρ ἔπειτα
ποιμήν, εἴτα πατήρ, καὶ νομέων νομέας,
θνητοὺς ἀθάνατόν τε θεὸν μάγαν εἰς ἓν ἀγίρειν
κεῖμαι Γρηγόριος Γρηγορίου γενετῆς,
ὄλβιος, εὖ γηρως, εὐπαις θάνον, ὑρχιερχῆος
ὑρχιερέως τε πατήρ, Γρηγόριος· τί πλέον;

18. Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὔτε μὲν ἐς πολὺκαρπον ἀλωὴν ὄρθριος ἦλθον,
ἔμπα δὲ τῶν προτέρων πλείονα μισθὸν ἔχω
Γρηγόριος ποιμήν τε καλός, καὶ πλείονα ποίμνην
Χριστιῶ ἀναθρέψας ἡΐθιοι μελιχίοις.

19. Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐχ ὁαίης ῥέξης μὲν ἐγὼ θάλας, εὐσγίης δὲ
συζυγίης κεφαλὴ καὶ τεκίωσ' τριάδος·
ποίμνης ἡγεμόνευσα δμόφρονος· ἐνθεν ἀπῆλθον
πλήρης καὶ χθονίων κούρανίων ἐτίων.

20. **Εἰς τὸν αὐτόν.**

Γρηγόριος, τὸ δὲ θαῦμα, χάριν καὶ πνεύματος ἀγίου
ἐνθεν ἀειρόμενος ῥίψ' ἐπὶ παιδὶ φίλῳ.

21. **Εἰς τὸν αὐτόν.**

Τυτθὴ μαργαρος ἐστίν, ἀτὰρ λιθάκισσιν ἀνάσσει,
τυτθὴ καὶ Βηθλέμ' ἔμπα δὲ Χριστοφόρος·
ὥς δ' ὀλίγην μὲν ἐγὼ ποίμνην λάχον, ἀλλὰ φερίστην
Γρηγόριος, τὴν σὺ, παῖ φίλε, μέσομ' ἄγοις.

22. **Εἰς τὸν αὐτόν.**

Ποιμενίην σύριγγα τεαῖς ἐν χερσὶν ἔθηκα
Γρηγόριος· σὺ δὲ μοι, τέκνον, ἐπισταμένως
σημαίνειν, ζωῆς δὲ θύρας πετάσσεις ἅπασιν,
ἐς δὲ τάφον πατέρος ὤριος ἀντιάσεις.

23. **Εἰς τὸν αὐτόν.**

Στράψεν μὲν οἷς τό πάροιθεν ἐν οὐρεῖ Χριστὸς ἀμείψθη,
στράψε δὲ Γρηγορίου τοῦ καθαροῦ νόου,
τῆμος δ' εἰδώλων ἔφυγε ζόφον· ὥς δ' ἐκαθάρθη,
ῥοι θυηπολλας λαὸν ὅν εἰσέτ' ἄγει.

24. **Εἰς τὴν μητέρα ἐν τοῦ θουκοστηρίου προλεγεθεῖσαν.**

Παντός σοι μύθοιο καὶ ἔργματος ἦεν ἄριστον,
ἡμᾶρ κυριακόν· πάνθ' αἰ πάνθος ἅπαν,
μῆτιρ ἐμὴ, πέντα μόναις ὑπόδικαις ἑορταῖς
εὐφροσύνης· ἀχέων ἱστορά νηδὺν ἔχεις·
χωρὸς ἅπας δάκρυσι τισὶς σφρηγίζεται, μῆτιρ,
μούνῳ δὲ σταυρῷ πῆγνυτο καὶ δάκρυα.

25. Εἰς τὴν αὐτήν.

Οὐ ποτε σείο τράπεζα θυγδόχος ἔδρανε νότα.
 οὐδὲ διὰ στομάτων ἦλθε βίβηλον ἔπος·
 οὐδὲ γέλως μαλακῆσιν ἐφίλανε, μῦσι, παρρησίῃς·
 σιγήσῃ κρυφίους αἰεὶο, μάκισρά, πόνουσ·
 καὶ τὰ μὲν ἔνδοθε τοῖα, τὰ δ' ἔκτοθε κῦσι πέφανται,
 τοῦνικα καὶ θείῳ σῶμ' ἀπέλαμπας ἔδει.

26. Εἰς τὴν αὐτήν.

Πῶς ἄλ' ὦθι Νόνη καλὰ γούνατα, πῶς δὲ μέμνηται
 χεῖλα; πῶς ὄσσων οὐ προχέεις λιβάδας;
 ἄλλοι δ' αὖ βοῶσι παρ' ἡρίον, ἡ δὲ τράπεζα
 οὐκ αἶτ' ἔχει καρπούς τῆς μεγάλης παλάμης·
 χῶρος δ' ἐστὶν ἔρημος ἄγνου ποδός, οἱ δ' ἱερῆς
 οὐκέτ' ἐπὶ τρομερὴν κρατὶ βαλοῦσι χεῖρα.
 γῆρας δ' ὀρφανικοὶ τε τί φέρεται; παρθενὴ δὲ
 καὶ γάμος εὐζυγίων κέρσατ' ἄπο πλοκάμους,
 τοῖσιν ἀγαλλομένη κάρτος φέρε πάντα χαμᾶζε,
 τῆμος δ' ἐκ νηοῦ φικνὸν ἀφῆκε δέμας.

27. Εἰς τὴν αὐτήν.

Σάφ' ἔρα σοφὴ τίουσα φίλον πόσιν· ἄλλοι σὺ, μήτιρ,
 πρῶτα Χριστιανόν, εἶθ' ἱερῆα μέγαν
 σὸν πόσιν ἐσθλὸν ἔδρακας ἀπόπροθε φωτὸς ἔοντα.
 Ἄννα, σὺ δ' οὐκ φίλον καὶ τέκας εὐξαμένη,
 καὶ νηφ' μιν ἔδρακας ἄγνόν Θεράποντα Σαμουήλ·
 ἡ δ' ἐτέρῃ κόλποις Χριστὸν ἔδεκτο μέγαν·
 Νόνη δ' ἀμφοτέρων ἔλαχε κλῆρος· ὑστάτιον δὲ
 νηφ' λισσομένη παρέθετο σῶμα φίλον.

28. Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἐμπεδόκλεις, σὲ μὲν αὐτίκ' ἐτώσια φυσιδάωντα
καὶ βροτὸν Αἰτναίοιο πυρὸς χρητῆρες ἔδειξαν·
Νόνα δ' οὐ χρητῆρας ἐσήλατο, πρὸς δὲ τραπέζῃ
τῇδ' ἔπρε' εὐχομένη καθαρὸν θυός, ἔνθεν ἀέρθη
καὶ νῦν θηλυτέρῃσι μεταπρέπει εὐσεβέσσι,
Σουσάννῃ, Μαριάμ τε καὶ Ἀνναίς, ἔρμα γυναικῶν.

29. Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἡρακλῆς, Ἐμπεδότῃμι, Τροφῶνιαι, εἴματα μύθων,
καὶ σὺ γ' Ἀρισταίου πανευχέος ὄφρ' ἄπιστε,
ὕμεις μὲν θνητοὶ καὶ οὐ μάκαρες παθέετε·
Θιμῶ δ' ἄρ' ἔρπει Νόνα βίου τμήδεσσα κέλευθον,
Χριστοφόρος, σταυροῖο λάτρεις, κόσμοιο περίφρονες,
ἦλατ' ἐπουρανίην εἰς ἄντυχα ὡς ποθέετε,
τρίσμακαρ ἐν νηῶ σῶμ' ἀποδυσαμένη.

30. Εἰς τὴν αὐτὴν.

Γρηγόριον βοδῶσα παρ' ἀνθοκόμοισιν ἄλσασι,
ἦντιο, μῆτερ ἐμή, ξένης ἄπο νισσομένοισι,
χεῖρας δ' ἀμπετάσασα φίλας, τέκεσσι φίλοιαι,
Γρηγόριον βοδῶσα· τό δ' ἔξεν αἷμα τεκούσης
ἀμφοτέροισ ἐπὶ παισὶ, μάλιστα δὲ θρέμματι θηλῆς·
τοῦνικα καὶ σὲ τόσοις ἐπιγράμμασι, μῆτερ, ἔτισα.

31. Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἄλλη μὲν κλεινὴ τις ἐν οἰκιδίοισι πόνοισιν,
ἄλλη δ' ἐκ χαρίτων ἠδὲ σαοφροσύνης.

ἄλλη δ' εὐαβέης ἔργοις καὶ σαρκὸς ἀνίαις
 δάκρυσιν, εὐχολαῖς, χερσὶ πενητοκόμοις·
 Νόνη δ' ἐν πάνταςσιν αἰδέομαι· κ. δὲ τελευταίην
 τοῦτο θέμις καλεῖν, κατέθανεν εὐχομένη.

32. Εἰς τὴν αὐτήν.

Τέκνον ἐμῆς θηλῆς, ἱερὸν θάλος, ὡς ἐπόθησα,
 οἶχομαι εἰς ζωὴν, Γρηγόρι', οὐρανίην·
 καὶ γὰρ πόλλ' ἐμόγησας ἐμὸν κομίων πατήρος τὴ
 γῆρας, ᾧ καὶ Χριστοῦ βίβλος ἔχει μεγάλη·
 ἀλλὰ, φίλος, τοκέσσω ἐφέσπεο, καὶ σε τάχιστα
 δεξόμεθ' ἡμετέροις φάσει προφρονέως.

33. Εἰς τὴν αὐτήν.

Ψυχὴ μὲν περόσιασα πρὸς αὐρανὸν ἦλυθε Νόννης,
 σῶμα δ' ἄφ' ἐκ νηοῦ Μάρτυσι παρθέμεθα.
 Μάρτυρες, ἀλλ' ὑπόδεχθε θῦδος μέγα, τὴν πολύμοχθον
 σάρκα καὶ ὑμέτεροις αἵμασι ἑσπομένην,
 αἵμασιν ὑμετέροισιν, ἐπεὶ ψυχῶν ὀλετηρὸς
 θηναῖοις πότοις κάρτος ἔπαυσε μέγα.

34. Εἰς τὴν αὐτήν.

Οὐ μὸσχωι θυσίην σκιοειδέα, οὐδ' ἁχιμάρχων,
 οὐδ' πρωτοτόκων Νόνν' ἀνέθηκε θεῶ·
 ταῦτα νόμος προτέροισιν, ὅτ' αἰόνες· ἢ δ' ἄφ' αὐτὴν
 δῶκεν ὅλην βιότοι, μάνθανε, καὶ θανάτοι.

35. Εἰς τὴν αὐτήν.

Εὐχομένη βοδῶσα παρ' ἄγνωτάτῃσι τραπέζαις

12. ΥΠΙ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ἰδόντα λύθη, φωνή δ' ἰδέσθῃ, καὶ χαίλει καλὰ
 γηραλέης· τί τὸ θαῦμα; θεὸς θέλει ὑμνήτειραν
 γλῶσσαν ἐπ' εὐφήμοις λόγοις κληῖδα βαλίσθαι·
 καὶ νῦν οὐρακόθεν μέγ' ἐπεύχεται ἡμετέροιςιν.

36. Εἰς τὴν αὐτήν.

Εὐχολαίς καὶ πόντον ἐκοίμισε Ἰδόντα Θεουδής,
 οἷς τεκέσσαι φίλοιςι, καὶ ἐκ περάτων συνάγειται
 ἀντολής θυσιὸς τε, μεγακλίας, οὐ δοκίοντας
 μητρὸς ἔρωι· τοῦσάν τε πικρὴν ἀποίργαθεν ἄνδρός·
 λισσομένη, τὸ δὲ θαῦμα, λίπεν βίον ἐνδοθι νηοῦ.

37. Εἰς τὴν αὐτήν.

Πολύαις ἐκ με γόσων τε καὶ ἄργαλέων ὀδυμαγδῶν
 σισμῶν τε κρυερῶν, καὶ ἄγρια κυμαίνοντος
 οἰδματος ἐξεσάωσας ἐπεὶ θεὸν Ἰλαος εἶχες·
 ἀλλὰ σάω καὶ νῦν με, πάτερ, μεγαλῆσι λιτῆσι,
 καὶ σὺ τεκοῦσά μοι παιρὰ ἐν εὐχολῆσι θανοῦσα.

38. Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἰδόνταν ἐπουρανίοισιν ἀγαλλομένην φαιέσσει,
 καὶ ῥίξης ἱερῆς πτόρθον ἀκιδάλεα,
 Γρηγορίου ἱερῆος ὁμόζυγα, καὶ προπιδέσσει
 εὐαγίων τεκίων μητέρα, τύμβος ἔχω.

39. Εἰς τὴν αὐτήν.

Εὐχαί τε στοναχαί τε φίλαι καὶ νύκτες αὔπνοι
 καὶ νηοῖο πέδον δάκρυσι δυνόμενον,

σοί, Νόνα, ζαδίην τοίην βιώτωιο τελευτήη
 ὤπασαν, ἐν νηῷ ψῆφον ἔλειν θανάτου.

40. Εἰς τὴν αὐτήν.

Μουνη σοὶ φωνὴ περιλαίπτο, Νόνα φαινή,
 πᾶν θ' ἄμυδις ληνοῖς ἐνθεμένη μεγάλαις
 ἐκ καθαρῆς κραδίης ἄγνόν θυός· ἀλλ' ἄρα καὶ τὴν
 ὑστατίην νηῷ λείπεις ἀειρομένη.

41. Εἰς τὴν αὐτήν.

Οὐδὲ θάνεν νηοῖο θυώδεος ἔκτοθι, Νόνα,
 φωνὴν δὲ προτίσῃν ἤρπασε Χριστός ἀναξ
 λισσομένης· πύθειν γάρ ἐν εὐχολῇσι τέλεισαι
 τόνδε βίον πάσης ἀγνότιον θυσίης.

42. Εἰς τὴν αὐτήν.

Νόν' ἱερῇ, σὺ δὲ πάντα θιῶν βίον ἀντιῖνασα
 ὑστατίον ψυχὴν δῶκας ἄγνὴν θυσίην·
 τῆδε γὰρ εὐχομένη ζωὴν λίπεις· ἢ δὲ τράπεζα,
 μήτερ ἐμή, τῷ σοῖ δῶκε κλέος θανάτου.

43. Εἰς τὴν αὐτήν.

Τῆςδε πατὴρ μὲν ἐμὸς λάτριν μάγας ἦε τραπέζης,
 μήτηρ δ' εὐχομένη πᾶρ ποσὶ λῆξε βίου,
 Γρηγόριος Νόνα τε μεγακλῆς· εὐχομ' ἀνακτε
 τοίαν ἐμοὶ ζωὴν καὶ τέλος ἀντιῖνασα.

44. Εἰς τὴν αὐτήν.

Πολλὰ, τράπεζα φίλη, Νάννης καὶ δάκρυ' ἐδέξω,
 δέχυστο καὶ ψυχὴν, τὴν πυμάτην θυσίην."

14 *✓* III. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ.

Εἶπε καὶ ἐν μελέων πέσας ἔπτατο· ἐν δ' ἄρα μεῖνον
παῖδ' ἐπόθει τεκέων τὸν ἔτι ληπόμενον.

45. Εἰς τὴν αὐτήν·

Ἐνθα ποτ' εὐχομένης τόσσοι νόοι ἔπτατο Νόνης,
μίσφ' ὅτε καὶ ψυχὴ ἴσπει' ἀνδρομένῳ·
εὐχομένης δὲ νέκυς ἱερῇ παρέκειτο τραπέζῃ·
γράφαι' ἐπερχομένοις θαῦμα τόδ' εὐσεβέες·

46. Εἰς τὴν αὐτήν·

Τίς θάρσεν ὡς θάρσῃ Νόνη παρ' εὐαγγέισσιν τραπέζαις
τῶν ἱερῶν· σανίδων χειρὶ ἐσφαπτομένη;
τίς λύσεν εὐχομένης Νόνης τύπον; ὡς ἐπὶ θηρῶν
ἤθελεν ἔνθα μένειν καὶ νέκυς εὐσεβέων.

47. Εἰς τὴν αὐτήν·

Ἐνθα ποτ' εὐχομένη Νόνη θεὸς εἶπεν ἄνωθεν·
ἔρχεο· ἢ δ' ἐλύθη σώματος ἀσπασίως,
χειρῶν ἀμφοτέρων τῇ μὲν κατέχουσα τράπεζαν,
τῇ δ' ἔτι λίσσομένη· ἴλαθι, Χριστέ ἀναξ.

48. Εἰς τὴν αὐτήν·

Ρίζης εὐσεβέος γενόμεν, καὶ παρ' ἱερῆος,
καὶ μήτηρ· Χριστῷ σῶμα, βίον, δάκρυα,
πάντ' ἐκένωσα φέρονσα· τὸ δ' ἔσχατον, ἔνθεν ἀέροθην
νηῷ γηραιόν Νόνην λιποῦσα δέμας.

49. Εἰς τὴν αὐτήν·

Πλοῖσις Ἐνὸχ μετέθηκε καὶ ὕψιον· ἐν δὲ γυναικὶ
μητρί' ἐμὴν πρώτην· οἶδε τραπέζα τόδε,

ἔνθεν ἀναιμάκτοις ὁμοῦ θύεσσιν αἵρεθῃ
εἰσέτι λισσομένη σώματι Νόννα φίλη.

50. Εἰς τὴν αὐτήν.

Οὐ νόσος, οὐδέ σε γῆρας ἑμαῖον, οὐ σὲ γ' ἀνιη,
καίπερ γηραλέην, μήτερ ἐμὴ διάμασεν·
ἀλλ' αἰρωτός, ἀκαμπτος ἀγνοῖς ὑπὸ ποσὺ τραπέζης,
εὐχομένη Χριστῷ, Νόνν', ἀπέδωκας ὅπα.

51. Εἰς τὴν αὐτήν.

Δῶκε θεῷ θυσίην Ἀβραάμ παῖν, ὡς δὲ θυγατέρα
κλεινὸς Ἰερθεός, ἀμφότεροι μεγάλην·
μήτερ ἐμὴ, σὺ δ' ἔδωκας ἀγνὸν βίον, ὑστάτιον δὲ
ψυχὴν εὐχολῆς, Νόννα, φίλον σφαγίον.

52. Εἰς τὴν αὐτήν.

Σάφ' ὅρα φίλη, πῶς τῶν σὸν Ἰσαὰκ λίπεις; ἢ ποθείούσα
τῶν Ἀβραάμ κόλπων ὡς τύχος ἀντιώσσει,
Νόννα, Τρηγορίοιο θεόφρονος; ἢ μέγα θυῦμα
μηδὲ θανεῖν νηῶν ἔκτοθι καὶ θυῖαν·
Μάρτυρες, ἰλήκατε, μέγοις γε μὲν οὔτι χερσίων
Νόννα φίλη, κρυπτῷ κἄμφοδῷ πολέμοι.
τοῦνεκα καὶ τοίης πύρσεν βιότοιο τελευτῆς,
εὐχῆς καὶ ζωῆς ἐν τέλος εὐραμένη.

53. Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἢ Τριάς ἦν ποθείσας, ὁμὸν δίκας, ἐν τε σέβασμα,
ἐκ τοῦ μεγάλου σε πρὸς οὐρανὸν ἤρπασε, Νόννα,
εὐχομένην· ζωῆς δὲ τέλος καθαρώτερον εὖρις.

οὐ ποτὲ χεῖλα μίξας ἀνύγνοις χεῖλεσιν ἄγνῳ,
οὐδ' ἀδελφὴ παλάμη καθαρὴν χεῖρα μέλεις ἰδωδῆς,
μῆτιρ ἐμὴ· μισθὸς δὲ λιπεῖν βίον ἐν θυέσσιν.

54. Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἄγγελος αἰγλήεις σὲ φαιάντατος ἤρπασαι, Νύμφα,
ἐνθα ποτ' εὐχομένην, καθαρὴν μελέσσαι νόῳ τι·
καὶ τὸ μὲν ἤρπασαι σεῖο, τὸ δ' ἐνθάδε κάλλιπαι νηῶ.

55. Εἰς τὴν αὐτήν.

Νηὸς ὅδ', οὐ γὰρ ὅλην Νύμφαν θέμις ἦν ἐρύξαι,
ψυχῆς εὐχουμένης μούνον ἐπείχε δέμας·
ὥς πάλιν ἐγχομένη καθαρῶτερον ἐνθάδ' ἀέφθης,
σώματι τῷ μογερωῷ δόξαν ἐφρασκομένη.

56. Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἄλλοις μὲν Νύμφης τις ἄγνόν ἐσθλοῖσιν ἐρίζοι,
εὐχολῆς δὲ μήτροισιν ἐριζέμεν οὐ θέμις ἵστί·
τέκμαρ καὶ βιότοιο τέλος λιτῆσιν λυθέντος.

57. Εἰς τὴν αὐτήν.

Ὡς στοναχῶν δακρυῶν τε καὶ ἐννυχίων μελοδωτῶν·
ὦ Νύμφης ζαθέης τετρυμένα γυῖα πόνοισιν.

58. Εἰς τὴν αὐτήν.

Νύμφη Φιλτάτιον· καὶ ποῦ θάνει; τῷδ' ἐν νηῶ·
καὶ πῶς; εὐχομένη. πηρία, γηραλή.

59. Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ὁ παλοῦ βιότοιο καὶ εὐαγίος θανάτοιο·
 ἄρματι μὲν πυρόεσσι πρὸς οὐρανὸν Ἰλίας ἦλθεν·
 Νόνναν δ' εὐχομένην πνεῦμ' ἐπίδεκτο μέγα.

60. Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἐνθαῖδε Νόκη φίλη καυμάστα τῶν βασθὺν ἔλινον,
 ἱλαὸς ἡπατόμεν' ἔφ' ὅσιν Γρηγορίῃ.

61. Εἰς τὴν αὐτὴν.

Τάρβος ὁμοῦ καὶ χάσμα· πρὸς οὐρανὸν ἔνθεν αἰεθρῇ
 εὐχῆς ἐκ μεσότης Ἰδὼνα λιποῦσα βλον.

62. Εἰς τὴν αὐτὴν.

Εὐχῆς καὶ βιότου Νόκη τέλος· ἡ δὲ τρέπιζα
 μάρτυς ἀφ' ἧς ἦρθ' ἄπνοος ἑξαπίνης.

63. Εἰς τὴν αὐτὴν.

Νόννης ἦρτον εἰμὲ παόφρανος, ἢ ῥα πύλῃσιν
 ἔχριμψ' οὐρανίαις πρὶν βιότοιο λυθῆν.

64. Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἰακρύετε θνητοὺς, θνητῶν γένος· εἰ δὲ τις οὐκίως
 ὥς Νόνν' εὐχομένην καίεθαιεν αἷ δακρύα.

65. Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ἰννης ἄζόμενος ἄγνόν βίον ἄλτο μᾶλλον
 καὶ τέλος· ἐν γῆ' καίεθαιεν εὐχομένη.

66. *Εἰς τὴν αὐτὴν.*

Ἐνθα ποτ' εὐχομένη πρηνὴς θάνα Νόνα φαεινὴ·
 νῦν δ' ἄρ' ἐν ἐκσεβίων λίσσεται ἱσταμένη.

67. *Εἰς τὴν αὐτὴν.*

Στήλη σοὶ θανάτου μελιθεός ἦδε τρυφερά,
 Νάνα, παρ' ἧ ἐλύθης εὐχομένη πύματα·
 μικρὸν ἔτι ψυχῆς ἦν τὸ πτόον· ἀλλ' ἄρα καὶ τό
 Νόν' ἀπέδωκε θεῷ ἔνθα ποτ' εὐχομένη.

68. *Εἰς τὴν αὐτὴν.*

Πέμψατα ἐκ νηοῦ θεοιδέα Νάναν ἅπαντες,
 πρὸς βειραν μεγάλην πέμψατ' ἀειραμένην.

69. *Εἰς τὴν αὐτὴν.*

Ἐκκε θεὸς καθαρὰ το πρὸς οὐρανὸν ἤρπασε νηοῦ
 Νόναν, ἐπειγομένην οὐρανόις πελάσαι.

70. *Εἰς τὴν αὐτὴν.*

Νόν' ἀπακισταμένη νηοῦ μεγάλου τόδ' ἔειπε·
 τῶν πολλῶν παμάτων μείζονα μισθὸν ἔχω.

71. *Εἰς τὴν αὐτὴν.*

Νόνα φίλης εὐχῆς ἱερῆιον ἐνθάδε κῆται·
 Νόνα ποτ' εἰχόμενη τῇδ' ἐλύθη βιότου.

72. *Εἰς τὴν αὐτὴν.*

Ἐνθα ποτ' εὐχομένης ψυχῇ δέμας ἔλκεπε Νόννης
 ἐνθεν ἀνημερθη Νόνα λιποῦσα δέμας.

73. Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἐκ νηοῦ μεγάλοιο θύος μέγα Νόνν' ἀπάνεστη;
νηῶ Νόνν' ἔλυθη· χαίρετε εὐσεβείς·

74. Εἰς τὴν αὐτήν.

Ἦδε τράπεζα θεῶ θεοειδέα Νόνναν ἔπεμψεν.

75. Εὐχή παρὰ τῶν γονέων εἰς τὸν μέγαν Γρηγόριον.

Ἢν σοὶ βίος ἐσθλὸς ἐπ' εὐλογίῃσιν ὑπάσῃς,
ὄσαάτιαι τοκέων ὕεσι γηροκόμοις.
καὶ πούφης βιότοιο τυχεῖν, δαίης τε τελευτῆς.
οἷον ἡμετέρῳ γήραϊ δῶκεν ἄναξ.
ἡϊθέων λογίων τὸ μέγα κράτος, ἡδ' ἱερῶν,
καὶ πολιῆς σνίπων, Γρηγόρι', ἡμετέρης.

76. Ἐλεγεία παρὰ τῶν γονέων.

Ἀσπασίοι χθόνα τήνδε φίλαις ὑπὸ χεῖρεσι παιδός,
ἱσαῦμεθ' εὐσεβέος Γρηγορίου τοκέες·
ὃς καὶ γῆρας ἔθηκεν ἑοῖς μόχθοισιν ἐλαφρόν.
ἡμέτερον, καὶ νῦν ἀμφέπει θυσίαις.
ἄμπρει γηροκόμων καμάτων μέγα φέρτατε παιδῶν,
Γρηγόρι', εὐαγίας Μάρτυσι παρθέμενος
σοῦς τοκέας· μισθὸς δὲ μέγαν πατέρ' ἴλαον εἶναι,
πνευματικῶν τε τυχεῖν εὐσεβέων τιμῶν.

77. Εἰς τὸν πάντας ἀδελφὸν τάφον.

Λῶας δ' μὲν γενέτην τε καὶ νῆα κυδόμεντας
κεῖθω Γρηγορίους, εἰς λίθος ἴσα φάη·

20 VIII. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΤΟΥ

ἀμφότερους ἱερῆας· ὁ δ' εὐπατίρριον ἐδέχμην

Νόνναν σὺν μεγάλῳ νίεῖ Καίσαρι·

τὼς ἐδάσαντο τάφους τε καὶ νείας· ἥ δὲ πορείη,

πάντες ἄνω· ζωῆς εἰς πύθος αὐρανίης.

78. Εἰς ὅλην τὴν γενεὰν σοῦ.

Πρῶτος Καίσαριος ξυγόν ἄχος· ἀδελφὸς ἔπειτα

Γοργύνιον· μετέπειτα πατὴρ φίλος· οὐ μετὰ θηρόν

μήτηρ· ὧ λυπρὴ παλάμη καὶ γράμματα πικρά

Γρηγορίου· γράψω καὶ ἐμὸν μόρον βασιλῆων περ.

79. Εἰς ἑαυτόν.

Πρῶτα μὲν εὐδαμένη με θεὸς πόρε μητρὶ φαινή·

δεύτερον ἐκ μητρὸς θῶρον ἔδεντο φίλον·

Τὸ τρίτον αὖ θνήσκοντά μ' ἄγνη ἐσάωσε τραπέζα·

πέτραται ἀμφήκη μῦθον ἔδωκε λόγος·

πέμπτον παρθενίῃ με φίλοις προσπτύξατ' ὀνείροις·

ἕκτον Βασιλῆϊ σύμπνοα ἱερὰ φέρον,

ἑβδόμον ἐκ βυθῶν με φερέσβιος ἔρπασε χόλπων·

ὄγδοον αὖ νούσοις ἐξακάθηρα χέρας·

εἴνατον ὀπλοτέρῃ Τριάδι ἔγαγον, ὧ ἄνα, Ῥώμη·

βέβλημαι δέκατον ἡέσιν ἢ δὲ φίλοις.

80. Εἰς ἑαυτόν.

Ἑλλάς ἐμὴ, νεότης τε φίλη, καὶ ὅσσα πεπλοισμένη,

καὶ δέμας, ὡς Χριστῷ εἴξατε προσφρονέως·

Εἰ δ' ἱερῆα φίλον με θιψὶ θέτο μητέρος εὐχή

καὶ πατρὸς παλάμη, τίς φθόνος; ἀλλὰ μάκαρ

σοῖς με, Χριστέ, χοροῖσι δέχου, καὶ κῦδος ὀπάζοις
νῦν Γρηγορίου σὺ λάτρε Γρηγορίω.

81. Ἐπὶ τῷ ἰδίῳ τάφῳ.

Γρηγορίου Ἀθηνῆς τε φίλον τέκος ἐνθάδε κεῖται
τῆς ἱερῆς Τριάδος Γρηγόριος θεράπων,
καὶ σοφίῃ σοφίης δεδραγμένος, ἡΐθεός τε,
οἶον πλοῦτιον ἔχων ἐλπίδ' ἐπὶ νουθέτην.

82. Εἰς τὸν αὐτόν.

Τυτθὸν εἰ ζήσῃς ἐπὶ χθονί, πάντα δὲ Χριστῷ
δῶκας ἐμῷ, σὺν τοῖς καὶ πατέρεσσι λόγον·
νῦν δ' ἱερῆα μέγα σε καὶ οὐρανίῳ χορείῃς
οὐρανὸς ἐντός· ἔχει, κύδιμα Γρηγόριε.

83. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἐν με βράβειος ἀνέλεσσε θεὸς νυχίοισιν ἀνέμοις,
ἤλυθον ἐς σοφίης πύρατα, σάρκα λόγον
ἤγνισσε καὶ κραδίην· κόσμευ φλόγα γυνὸς ἀλύξας,
ἔστην συναρῶν Γρηγορίῳ γενέτη.

84. Εἰς τὸν αὐτόν.

Πατὴρ εἰς ζαθίοιο καὶ οὐνομα καὶ θρόνον ἔσχον,
καὶ τάφον· ἀλλὰ φίλος μέγιστος Γρηγορίου·
Γρηγόριον, τὸν μητρὶ Θεοδότην ὠπάσας Χριστὸς
φθόμασιν ἐν νυχίοις, δῶκε δ' ἔσθον ὑσσίην.

22. VIII. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

85. Εἰς Κασάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν.
 Σχίτλιός ἐστιν ὁ τύμβος· ἔγωγε μὲν οὐποτ' ἐώλπειν,
 ὥς ῥα κατακρύψει τοὺς πνύμειους προτέρους·
 αὐτὰρ ὁ Κασάριον, ἐρικυδέα νῖα τοκήων,
 τῶν προτέρων πρότερον θεξαο· ποία δίκη;

Οὐκ ἔσθ' ὁ τύμβος αἷτιος· μὴ λοιδόρει.
 φθόρου τόδ' ἐστὶν ἔργον· πῶς δ' ἤνεγκεν ἄν
 νέον γερόντων εἰσορῶν σοφώτερον;

86. Εἰς τὸν αὐτόν.
 Γρηγόριε, θνητῶν μὲν ὑπείροχόν ἔλλαχες νῖα,
 πάλαι καὶ σαρῖν καὶ βασιλῆα φίλον·
 κρείσσονα δ' οὐκέτι πάμπαν ἀπηλαχίως θανάτοιον·
 ἢ μὴν αἰδόμην· ἀλλὰ τί φησὶ τάφος;
 Τέτλαθι· Κασάριος μὲν ἀπέφθικα· ἄλλα μέγιστον
 εὐίος εὐχος ἔχεις νῖος ἀντὶ φίλον.

87. Εἰς τοὺς γονεῖς τοῦ μεγάλου Γρηγορίου καὶ Κασαρίου.
 Ὡριστοὶ εἰς τάφον ἦμεν, ὅτ' ἐνθάδε τοῦτον ἔθηκαν
 λαῶν ἐφ' ἡμετέρῳ γήραι λυγρόμοι·
 ἀλλ' ἡμῶν μὲν ἔθηκαν· ἔχει δὲ μὲν οὐ κατὰ νόμον
 Κασάριος, τεκνῶν ὑμετέρων πύματος.
 ἔτλημεν πατάποτμα, τέκος, τέκος· ἀλλὰ τάχιστα
 δεῖξαι ἐς ἡμέτερον ἀπειγομένους.

88. Εἰς τὸν αὐτόν Κασάριον.
 Τόνδε λίθον τοκίης μὲν ἐδὼν τάφον ἐστήσαντο,
 ἐλπόμενοι ὥς μοῖραν ἔχιν δάλην.

Καίσαρι δ' ἔνι πικρὴν χάριν οὐκ ἐθέλοντες
δῶκαν, ἐπεὶ πρότερος τοῦδε λυθῆ βίωτον.

89. Εἰς τὸν αὐτόν.

Γῆρας μὲν δῆθ' οὖν ἐπὶ χθονὶ· ἀντὶ δὲ πατρός
λαῶν ἔχεις, τεκνίων φίλτατε, Καίσαρι·
τίς νόμος; οἷά δ' ἴκη; θνητῶν ἄνα, πῶς τόδ' ἐνευσας;
ὦ μακροῦ βιώτου· ὦ ταχέος θανάτου.

90. Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐκ ἄγαμ', οὐκ ἄγαμαι δῶρον τόδε· τύμβον ἐδείξω
μοῦνον ἄφ' ἡμετέρων, Καίσαρι, κτεάνων,
γηραλίων τοκίων· πικρὸν λίθον· δ' φθόνος οὕτως
ἤθελεν· ὦ ζωῆς πῆμασι μακροτέρης.

91. Εἰς τὸν αὐτόν.

Πῦσαν ὅση σφίῃ λεπτής φρενὸς ἐν μερόπιδον
ἀμφὶ γεωμετρίην, καὶ θέσιν οὐρανίων,
καὶ λογικῆς τέχνης τὰ παλάσματα, γραμματικὴν τε,
ἥ δ' ἱστορίην, ῥητορικὴν τε μὲνος,
Καίσαριος πτερόωντι νόῳ μοῦνος καταμάψας
αἶ, αἶ, πῶσιν ὁμῶς νῦν κόνις ἐστ' ὀλίγη.

92. Εἰς τὸν αὐτόν.

Πάντα κασιγνήτοισιν ἰοῖς λίπες· ἀντὶ δὲ πάντων
τύμβον ἔχεις ὀλίγον, κύδιμα Καίσαρι·
ἥ δὲ γεωμετρίη τε καὶ ἀστέρες, ὧν θέσιν ἔγνων,
ἥ τ' ἱστορίη οὐδὲν ἄκος θανάτου.

24 VIII. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

93. *Εἰς τὸν αὐτόν.*

Κάλλιον ἐκ πατρίδος σὲ μεγακλέα τηλόθ' ἔοντα,
ἄκρα φέροντα πάσης, Καיסάρει, σοφίης,
Πέμπαντες βοσιλῇ τὸν ἔξοχον ἡγήρων,
φεῦ, κόνην ἐκ Βιδυνῶν δεξιᾶμεθ' αὐτὸν σε πίδου.

94. *Εἰς τὸν αὐτόν.*

Σεισμῶν μὲν κρητῶν ἔφυγες στονδέσσαν ἀπειλήν,
ἦν ἴκα Νικαίης ἄστρῳ μίγῃ θαπέδω.
νοῦσαι δ' ἀργαλήν ζωὴν λίπεις· ὦ νεότητος
σάφρονος, ὦ παρίης, καλλίμει Καיסάρει.

95. *Εἰς τὸν αὐτόν.*

Γρηγορίου Νόννη καὶ Θεοδοῖος εἷα φάριστον
τύμβος ὃδ' εὐγενέτην Καισάριον κατίχω,
ἔξοχον ἐν λογιόισιν, ὑπέρροχον ἐν βασιλῆσι,
ἀσπεροπὴν γαίης πείρασι λαμπόμενον.

96. *Εἰς τὸν αὐτόν.*

Καισαρίου φθιμένας κατήφησαν βασιλῆος
αὐλαί, Καππαδόκαι δ' ἤμυσαν ἑξαπίνης·
καὶ καλὸν εἴ τι λείπειτο μετ' ἀνθρώποισιν ὅλωλεν
οἱ δὲ λόγοι σιγῆς ἀμφεβάλλοντο νέφος.

97. *Εἰς τὸν αὐτόν.*

Ἐἴ τινα δένδρον ἔθηκε γῆος, καὶ εἴ τινα πέτρην,
εἴ τις καὶ πηγὴ φέυσεν ὀδυρομένη,
πέτραι, καὶ ποταμοί, καὶ δένδρεα λυπρὰ πύλοισθε,
πάντες Καισαρίῳ γείτοντες ἡδὲ φίλοι·

Καيسάριος πάντεσσι τιτιμένος, εὖχος ἀνάκτων,
αἶ, αἶ, τῶν ἀχέων, ἤλυθεν εἰς αἶδην.

98. Εἰς τὸν αὐτόν.

Χαῖρ πάθε Γρηγορίοιο· κάσιν ποθέων τὸν ἄριστον,
κηρύσσει θνητοῖς τόνδε βίον στυγέιν.
Καيسάριω τίς πᾶλλος ὁμοῖος; ἢ τίς ἀπ᾽ ἁντῶν
τόσσος ἐὼν τόσσης εἴλε κλέος σοφίης;
οὐκ ἐπιχθονίων· ἀλλ' ἔπχαστο ἐν βιώτοιο
ὥς φέδον ἐξ ἀνδῶν, ὥς δρόσος ἐκ πετάλων.

99. Εἰς τὸν αὐτόν.

Γείτονες εὐμενέοιτε καὶ ἐν κέλευσι διέχοισθε,
Μάρτυρες, ὑμετέροισι αἶμα τὸ Γρηγορίον,
Γρηγορίου Νόννης τε μεγακλέος, εὐσεβίῃ τε
καὶ τύμβοις ἱεροῖς εἰς ἐν ἀγαγομένους.

100. Εἰς τὸν αὐτόν καὶ εἰς Φιλάργιον.

Κλῦθι· Ἀλεξάνδρεια· Φιλάργιος ὤλεσε μορφὴν
τῆς λογικῆς ψυχῆς οὐτι χειροτέρεην·
Καيسάριον δὲ νέον φθόρος ἤρπασεν· οὐποτε τοῖα
πέριφρις αὐτῶν ἀνδρῶν Καππαδόκiais.

101. Εἰς Γοργόνιον τὸν ἱεροῦ ἀελαγίτη.

Γρηγορίου Νόννης τε φίλον τέκος ἐνθάδε κείμεναι
Γοργόνιον, ζωῆς μύστις ἐπουρανίης.

102. Εἰς Γοργόνιον.

Οὐδὲν Γοργόνιον γαίῃ λίπεν· ὅστέα μοῦνά·
πάντα δ' ἔθηκεν ἥρω, Μάρτυρες ἀθλοφόροι.

103. Εἰς τὴν αἰτὴν καὶ εἰς Ἀλέπιον τὸν αἰτῆς ἄνδρα.
 λίτῃσιν ἐπὶ σάρκας τε καὶ ὀστέα πάντ' ἀνάθεισα
 Γοργόνιον Χριστῶ, μόνον ἀφῆκε πόσιν·
 ὧ μὲν οὐδὲ πόσιν ἠερὸν χρόνον· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 ἥρπασεν ἐξαπίνης κύδιμον Ἀλύπιον·
 ὕλβιε δολβίστης ἀλόχον πόσι· τοῖς, ὅα λοιτροῖς
 λῆματ' ἀπωσάμενοι ζῆτε παλιγγενέες.

104. Ἐπιτάφιον εἰς Μαρτινιανόν.
 Εἴ τις Τάνταλός ἐστιν ἐν ὕδασιν αὐτὸς ἀπίστοις,
 εἴ τις ὑπὲρ κεφαλῆς πέτρος αἰὲ φοβέων,
 δαπτόμενόν τ' ὄρνισιν ἀγῆραον ἦμαρ ἀλιτροῦ,
 καὶ πυρόεις ποταμός, καὶ ζόφος ἀθάνατος,
 ταρτάριοι τε μυχοὶ καὶ δαίμονες ἀγριόθυμοι,
 ἄλλαι τε φθιμένων τίσαις εἰν αἰδοί·
 ὅστις Μαρτινιανόν ἀγκλῖα δηλήσαιτο
 τύμβον ἀνοχλῶν, δειμᾶτα πάντα φέροι.

105. Κατὰ τυμβορῶν.
 Οἷρά σοι καὶ πόντες, αἰτάσθαι, καὶ πεδίλιαι
 τέρπη πυροφόροις, τετραπόδων τ' ἀγέλαις·
 καὶ χρυσοῖο τάλαντα, καὶ ἄργυρος, εὐγενέες τε
 λίθες καὶ σφροὶν τήματα λεπταλέα,
 πάντα βίος ζωοῦσι, λίθοι δ' ὀλίγοι τε φίλοι τε
 τοῖς φθιμένοις· σὺ δέ μοι κἀνθαδε χεῖρα φέρεις·
 οὐδὲ σὸν αἰδόμενος, τλήμον, τάφον, ὃν τις ὀλέσσει
 ἄλλος σοῖσι νόμοις, χερσὶ δικαιοτέραις.

106. Εἰς Μαρτινιανόν.

Ἦνίκα Μαρτινιανὸς ἔδου χθόνα, μητέρα πάντων,
 πᾶσα μὲν Αὔσονίων ἐσθονάχης πόλις,
 πᾶσα δὲ Σικανίη τε, καὶ εὐρέα πελάτα, χαίτης
 κίρατ', ἀπ' ἀνθρώπων ὀχομένης, Θέμιδος.
 ἡμεῖς δ' ἀντί νυ σῶο τάφον μέγαν ἀμφιέποντες,
 αἶεν ἐπαρχομένοις δάσομεν αἷς τι σέβας.

107. Εἰς τὸν ἀδελόν.

Οἱ Χριστὸν φορέοντες ἀκούσατε, οἳ τε θέμιστας
 εἰδοῖς ἡμερίων καὶ φθιμένων εἰσην,
 πάντα λιχών, βασιλῆα, πάτερην, γένος, εὖχος ὑπάρ-
 χων,
 αἶ, αἶ, πᾶσιν ὁμῶς νῦν πάντες εἴμ' ὀλίγη,
 Μαρτινιανὸς πᾶσι τιτιμένος· ἀλλ' ἐπὶ τύμβῳ
 βάλλειν ἡματέρῳ δάκρυα, μὴ παλάμας.

108. Εἰς τὸν ἀδελόν.

Μουσοπόλον, φητῆρα, δικασπόλον, ἄκρον ἅπαντα,
 τύμβος ὃδ' εὐγενέτην Μαρτινιανόν ἔχω,
 ναύμαχον ἐν πελάγεσσιν, ἀρήϊον ἐν πιδίοισιν·
 ἀλλ' ἀποτῆλε τάφον, πρὶν τι πακὸν παθεῖν.

109. Εἰς τὸν ἀδελόν.

Μὴ πόλεμον φθιμένοιςιν — αἷλις ζῶοντις ἀλιτροῖς
 Μὴ πόλεμον φθιμένοις· Μαρτινιανὸς ἐγὼ
 ταῦτα πᾶσιν ζῶοις ἐπιτέλλομαι· οὐ θέμις ἐστὶν
 τῶν ὀλίγων φθονέειν τοῖς φθιμένοιςιν λίθων.

110. *Εἰς τὸν αὐτόν.*

Ὡ θέμις, τῆς πολλοῖσιν ἐγὼ νέμῃσα τάλαντα·
 ὡ φόβαραι ψυχῶν μάστιγες οὐχ δαίων·
 οὗτος ἐμοῖσι λίθοισι φέρει στονόεντα σίδηρον·
 οὗτος ἐμοί· φεῦ, φεῦ, ποῦ δὲ λίθος Σιδύφου;

111. *Εἰς τὸν αὐτόν.*

Ὁλβιος, εὐγήςρως, ἄνοσος θάνατον, ἐν βασιλῆος
 πρῶτα φέρων, ἱερῆς ἄκρον ἔχων σοφίης·
 εἴ τινα Μαρτινιανὸν ἀκούετε· ἀλλ' ἀπὸ τύμβου,
 μηδὲ φέρειν ἐπ' ἐμεῖ δυσμενέως παλάμας.

112. *Εἰς τὸν αὐτόν.*

Χάζεο, χάζεο τῆλε· κακὸν τὸν θεὸν ἀγαθῆς,
 λῶας ἀνοχλίζων καὶ τάφον ἡμέτερον.
 Χάζεο· Μαρτινιανὸς ἐγὼ, καὶ ᾤδων ὄνειαρ,
 καὶ νέκυς οὐκ ὀλίγον ἐνθάδε κάρτος ἔχω.

113. *Εἰς τὸν αὐτόν.*

Καππαδοκῶν μίγ' ἄεταμα, φαίνεται Μαρτινιανέ,
 αἶο, βροσιῶν γενεῇ, καὶ τάφον αἰδύμεθα·
 ὃς ποτε ἦς βασιλῆος ἐν ἱερῇσι κάρτος ὑπάρχων,
 δουρὶ δὲ Σικανίην κτήσαιο καὶ Λιβύην.

114. *Εἰς τὸν αὐτόν.*

Ὁμνύμην ἀθανάτοιο Θεοῦ κράτος ὑψιμέδοντος,
 καὶ ψυχὰς νεκρῶν, κύδιμα, σὴν τε κόριν,
 μήποτε, Μαρτινιανέ, τοῖς ἐπὶ χεῖρας ἐνέγκαι
 στήλην καὶ τύμβω· οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἱεροῖς.

115. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ῥώμη καὶ βασιλῆες ἡμοῖ καὶ πύρατα γαίης
 στήλαι Μαρτυριῶν, τὰς χρόνος οὐ θαμάσει·
 ἀλλ' ἔμπτῃς ὀλίγῃ περιδείδια, μή τι πάθῃσι,
 τῷδε τάφῳ· πολλῶν οὐχ ἔσται παλίμμε.

116. Εἰς τὸν αὐτόν.

Μαρτυριανοῦ σῆμα μεγακλῆος, εἴ τι' ἀκούεις,
 Καππαδοκῶν Ῥώμης πρόδρογον εὐγενέως,
 πατοῖαις ἀρετῇσι κακοκτείνον, αἰετὶ καὶ καὶ παρ
 αἰδόμεναι, στήλῃ καὶ τάφῳ ἀμφοτέρω.

117. Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ ποτ' ἐγὼ φθιμένοισιν ἐπέχραον, αὐτ' ἀπὸ τύμβου
 ἔργον ἔγχεα, δίκην θνήσκει καὶ φθιμένους·
 τοῦνεκα μηδ' ἐπ' ἡμοῖαι φέρειν λάεσαι σίδηρον·
 εἰ δὲ φέροις τὴν σὴν ἐς κεφαλὴν πεσέτω.
 Μαρτυριανὸς ἐγὼ τῷδε λήνομαι· εἴ τις ἡμεῖς
 κύνες ἐστι χύρις, τύμβος αἰεὶ μένει.

118. Εἰς Λιβίαν τὴν γαμετὴν Ἀμφιλόχου.

Εἰς δόμος, ἀλλ' ὑπενίρθῃ τάφῳ, καθ' ὑπέρθε δὲ ση-
 κός,

τύμβος δειμαμέναις, σπῆκος ἀεθλοφόρος·
 καὶ φ' οἱ μὲν γλυκερὴν ἤδη κόπιν ἀμφεβάλλοντο,
 ὥς σὺ μάκαιρα δάμωρ Ἀμφιλόχου, Λιβίη,
 χαλλίμῃ θ' υἱῶν, Ἐκφῆμι· τοῦςδ' ὑπόδεχθε
 μάστιγας ἀτρεκέας, τοὺς ἔτι λειπομένους.

119. Εἰς τὴν αὐτὴν.

Ὠφέλεις, ὦ Λιβία, ζῶειν τεκέσαι φίλοισιν·
 ὦφέλεις ἄχρ' ὑλῆς γήραος ἐμπειλάσαι·
 νῦν δὲ σε μοῖρ' ἐδάμασσαν ἁώριον, εἰσέτι καλὴν,
 εἰσέτι κυριδίοις ἀνθεσι λαμπομένην.
 αἶ, αἶ, Ἀμφίλοχος δὲ τοὺς πόσις ἀντὶ δάμαρτος
 ἐσθλῆς καὶ πινυτῆς τλήμονα τύμβον ἔχει.

120. Εἰς τὴν αὐτὴν.

Αἶ, αἶ καὶ Λιβίαν κατέχει κόνις, οὔ ποτ' ἔργον
 ὠϊσάμην θνητὴν ἔμμεναι, εἰσφοδῶν·
 αἶδος, μειλίχην τε σαοφροσύνην τε γυναικός,
 τοῖς φύλον πασίων καίνυτα θηλυτέρων·
 τοῦνεκα καὶ τοίω σε τάφῳ κῦδην αὖθαυσαν
 σῶν τε τριάς τεκνίων καὶ πόσις Ἀμφίλοχος.

121. Εἰς Εὐφῆμιον υἱὸν Ἀμφιλόχου καὶ Λιβίας.

Ἦν δύας, ἦν ἑστὴ ψυχὴ μία, σώματα διασώ,
 πάντα κασιγνήτω, αἷμα, κλέος, σφύρην,
 νείεις Ἀμφιλόχου, Εὐφῆμιος, Ἀμφίλοχός τε,
 πῦσιν Κακπαδάκαις ἀστέρες ἐκφανέες·
 δεινὸν δ' ἀμφοτέρους φθόνος ἔδρακε· τὸν μὲν ἄμεραν
 ζωῆς, τὸν δ' ἔλιπεν ἥμισυν Ἀμφίλοχον.

122. Εἰς Εὐφῆμιον.

Ῥήτωρ ἐν ῥητῆρσιν, αἰδοπόδος δ' ἐν αἰδοῖσι,
 κῦδος ἔης πάτρης, κῦδος ἔων τοκέων·
 ἄρτιγενιάσκων Εὐφῆμιος, ἄρτι δ' ἔρωτας
 εὐθαλάμους καλίων, ὤλετο, φρεῦ, παθίων.

ἀντὶ δὲ παρθενιαῆς τύμβον λάχεν, ἥδ' ὑμεναίων
ἡματα νυμφιδίων ἡμῶς ἐπῆλθε γόων.

123. Εἰς τὸν ἀδελφόν.

Εἰκοσέτης πᾶσαν Εὐφήμιος, ὡς μίαν οὔτως,
Ἑλλάδα κ' Αὐσονίην μοῦσαν ἐφιπτάμενος,
στράπτων ἀγλαΐη-τε καὶ ἥθεσιν ἤλθ' ὑπὸ γαῖαν·
αἶψ' αἶψ' τῶν ἀγαθῶν ἄρ-μόρος ἀκύντερος.

124. Εἰς τὸν ἀδελφόν.

Χρυσείης γενεῆς Εὐφήμιος ἦν ἔτι τυτθὸν
λείψανον, εὐγενέτης ἥδεα καὶ πραπίδας·
μελίχρος, ἡδυεπής, εἶδος Χαρίτεσσιν ὁμοῖος·
τοῦνεκα καὶ θνητοῖς οὐκ ἐπὶ δὴν ἐμίγη.

125. Εἰς τὸν ἀδελφόν.

Στράψε μέγ' ἀνθρώποις Εὐφήμιος, ἀλλ' ἐπὶ τυτθόν·
καὶ γὰρ καὶ στεροπῆς οὐ μακρόν ἐστι σέλας·
στράψεν ὁμοῦ σοφίη τε, καὶ εἰδεῖ, καὶ πραπίδεσσιν·
τὰ πρὶν Καππαδόκαις ἦν κλίσια, γῆν δὲ γῆος.

126. - Εἰς τὸν ἀδελφόν.

Τίς τίνος; Ἀμφιλόχου Εὐφήμιος ἐνθάδε κεῖται,
οὗτος δ' Καππαδόκαις πᾶσι διὰ στόματος·
οὗτος ὃν αἱ Χάριτες Μούσαις δόσακ' οἱ δ' ὑμέναιοι·
ἀμφὶ θύρας· ἤλθεν δ' ὁ φθόρος ὠκύτιρος.

127. Εἰς τὸν ἀδελφόν.

Ἔργος ἀμώμητον, Μουσῶν τέκος, εἶαρ ἐταίρων,
καὶ χρύσιον Χαρίτων πλέγμα ἰουσιγέρον,

32. VIII. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

ἔχαιτο ἐκ μερόπων Εὐφήμιος· οὐδ' ἔτ' ἀνέσχευ,
αἶ, αἶ, σοῖς θαλίμοις πυρσὸς ὃν ἤπειν ἔρω.

128. Εἰς τὴν εἰσὴν.

Δὲ Χάριτες Μένσασιν τέ φάτομα· οὐκ αἶ' ἄγαλμα
χειρῶν ἡμετέρων. Εὐφήμιος ἐν μερόπασιν.
Καὶ Μοῦσαι Χαρίεσσιν· ἐπεὶ φθόρος ἐστὶν ἀλευρός,
τόσσον ἔχοι· ἡμῖν δὲ πόδ' ὄρωμον ἔμπαινον ἔστω,
μηκέτ' ἀναστῆσαι τοῖον μερόπεσιν ἄγαλμα.

129. Εἰς τὸν σπέν.

Κρήναι, καὶ ποταμοί, καὶ ἄλσος, καὶ λαλαγεῶντες
ὄρυγες λιγυροὶ καλὸν ἐπ' ἀκρεμόνων,
αὔραι τε μαλακὸν· σφύγμασι· κῶμα φέρονσαι,
καὶ κῆποι Χαρίτων εἰς ἃν ἀγυρομένων,
κλαύσατε· ὡ χαρίεσσ' Εὐφημιάς, ὥς αἰ θανῶν περ
Εὐφήμιος κλεινὴν θήκατ' ἐπωνυμίην.

130. Εἰς τὴν αἰσά.

Κάλλιμος ἡλιδίων Εὐφήμιος, εἶποτ' ἦν γε·
κάλλιμος ἐν χώροις χώρος ὅδ' ἡλύσιος·
τοῦνεκεν εἰς ἃν ἀγυρθεῖν· ἐπεὶ ζῶν μὲν ἔλειπεν,
οὐνομα δ' ἐν χώρῳ κάλλιπεν ἡγαθέοι.

131. Εἰς Ἀμφιλόχιον.

Ἦλυθε κ' Ἀμφιλόχοιο φίλον δέμας ἐς μέγα σῆμα,
ψυχὴ δ' ἐς μακάρων ἔχαιτ' ἀποπταμένη·
πῆοις πάντα πέπασσο, μακάριτα· βιβλὸν ἐφέας
πᾶσαν ὅση θνητῶν, καὶ τις ἐπουρανίη.

γηραιός φίλην ὑπιδὺς χθόνα· τέκνη λείλοιπας
κρείσσονα καὶ τοξίων· τὸ πλεον οὐ μερόπων.

132. Εἰς τὴν αὐτήν.

Ασμενος ἦτα δάμαρτι καὶ νύκτ' ἰκάρητο σῶμα
Ἀμφίλοχος, λιπρὸν γῆρας ἀντιόσας,
ὀλβιος, εὐγενέτης, μύθων κρείσσος, ἄλλακ' ἀπάντων
πηδῶν εὐσιβέων, εὐγενέων, λογιώτ,
καὶ μύθοιο δοτῆρ περιώσιος· ἠνιδ' ἑταίρων
σὼν ἐνός, ὃ φίλότης, γράμμ' ἐπιτυμβίδιον.

133. Εἰς τὸν αὐτόν.

ὦ μάκαρ, ὃ ξυνὸν πενίης ἄκος, ὃ πτερύοντες
μύθοι, καὶ πηγὴ πάντων ἀφροσύνης,
ἄσθμασι πάντα λίαντες περμήτω· τὸ δ' ὦμ' ἔσπετο
μοῦνον
ἔνθεν ἀειρομένη κῦδος αἰὲ Παλλέθον·
Γρηγόριος τὰδ' ἔγχευα, λόγῳ λόγον ὃν παρὰ σῆο
Ἀμφίλοχ' ἐξεδίειν ἀντιχαρίζομενος.

134. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἀμφίλοχος τίθνηκεν· ἀπώλετο εἴ τι λείλειτο
καλὸν ἐν ἀνθρώποις, φητορικῆς τε μένος,
καὶ Χάριτες Μοῦσαισι μεμιχμέναι· ἔσοχα δ' αὖ σε
ἢ Διοκαιοσφῶν μύρατο πάτρα φίλη.

135. Εἰς τὸν αὐτόν.

Τυτθῶν μὲν Παλλέθρον, ὅτ' αἶρ' πολὺν ἔνιχα δῶκε
βήμασις ἰδυόμοις ἢ Διοκαιοσφῶν,
Anth. II. C

34 VIII. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ἀμφιλόχον· φθιμὸν δὲ συνήφθιτο καὶ πυρόισσα
φῆτηρ, καὶ πάτρης εὖχος ἀριστοτόκου.

136. Εἰς τὸν αὐτόν.

Τὸν φῆτηρ πυρόισσαν ἐπ' ἀντιπαλοῖσι φέροντα,
τὸν μάλιστα γλυκίᾳ ἤθια καὶ πραπίδας
Ἀμφιλόχον κατέχω τυτθὴ κόνις, ἔκτοθι πάτρης,
εἴα Φαλατίου Τοργονίας τε μέγαν.

137. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ρητῆρες φθίγγουσθε· μεμνῶτα χεῖλα σιγῇ
Ἀμφιλόχον μεγάλου τύμβος ὅδ' ἀμφὶς ἔχω.

138. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡρίον Ἀμφιλόχοιο μελίφρονος, ὅς ποτε φῆτηρ
πάντας Κακπαδόκας καίνυτο καὶ πραπίσιν.

139. Εἰς τὸν αὐτόν.

Οἴχται, ὦ Νικόμηθεις, ἐμὸν κλέος· ἥ δὲ συνῶρις
σῶν καθαρῶν τεκέων ἥως βίαν ἔξανύσει;
τίς δὲ τίλος νηῶ περικάλλει χεῖρ ἐπιθήσει;
τίς δὲ θεῶ πέμψει φρὴν τιλήν θυοῖην,
σιῶ, μάλαρ, μυχθέντος ἐπουρανίοισι τάχιστα;
ὦ γενεὴ τλήμων εἴα πάθεις μερόπων.

140. Εἰς τὸν αὐτόν.

Δερκέο καὶ τύμβον Νικόμηθεις, εἴ τιν' ἀπούεις,
ὅς νηὸν Χριστῷ δεινόμενος μέγας,

αὐτὸν μὲν πρότιστον, ἑκτα δὲ τὴν περίσσωτον
 δῶκεν ἄγρην θυομένην παρθενίην τέλειον·
 φέριερον οὐδὲν ἔχων, ἱερὺς, γενέτης τε φέριστος·
 τεύχεα καὶ μεγάλη δάκα μίγῃ Τριάδι.

141. Εἰς τὸν αὐτόν.

Τοτατός ἐς βίον ἤλθεις ἀοίδιμον, ἀλλὰ τόχιστε
 ἐνθὺν ἀνῆρθης· τίς τὰδ' ἔκτισσε δίκη;
 Χριστὸς ἄναξ, Νικαήμες, ὅπως αἰὶο λαὸν ἄρωθῃν
 ἰθὺτοῖς τακίῃσιν σὺν ἱερῇ Θυάδι.

142. Εἰς Καστέριον.

Πῇ με λιπὼν πολύμορθον ἐπὶ χθονί, φίλτατ' ἑταίρων
 ἤλυθες ἀρπαλίως, κύδιμα Καστέρια;
 πῇ ποτ' ἔβης νεότητος ἐμῆς αἰῆτα νεωῶν,
 ἥμος ἐπ' ἀλλοδαπῆς μῦθον ἐμπαρθήης;
 ὅς βρώτῳ μ' ἐνέδθησας ἀσπαρμῇ· ἢ φ' ἔτιόν σοι
 Χριστὸς ἄναξ πάντων φίλτατος, ὅς νυν ἔχεις.

143. Εἰς τὸν αὐτόν.

Λοταροπῇ Χριστοῖο μεγακλῆος ἔρκος ἀριστον
 ἠΐδιον, ζωῆς ἡνίοχ' ἡμαρτήης,
 μέγας Γρηγορίου, τὸν ἔπλωσας ἠθεαὶ πεδνοῖς,
 ἦν ὅτε ἦν, ἀρετῆς ποίρωνα Καστέρια.

144. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἦ πηγαὶ δακρύων, ᾧ χόυνατα, ᾧ θυέισαι
 ἀγνωστάτοις παλάμαι Χριστὸν ἀριστάμειναι

36 VIII. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Καρτερίον· πῶς λήξω; ὁμῶς πάντα βρεταῖαν;
ἤθελον ὑμνοῦν καὶ τὴν χερσαίαν.

145. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ἡρπασας, ὦ Νικόμηδες, ἱμὸν κίον· ἥρπασας ὅσα
Καρτέριον, τῆς σῆς σύζυγος εὐσεβίης.

146. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὡς ἔοικεν, ἐκδίδω· ἱερὸν κίδον, οἷον ἱερουργίαν
σταυροφόρου καὶ πληρὸς Καρτέριον καίχεις.

147. Εἰς Βασίλειον καὶ πρὸς ληροῦν ἀποκτανθέντα.

Βῆσαι φίλες, Ἐρίστη μεγαλειότερος ἔοχον ἄλλον,
τῆλα τῆς πατρὸς ληρώτερι χωρὶς δαμάσθης,
οὐδέ σι τύμβος ἔχει πατριῶος· αἰδῶμαι ἱμῆος,
πῶσιν καταπαύσασθαι μέγ' εὖνομα, σάοι λήσονται,
καὶ στήλαι πεγίωθ'· μέγ' ἀμείνωντο, εἰς ἀνιγρόφους
Γρηγορίου τόδα καὶ μνηστῆρα ὃν φιλέεις.

148. Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὡς Ἀβραάμ· ἐλθέσαι ταῖς ὑπαδείχασιν, Βῆσαι,
σὸν τέκος ἀγαπῶν πνεύματι Καρτέριον;
αὐτὰρ ἐγὼν, αἱ καὶ με τέκος· σὺν πατρὶ καλῶπτοι,
οὐ ποτ' ἐγὼ ἡμετέρης πένητος· ὁμαξήμεθα.

149. Εἰς Φιλτάτιον.

Ἡΐδιον μεγάλιο μέγα κοσμήτορα λαοῦ
χθῶν ἱερὴ κεύθω Φιλτατίοιο δέμας.

150. Εἰς Εὐδορίαν καὶ Βασιλισσαν.
 Εὐσεβιον, Βασιλισσᾷ, μεγακλέης, ἐνθάδε κεύνται,
 Ξύλων ἡγαθέων φρίμματα χριστοφόρων,
 Καὶ Νύμφης λαθῆς ἱερὸν δέμας· ὅς τις ἀμείβεις
 τοῦςδε τάφους, ψυχῶν μύσσο τῶν μεγάλων.

151. Εἰς Ἑλλάδιον καὶ Εὐλάδιον ἀνατίλους.
 Διεί σοι νόος ἦεν ἐς οὐρανόν, οὐδ' ἐπὶ γαίης
 ἤρπιδες χθαρμολῆς ἔχνιον οὐδ' ὀλίγον·
 τοῦνεκιν ὡς τάχος ἔλθεις ἀπὸ χθονός· Εὐλάδιος δὲ
 σὴν κόριν ἀμφιέπει, αὖς πάσις, Ἑλλάδιε.

152. Εἰς Ἑλλάδιον.
 Τὸν Ἰταρόν, Χριστῷ δὲ μέγαν, πολὺν τε πόημα,
 χῶρος ὅδ' ἀδλοφόρων Ἑλλάδιον κατέχω·
 οὐ νέμεσις· κείνοις γὰρ ὁμοῖον ἄλγος ἀντίτης,
 σφεννὺς ἀντιπάλου τοῦ φθονεροῦ μοθον.

153. Εἰς τὴν κρήνην.
 Μικρόν μὲν πνέσκεις ἐπὶ χθονὶ σαρκὸς ἀνόγη,
 πλείονα δὲ ζωῆς ὑψύθι μοῖραν ἔχεις,
 Ἑλλάδιε, Χριστοῦ μέγα κλέος· εἰ δὲ τάχιστα
 θεσμῶν ἐξέλθῃς, τούτῳ γέρας παμμάτων.

154. Εἰς Γεωργιον.
 Καὶ σὺ Γεωργισία φίλον δέμας ἐνθάδε κεύσαι
 ὅς πολλὰς Χριστῷ πύμας ἄγνὰς θυσίας·
 σὺν δὲ πασιγνήτῃ σῶμα, φρένας, ἡ Βασιλισσα,
 θυρόν ἔχει μεγάλη καὶ τάφον ὡς βίον.

155. *Εἰς Ἐδερᾶτιον.*

Χώρας τῆςδ' ἱερῆς Εὐπράξιον ἀρχιερεῖα
 ἥδ' Ἀριανζαίη χθών μεγάλη κατέχευε.
 Γρηγορίοιο φίλον, καὶ ἡλικίη, καὶ συνοδίτην·
 τοῦνεκα καὶ τύμβου γείτονος ἤντιλασεν.

156. *Ἐἰς Ναυκράτιον τὸν ἀδελφὸν τοῦ μετὰ-
 λου Βασιλείου.*

Ἰχθυόβδλον ποτ' ἔβυσσε λίνον βυθίης ἀπὸ πατρὸς
 Ναυκράτιος, δίναις ἐν ποταμοῦ βρυχίαις·
 καὶ τό μὲν οὐκ ἀνέλυσεν· ὁ δ' ἔσχετο· πῶς ἀλήθεια
 εἴρυσεν ἀνθ' ἑτέρας δίχτυον; εἰπέ λόγε·
 Ναυκράτιον, καθαρῶς βίαν νόμον, ὥσπερ εἶσκω,
 καὶ χάριν ἐλθέμεναι καὶ μόρον ἐξ ὑδάτων.

157. *Εἰς τὸν αὐτόν.*

Ναυκράτιος στροφάλιγγι θάνα φθονεροῦ ποταμοῖο,
 δεσμοῖσιν βυθίης ὕρηνος ἐναχόμενος·
 οἷς κε μάθης σὺ θνητὰ τε καὶ λυγρὰ τοῦδε βίου,
 ἔνθεν ἀνηίρθη πῶλος ὃδ' αἶμα θίειν.

158. *Εἰς τὸν αὐτόν.*

Ναυκράτιος πλεκτοῖο λίνου δεσμοῖσιν ἐλυομένης,
 δεσμῶν τοῦδε βίου ἐξ ἑτέρας ἐλύθη.

159. *Εἰς Μαξέντιον.*

Ἄμεινος εὐγενέος γινόμεν, βασιλῆος ἐν αὐλαῖς
 ἵστην· ὀφρὺν αἶμα κενόφρονα· πάντα κεδάσας·
 Χριστὸς ἐπαί με κείλεις, βίου πολλοῖσιν ἑταρποῖς

ἔχνος ἔρως πόθαισι τινάγμαται, ἄχρως ἀνεῦραν
τὴν σταθερὴν· Χριστῷ τῆξα δέμας ἄλγισι πολλοῖς
καὶ νῦν κοῦφος ἄνω Μαξέντιος ἔνθεν ἀνέπτην.

160. Εἰς τὸν αὐτόν·

Πάλλει' ἐμοὶ κραδίη, Μαξέντιε, σείο γραφουσα
οὐνομα [ὃς στυφελὴν ἤλθες δόδον βιούτου]
ἄμβροτον, [αἰπήνευσαν, ἀιεργία· σείο, φέριστε,]
ἄτρομος οὐδὲ τάφῳ Χριστιανὸς πελάει.

161. Εἰς Ἑμμίλιαν τὴν μητέρα τοῦ ἑλίου
Βασιλέως.

Ἑμμίλιον τέθνηκε, τίς ἔφρασεν; ἧ γε τοσοῦτων
καὶ τοίων τεκνίων δῶκε φάος βιότῳ·
οὐίας ἡδὲ θυγάτρας δμῶζυγας ἄζυγας τε,
εὐπαις καὶ πολὺπαις ἡδὲ μόνη μερόπων.
τρεῖς μὲν τῆςδ' ἱερῆς ἀγακλίας, ἡ δ' ἱερῆος
σὺζυγος· οἱ δὲ πέλας ὥς στρατὸς εὐαγείων.

162. Εἰς τὴν αὐτὴν Ἑμμίλιαν.

Θάμβος ἔχει μ' ὀρόωντα τύπον γόνον Ἑμμιλίου,
καὶ τοῖον, μεγάλης νηδύος ὄλβον ὄλον,
ὃς δ' αὐτὴν φρασαμένη Χριστοῦ πτέαρ, εὐσεβὲς αἶμα
Ἑμμίλιον, τόδ' ἔφη· οὐ μέγα· φέξα τύση.
Τοῦτό σοι εὐσεβέλης ἱερὸν γέρας, ὃ πεπραγίστη,
τιμὴ σῶν τακίων, οἷς πόθον εἶχες ἔνα.

163. Εἰς Μακρίαν τὴν ἀδελφὴν τοῦ μεγάλου
Βασιλείου.

Παρθένον αἰγλήσασαν ἔχω κόνις, εἴ τιν' ἀκούεις,
Μακρίαν, Ἑμμελίου πρωτότοκον μεγάλης·
ἢ πάντων ἀνδρῶν λάθην ὄμματα· νῦν δ' ἐνὶ πάντων
γλῶσση, καὶ πάντων φέρτερον εὐχὸς ἔχει.

194. Εἰς Λεοσέβιον ἀδελφὴν Βασιλείου.

Καὶ σὺ Θεοσαύβιον, κλεινῆς τέκος Ἑμμελίου,
Γρηγορίαν μέγαλον σύζυγε ἀτρεκέως,
ἐνθάδε τὴν ἱερὴν ὑπέδυσ χθόνα, ἔρμα γυναικῶν
εὐσεβέων· βιότου δ' ὥριος ἐξελεύθης.

165. Εἰς Γρηγόριον τῆς μητρὸς ἀδελφόν.

Γρηγόριον μήτρως, ἱερὸς μάγας, ἐνθάδ' ἔθης
Γρηγόριος, καθαρῶς Μάρτυσι παρθέματος,
ἡθίαν, θαλίθαντα, νεόχρουν· αἱ δὲ πάροιθεν
τῆς γηροτροφίης ἀλπίδες οὐδὲ κόνις.

166. Περὶ τοῦ ἐν μαρτυρίαις τροφῶντος.

Ἢ φίλον δοχηταῖς ἀθλήματα, καὶ φίλον ἔστω
θρύψις ἀεθλοφόροις· ταῦτα γὰρ ἀντίθετα
αἱ δ' οὐκ δοχηταῖς ἀθλήματα, οὐδὲ ἀθληταῖς
ἢ θρύψις, πῶς σὺ Μάρτυσι δῶρα φέρεις,
ἀργυρὸν, οἶνον, βρώσιν, ἐρεῦγματα; ἢ ὅρα δίκαιος
ὅς πληροὶ θυλάκους καὶ ἀδικώτατος ἦ;

167. Εἰς τοὺς αἰτοῦς.

Μάρτυρες, εἴπατε ἡμῖν ἀληθῶς, εἰ φίλον ὑμῖν
 καὶ σύνοδοι, τί μὲν οὖν ἡδίων, ἀντὶ τίτος;
 Τῆς ἀρετῆς· πολλοὶ γὰρ ἁμείλυνουσ' ὧδε γένοιτ' ἂν,
 εἰ τιμῶτ' ἀρετὴ· τοῦτο μὲν εὖ λέγετε.
 ἢ δὲ μέθῃ, τό τε γαστρός ὑπάρχειν τοὺς θεραπευτάς
 ἄλλοις· ἀθλοφόρων δ' ἔκλυσις ἄλλοτρία.

168. Εἰς τοὺς αἰτοῦς.

Μὴ πρὸς δέσθ' ὅτι γαστρός ἐπαινέται εἰσὶν ἀθληταί·
 λαιμῶν οἶδε νόμοι, ὧ' γὰρ θά, ὑμετέρων·
 Μάρτυροι δ' εἰς τιμὴν ἔν ἐπίσταμαι· ὕβριν ἐλαύνει
 ψυχῆς, καὶ δαπανᾷ δάκρυσι τὴν πιμαλήν.

169. Εἰς τοὺς αἰτοῦς.

Μαρτύρομ', ἀθλοφόροι καὶ μάρτυρες, ὕβριν ἔθνηκαν
 τιμὰς ὑμετέρας οἱ φιλογαστροί·
 Οὐ ζητεῖτε τράπεζαν εὐπνοον, οὐδέ μαγείρους·
 οἱ δ' ἔρρυγας παρέχουσ' ἀντ' ἀρετῆς τὸ γέρας.

170. Εἰς τοὺς αἰτοῦς καὶ κατὰ τυμβωρίων.

Τριςθαντής, πρῶτον μὲν ἐμύξατε σώματ' ἀνάγνων
 ἀθλοφόροις· τύμβοι δὲ θυηπόλον ἀμφὶς ἔχουσιν.
 δειπνῶν αὖτε τάφους τοὺς μὲν διαπέρσασ' ἀθιδμῆς,
 αὐτοὶ σήματ' ἔχοντες ὁμοῖα· τοὺς δ' ἀπέδουθε,
 πηλῆκε καὶ τρεῖς ἑκαστον· εἰ δὲ τρίτον· ἱεροσύνης
 μάρτυρας οὐτ' φίλους· σοδομίτιδες ἔσσετ' ἡχηαί.

42 VIII. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

171. Εἰς τοὺς ἐκτελεῖ καὶ κατὰ τυμβωρύχων.

Παῖδες Χριστιανῶν τόδ' ἀκούσατε· οὐδὲν δ' τυμβὸς·
 πῶς οὖν ὑμετέρους χώννυτ' ἀρεπρεπείας;
 ἀλλ' ἐστὶν καὶ πᾶσι γέρας τόδε, μηδὲ τάφοισιν
 βάλλειν ἀλλοτρίοις δυσμενέας παλάμας.
 εἰ δ' οἷ μὴ νέκυς οἶδα τὰ ἐνθάδε, τοῦτ' ἀδίκαστον,
 πείθομαι, ἦν σὺ φέρης παιδὸς ὕβριν φθιμένον.

172. Εἰς τοὺς ἐκτελεῖ καὶ κατὰ τυμβωρύχων.

Τυμβολέται, γάστρωτες, ἐρευνγέβιοι, πλατύνωται,
 μέγρι τίνος τυμβοῖς μάρτυρας ἀλλοτρίοις
 τιμᾷ, εὐσεβίοντες ἢ μὴ θίμεις; ἴσχετε λαιμοῖς,
 καὶ τότε πιστεύσω Μάρτυσιν ἱερὰ φέρειν.

173. Πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν ἐκ τάφων λίθων τυποῦς
 εἰκοδομοῦντας.

Τιμὴ Μάρτυσιν ἐστὶν αἰὲ θνήσκειν βιόητι,
 αἵματος οὐρανίου μνησμένους μεγάλου·
 τυμβοὶ δὲ φθιμένοις· ὅς βήματα δ' ἄμμιν ἐγείρει
 ἀλλοτρίοις λίθοις, μηδὲ τάφοις τύχοι.

174. Πρὸς τοὺς ἐν μαρτυρίᾳ τευφῶντας.

Μάρτυρες, αἶμα θεῷ μεγάλην ἐσπίσσετε λοιβήν,
 καὶ μέντοι θεῷθεν ἄξια δῶρ' ἔχετε.
 ὁμήθε', ὕμνους, λαοὺς, ψυχῶν σίβας, ἀλλ' ἀπὸ τόμβων
 φεύγετε, τεκρονόμοι, Μάρτυσαι κινδύμενοι.

175. Πρὸς τοὺς ἀδελφεοὺς.

Αἰήμοσιν ἐλλαπίναν, δυοῖς τὸ πάροιθε μνήλαϊ
 δαίμοσιν ἤρα φέρειν, οὐ καθαρὰς θαλάσας·
 τούτων Χριστιανοὶ λύσιν εὕρομεν, ἀδελφοφόροις
 στηθόμεθ' ἡμετέροις πνευματικὰς συνόδους.
 νῦν δέ τι τέρβος ἔχει με· ἀκούσατε, οἱ φιλόκωμοι,
 πρὸς τοὺς δαιμονικὰς ἀντομοῦλαίτε τύπους.

176. Κατὰ τυμβωρύχων.

Μηκέτι πηκτὸν ἄροτρον ἀνὴρ ἐπὶ γαῖαν ἐλαύνει,
 μὴ πέλαγος πλώει, μὴ δόρυ θούρου ἔχει·
 ἀλλὰ φέρον σκαπάνην τε καὶ ἄγριον ἐν φρεσὶ θυμόν,
 ἐς τύμβους πατέρων χρυσὸν ἴσα ποθέων.
 ὅππότε καὶ τοῦτόν τις ἐμὸν περικαλλία τύμβον
 σκάπτει ἀτασθαλῶν εἴνεκα κερδοσύνης.

177. Περὶ τοῦ ζ. διαμάρτυρος.

Ἐπτά βίοιο πέλει τάδε θαύματα· τεῖχος, ἀγαλμαζ
 κῆποι, πυραμίδες, νηὶς, ἀγαλμα, τάφος·
 ὄγδον ἔσων ἔγωγε πελώριος ἐκθάδε τύμβος,
 ὑπεργγῆς, σκοπέλων τῶνδ' ἀποτῆλε θένων·
 πρῶτος δ' ἐν φθιμένωνοισιν αἰοίδιμος, ἔργον ἡπλῆστον
 τῆς σῆς, ἀνδροφόνε, μαινομένης παλάμης.

178. Ἄλλο.

Ἦν οἷο ἦν ἀλίαντος ἐγὼ τάφος οὕρας ἄκρην
 παύλως ὑπερέλλων τηλεφανῆς σκέπυλος·
 νῦν δέ με θῆς ἀέναντος ἐφίστιος αἶψα χρυσῶν
 ὥδε δὲ τινάχθη γάταρος ἐκ παλάμης.

179. Κατὰ νομίμως.

Τὸν τύμβον τόσου ληίστορι, ὃν πέρι πάντη
λαῶν τετραπέδον ἀμφιδίαι στέφανος,
ἔξιον αὐτίκ' ἔην, αὐτῷ ἐνὶ στήθεσσι θάψας
αὐτοῖς ἐπιλείψαι χροῖατα δυσσεβᾶ.

180. Κατὰ νομίμως.

Ἔργον αἰετὸν ὄπωπα, κεχηνῦτα τύμβον, δδεδόν·
χρυσοῦ ταῦτα πέλει ἔργματα τοῦ δολίου·
εἰ μὴ χρυσὸν ἔχεις, εὖρες παῖδ'· εἰ δ' ἔρα κινῶς
ἔσθ' ἔβης, κεντὴν μήσωο δυσσεβῆ.

181. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Ὅσοιτιον παρήμενα βροτῶν βίον· οὐδ' ἄρ' ἔμελλο
ἐκφυγεῖν καλῆμας γέροντος οὐλομένης,
ὅς με καὶ αἰπὺν ἔδοντα χαμαὶ βάλει νηλεὲς θυμῷ,
ὅττι θεὸν δείσας, οὐδ' ὁσίην φθιμένων.

182. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Τὸν τύμβον κομποῦν ἄλκοντα φεύγετε πάντες·
ἦν δ' ὅση σκοπιὴν φήσατο φηιδίως·
ὅς με φηιδίως ἐφθήσατο· ἀλλ' ἀποτίλη·
ῥαχέτωδε φθιμένους ὧδ' αἶν ἀρεσσάμεθα.

183. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Αἰ, αἰ, ἄς· εἰ παῖδ' προτάσσεται ἔργον ἔδη,
τοιοῖς τε τυμβοῦχοις, τοῖς τε περικτεῖσι
σημαῖς ἐφθιμένους ἐλεῶντες· ἀλλὰ τὸν ἐχθρὸν
οἶδε θάψ' ὑπερβῆν δ' ἡσυχίαν φθιμένους.

184. Εἰς τοὺς αὐτοὺς·

Μουσικαὺν τάφος ἐστὶ πελώριος, ἀλλὰ Κάραρος
 τίμιος· οὗτις καὶ τυμβολέτης παλαιῇ·
 Καταδόκεισιν ἔχωρε μὲν ἔσοχος, ἀλλὰ δεδορκας
 οἷα πάθον· στήλη γράψαις κειροφόνον.

185. Εἰς τοὺς αὐτοὺς·

Τοῖχος ἐνὶ προπόδισσι, καὶ ἑρδῖος, ἔνθ' ἐπαιτα
 ὕπτιος, ἐκ λαγόνων εἰς ἐν ἀγειρομένων
 τύμβος ἔσθ', καὶ ὑπερθε λόφου λόφος· ἀλλὰ τί ταῦτα;
 οὐδὲν χεῖροφιλας οἷ μ' ἐτίμαζον ὄλον.

186. Εἰς τοὺς αὐτοὺς·

Νεκρῶν νεκρὰ πύλοι καὶ μέγαρα· ὅς δ' ἀεγυῖαι
 τύμβων ἀριπρεπεία τῇ πόλιν τρεῖς πόθοι·
 οὐ γὰρ ἄν οὔτως ὄνεια τόν ἑμὸν τάφον ἐξαλείψαιτε,
 εἰς μὴ χερσὶν ἔχουσιν ἡλίκου ἐκ νεκρῶν...

187. Εἰς τοὺς αὐτοὺς·

Τίς τίνοσ; οὐκ ἐρίει στήλη· πρὸ γὰρ ὄβριτο τύμβου
 τίς χρόνος; ἀρχαίης σῆμα· τὸ δ' ἐργασίης·
 τίς δέ σ' ἐκήρυτο; εἶπες· φιδόνος, τὰ δέ σ' χεῖρες ἀλιτράδ
 γαίτορος· ὅς τί λάβει· χερσὶν ἔχει σκαίην.

188. Εἰς τοὺς αὐτοὺς·

Ὅστις ἑμὸν παρὰ σῆμα φέρει πέδιλα, ἔρδει με ταῖσιν
 τοῦ νεοκληρονόμου περὶ παθόντι ὀδύνας·
 οὐ γὰρ ἔχον χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, ἀλλ' ἐδοκίμαον,
 κάλλιπ' μαρμαίρων τασματίων λαγόνων.

189. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Πῆθε πέλας καὶ κλαῦσον ἰδὼν τόδε δῆμα θανόντος,
εἶποτ' ἦν, τὴν αὖτε τάφον δηλήμονος ἀνδρός·
σῆμα πῖλον. μὴ τύμβον ἐγείρῃς βροτὸς ἄλλος·
τί πλέον, εἰ παλάμαισι φιλοχρύσειαν ὀλεῖται;

190. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Λιδὴν καὶ κληῖδες ἀμειδίτου θανάτοιο,
καὶ λήθη, σκοτίας βένθεα, καὶ νύκτες,
πῶς εἴλη τύμβον τις ἐμὸν ἐπὶ χεῖρας ἐνταγῶν;
πῶς ἄλλη; φθιμέναν [κῆδεσσι οὐδ' ὀσέη;]

191. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Ἐνέφωμαι πλήγῃσιν ἀνικλήσιον ὁ τύμβος·
τίφωμ', ὥς τις ἀνὴρ ἐν θατ' λευγαλέῃ·
ταῦτα φίλα θνητοῖσι· τὸ δ' αἴτιον ῥε ἐξέμιαστον·
τὸν νέκυν οὐκ ἔχω χρυσὸν ἀποξέομαι.

192. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Πρὸς γὰρ θεοῦ ξενίαν λισσόμεαι ὅστις ἀμείβῃς
τύμβον ἐμὸν φράζων· τοῖα παῖδοις ὁ θρῆσκευ.
οὐκ οἶδ' ὅστινα τύμβος ἔχει νέκυν· ἀλλ' ἐρώω γὰρ
δάκρυ' ἐπισπένδων· τοῖα παῖδοις ὁ θρῆσκευ.

193. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Ἡδὺτα λιπὼν, γαίης τε μυχαῦς καὶ πείρατα πόρτου,
ἥλθες ἔχειν ποθίων χρυσὸν ἐμοῦ τίχυνος·
νεκρὸν ἔχω καὶ μῆτιν ὀλοστός· ἦν τις ἐπάλθῃ,
Ταῦτ' εἰ λιπὴν δώσωμεν ἀσκησίως.

194. Ἐἰς τοὺς ἀδελφεοὺς.

Εἰ σοὶ χρυσὸν ἰδοῦκα μόνῃ μόνος, οὐκ ἐφύλασσαι
τοῦθ' ὅπερ εὐλήφεις, ἢ κακὸς ἦσθ' ἂν ἄγαν.
εἰς δὲ τάφον σκάπτεις, τὴν αἰδίσιμον παραθήκην,
καὶ τόδ' ἐπὶ χρυσῷ, ἄξιός ἐστι τίς τις;

195. Ἐἰς τοὺς ἀδελφεοὺς.

Τοῦς ζῶντας κατόρυσαι· τί γὰρ νεκροὺς κατορύσσεις;
ἄξιοί εἰσι τάφον, οἳ σὲ ζῆν εἶδον οὕτω,
τὸν τῶν οἰχομένων ὑβριστὴν καὶ φιλόχρυσον.

- 196. Ἐἰς τοὺς ἀδελφεοὺς.

Καὶ σὺ, τάλαν, παλάμῃσι τεσσῆς ἢ μύστιν ἰδωδὴν
δέξῃ θρασυλίας, ἢ θεὸν ἀγκαλίσσεις,
χαίρεις ἕως διόρυξας ἑμὸν τάφον· ἢ ὅρα δίκαιοι
οὐδὲν ἔχουσι πλέον, εἰ σὺ τάλαντα φύγεις;

197. Ἐἰς τοὺς ἀδελφεοὺς.

Θησαὶ Δίκη· τίς πιστὺς, οὔτ' ὤλεσας, οὐκ ἀγνοῖς
αἴσιν ἔδοκα νέκυν, γαῖα φίλη, φθιμένον;

*

*

Οὐ γὰρ μ' εἰναιῆεν· ἀτάσθαλος ὤλεσεν ἀνὴρ,
καὶ φίλοκαρδέης εἶναικα τοῦτον ἔχω.

198. Ἐἰς τοὺς ἀδελφεοὺς.

Πρόσθε τὰδ' ἦεν ἄστυα· θεὸς νέκυς· ἀλλὰ θεὸς μὴν
Ἥρας· εἰ δὲ νέκυς, ὅψεθ' ὁ τυμβολέτης.

199. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Ἢ ῥά σε δινήσουσιν Ἑρινύες· αὐτὰρ ἔγωγε
κλαύσομ' ἀποφθιμένους· κλαύσομ' ἄγος παλαιά
μηδ'.

200. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Λήξατε τυμβοχοδοί, καὶ λήξατε βένθεσι γαίης
κεύθειν τοὺς φθιμένους· εἴξατε τυμβολέταις·
κακρῶν καὶ τὰδε γ' εἰσὶ σαφάματα, εἰς φιλόχρηστον
εὖρωσιν παλάμην, σήματα τοῖα χέειν.

201. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Τῆς θ' ἀνέηκεν, ἅπληστα, τόσων κακὸν ἀντὶ τόσοιο
κέρδιος ἀλλάξαι, μηδὲ παριστάτορος.

202. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Στῆλαι καὶ τύμβοι, μάλα χεῖρερ, σήματα νεκρῶν
αὐκέτι κηρύξου μῆμασι τοὺς φθιμένους·
ἦνίκα τὸν περίφαντον ἑμὸν [τάφον] ὤλυσσε γείτων,
γαῖα φίλη, ἀνέει μοι φέρνυες τοὺς φθιμένους.

203. Πρὸς τοὺς αὐτοὺς.

Στῆλαι καὶ πλοσθέντες ἐν οὖρεσιν, ἔργα γιγάντων,
τύμβοι, καὶ φθιμένων ἀφθιτε μνημοσύνη.
σοισμὸς πάντα βράσειεν ἑμοῖς νεκρῆσιν ἀρήγων,
οἷς ἐπὶ χεῖρ ὅλοη ἦλθε σιδηροφάρος.

204. Πρὸς τοὺς αὐτοὺς.

Ἦνίκα τὸν περίφαντον ἐπ' αἵματος, ἄχρεια Τετάρη,
τύμβον ἀνεφρόξω, πῶς ἐσιδὼς κέκρυας;

ὣς δ' εἶδες, πῶς χαῖρας ἐπ' ὄστιά; ἢ εἴχα κείνα
τῇ σκέψῃ, εἰ θέμις ἦν τοῖςδ' ἵνα τύμβον ἔχουσιν.

205. Πρὸς τοὺς αὐτοὺς.

Σήματα, καὶ σποδὴ, καὶ ὄστια, οἷα παριδρῶι
δαίμονι, οἱ φθιμένου γαῖα τόνδε λόφον,
τόνδ' αἰλιτρὸν τίνυσθε, ὅς ὑμῖας ἐξαλάπαξεν,
τῶνδε περικτιδύων θυάρον ὕμνιν ὕσον.

206. Κατὰ Τυμβωρόχον.

Τύμβοι, καὶ σκοπιαί, καὶ οὖρα, παροδίται,
κλαύσατε τύμβον ἐμὸν, κλαύσατε τυμβολίτην.
ἤχῳ δ' ἐκ σκοπέλων πυματογέρος ἀντία χεῖτω
τῶνδε περικτιδύων· κλαύσατε τυμβολίτην.

207. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Κτείνετε, ληΐζεσθε κακοὶ κακοκερδῆες ἄνδρες,
οὔτις ἐπισχῆσαι τὴν φιλόχρημοσύνην·
εἰ τὰδ' ἔτλης, κακοεργέ, κακόφρονος εἴνεκα χρυσοῦ,
πῶσι τὴν ἐπέχειν ἀρπαλίην παλάμην.

208. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Οὗτος ἔκτισεν ἐμὸν φίλον ἐλπίδι κούφῃ,
ὃν μόνον κτείνων ἔσθ' ἐπὶ ἀπῆλθον ἔχων·
καὶ τοῦτόν τις αἰλιτρὸς ταῖς παλαίμας ὀλέσειεν,
ἐκ δ' ὀλέσας τύμβου τῆλε βάλοι πατέρων.

209. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Τίς τὸν ἐμὸν διέπερσε φίλον τάφον, σῦρος ἄκρη;
τῆςδ' ἀναμρόμενον ἡλίον ὀσσητῆς;

χρυσός ἔθηξέ μάχαιραν ἐπ' ἀνδράσι· χρυσός ἔπληστον
 ἔδυμασι χειμέριοις ὤλεσε ναυσιβήτην.
 Καὶ χρυσός ἔπεσε μέγαν περικαλλία τύμβον
 ἐλπισθεὶς· χρυσοῦ δεύτερα πάντ' ἀδίκους.

210. *Εἰς τοὺς αὐτοὺς.*

Πολλὰ καὶ ναυηγοῖο δέμας κατέχουσαν ὁδότης,
 κύμασι πλαζόμενον, πολλὰ καὶ θηρολέτον·
 ἤδη καὶ πολέμῳ τις ὃν ἔλασεν· ἀλλ' ἐμὲ γυίτων
 χυσθέντ' ἄλλοις τῆσι χερσὶν ἔπαρσε τάφον.

211. *Εἰς τοὺς αὐτοὺς.*

Ω χρυσοῦ θυλλοῖο· πόσον ἥσπδον ἔπληο, θνητοῖς
 ζῶσιν καὶ φθιμένοις χεῖρα φέρεις ἀδικῶν·
 οἷς γὰρ ἐμὸν χεῖρ' ὅν τε καὶ οὕτως δῶκα φυλάσσειν
 τῶνδ' ὅπως ταῖς μιαινοῖς ἐξέλδρην παλάμαις.

212. *Εἰς τοὺς αὐτοὺς.*

Πάντ' ἔθανεν τεκύνεσαι· ἢ παίζομεν, οὐτις ἔτ' αἰδοῖς
 ἐκ ζώντων φθιμένοις· δέρεο τόνδε τάφον,
 ὃν γ' ἐλπὶς χρυσοῖο διαίλειε, τόσσον ἰόντα
 θαῦμα παρεχομένοις, θαῦμα περικτιόων.

213. *Εἰς τοὺς αὐτοὺς.*

Λίσσομαι, ἦν γε θύνο ποταμῷ δέμας ἢ κύνεσσιν
 δίψατε, ἢ πυρὶ δάψατε παντοφάγῳ·
 λῶϊον ἢ παλάμῃσι φιλοχρύσοισιν ὀλέσθαι·
 δαίδια, τόνδε τάφον τοῖα παθόντ' ὀρέων.

214. Ἕκτα.

Δήποτε Κύρος ἀναξ βασιλῆϊον ὡς ἀνίωξεν
 τύμβον ἐπὶ χερσῶ, γράμμα τόδ' εὔρε μόνον·
 οἶγυν ἀπλήστοιο τάφους χερῶς· ὡς δὲ σὺ τόσσον
 σῆμα τόδ' οὐχ ὀσάϊς ῥῆξας, ἄνερ, παλάμαις.

215. Εἰς τοὺς ἀδελφεούς.

Ὅς παπὸς οὐ φθιμένοισι, τάχ' ἄν φθιμένοισιν ἀρήγοι·
 ὅς δ' οὐδὲ φθιμένοις, οὐ ποτ' ἄν οὐ φθιμένοις;
 ὡς δὲ σὺ τοῖς φθιμένοιισιν ἀπὲλ τάφον· ἔξαιλας ῥῆξας,
 οὐ ποτ' ἄν οὐ φθιμένοις χερσὶ φέροις ὀσάϊν.

216. Πρὸς τοὺς ἀδελφεούς.

Μάρτυροί, οὐδὲν ἔχω· πτωχὸς νέκυσ ἐνθάδε κεῖμαι·
 μὴ με τιαῖς αἰτίῃς τυμβοφάνοις παλάμαις·
 οὐ γὰρ οὗτος ἔχιν χερσὶν τάφος, ἀλλ' ἐδαῖχθη·
 πάντα φιλοχρύστοις ἔμβρατα· φεύγε Δίκην.

217. Πρὸς τοὺς ἀδελφεούς.

Οἱ τύμβοι, φθιμένοισιν ἀρήξαιτε, εἴπον ἅπαντες,
 ἥτιχ' ὁ λυσσῆεις τόνδ' ἐτίνασσε τάφον.
 Οἱ νέκυες τύμβουσι· τί ρέξομεν· αὐθις ἀέρθη
 ὡς ἐπὶ βουπητοῖη γαῖαν ἀφαῖρα Δίκη.

218. Ὁμοίως.

Ἦλκεθεν εἰς Αἶδην τις· ὁ δ' ἔπτατο· ἄλλος ὄλισσε
 θῆρας· ὁ δὲ πλεκτόν νύκ' τεύξε τόμον·
 τούτων οὗτος ἀνὴρ οὐ δεῦτερον ἔργον ἔρεξεν,
 τόνδε τάφον ῥῆξας χερσισιν οὐχ ὀσάϊς.

219. Πρὸς τοὺς αἰτοῦς.

Εἰ τόσον ἔργον ἔχειρας ὀλιλότι, οὐ μέγα θαῦμα
εἰ δὲ τόσον διέπρασας, αἰόδιμος βεβοημένος·
καὶ σὲ τις ἐν μεγάλοις ἀριθμήσει κατοικοῦντα,
τύμβον ἀπαρρήξαντα, ὃν καὶ τρομέουσι φονῆες.

220. Πρὸς τοὺς αἰτοῦς.

Χρυσὸς μὲν ῥοδίοισιν ἐπέπλυνε· σοὶ δ' ἀπὸ τύμβων
χρυσὸν φέρει σίδηρος, ὃς κακὸν φέρει·
ἔρυσσ', ὄρυσσε πάντας, ἢ τάχ' ἂν σέ τις
τύμβος κ' ἐξάλειπε πᾶσιν, νεκύεσσι δ' ἀρήγοι.

221. Εἰς τοὺς αἰτοῦς.

Τύμβος ἦν· νῦν δ' ἐμὲ λίθων χύσις· οὐκέτι τύμβος
ταῦτα φιλοχρύσοις εὔρει· ποῖα Δίκη;

222. Ἄλλο.

Αἶ, αἶ, καὶ τέφρα γένεθ' ὑπὲρ, καὶ χεῖρας ἀλιτρῶν
οὐκ ἔφυγον· χρυσοῦ τέκε χειροδαρὸν.

223. Πρὸς τοὺς αἰτοῦς.

Ἄζομαι ἀνδρομέτης γυναικὸς ὑπὲρ, εἴ σ' εἰς ἑλῆ,
τύμβε, χαμαὶ βάλλειν οὐχ οἷσις παλάμαις.

224. Πρὸς τοὺς αἰτοῦς.

Τύμβος ἐγώ, σκοπιή τις ἀπ' οὐρατος· ἀλλὰ μὲ χεῖρες
θῆκαν ἴσον δαπιδῶ· τίς τὰδ' ἀνείχε νόμος;

225. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Οὗτος ἐμὸς δόμος ἦεν ὀλωλότος· ἀλλὰ σιδήρεος
ἦλθ' ἐπ' ἐμοῦ τύμβῳ· σὸν δόμον ἄλλος ἔχει.

226. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Τὴν σπαπύνην ἐπ' ἄρουραν· ἐμοῖ δ' ἐπὶ σήματι βάλλειν
θάμνα, μὴ παλάμας· ἦδε δίκη φθιμένων.

227. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Τὴν σπαπύνην ἐπ' ἄρουραν ἐμοῦ δ' ἀποχάζω τύμβου·
χαῖο· οὐδὲν ἔχω πλὴν ζακόντων τεκύνων.

228. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Εἴ σ' ἀπληστε τάφων δηλήμονα τοῖον ἐώλπειν,
πάσσαλος ἂν τῇδε καὶ τροχὸς ἐκρίματο.

229. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Τίπτ' ἢ μ' ἀνοχλίζεις κανεὸν τάφον· ὁστί' αἰ μούνα
κεύθω καὶ σποδιῇν τοῖσιν ἐπιερχομένοις.

230. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Τύμβος ἐγὼ, τύμβων παννύφιατος· ἀλλὰ μ' ἔωξεν
ὥς τινα τῶν πολλῶν, ἀνδροφόνος παλάμη.
Ἀνδροφόνος παλάμη με διώλπισε· λήξατε τύμβων,
θνητοί, καὶ κτερέων· δεῦτ' ἐπὶ νεκρά, κύνες·
δεῦτ' ἐπὶ νεκρά, κύνες· χρυσοῦ διφήτορες ἄνδρες
ἦδη καὶ νεκρῶν χρυσολογοῦσι κόνιν.

54 V III. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

231. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Ἄλλος τύμβον ἔγειρε, σὺ δ' αἶλεις· ἄλλος ἐγείρει
σὸν τάφον, εἶγε θάμεις· ἄλλος ἔγραψε βάλοι.

232. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Ἦδη καὶ νεκύεσσιν ἐπέχραον οἱ φιλόχρυσοι·
φθύνεται ἐκ τύμβων, εἰ σθένης, οἱ φθιμένοι.

233. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Τίπτει μ' ἀνοχλίξεις, νεκύων ἀμνηνὰ κάρην
μοῦνα φέρω· τύμβων ὅστις πλοῦτος ἄπας.

234. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Δαίμονας, οἳ με ἔχουσιν, ἀλεύει· οὔτι γὰρ ἄλλο
τύμβος ἔχω· τύμβων ὅστις πλοῦτος ἄπας.

235. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Εἰ χρυσοῦ δόμους ἦεν ὅλος τάφος, ὃ φιλόχρυσος,
οὔ ποτ' ἔδει τοίην χεῖρα φέρειν φθιμένοις.

236. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Ἀήθη καὶ σιγὴ νεκύων γέρας· ὅτ' εἰ ἀλάπαξεν,
οὗτος ἐμὸν πολλοῖς θῆκεν αἷσμα τάφον.

237. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Μάστι ἔχετε ζῶοντες· ἐμοὶ δ' ὀλίγοι τε φίλοι καὶ
λαῖς τῇ φθιμένῳ· φείδω τοῦ νεκροῦ.

238. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Οὐ χρυσὸν δόμος ἐμὲ· τί πέμνομαι, αὐτὸς ἔγωγε
 τύμβος, ὅθ' ἐχέλις· πλοῦτος ἐμοῦ νέκυς.

239. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Τύμβος ἐγὼ κλῆρος ἦα περικτιθὼν ἀνθρώπων·
 οὐδ' ἔτι σιγῇ χερὸς ἀλιτροτάτης.

240. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Εἰ λῆν φιλόχρυσον ἔχεις κέαρ, ἄλλον δρῦσαι
 χρυσόν· ἐμοὶ δ' οὐδὲν πλὴν φθιμένων κτερέων.

241. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Μὴ δείξης μερόπισσι γυμνὸν νέκυν, ἢ σε γυμνώσει
 ἄλλος· ὁ δὲ χρυσὸς πολλάκις ἐστὶν ὄναρ.

242. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Οὐχ ἄλις ἦε βροτοῖσι βροτοῦς ἐπὶ χεῖρας, ἰάλλειν,
 ἀλλὰ καὶ ἐκ νεκῶν σπινύδατε χρυσόν ἔχειν.

243. Ὁμαίως.

Ἐμπεύροις τύμβοισιν ἀρήξατε, εἰ τόδ' ὀρῶντες
 σῆμα διαχθίν· ὅσον λιώσατε τυμβολέτην.

244. Εἰς τοὺς ἀδελφούς.

Εἰς με' οὐκ ἔτι κῆπος ἀκινήτοις λείπεται
 κρυφάμενην θνητοῖς διέξω πάντα νέκυν.

245. Ὅμοιος.

Τίπτε τάφον διάνευσας ἐμόν, τάλαν; ὥς διακέρσαι
σοί γε θεὸς βιωτήν, ὃ φιλόχρυσον ἄγος.

246. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Μῦθος Τάρταρος ἦεν· ἐπεὶ τάφος οὐκ ἂν ἔοξεν
οὔτος ἀνὴρ· οἶμοι, ὥς βραδύπους σὺ Δίκη.

247. Ὅμοιος.

Ὡς βραδύπους σὺ Δίκη, καὶ Τάρταρος οὐκέτι δεινός
οὐ γὰρ ἂν οὔτος ἀνὴρ τόνδ' ἀνέωξε τάφον.

248. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Ἦμοσα τοὺς φθιμένους, καὶ ἤμοσα Τάρταρον,
μήποτε τυμβολαταῖς εὐμενὲς ὄμματα φέρειν.

249. Ὅμοιος.

Οὔρια καὶ πρῶντες τὸν ἐμόν τάφον ὥς τιν' ἱταῖρον·
κλαύσατε· πᾶς δὲ πέσαι τῷ σε τεμόντι λίθος.

250. Εἰς τοὺς αὐτοὺς.

Πλούσιός εἰμι πάντης· τύμβος πολὺς, ἔνδον ἀχρυσος·
ἔσθ'· καθυβρίζων νεκρὸν ἀσυλότατον.

251. Ὅμοιος.

Κἂν εἴης πεθμένος ἄχρ' ἐμοὺς πευθμῶνας ὀρέσσαι,
μόχθος σοὶ τὸ πέρας· ὅστις μοῦνον ἔχω.

252. Εἰς τοὺς κήτους.

Τέμνεται, τέμνεται ὧδε· πολὺχρυσος γὰρ ὁ τύμβος
τοῖς ποδίουσι λίθους· ἄλλα δὲ πάντα κόνις.

253. Ὁμοίως.

Ἐγὼ φίλη, μὴ σοῖσι θανόνθ' ὑποδέχνησο κόλποις,
τὸν τυμβωρυχίης κέρδεισι τερπόμενον.

254. Ὁμοίως.

Ἐβρίστις ἐπ' ἡμ' ἦλθε τὸν οὐ ζῶντα σίδηρος·
καὶ χρυσὸν ποδίων εὖρε πίνηται νίκην.

Τίτλος τῶν Ἐπιγραμμάτων τοῦ Θεολόγου.

IX:

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΑ.

---

1. ΠΟΛΤΑΙΝΟΤ ΣΑΡΔΙΑΝΟΤ.

Δορκίδος ἄρτιτόκοιο τιθηνητήριον οὐθαρ
 ἔμπλεον οἰδοῦσῃς πικρὸν ἔτυπεν ἔχισ.
 νεβρός δ' ἰομιγῇ θηλὴν σπῶσε, καὶ τὸ δυσκλῆδες
 τραύματος ἐξ ὅλοοῦ πικρὸν ἔβροξε γάλα.
 ᾧδην δ' ἥλλάξαντο, καὶ αὐτίκα νηλεῖ μοίῃ
 ἦν ἔπορεν γαστήρ, μαστὸς ᾤφειλε χάριν.

2. ΤΙΒΕΡΙΟΤ ΙΛΛΟΤΣΤΡΙΟΤ.

Κερμαῖδος ἄρτιτόκου μαζοῖς βρίθουσι γάλακτος
 ἢ φονὴν δακτύων ἰὸν ἐνῆκεν ἔχισ.
 φαρμαχθὲν δ' ἰὼ μητρός γάλα νεβρός ἀμίλλας
 χυλῆσι, τὸν κύνες ἐξέπιεν θάνατον.

3. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΤ. οἱ δὲ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Εἰνοδίην καρύην με παριρρομένοις ἐφύτευσαν
 παῖσιν λιθοβλήτου παίγνιον εὐστοχίης.

πάντας δ' ἀκρέμονάς τε καὶ εὐθαλίας ὀροδάμνους
 κίχλασμαι, πυκιναῖς χέρμασι βαλλομένη.
 δένδρεσσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλεον· ἢ γὰρ ἔγωγε
 δυσδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

4. ΚΤΛΔΗΝΙΟΤ.

* Ἴε πάρος ἐν δυνμοῖσι τόθης ζείδωρος ὀλώρης
 ἀχράς, θηροβότου πρέμνον ἐρημοσύνης,
 ὁ θνητοῖς ὄζοισι μετέμφυτος, ἥμερα θάλλω,
 οὐκ ἐμὸν ἡμετέροις κλωυὶ φέρουσα βάρσθ.
 πολλὴ σοί, φυτοεργέ, πόνου· εἴνεκα σεῖο
 ἀχράς ἐν εὐκάρποις δένδρεσσιν ἐγγράφομαι.

5. ΠΑΛΛΑΔΑ.

* Ὀχνη, χειρὸς ἐμῆς γλυκερὸς πόθος, ἥ μὲν ἐφ' ὕγρῃ
 φύλλῳ φύλλον ἔδωκε θέρει· πτόρθος δ' ἐπὶ δένδρῳ
 ριζωθεῖς, δένδροιο τομῇ καὶ καρπὸν ἄμειψεν.
 νέρθε μὲν ἀχράς ἐτ' ἔστιν, ὑπερθε δ' ἄρ' εὐπνοος Ὀχνη.

6. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

* Ἀχράς ἔην· σίε χερσὶ μυρίπνοον * Ὀχνην ἔθηκας,
 δένδρῳ πτόρθον ἐνείς· σὴν χάριν εἰς σὲ φέρω.

7. ΙΟΤΛΙΟΤ ΠΟΛΥΤΑΙΝΟΤ.

Ἐ καὶ σευ πολύφωνος αἰὲ πλεμπλήσιον ἀκουάς
 ἢ φόβος εὐχομένων, ἢ χάρις εὐξαμένων,
 Ζεῦ Σχερῆης ἐφάπων ἱερὸν πίδυν, ἀλλὰ καὶ ἡμέων
 κλῦθι, καὶ ἀψευδοῖ νειῶσιν ὑποσχεσίῃ.

ἤδη μοι ξενίης εἶναι πέρας, ἐν δέ με πάτερ
ζῶειν, τῶν δολιχῶν πανοἶμενον καμάτων.

8. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἐλπίς αἰὲ βιότου κλῖπτει χρόνον· ἡ πυμάτη δὲ
ἤως πᾶς πολλὰς ἔφθασεν ἀσχολίας.

9. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Πολλάκις εὐξαμένω μοι αἰὲ θυμῆρες ἔδωκας
τάκμαρ ἀνυμνίου, Ζεῦ πάτερ, εὐπλοΐης·
δοῆς μοι καὶ τοῦτον ἔτι πλόον, ἡδὲ σωσίους
ἤδη, καὶ καμίων ὁρμίσσον εἰς λιμένας.
οἶκος καὶ πάτερ βιότου χάρις· αἱ δὲ πρῆστα
φροντίδες ἀνθρώποις οὐ βίος, ἀλλὰ πόνος.

10. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Πούλυπος ἰναλὴ ποτ' ἐπὶ προβλήτι τανυσθεὶς
ἡλίου ψύχειν πολλὸν ἀνῆκε πόδα·
οὐπὼ δ' ἦν πέτερη ἱκελος χρόα, τοῦνεκα καὶ μιν
αἰετὸς ἐκ νεφύων ὄξυς ἔμαρψεν ἰδὼν·
πλοχμοῖς δ' εἰλιχθεὶς πᾶσιν εἰς ἅλα δύσμορος· ἡ φῶς
ἀμφὶ καὶ θήρης ἡμβροτι καὶ βιότιον.

11. ΦΙΛΙΠΠΟΥ, ΟΙ ΔΕ ΊΣΙΔΩΡΟΥ.

Πηρὸς δ' μὲν γυίοις, δ' δ' ἄρ' ὄμμασιν· ἀμφότεροι δὲ
εἰς αὐτοὺς τὸ τύχης ἐνδεὲς ἠράνισαν.
τυφλὸς γὰρ λιπὸ γυνὸν ἐπαμάδιον βάρος αἶρων,
ταῖς κείνου φωναῖς ἄτραπὸν ὠρθοβόται.

πάντα δὲ ταῦτ' ἐδίδαξε πικρὴ πάντολμος ἀνάγκη,
ἀλλήλοις μερίσαι τοῦλλιπὲς εἰς τίλειον.

12. ΔΕΩΝΙΔΟΥ.

Τυφλὸς ἀλητεύων χαλὸν πόδας ἤεταζεν,
ὄμμασιν ἀλλοτρίοις ἀντερανιζόμενος
ἄμφω δ' ἡμιτελεῖς πρὸς ἐνὸς φύσιν ἡρμόσθησαν,
τοῦλλιπὲς ἀλλήλοις ἀντιπαρασχόμενοι.

13. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Ἄνθρωπε τις λιπόγυιον ὑπὲρ νώτιο λιπανυγῆς
ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.
ἄμφω μὲν πηροὶ καὶ ἀλήμονες, ἀλλ' ὁ μὲν, ὄφεις,
ὃς δὲ, βάσεις· ἄλλον δ' ἄλλος ὑπηρεσίη·
τυφλὸς γὰρ χαλοῖο κατωμάδιον βάρος αἶρων
ἄτραπὸν ὀθναίοις ὄμμασιν ἀκροβάτει.
ἢ μία δ' ἀμφοτέροις ἦρκει φύσις· ἐκ γὰρ ἐκδοτῶν
τοῦλλιπὲς ἀλλήλοις εἰς ὅλον ἡράνισαν.

14. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ἀγριαλοῦ τινάγισσιν ὑποπλάσσοντα λαθραίῃ
εἰρεσίῃ Φαίδαν εἰσιδε πομπυκόδην·
μάρψας δ' ὥπυς ἔριψεν ἐπὶ χθόνα, πρὶν περὶ χεῖρας
πλέξασθαι βρύχδην ὀκκατόνους ἱλίκας·
δισκευθὲς δ' ἐπὶ θάμναν εἰς ρήλα διελὰ λαγμοῦ,
εἰληδὸν ταχινού πτωκὸς ἔδησε πόδας·
εἰλε δ' ἄλλόθεν· σὺ δ' αἰκτιον ἔχεις γέρας ἀμφοτέ-
ρωθεν,
ἄγρης χειρσαίης, πρίσβυ, καὶ εὐγαλίνης.

15. ΛΑΕΣΠΟΤΟΝ.

Αὐτὸ τὸ πῦρ καύσιν διζήμενος, οὗτος δ' ἐνέκτωρ
 τὸν καλὸν ἡμέρων λύχρον ἀναφλογίσει,
 δεῦρ' ἀπ' ἐμῆς ψυχῆς ἄψον σίλας· ἔνδοθι γάρ μοι
 καϊόμενον πολλήν ἐξανίησι φλόγα.

16. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Τρῖσαι γὰρ Χάριτες, τρεῖς δὲ γλυκυπάρθενοι Ὄραι
 τρεῖς δ' ἐμὲ θηλυμανεῖς οἰστροβαλοῦσι Πόθοι·
 ἢ γὰρ τοῖσι τρία ἰδέα κατεύρυσεν, ὥς ἄρα μέλλων
 οὐχὶ μίαν τρώθειν, τρεῖς δ' ἐν ἑμοὶ πευδίαις;

17. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Οὐρεὸς ἐξ ὑπάτοις λαγυῖς πίσειν ἔς ποτε βένθος.
 ἐκπρόφυγετ' ἀμετακίς τρηχύν δόδοντα κυνός·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἤλυξε κακὸν μόρον· αὐτίκα χηρὸν μιν
 εἰσαίλας μάρτυρας πνεύματος ὠρφάνισεν.
 ὦς κυνός, ὥς αἰνός, πῖστες εἰς φλόγα· ἢ ῥά σε θαίμην
 κῆν ἀλί, κῆν χέρσῳ φρέσιν κύνισσι βοράν.

18. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ἐκ κυνός εἴλα κέων με. τί τὸ ἔστον; εἰς ἐμὲ θῆρες
 ἔγχοι καὶ περὶ θανάτον ἔχουσιν ἵνα.
 πῖθέρα λοιπὸν ἔχολτε, λαγοί, βατὸν. ἀλλὰ φοβῶμαι,
 Οὐρανί· καὶ σὺ φέρεις ἀστερόεντα κύνα.

19. ΑΡΧΙΟΥ ΜΙΤΤΑΗΝΑΙΟΥ.

Ὁ πρὶν αἰλλοπόδων λάμπας πλῖον Αἰετός Ἰππων,
 ὁ πρὶν ἑκαὶ μίτραις κῶλα καθαφάμενος,

δὲ Φοῖβον χρησμῶδες αἰθλὸν ἔσπερε Πυθῶ,
 δρυνόμενος πτανοῖς ἀκυνέταις ἔκειλον,
 καὶ Νεμέην βλοσυροῖο τιθνητήϊα λίοντος,
 Πῖσά τε, καὶ δοτὴς ῥόγους Ἰσθμὸς ἔχων,
 νῦν κλοιῷ δειρὴν πεπτεδμημένος, οἷα χαλινῷ,
 καρπὸν ἔλαθ' Ἀθροῦς ἀκριδῶντι λίθῳ,
 ἴσαν μοῖραν ἔχων Ἡρακλῆϊ· καὶ γὰρ ἐκείνος
 τόσσ' ἀνύσας δεύλαν ἑὺγλαν ἐφηρμόσσω.

20. ΛΑΛΟ.

Ο πρὶν ἐπ' Ἀλφειῷ στεφανηφόρος, ὃ νῦν, δὲ τὸ πρὶν
 διασάκει κρηυχθῆς Κασταλίνης παρ' ὕδαρ,
 ὃ πρὶν ἐγὼ Νεμέην βεβητοημένος, δὲ πρὶν ἐπ' Ἰσθμῷ
 πῶλος, δὲ πρὶν πτηνοῖς ἴσα δρασμῶν ἀνέμοις,
 νῦν ὅτε γηραιός, γυροδρόμον ἠνίδα πέτρον
 δινεύω, στεφάνων ὕβρις, εἰσενδόμενος.

21. ΛΕΞΗΠΟΤΟΝ.

Σοί, πατρὶ Θισσαλὴ πωλοτρόφῃ, μέμψιν ἀνάπτω
 Πήγασος, ὥς ἀδίκον τέρματος ἠντίασα,
 ὃς Πυθοῖ, κῆν Ἰσθμῷ ἐκώμασα, κῆπὶ Νέμειον
 Ζῆνα, καὶ Ἡρακλῆϊκοὺς ἤλυθον ἀκρέμοτας·
 νῦν δὲ βάρος πάτρης Νισυράτιδος ἔγκυκλον ἔλας,
 λεπτύνων Ἀθροῦς καρπὸν ἀπ' αὐταχύνων.

22. ΦΙΛΙΠΠΟΤ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Τηδύϊ βριθομένην δάμαλιν Λητωίδι κόουρη
 ὑπῆσαν νηαόροι θῦμα χαριζόμενος,

ἥς αἶδην μέλλοντα προείφθασεν εὐστόχος ἠδὲς,
 πύμφῃ δ' εἰς ἀγέλην τικνογοναῖν ἄφροτος.
 ἥ θεὸς ὠδίνων γὰρ ἐπίσκοπος οὐδ' ἐδίκαζεν
 τικτούσας κτείνειν, ὥς ἐλεῖν ἔμαθιν.

23. ΑΝΤΙΜΑΤΡΟΥ.

Γιαρότης Ἀρχιππος, ὅτ' ἐν νούσοιο βαρεῖης
 ἔρτε λιποψυχέων ἔρπειν εἰς Ἀΐδην.
 εἶπε τὰδ' υἱήεσσιν· ἴω φίλα τέκνα, μάκελλαν
 καὶ τὸν ἀροτρητὴν σιέρεξάνέ μοι βίοτον·
 μὴ σφαλερῆς αἰνεῖτε πόνον σιονόεντα θαλάσσης,
 καὶ βαρὺν ἀτηρῆς ναυτιλίας κάματον.
 ὅσων μητρυιῆς γλυκερωτέρῃ ἔπλετο μήτηρ,
 τόσων ἁλὸς πρλιῆς γαῖα ποθαινοτέρῃ.

24. ΔΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Ἄστρα μὲν ἡμαῦρους καὶ ἱερὰ κύκλα σελήνης
 ὄξονα δινήσας ἔμπυρος ἥελιος. 1
 ὑμνοπόλους δ' ἀγεληδὸν ἀπημιῶλδυνεν Ὀμηρος,
 λαμπρότατον Μουσῶν φέγγος ἀνασχόμενος.

25. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Γράμμα τόδ' Ἀρήτοιο θαήμονος, ὃς ποτὶ ληπτῇ
 φροντίδι δηναιοῦς ἀστέρας ἐφρόδαστο,
 ἀπλανέας τ' ἄμφω καὶ ἀλήμονας, οἷσιν ἐναργῆς
 ἰλλόμενος πύκλοις οὐρανὸς ἐνδίδεται.
 αἰνέσθω δὲ καμὸν ἔργον μέγα, καὶ Διὸς εἶναι
 δευτέρου, ὅστις ἔδρα', ἄστρα φαινότερα.

26. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Τὰςδε διογέουσας ἑλκὼν ἔθρεψε γυναῖκας.
 ἑμνοῖς, καὶ Μαιεῖδων Πιερίας ἀκόπλος,
 Πηξίλλαν, Μοῖρᾶς, Ἀντίης στόμα, Θῆλυν Ὀμηρον,
 Λισβιάδων Σάπφᾶ κόσμον ἐϋπλοκάμων,
 Ἡριωναν, Τελέσιλλαν ἀγακλῆα, καὶ σὶ, Κόριννα,
 Ὀδύρην Ἀθηναῖης ἀσπίδα μελψαμένην,
 Νοσσίδα Θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαχέα Μύρτιν,
 πάσας ἀενάων ἐργατίδας σελίδων.
 ἔννέα μὲν Μοῦσας μέγας Οὐρανός· ἔννέα δ' αὐτὰς
 Γαῖα τέκεν, θνατοῖς ἄφθιτον εὐφροσύνην.

27. ΑΡΧΙΟΥ, ὃς δὲ ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Εὐφημὸς γλώσση παραμείβεο τὴν λόλον Ἠχώ,
 κοῦ λόλον· ἦν τι κλύω, τοῦτ' ἀπαμειβομένην.
 εἰς σέ γάρ ὅκ' σὺ λόγους στρέψω λόγον· ἦν δὲ σκεπᾶς
 σιγήσω. τίς ἐμαῦ γλῶσσαν δικαιοσύνη;

28. ΠΟΜΠΗΙΟΥ, οἱ δὲ ΜΑΡΚΟΥ ΝΕΛ-
 ΤΕΡΟΥ.

Εἰ καὶ ἐρημικῇ κίχυνται πόλεις ἔνθα Μασίηνη,
 εἰ καὶ ἀμανροτίρη παντὸς ἰδεῖν σκοπέλον,
 Ἴλου τις καθορῶν κλεινὴν πόλιν, ἧς ἐπέτησα
 ταῖχια, καὶ Πριάμου πάντ' ἐκένωσα δόμον,
 γνώσεται ἔνθεν ὅσον πάρος ἔσθαινον. εἰ δέ με γῆρας
 ἔβρισεν, ἀρκοῦμαι μάρτυρι Μαιονίδῃ.

29. ἈΝΤΙΦΑΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Τόλμα, νεῶν ἀρχηγέ, (σὺ γάρ δρόμον ἤρκατο πότον
 καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεις ἠρέθισας)

οἷον ἐκτετήνω δάκρυον ζέλον, οἷον ἐκτετήνω
 ἀνθρώποις θανάτου κέρως ἐλεγχόμενον;
 ἦν ὅντως μερόπων χρύσιον γένος, εὐτ' ἀπὸ χέρσου
 τηλόθεν, ὡς Αἰδοῖ, πόντος ἀπεβλέπεται.

30. ΖΗΛΩΤΟΥ, οἱ δὲ ΒΑΣΣΟΥ.

Ἐκλάσθην ἐπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς· ἐς τί με πόντος
 ἀτέλλετε ναυηγὸν κλῶνα πρὸ ναυτιλίας;

31. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐς τί πίτυν πελάγει πιστεύετε, γομφωτῆρες,
 ἥς πολὺς ἐξ ὀρείων ῥίζαν ἔλυσεν Νότιος;
 αἴσιον οὐκ ἔσονται πόντου σκάφος, ἐκθρόν' ἀήταις
 δίνδρεον. ἐν χέρσῳ τὰς ἄλυσ οἶδα τύχας.

32. ΑΔΕΣΗΩΤΟΝ.

Ἀρμασπῇ φοβήσιν ἐπὶ προκάλαισί με κῆα,
 καὶ μήτῳ χαροποῦ κύματος ἀψάμασται,
 οὐδ' ἀνέμινε θάλασσα· τὸ δ' ἄχρσιον ἐπλήμμυρεν
 χεῦμα, καὶ ἐκ σταθερῶν ἠροῦσεν ἠϊόνων
 ἑλκίδα τὰν δειλαιαν αἰὲ κλόντος, ἥ γα τὰ πόντου
 χεῦματα κῆν· χέρσῳ λαῖμα κῆν πελάγει.

33. ΚΤΛΛΗΝΙΟΥ.

Οὐπρὸ τῶνς, καὶ ὀλωλα· τί δ' ἂν πλέον, εἰ βυθὸν
 ἔγνων,
 ἔτλην; φεῦ, πᾶσαις δλκῆσι μοῖρα κλύδων.

34. ΑΝΤΙΦΛΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ἄσπερ μακρίψασαί ἀμετρήσιον θαλάσσης
 κύματα, καὶ χέρσῳ βυθὸν ἐφύσασμένη,

ἄλυσαν οὐχὶ θάλασσα, νιδὼν φόβος, ἀλλ' ἐπὶ γαίης

Ἥφαιστος, τίς ἐρεῖ πόρτιον ἀπιστάτερον;
ἔνθεν ἔφην ἀπόλωλα· παρ' ἡϊόνεσσι δὲ κτεῖμαι,
χέρσῳ τὴν πελάγευσ ἐλπίδα μεμφομένη.

35. ΤΟΤ ΑΓΓΟΤ.

Ἄρτι με πηγνυμένην ἀνάτου τρόπιν ἔσπασα γείτων
πόρτος, κῆν χέρσῳ εἰς ἐμὲ μηνάμενος.

36. ΣΕΚΟΤΝΔΟΤ.

Ὀλκᾶς ἀμετρήτου πελάγευσ ἀνύσπασα κέλευθον,
καὶ τοσάκις χαροποῖς κύμασι νηδαμένη,
ἦν ὁ μέλας οὐτ' Εὐρος ἐκόντισεν, οὐτ' ἐπὶ χέρσῳ
ἤλασε χειμερίων ἄγριοι οἶδα Νότιων,
ἐν πυρὶ νῦν ναυηγός ἐγὼ χθονὶ μέφομ' ἀπαστα,
νῦν ἄλως ἡμετέρης ὕδατα διζομένη.

37. ΤΤΑΛΙΟΤ ΦΛΑΚΚΟΤ.

Σιγήσας ἄρυσαι, τίνος οὐνεκα; μηκέτ' ἀρύου.
τεῦ χάριν; Ἥσυχίης ἡδὺ λαλογχα ποτόν.
δύσκολος ἢ κρήνη. γεῦσαι, καὶ μᾶλλον ἐρεῖς με
δύσκολον. ὦ πικροῦ γάματος. ὦ λαλιῆς.

38. ΛΔΕΣΗΟΤΟΝ.

Εἰ μὲν ἀνὴρ ἦκεις, ἄρυσαι, εἴνε, τῆςδ' ἀπὸ πηγῆς.
εἰ δὲ φύσει μαλινός, μὴ με πλῆς προφασιν.
ἄρξεν ἐγὼ ποτόν εἰμι, καὶ ἀνδράσι μβῦτον ἀρέσκω.
τοῖς δὲ φύσει μαλινούσις ἢ φύσις ἐστὶν ὕδωρ.

39. ΜΟΤΣΙΚΙΟΤ.

Ἄ Κύπρις Μούσαιαι· κορύσια, τὴν Ἀφροδίταν
τιμᾶτ', ἢ τὸν Ἑρῶν ὕμνιν ἐφελίσσασαι.

καὶ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
 ἡμῖν δ' οὐ πάταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

40. ΖΩΣΙΜΟΣ ΘΑΣΙΟΣ.

Οὐ μόνον ὑσμίνῃσι καὶ ἐν στονόεντι κυδοιμῷ
 ἔσομαι ἀρειτόλμου θυμὸν Ἀναξιμένους,
 ἀλλὰ καὶ ἐκ πόντου, ὅπου τ' ἔσχισε νῆα θάλασσα,
 ἄσπις, ἐφ' ἡμετέρης νηξάμινον σανίδος.
 εἰμὶ δὲ κῆν πηλάγει καὶ ἐπὶ χθονὸς ἐλπίς ἐκείνη,
 τὸν θρασὺν ἐκ διπλῶν φουσαμένη θανάτιον.

41. ΘΕΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Ἡ πάρος ἀντιπάλων ἐπιήρανος ἄσπις ἀκόντων,
 ἣ φόβον στεγνοῦ κύμα φέρουσα μόθου,
 ἄγριον αὖθ' ὅτε πόντος ἐπὶ κλόνον ἤλασε φωτί,
 καὶ πικρὴ ναυτίων ἔπλεθ' ἀλιφθορίη,
 συζυγίης ἀμέλῃσα· καλὸν δέ σε φόρτον ἄγουσα,
 καὶ φίλος, ρυτταίων ἄχρης ἔβην λιμένων.

42. ΙΟΥΑΙΟΣ ΛΕΩΝΙΔΟΣ.

Εἰν ἐνὶ κινδύνους ἔφυγεν δύο Μυρτίλος ὄπλω,
 τὸν μὲν; ἀριστεύσας· τὸν δ', ἐπινηξάμενος,
 Ἀργείστῃς ὅτ' ἔδυσε νεὸς τρόπιν. ἄσπιδα δ' ἔσχον
 σωθεῖς περικρίνην κύματι καὶ πολέμῳ.

43. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Ἄρκι μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας, οἷδ' τραπέζαις
 δουλεύσω, Μουσίων ἄνθρα βουκόματος.
 μισῶ πλαῦτον ἄνδρα, κολάκῳ τροφόν, οὐδὲ παρ'
 ὄφρ' ὅθ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλευθερίην.
 στήσομαι· οἷδ' ὀλίγης δαιτὸς ἐλευθερίην.

44. ΣΤΑΤΤΑΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρὼν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὄν ἔλπειν οὐχ εὐρὼν ἤπειν ὅν εὔρετ' βρόχον.

45. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὔρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὢν ὁ μὲν
εὐρὼν
ῥίπιν· ὁ δ' οὐχ εὐρὼν λυγρὸν ἔδρασε βρόχον.

46. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Πηρὸς αἵπαις, ἢ φέγγος ἰδεῖν, ἢ παῖδα τικέσθαι
εὐξαμένη, δοιῆς ἔμμορεν εὐτυχίης·
τίκτε γὰρ εὐθὺς ἄελπτα μετ' οὐ πολὺ, καὶ τριποθήτοῦ
ἀντιῆμαρ γλυκερὸν φέγγος ἐσιῖδε φάους.
Ἄρτεμις ἀμφοτέροισιν ὑπήκοος, ἢ τε λοχεῖης
μαῖα, καὶ ἄργεννῶν φωσφόρος ἢ σελάνων.

47. ΛΕΞΗΠΟΤΟΝ.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
ἀλλὰ μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
αὐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμοῦ, κατ' ἐροῦ πάλι θηρίον ἔσται,
ἢ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται.

48. ΛΕΞΗΠΟΤΟΝ.

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς δὲ ἑρῶτα
Διὸς, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

49. ΑΛΗΛΟΝ.

Ἐλπίς καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρειτε τὸν λιμὲν εὔρον.
οὐδὲν ἐμοὶ χ' ὑμῖν· παίζετε τοὺς μετ' ἐμέ.

50. ΜΙΜΝΕΡΜΟΤ.

Τὴν αὐτοῦ φρεῖνα τέρε, δυσηλεγίων δὲ πολιτῶν
ἄλλος εἰς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

51. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Αἶψα πάντα φέρει. δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὐνομα, καὶ μορφήν, καὶ φύσιν, ἥδ' ἐὶ τύχην.

52. ΚΑΡΠΤΑΛΙΔΟΥΣ.

Ἰχθὺς ἀγκίστρῳ τις ἀπ' ἡόνος εὐτρίχε βάλλων
εἰλκυσε ναυαγοῦ κράτα λιποτριχέα.
οἰκτείρας δὲ νέκυν τὸν ὑσώματον, ἐξ ἀσιδήρου
χειρὸς ἐπισκῆπτων λιτὸν ἔχωσε τάφον.
εὖρε δὲ κενθόμενον χρυσοῦ πτάαρ. ἧ ῥα δικαίοις
ἀνδράσιν εὐσεβίης οὐκ ἀπόλωλε χάρις.

53. ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ, οἱ δὲ ΒΑΣΣΟΥ.

ἀναστρεφόμενον

Ἰπποκράτης φάος ἦν μερόπων, καὶ σώετο λαῶν
ἔθνη, καὶ νικύων ἦν σπάνις εἰν Αἴδῃ.

54. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Γῆρας ἑπ' αὖν μὲν ἀπῆ, πᾶς εὐχεται· ἦν δὲ ποτ' ἔλθῃ,
μήμψεται· ἔστι δ' αἰεὶ ἀρεῖσθον ὀφειλόμενον.

55. ΔΟΥΚΙΑΛΙΟΥ, οἱ δὲ ΜΕΝΕΚΡΑ-
ΤΟΥΣ ΣΑΜΙΟΥ.

Εἴ τις γηράσας ζῇν εὐχεται, ἄξιός ἐστι
γηράσκειν πολλῶν εἰς ἑταίων δεκάδας.

56. ΦΑΙΨΗΠΟΤ ΘΒΣΣΑΛΟΝΙΚΕΣΣ.

Ἐβρον Θρηίκιου κρυμῶ πεπιδημένον ὕδωρ
 νήπιος ἐμβαίνων, οὐκ ἔφυγεν θάνατον·
 εἰς ποταμὸν δ' ἤδη λαγαροῦμενον ἔκτος ὠσθῶν,
 κρύμῳ τοὺς ὑπαλοὺς ἀνχένας ὑπεκάρη.
 καὶ τὸ μὲν Ἐισύρη κοιτὸν δέμας· ἡ δὲ μένοσσα
 ὄψις ἀναγκαίην εἶχε τάφου πρόφασιν.
 θύσμορος ἦς ὠδὴνα διέλλαντο πῦρ τε καὶ ὕδωρ·
 ἀμφοτέρων δὲ δοκῶν, οὐδενὸς ἔστιν ὕλως.

57. ΠΑΤΡΙΛΟΥ.

Τίπτε παναμέριος, Πανδιονὶ κάμμορε καύρα,
 μυρομένα κελαδεῖς τρῶνλὰ διάστομαίτων;
 ἦ τοι παρθενίας πόθος ἔκκτο, τὰν τοι ἀπηύρα
 Θρηΐμιος Ἰηρεὺς αἰνὰ βιησάμετος;

58. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Καὶ κρανίας Βαβυλωνῆος ἐπίδρομον ἕρμασι τεῖχος,
 καὶ τὸν ἐπ' Ἀλφειῇ Ζῆνα κατηρυγασάμην,
 κάπνυν τ' αἰώρημα, καὶ Ἡελίοιο κόλοσσόν,
 καὶ μέγαν αἰπεινῶν πυραμίδων κάματον,
 μνᾶμα τε Μανυσωλοῦ πελώριον· ἀλλ' ὅτ' ἐρεῖδον
 Ἀρτίμιδος κτεφῶν ἄχρη θέοντα δόμον,
 κείνα μὲν ἡμαῦρωτο· τί καῖνα δέ; νόσφιν Ὀλύμπου
 Ἄλως οὐδὲν πω τοῖον ἐπηυγέσατο.

59. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τέσσαρες αἰετοῦσι πανυπερύχων ἐπὶ νότιον
 Νῆκαι ἰσηρίθμους νείας ἀθανάτων·

ἡ μὲν Ἀθηναίαν πολυμαθέων, ἡ δ' Ἀργεόλιον,
 ἡ δὲ τὸν Αἰακίδα, ἡ δ' ἀφρόβητον Ἀρη.
 σπῖο καὶ εἰσέροφον γραπιδὸν τέκος· ἐς δὲ νέονται
 οὐρανόν, ὡς Ῥώμας, Γαῖε, πατέρας ἔρυμα
 θείη ἀνέκατον μὲν ὁ βουφάγος· ἡ δὲ [σε] Κύπρις
 εὐγύμων· εὐμητιν Παλλὰς· ἀτρεστον Ἀρης.

60. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Κύργος ὅδ' εἰναλὴς ἐπὶ χοιράδος, οὐνόμα' ἐνῆσεν
 ταυτὸν ἔχων, ἔρμου σύμβολον εἰμι Φάρδος.

61. ΔΑΞΙΠΟΤΟΥ.

Γυμνὸν ἰδοῦσα Λαίκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
 καὶδ' ἰὸν ἐς πατρὶαν ὠκύν' ἔεντα πόδα,
 ἀντιῇ αἰξασα, δι' ἥπατος ἤλασε λόγγαν,
 ἄρρενα ῥηξαμένα φθόγγον ἐπὶ κταμένῳ·
 ἀλλότριον Σπάρτας, εἶπεν, γένος, ἔρρε πρὸς Αἰδαν,
 ἔρρε, ἵπεδ' ἐφ' αὐτῷ πατρίδα καὶ γένεταν.

62. ΕΤΗΝΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ.

ἄϊνοι, τὴν περίβωτον ἐμὲ πτόλιν, Ἴλιον ἱρήν,
 τὴν πάρος εὐπύργοις τείχεσι κληζομένην,
 αἰδώς τίφρη κατεδήδωκεν· ἀλλ' ἐν Ὀμήρῳ
 καῖμαι, χαλκείων ἔρκος ἔχουσα πυλῶν.
 οἵ κέτι με σκαΐφει Τρωσφθόρα δοῦρατ' Ἀχαιῶν,
 πάχτων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στόματι.

63. ΑΣΚΛΗΠΙΑΙΟΤ.

ΑΤΔΗ καὶ γένος εἰμὶ καὶ οὖνομα· τῶν δ' ἀπὸ
Κόδρου

σεμνοτέρῃ προῶν εἰμὶ δι' Ἀντίμαχον.

τίς γὰρ ἐμ' αὖτε ἦσαι; τίς οὖν ἀνελίξατο Λύδην,
τὸ ξυγόν Μουσῶν γράμμα καὶ Ἀντιμάχου,

64. ΑΣΚΛΗΠΙΑΙΟΤ, οἱ δὲ ἈΡΧΙΟΤ.

Αὐταὶ πριμαίνοντα μεσαμβρινὰ μῆλ' αἰ Μοῦσαι

ἔδρακον ἐν κραναοῖς οὐρεσίν, Ἡοίοδε,

καὶ σοὶ καλλιπέτῃλον, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι,

ᾤρεξαν θάφνας ἱερὸν ἄκρεμανα,

δῶκαν δὲ κράνας Ἑλικωνίδος ἐνθεον ὕδαρ,

τὸ πτανοῦ πώλου πρόσθεν ἔκοψεν ὄνυξ,

οὗ σὺ πορυσσάμενος μακάρων γένος, ἔργα τε μολπαῖς

καὶ γένος ἀρχαίων ἔγραφες ἡμιθέων.

65. ΛΕΞΗΠΟΤΟΝ.

Γῇ μὲν ἑὰρ κόσμος πολυδίενδρον· αἰθέρι δ', ἄστρα·

Ἑλλάδι δ', ἥδε χθών· οἶδ' αἰ, τῇ πόλει.

66. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Μταμοῦναν ἔλε θάμβος, ὅτ' ἔκλυε τᾶς μιλιφάνου

Σαπφοῦς, μὴ δικάταν Μοῦσαν ἔχουσι βροτοί.

67. ΛΕΞΗΠΟΤΟΝ.

Στήλην μητρονῆς, μικρὰν λίθον, ἔστιφε ποῦρος

ὥς βίον, ἡλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος

ἥ δὲ τὰφος κλῆθ' εἶσα καὶ δέκταντ' παῖδά πεσοῦσα.
 φεθ' γὰρ μητρὸς ἥς καὶ τὰφος οἱ προγόνοι.

68. ΜΑΤΕΣΦΟΤΟΝ.

Μητρυῖαι προγόνοισιν αἰὲ κακόν· οὐδὲ φιλοῦσαι
 σώζουσιν· Φαίδρην γνῶθι καὶ Ἰππολύτου.

69. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Μητρὸς δὲς μητρὸς αἰὲ χόλος, οὐδ' ἐν ἔρωτι
 ἥπιος· οἶδα πάθῃ σώφρονος Ἰππολύτου.

70. ΜΝΑΣΑΙΚΟΤ.

Τραυλὰ μινυρομένα, Πανδίωνι παρθένη, φωνᾷ,
 Τηρέος οὐ θεμιτῶν ἀφαμένα λεχέων,
 τίπτε παναμέριος γοάεις ἀνὰ δῶμα, χελιδόν;
 παῦε, ἐπεὶ σε μένει καὶ κατόπι δάκρυα.

71. ΑΝΤΙΦΙΛΟΤ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Κλῶνες ἀπηόριοι ταναῆς δρυός, εὐσκιον ἦψος
 ἀνδράσιν ἀκρητον καῦμα φυλασσάμενοις,
 εὐπάταλοι, κερᾶμων στεγανώτεροι, οἰκία φαιτῶν,
 οἰκία τετρίγων, ἔνδοι ἀκρέμονες,
 πῆμ' ἐπὶ τὸν ὑμετέραισιν ὑποκλωθέντι κόρμῳ
 φύσαςθ', ἀπείνων ἥλιον φηγάσαι.

72. ΑΝΤΙΦΑΤΡΟΥ.

Κυδῶλος Ἑρμείας, ὃ ποιμένες, ὃν δὲ γάλατι
 χύειν, καὶ θρύδων σπενδόμενος μέλει;

ἀλλ' οὐχ Ἑρακλῆς· ἓνα δὲ κτίλον ἢ παχὺν ἄρνα
αἰεῖ, καὶ πάντως ἐν θύσας ἐκλήγεται.
ἀλλὰ λύκους εἶργει. τί δὲ τὸ πλεόν, εἰ τὸ φυλαχθῆν
ἄλλυται εἴτε λύκοις, εἴθ' ὑπὸ τοῦ φύλακος;

73. ΑΝΤΙΦΛΑΟΤ ΒΤΖΑΝΤΙΟΤ.

Εὐβοϊκῷ κόλποιο παλινδίνητε θάλασσα,
πλαγκτὸν ὕδωρ, ἰδίους φεῦμασιν ἀντίπαλον,
ἠελίω κῆν νυκτὶ τεταγμένον ἐς τρίς, ἄπιστον,
πάνσιν ὅσον πέμπεις χεῖμα δακρυζόμενον.
θαῦμα βίον, θαμβῶ σε τὸ μυρίον, οὐδὲ ματεῖν
σὴν στάσιν. ἀρρήτω ταῦτα μέμνηται φύσι.

74. ΛΕΞΕΠΟΤΟΝ.

Ἄγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμεν ποτὶ γυνὴν δὲ Μινίππου·
καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μὲ ποτ' ὤετο, καὶ πάλιν οὗτος
οἴεται· εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενός, ἀλλὰ Τύχης.

75. ΕΤΗΝΟΤ ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΟΤ.

Κῆν με φάγῃς ἀπὸ ῥίζαν, ὅμως εἰ καρποφορήσω;
ὅσον ἐπισπῆσαι σοί, τρέφε, θυομένη.

76. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΤ.

Λισσᾶν ἐκ βροχίδων ἃ μὲν μία πίονα κίχλιν,
ἃ μία δ' ἱππία κόσσυτον εἴλα πάγην.
ἀλλὰ τὸ μὲν κίχλας θαλαρδὸν δέμας ἐς φάος Ἡαῦς
οὐκίτ' ἀπὸ πλεπτῶς ἦκε διεραϊσίδας.

ἃ δ' αὖθις μεθίηκα τὸν ἱερόν. ἦν ἄρ' αἰσιθῶν
φειδῶ κῆν καρφαῖς, ξεῖνε, λιναστιασίαις.

77. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΩΝΙΚΕΩΣ.

Πριονίνα κάλλιε Γανυμήδεος εἰπέ ποθ' Ἦρα,
θυμοβόρον ζάλου κέντρον ἔχουσα νόθον·
Ἄρσεν πῦρ ἔτεκεν Τροία Διῖ· τοιγάρ ἐγὼ πῦρ
πέμψω ἐπὶ Τροίᾳ, πῆμα φέροντα Πάριον·
ἦξε δ' Ἰλιάδαις οὐκ αἰετός, ἀλλ' ἐπὶ θοῖναν
γῦπες, ὅταν Δαναοὶ σκύλα φέρωσι πόνοιν.

78. ΔΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Μὴ μέμψῃ μ' ἀπέπειρον αἰὲ θάλλουσαν ὀπώρην
ἀχράδα, τὴν καρποῖς πάντοτε βροιδομένην.
ἔσπρσα γὰρ κλαδίλοιαι πεπαίνομεν, ἄλλος ἰφέλκει·
ἄσπρσα δ' ἑμὰ μένει, μητρὶ περικρέμαται.

79. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Αὐτοθαλῆς καρποὺς ἀποτέμνομαι, ἀλλὰ πεπείρους
πάντοτε· μὴ σκληροῖς τύπτε με χειμαδίαις.
μηρίαί τε καὶ Βάκχος ἐνυβρίζοντι τὰ κείνου
ἔργα· Διούργιος μὴ λαθέτω σε τύχη.

80. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Μάντις ἀστερόεσσαν ὅσοι ζητῆτε κλέυθον,
ἔρῃοιτ' εἰσαίης ψευδολόγοι σοφίης.
ὑμῖν ἀφροσύνη μαιώσατο, τόλμα δ' ἔτιπεν,
εὐήμονας, οὐδ' ἰδίην εἰδότας ἀκλεῖην.

81. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Μὴ μῆρης θάνατον βίαιης ὄρον· εἰσὶ παροῦσαν,
ὡς ζωαῖς, ἀρχὰν συμφορέων ἔττειραι.
Ἄθροι Νικίω Κρόν' ἄφρον· ἤδη ἔκειτο
εἰν' Ἀΐδην· νικηρὸς δ' ἤλθεν ὑπ' ἡέλιον.
ἄστοι γὰρ κύμβοιο μετοχλίουσας ὀχῆας,
αἶρυσαν ἐς παῖν' ἀς τλήμονα δυσθανία.

82. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Μηδ' οἱ ἐπ' ἀγκύρης, ὅλο' πῖστιναι θαλάσῃ,
ναυτίλῃ, μηδ' εἴ τοι πείσματα χέρσος ἔχοι.
καὶ γὰρ Ἴων ὄρμη ἐνκαλπυσεν· ἐς δ' ἀκόλυμβον
καύτου τὰς ταχινὰς αἶνος ἔδρησε χέρας.
φεύγε χοροῖτυπὴν ἐπινῆϊον. ἐχθρὸς Ἰάνχοι
πόντος. Τυρσηνοὶ τοῦτον ἔθεντο νόμον.

83. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Νηὸς ἐπείγομένης ὠκύν δρόμον ἄμφορόρουρον
δελφῖνες, πελάγοις ἐχθυράγοι σκύλακες.
καπροφόρος δὲ κύων θηρυῖν κείνους ἐκελώσας,
θύσμορος, ὡς ἐπὶ γῆν εἰς βυθὸν ἔξειθορεν.
ἔλειτο δ' ἀλλοτρίης θήρης χάριν· οὐ γὰρ ἐλαφρὸς
πάντων ἐστὶ κυνῶν ὁ δρόμος ἐν πελάγει.

84. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Νηὸς ἀλίστρεπτου πλαγκτὸν κύτος εἶδεν ἐπ' ὀκτῆς
μηλοβότης, βλοσυροῖς κύμασι στροβόμενον,
χιῖρα δ' ἐπιδόμψεν· τὸ δ' ἐπισπᾶσαι ἐς βυθὸν ἄλμης
τὸν σῶζονθ'· οὔτως πᾶσιν ὠπηχθάνετο.

ναυηγὸν δ' ὁ ναυαῖς ἔσχεν μόρον. ὦ δὲ ἐκείνην
καὶ ἄρσμοι χῆροι πορθμίδα, καὶ λιμένες.

85. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Νῆα μὲν ὤλεσε πῦρτος, ἐμοὶ δ' ἔπορεν πάλι δαίμων
πλαζομένῳ φύσει τῇα ποθεινότερην.
πατρός ἰδὼν γὰρ ἐγὼ δέμας εἰς ἐμὲ καίριον ἔλθον,
μουνεράτης ἐπέβην, φόρτος ὀφειλόμενος.
ἦγας δ' εἰς λιμένας με, καὶ ἔσπειρεν δις ὁ πρέσβυς,
νῆπιον ἐν γαίῃ, δεύτερον ἐν πελάγει.

86. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Παμφάγος ἐρπηστής κατὰ δώματα, λιχνοβόρος μῦς,
δοτρίον ἀθρήσας χεῖλεσι πεπταμένον,
πώγωνος διεροῖο νόθην ὠδάξατο σάφα.
αὐτίκα δ' ὀστρακόεσσ ἐπλατάγησε δόμος,
θερμόσθη δ' ὀδύναισιν· ὁ δ' ἐν κλείθροισιν ἀφύπτοις
ληφθεὶς αὐτοφόνον τίμβρον ἐπεσπάρσατο.

87. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Μηκέτι νῦν μινύριζε παρὰ θρεῖ, μηκέτι φώνει
κλώνος ἐπ' ἀκροτάτου, κόσσυφι, κεκλιμένος.
ἐχθρόν σοι τόδε δειδρον· ἐπιίγει δ' ἄμπελος ἐνθα
ἀντέλλει γλαυκῶν σῦσκιος ἐκ πετάλων.
πείρης ταρσὸν ἔρριπεν ἐπὶ κλάδον, ἀμφὶ τ' ἐκείνῃ
μέλπε, λιγὺν προχέων ἐκ στοματίων μέλαδον.
δρῶς γὰρ ἐπ' ὀρνίθεισσι φέρει τὸν ἀνάρμοστον ἔξον·
ὦ δὲ βότρυν· στείγει δ' ὑμνοτόλους Ἡρόμιος.

88. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Μιμφομένη Βορέην ἐπεπωτώμην ὑπὲρ αἵμας·
 πρὲ γὰρ ἐμοὶ Θρήνης ἥπιος οὐδ' ἄνεμος,
 ἀλλὰ με τὴν μελίγηρὸν ἀηδόνα δέξατο νότοις
 δελφίν; καὶ πτηνὴν πόντιος ἠνιάχει.
 πιστοτάτῳ δ' ἐρέτῃ πορθυενομένη, τὸν ἄκωπον
 ναυτὴν τῇ στομάτων θέλγῳ ἐγὼ κιδύρη.
 εἰρεσίην δελφίνες καὶ Μοῦσαι ἄμφω
 ἤνυσαν, οὐ ψεύστης μῦθος Ἀριόριος.

89. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Λεμόν διζυρὴν ἀκαμυρμένη πολύγηρῳ
 Νικῶ σὺν κόρυσις ἠερολόγι στάχυσ.
 ὤλετο δ' ἐκ θαλάσσης· καὶ δ' ἐκ καλῆς συνίριθι
 ῥῆσαν πυρκαϊὴν ἄξυλον ἐκ σταχύων.
 μὴ νεμίσῃ, Ἀήμιτις, ἀπὸ χθρονὸς εἰ βροτῶν αὔσαι
 κόρυς τοῖς γυῖσι σπέρμασιν ἡμφίεσσιν.

90. ΛΙΦΕΙΟΥ ΜΙΤΤΑΗΝΑΙΟΥ.

Νηῶν ὠκυπόρων ὅς ἔχεις κράτος, ἔππῃ δαῖμον,
 καὶ μέγα Εὐβοίης ἀμφικριμῇ σκόπελον,
 οὐρίον εὐχομένοισι δίδου πλοῖον Ἄρεος ἄχρῃς
 ἐς πόλιν, ἐκ Συρίας πείσματα λυθαμένοισι.

91. ΑΡΧΙΟΥ ΝΕΛΤΗΡΟΥ.

Ἐρμῇ Κωρονίαν ναίων πόλιν, ὦ ἄνα, χαίρουσι
 Ἐρμῇ, καὶ λιτῇ προσγελώσῃ δαΐην.

92. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ.

Ἀρκεῖ τέτιχας μεθύσαι δρόσος· ἀλλὰ πικρότερος
 αἰδεῖν πύκνων· εἰσὶ γερωνότεροι.
 ὥς καὶ αἰοιδὸς ἀνὴρ, ξενίων χάριν, ἀνταποδοῦναι
 ὕμνους εὐέρεταις αἶδε, παθὼν ὀλίγα.
 τοῦνεκα σοι πρώτως μὲν ἀμείβομεν· ἦν δ' ἐθέλωσιν
 Μοῖραι, πολλάκι μοι κέλυται ἐν σελίσιν.

93. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἀντίπατρος Πείσωνι γυνέθλιον ὥπασσι βίβλον
 μικρὴν. ἐν δὲ μετ' ὀνυκτὶ παρηγάμενος.
 Ἰλαος ἀλλὰ δέχοιτο, καὶ αἰνέσειεν αἰοιδόν.
 Ζεὺς μέγας ὥς ὀλίγα παιθόμενος λιβάνω.

94. ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΑΙΓΕΑΤΟΥ.

Πούλυπον ἀγρεύσας ποτὶ Τύννιχος, ἐξ ἁλὸς εἰς γῆν
 ἔρριπεν, δέσας θηρὸς ἱμαντοπέδην.
 ἀλλ' ὃ γ' ἔφ' ὑπνώοντα πικρὴν συνίδησε λαγῶν,
 φεῦ, τάχα θηρευτὰς ἄρτι φυγόντα κύνας.
 ἀγρευθεὶς ἤρρευσεν. ὃ δ' εἰς ἅλα Τύννιχος ἔχθον
 ἦκε πάλιν ζωόν, λύτερα λαγῶν ἔχων.

95. ΑΛΦΕΪΟΥ ΜΙΤΤΛΗΝΑΙΟΥ.

Χειμαρίσις νιφάδισσι παλυνόμενα τιθᾷς δρυὶς
 τέκνοις εὐνάτας ἀμφέχει πτέρυνας,
 μέσσα μιν οὐράνιον κρύος ὤλεσεν· ἦ γὰρ ἔμειναν
 αἰθέρους, οὐρανίων ἀντίπαλος τιφῶν.
 Πρόκνη, καὶ Μήδεια, καὶ Ἄιδος αἰδέσθητε,
 μητίεας, ὀφνίθων ἔργα διδασκόμεναι.

96. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ.

Αντιγόνης δ' Ἰκάριος ἄνος ποτὶ τοῖτο θυγαστὴν
 ἔειπεν, ὅτ' ἦν ἤδη νεύμενος εἰς Αἴδην·
 παρθένῃ παλλεπύρην, εὐφρῇ δ' ἑμῇ, ἴαχε σπυγρὸν
 ἡλακάτην, ἄρκεῖν κτῆμα πένητι βίῃ·
 ἦν δ' ἱκὴ εἰς ὑμέναιον, Ἀχαιῶδες ἦθις μητρὸς
 χρηστὰ φύλασσε, πόσει προῖκα βεβαιωτάτην.

97. ΑΛΦΕΪΟΥ ΜΙΤΤΛΗΝΑΙΟΥ.

Ἀνδρομάχης ἔτι θοῇνον ἀκούομαι, εἰσέτι Τροίην,
 διεκόμεθ' ἐκ βύθρων πᾶσαν ἐρεμπομένην,
 καὶ μόθον Αἰάντιον, ὑπὸ σιμφήνῃ τε πόλῃος
 ἔκδοτον ἐξ ἱππῶν Ἑκτορα συρόμενον,
 Μαιονίδει διὰ μοῦσαν, ὃ οὐ μίᾳ πατρὶς αἰοῖδός
 κοσμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρῃς κλίματα.

98. ΣΤΑΤΤΙΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Θύη ποδὶς διανοῖ σε, καὶ Ἥλεκτρον βαρύμητις,
 καὶ θέπνοις ἐλαθεῖς Ἀτρεΐος Ἥλιος,
 ἄλλα τε προλυπαθείσσι, Σοφθαλγῆς, ἀμφὶ τρυφάντοισι
 ἄξια τῆς Βρομίου βύβλα χοροῖτυνῆς
 ταγὸν ἐπὶ τραγικοῖς κατήγεσσας διαόσεις,
 αὐτρεῖς ἡρώων φθαρξάμενον στόμασιν.

99. ΔΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Ἰκαλὸς ἐν πῶγον αἰγὸς πόσις ἐν ποῦ' ὀλωή
 οἷησ' τοὺς ἀπαλοὺς πάντας ἰδαψι πλάθουε.
 εἴδ' ἄπος ἐκ γαίης τόσων ἦεν· κίρς, κῆκιστε.
 γναθμοῖς ἡμέτερον πλῆμα τὸ παρκοφάρων

φίλα γὰρ ἑπιθεὸς οὖσα, πάλιν ἑλνυκὺν ἄνταρ ἀνήσει,
 ὅσσος ἐκισπίσαι σοί, τράγε, θυομένη.

100. ΔΑΦΚΙΟΥ ΜΙΤΤΑΗΝΑΙΟΥ.

Ἀητοῦς ὠδίνων ἱερὴ τροφί, τὴν ἀσάλευτον
 Αἰγὰν Κρονίδης ὤρμισατ' ἐν πελάγει,
 οὐκ οὐ σε διλαίην, μὰ τιούς, δίοποινα, βῆσω,
 δαίμονας, οὐδὲ λόγοις ἔφωμαι Ἀντιπάρου.
 ἑλβῶ δ', ὅτι Φοῖβον ἐδέξασο, καὶ μετ' Ὀλύμπου
 Ἀρτέμις οὐκ ἄλλην ἢ σὲ λίγῃ πατρὶδα.

101. ΤΟΥ ΑἸΤΟΥ.

Ἦρώων ὀλίγαι μὲν ἐν ὄρμασι, αἱ δ' ἔτι λοιπαὶ
 πατρίδες οὐ πολλὰ γ' αἰπύταραι πεδῖαι,
 οἶον καὶ σὶ, τάλαινα, παρερχόμενός γε Μυκήνην
 ἔγνων, αἰπάλου παντός ἐρημοσίην,
 αἰπαλίκον μῆρυμα· χέρων δέ τις, ἢ πολὺ χρυσός,
 εἶπεν, Κυκλάων τῇ δ' ἐπέκατο πόλις.

102. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΡΓΕΙΟΥ.

Ἦκρ' ἐγὼ Περσῆος ἀρόπτοισι αἰθερίοις,
 ἢ παρὰ Παιδαῖς ἀστὶρα θραυμένη,
 καταλλοῖσιν ἑναῦλον ἐρημαίοισιν ἀνέμαι,
 τίσασθαι Πρωτόν δαίμονα ἐφ' ἐλπίδι.

103. ΜΟΥΝΑΟΥ ΜΟΥΝΑΤΙΟΥ.

Ἦ πολὺ χρυσός ἐγὼ τὸ πάλαι πόλις, ἢ τὸν Ἀφροδίτῃ
 οἶκον ἀπ' οὐρανόθεν δεξιμένη γενεῇς,

ἢ Τροίην' πύρουσά θ' ἰδκίττον, ἢ Βαυλλέων
 ἀσφαλὲς Ἑλλήνων οὐσά ποθ' ἡμιθίων,
 μηλόβετος πῆμα καὶ βούνομος ἔνθα Μυκλήνη,
 τῶν ἐπ' ἐμοὶ μεγάλων οὐνομ' ἔχουσα μέτρον.
 Πλεον ἄ. Νεμέσει μεριλημένον, εἴ γε, Μυκλήνης
 μηκέθ' ὀρωομένης, ἰσαὶ, καὶ ἰσοὶ πόλεις.

104. ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΤΑΗΝΔΙΟΥ.

Αργος, Ὀμηρικὴ μῦθος, καὶ Ἑλλάδος ἱερὸν οὐδας,
 καὶ χρυσή τὸ πάλαι Περσέος ἀκρόπολις,
 ἐσβίσαθ' ἡρώων κείνων κλέος, οἳ ποτε Τροίης
 ἤρειψαν κατὰ γῆς θειόδομον στέφανον.
 ἄλλ' ἢ μὲν κρείσσων ἐστὶν πόλεις· αἱ δὲ πεσοῦσαι
 δείκνυσθ' εὐμύκων αὖλιν βουκολίων.

105. ΔΔΕΣΗΟΤΟΥ.

Ἐκλάσθη ἀνέμοισι πέτραι· τί μὲ τεύχετε νῆας,
 ταυηγῶν ἀνέμων χερσὶ θεσσαμέναν;

106. ΔΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Ὀλκίδα πῦρ μ' ἔφλεξε, τόσην ἄλκα μετρήσασαν,
 ἐν χθονί, τῇ πένης εἰς ἐμὲ κειραμένη,
 ἦν πύλαγος δαίωσεν ἐπ' ἡόνος· ἀλλὰ θαλάσσης
 τὴν ἐμὲ γιγαμένην εὐρον ἀπιστοτέρην.

107. ΤΟΥ ΑΓΓΙΟΥ.

Γῆν μικρὴν με' λίγουσι, καὶ οὐκ ἴσα ποντοπόροις
 ναοὶ διέθενειν ἄτρομον εὐπλοῖην.

οὐκ ἀπόφνημι δ' ἐγώ. βραχὺ μὲν σκάφος· ἀλλὰ θε-
λάσση

πῦρ ἴσον· οὐ μέτρωις ἢ κροῖσις, ἀλλὰ τέχνης.

ἴστω πεδαιίοις ἐτέρη πλέον· ἄλλα γὰρ ἄλλη
θάλασος· ἐγὼ δ' εἴην δαίμοσι φασγάνῃ,

108. ΛΕΣΠΟΤΟΝ.

Ὁ Ζεὺς πρὸς ἐόντα· Βράχια τὰ σὰ πάντ' ἀφ-
λοῦμαι·

χρὲ πταχός· Βράχια, καὶ πάλι κύκλος ἴση.

109. ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΙΟΚΛΕΩΣ.

Οὐκ αἶψ' αἶτε σάκος λείψαι μέγα, τὴν ἐπὶ πολλοῖς
ἀντιπάλους πιστὴν αὐμαχον ἐπιπύρην,
εἴτε δὲ βαιὼν ἐμοὶ πόντου σκάφος, ἢ μ' ἀπὸ νηὸς
ὀλέυμεν ἡ κορυφὴς νηπιὸν ἐπ' ἡύρας.

Ἰστος ἐν προέμοις ἔσυχον χάλας, ἐν τε θαλάσῃ
Ἰνδοῦ· σὺ δ' ἔσθ' ἔς ὅπλιον ἐν ἐμφοτέροις.

110. ΑΛΕΞΙΟΥ ΜΙΤΤΕΛΗΝΑΙΟΥ.

Οὐ στέργω βαδύλεϊον ἀραύρας,
οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα Λύχης,
αὐτάρχομε ἔσθμαι βίον, διακρίκας·
τὸ Μὴ δ' εἶν γὰρ ἄχα κ' ἄχα, με τίθει.

111. ΑΛΕΞΙΟΥ ΜΙΤΤΕΛΗΝΑΙΟΥ.

Θεῖμας σὺναιώ τας, ὅτι σινορχαῖαι μὲν υἷας
μητέρας ἐκ πόλεων πρὸς φῶς ἐρχομένους

ἔμπολι δ' ὀλβίζουσιν ὅσους αἰῶνά λιπόντας
ἀπροΐδης Κηρῶν λατρεῖς ἤμαρ φθιμένοισι
οἱ μὲν γὰρ ζῶντες αἰεὶ παντοῖα παροῖσιν
εἰς κακὰ, τοὶ δὲ κακῶν εὖρον ἄκος φθίμενοι.

112. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Τρεῖς δέκα με πνεύσειν καὶ δις τρεῖς μάντιες ἀστρῶν
φασίν· ἐμοὶ δ' ἀρετὴ καὶ δικαίη ἡ τριτάτη.
τοῦτο γὰρ ἀνθρώποις βιοτῆς ὄρος· οἱ δ' ἐπὶ τούτοις
Νέστορι· καὶ Νέωτῳ δ' ἤλυθεν εἰς Αἴδην.

113. ΠΑΡΜΕΝΙΟΝΟΣ.

Οἱ κόρις ἄχρι κόρου κορέσαντό μόν· ἀλλ' ἐκορίσθην
ἄχρι κόρου καὶ τὸς τοὺς κόρις ἐκκορίσας.

114. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Παῖδες ἄφ' ὑψηλῶν κεράμων ὑπὲρ ἄκρα μέτωπα
κύπτωτος, (Μόλις κηπιάχοις ἀφοβόν)
μήτηρ ἐξόπιθεν μαζῶν μετέτρεψε νόημα.
δις δὲ τέκνῳ ζῶντι ἐγκράτιστο γάλα.

115. ΑΛΕΞΠΟΤΟΥ.

Ἀσπίδ' Ἀχιλλῆος, τὴν Ἑκτορος αἷμα ποῦσαν,
Δαρειάδης Δαναῶν ἦρε κακοκρειστή·
ταυτοῦ δὲ θάλασσα κατίσπασε, καὶ παρὰ τὸν ἄλκιον
Ἀλάντος κηπὴν ὤρμισεν, οὐκ ἔδωκεν.
καὶ κρείον' Ἐκλῆγον στυγερὴν ἀπέδωκε θάλασσα,
καὶ Παλαμὶς ἀπείχετο κῆδος ὀφειλόμενον.

116. ΛΑΔΟ.

Καλὰ Πρωθυιάων δίκασεν πολὺ μᾶλλον Ἀθήνης·
 ἄσπις ἐν αἰγιαλοῖσι βοᾷ, καὶ σῆμα τεράσσει,
 αὐτὰν δ' ἐγκαλίουσα, τὸν ἄξιον ἀσπιδιώτην.
 ἔγρετο, παῖ Τελαμῶνος, ἔχεις σάκος Διαιίδαο.

117. ΣΤΑΤΤΑΛΙΟΤ.

Πένθιμον ἦν ἵκα πατρὶ Πολυξείνης ὑμνῶναιον
 ἔνυσεν ὀγκωτοῦ Πύφρος ὑπερθε τάφου,
 ὧδε πολυκλαύτοιο κόμας λανίσασα παρήναιον
 Κισσηΐς τεκίων κλαῦσε φόνους Ἐκάβη·
 Πρὸσθε μὲν ἄξονόεις φθιπὸν ἔθυσας ἔκτορα δεισμοῖς·
 νῦν δὲ Πολυξείνης αἶμα δέχη φθίμενος·
 Διακίδη, τί τοσοῦτον ἐμὴν ὠδύσσαο νηδύν·
 παισὶν ἔφνε γάρ ἐμοῖς ἥπιος οὐδὲ νέκυς.

118. ΒΗΣΑΝΤΙΝΟΤ.

ὦ μοι ἐγὼν ἡβης καὶ γῆρας οὐλομένοιο·
 τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τίς δ' ἀπομισσημένης.

119. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. [ΠΑΛΛΑΔΑ.]

Εἴ τις ἀνὴρ ἄρχων εἶθι κολάκων ἀνέχεσθαι,
 πολλοὺς ἐκδώσει τοῖς μικροῖς ὑτόμασιν·
 ὅστις χρόν τὸν ἄριστον, ἀπὲχθαίροντα δικαίως,
 ὡς κολάκεις μοσὶν τοὺς κατακυρομένους.

120. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΩΣΑΤΕΩΣ.

Φαῖλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ πετρῆμος, εἰς ὃν ἀπέθηκε
 ἀγέλων τὰς χάριτας, εἰς κρητὸν ἄλγος.

121. ΛΑΗΛΟΝ.

Ἰπάρτης καὶ Σαλαμῖνος ἐγὼ φυτὸν ἀμφήριστον
κλέψας δ' ἠΐθλιον ἔλαχον ἢ προμέζων.

122. ΛΑΞΕΠΟΤΟΝ, οἱ δὲ ΕΥΗΝΟΤ.

Ἀττὶ κόρε, μελίθρεπτε, λάλος λάλον ἀρπάξασα
τέττιγα πικνοῖς θαῖτα φέρεις τίμισιν,
τὸν λάλον δὲ λαλόεσσα, τὸν εὐπτερον δὲ πτερόεσσα,
τὸν ξένον δὲ ξίνα, τὸν θεινὸν θεινὰ;
κοῦχ' ἰάχος εἴπεις; οὐ γὰρ θίμις, οὐδὲ δίκαιος,
ἄλλυσθ' ὑπὸ πόλους ὑμνοπόλοις στόμασιν.

123. ΛΑΞΕΠΟΤΟΝ.

Ἐκ θούρης φάος ἔλαχεν ἐπ' ἀχράδα μηκὺς ἰοῦσα,
ἐκ δ' ἐφάνη τυφλὴν μηκέτ' ἔχουσα κόρην.
δισσοῦν τὴν ἐτέρην γὰρ ἐκέντρισεν ὀξύς ἀκάνθης
ῥιζος. ἰδ' ὡς τέχνης δένδρον ἐνεργότατον.

124. ΛΑΗΛΟΝ.

εἰς δούρη· τὸ φυτὸν

Ποῦ φοῖβος παύρεναι; Ἄρης ἀναμίγνυτο Ἀθήνῃ.

125. ΛΑΗΛΟΝ.

Θαυμάσιοι καὶ τοὶ ποταμοὶ ζηλήμονες Ῥήνην
τίχνα ταλαντεύουσι, καὶ οὐ πάρος εἶσι τοκήες,
πρὶν παῖν ἀθρήσασθαι κλεινόμενον ὕδατι στυγρῷ.
αἰψὰ γὰρ ἦν ἡ μήτηρ ἐλυσθήσῃ διὰ πόλεων
τηπίαχος, πρῶτον προχέει δάκρυ, τὸν μὲν αἰψὰ
αὐτὸς ἐπ' ἀσπίδι θάψων ἰὼν πᾶν, οὐδ' ἀλεγίζει.

αὐτὰ γὰρ γενέσθ' ὅσον τὸν, πρὶν γ' ἐκθρήσθαι
 περὶ κείνων ληστραῖων ἐλεγχόμενον πόλεμόν·
 ἣ δὲ μετ' αἰολόθηναι ἐπ' αἰγασιν ἄλγος ἔχουσα
 μήτηρ, εἰ καὶ παιδὺς ἀληθῆα οἶδε τοκῆα.
 ἀνδρίεται τρῆμέουσα, πᾶ μῆσται δασικὰν ὕδαρ

126. ΑΛΕΣΠΟΤΟΝ.

εἶπας ὅτι εἶσαι λόγους Κλυτταμνήστρα Ὀρίστοι μάλιστα
 αὐτὴν σφάζει.
 Πῆ ἔλφος ἰθύνεις; κατὰ γαστέρος, ἥ κατὰ μαζῶν;
 χαστήρ ἥ σ' ἐλόχευσεν, ἀνιθρέψαντο δὲ μαζοί.

127. ΑΛΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἄν περιλειφθῇ μικρὸν ἐν ἀγγυλῶν ἡδύος οἴνου,
 εἰς ὃν τρέπεται τοῦτο τὸ λιπόμενον.
 αὐτὴ ἀναιτλήσας τὸν δλον βίον, εἰς βαθὺ δ' ἐλθὼν
 γῆρας δ' πρὸς βύτης, γίνεται ὀξύχολος.

128. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐρπε δράκων, ὅτε ἔκινῃ ὕδαρ· σβέννυντο δὲ
 τῆγαί,
 καὶ ποταμοὶ κοκάνιστο, καὶ ἦν ἐν διφωλῶς θῆρα.

129. ΝΗΣΤΟΡΟΣ.

Ἐρπε τὸ μέν, τὸ δ' αἰετὶς, τὸ δ' ἦν ἐν τοῦτο
 ἐν τῇ.
 αὐτὰρ δ' διφωλῶς ποταμῷ ἐπέθηκε γένειον.
 πῶς δ' ἄρα Κηφισὸς εἶπε φέει· ἀργαλῆας δὲ
 ἀνδραῖων κείρουζε. κεντρομέτου δὲ φέειθρος,
 Κηφισὸν κένυον ἀπώλετα πολλὰς Νύμφαι.

130. ΛΙΗΛΟΝ.

Παλλὰδος ἑμὲ φέρον· Εὐρυίου τέ με θάλλετε κλῆ-

ῖον·
ἄρατε τοὺς βάρυνας· περθίνετε οὐ μεθύετε,

131. ΛΙΗΛΟΝ.

Οὐρανὸν ἐν δολιχοῖς βλωθρῇν πίττον ὑπέτιδες με

πάρρῳζον, γαίης ἐξεκύνλιας Νότος·

ἔνθεν γαῖς γαρόμην, ἀνέμοις πάλιν ὄφρα μάχωμαι.

ἄνθρωποι τόλμης αὖ πατα φειδόμενοι.

132. ΛΙΕΣΠΟΤΟΝ.

Σωφροσύνη καὶ Ἔρως κατεναντίον ἀλλήλοισιν

ἔλθοντες ψυχὰς ἄλεσαν ἀμφοτέρω.

Φαίδρην μὲν κτείνειν πυρρὸς πόθος Ἰππολύτου·

Ἰππόλυτον δ' ἄγρη πέφνε σαιοφροσύνη.

133. ΛΙΗΛΟΝ.

Εἴ τις ἄπ' αἵ γῆρας πάλι δεύτερα λέκτρα διώκει,

ραυηγὸς πλάσι δις βυθὸν ἀγχαλέον.

134. ΠΑΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Ἐλπίς, καὶ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε· τὴν ὁδὸν εὗρον.

οὐκ εἴτε γὰρ σφαιτέροις ἐπιτάρπουμαι· ἔρρετε ἄμφο,

οὐδ' ἔτι ἐν μερόπασσι πολυπλανέες μάλα ἐστέ.

ὄθρα γὰρ αἰτρεκέως οὐκ ἔσεται ὑμῖς ἐν ἡμῶν

φύσματος, ὥς ὑπνῷ, ἀμβάλλετε, εἰδὲ τ' ἔσονται,

ἔρρετε κακῇ γλῆνῃ, πολυώδυνε· ἔρρετε ἄμφο.

παίζετε, * ἵστε θέλοιτε οὕς ἐμεῦ ἔσπερον ὄντας

εὗρον· σὺ νεφεληγεγενημένη ὄψιν ἀπὸ νεφέων.

135. ΛΑΛΟ.

Διτριχίας μάλα πᾶσι πλάνη Τύχη· ἐστὶ βροτοῦσα·
ἐστὶ γὰρ ἀδρανής, τὸ δ' ἐπιπλίον οὐδὲ πέλουσα.
[γράφε τίς, αἶδε θάος· τίνος εἴταιν, εἶδε καὶ αὐτός.]

136. ΚΥΡΟΥ.

Αἶθε πατήρ μ' ἐδίδαξε θασύτριχα μῆλα νομεύειν·
ὥς κεν ὑπὸ πετέλειαι καθήμενος, ἢ ὑπὸ πέτρῃς
συρίσδωκ καλὰ μοῖσιν ἐμὰς τέρπεσκον αἰίας.
Πιστίδες φεύγωμεν ἐνκτιμένην πόλιν, ἄλλην
πατρίδα μαστεύσωμεν. ἀπαγγελέω δ' ἄρα πᾶσιν,
ὥς ὅλοοι κηφῆνις ἐδηλῆσαντο μέλισσας.

137. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

τίτος ἡμιτέρον πρὸς Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα·
Ἡμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ἡμισυ λιμὸς ἐλέγχε·
σώσόν μου, βασιλεῦ, μουσικὸν ἡμίτονον.
πρὸς δὲ τὸν βασιλέα ΑΔΡΙΑΝΟΥΣ ἀπεκρίνατο·
Ἀμφοτέρους ἀδικεῖς, καὶ Πλουτέα, καὶ Φαέθοντα·
τὸν μὲν, ὅτ' αἰσορῶν, τοῦ δ' ἀπολειπόμενος.

138. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἡ νῆος, ἀλλὰ πένης· νῦν γηρῶν πλοῦσιός εἰμι,
ὦ μόνος ἐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις·
ὅς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην, δαπὶ οὐδὲ ἐν εἶχαν·
νῦν δ' ὅπῃτε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότε ἔχα.

139. ΚΛΑΤΑΙΑΝΟΥ.

Μαχλαῖς ἀντροτάλοιται ἀνικάζουσα χορεία·

δύωγα πολλαμένοις τωέγµασι χαλκόν ἔρασαν·

* * *

τῆς μὲν ὑποκλέπτων παλὴν τρίχα, γείτονα μαίρας·
 ἥλεσάτοισι ἀκτῖνα χαράσσεται ὄμματος αὐγὴ·
 ψευδόμενον δ' ἐρύθημα κατέγραψεν ἄχρους κιδῶς,
 ἀγλαΐη σιόφουσα νόθῃ κακλυνμένα μῆλα.

140. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

εἰς βοῦλόν τινα τυσθένει· παρ' αὐτοῦ διὰ τὸ μὴ ἀκιδεῖται
 εἰλλίον β· ἀκιδεῖται·

Ἔθρην χαλκιδέπιδον ἐπὶ προθύροις Ἑλικῶνος
 εἰστέχει θιράπην τις ὑπὲρ νώτοιο μεμαρπῶς,
 οὐδ' ἔθελαι μογέοντι πορεῖν ἐπὶ βαθρον αἰοιδῆς·
 τοῦνεκά μιν θώρηξεν νόον πολύμητις ἀνάγκη.

141. ΔΙΕΣΠΟΤΟΝ.

Κοιτῇ παρ κλισίῃ ἱηθαργικός ἦδ' ὀφεινοπλῆξ
 καίμενοι, ἀλλήλων κοῦσον ἀπαισέδασαν.
 εἰς θορὰ κλίνης γὰρ ὁ πολυμήτις ὑπὸ λύσσης,
 καὶ τὸν ἀναίαθιτόν πάντος ἔτυπτε μέλουσ·
 πληγαὶ δ' ὀμφοτέραις ἐγένοντ' ἄκος, αἷς τὸ μὲν
 αὐτῶν

ἔγχετο, τὸν δ' ὕαυε προκλὺς ἔριψα κόπος.

142. ΔΙΕΣΠΟΤΟΝ.

Κρηνοβοάταν, δίκτερον, Νυμφῶν ἡγήτορα Πᾶνα
 αἰζόμεν', ὃς πέτρωναι τόνδε νέμευθε δέμον,
 Πᾶον ἄμειναι ἄμμιν, ὅσοι λίβα τήνδε μαλόντες·
 ἀκείων πόματες, δάψαν ἀπαισάμεθα.

143. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Αἰτός τοι δόμος οὔτις, (ἐπεὶ παρὰ κύματι πηγῶν
 ἰδύμεναι νοτίσθην διαπέντες ἡϊόνος)
 ἀλλὰ φίλος· πάντῃ γὰρ ἐπὶ πλεονὶ δειμαίνοντι
 χαίρει, καὶ νῦνταίς εἰς ἐμὲ σάζομένοισι.
 Ἰάσκειν τὴν Ἥδην· ἔχει δέ σοι ἢ ἐν ἔρωτι
 οὔριος, ἢ χαροπῶ πνεύσομαι ἐν παλύνει.

144. ΑΝΤΙΠΕΡ.

Κῦπριδος οὔτις ἂ χυῖρος, ἐπεὶ φίλον ἐπλετο τήνῃ
 αἰὲν ἀπ' ἡπείρου λαμπρὸν δόξῃ πέλαγος,
 ὅφρα φίλον ναύτησι τελεῇ πλῆθος· ἀμφὶ δὲ πόντος
 δειμαίνει, λιπαρὸν δερκόμενος ἔδανον.

145. ΑΛΕΞΗΟΤΟΝ.

Ἐλθὼν εἰς Αἶδην, ὅτε δὴ σοφὸν ἦενσι γῆρας,
 Διογένης δ' κύων Κροῖσον ἰδὼν ἔρελλε,
 καὶ στρώσας δ' γέρον· τὸ τριβώνιον ἔγγυς ἐκίβνου,
 — τοῦ ποῖόν ἐκ ποταμοῦ χερσὶν ἀφυσσαμένον·
 εἶπεν· ἔμβρι καὶ νῦν πλείων ἰδπός· ὅσσα γὰρ εἶχον,
 πάντα φέρω σὺν ἐμοί, Κροῖτε, σὺ δ' οὐδὲν ἔχεις.

146. ΑΛΕΞΗΟΤΟΝ.

Ἐλπίδα καὶ Νέμειν Εὐνους παρὰ βωμόν ἔτευξα·
 τὴν μὲν, ἵν' ἐλπίδης· τὴν δ', ἵνα μηδὲν ἔχης.

147. ΑΝΤΑΓΟΡΟΥ ΡΟΔΙΟΥ.

Ω ἴτα Διμήτρος πρὸς ἀνάκτορον, ὃ ἴτε μύσται,
 μηδ' ὀδύτης προχόας θίδεται χλαμύδα.

τοῖον γὰρ Σενεκίδης ὁ Ἀθηναῖος ἀσφαλὲς ἔμμεν
Ζεῦγμα διὰ πλείους τοῖδ' ἔβαλεν παταμοῦ.

148. ΑΛΕΣΠΟΤΟΝ.

Τὸν βίον; Πράχλειτε, πολὺ πλείον ἢ περ δι' ἔτης
δαίρνει· ἔνθ' ὁ βίος ἔστ' ἐλεινότερος.
τὸν βίον ἄρτι γίλα, Δημόκριτε, τὸ πλείον ἢ πρίν·
ἔνθ' ὁ βίος πάντων ἐστὶ γειοιότερος,
εἰς ὑμῖας δὲ καὶ αὐτὸς δρῶν, τὸ μεταξὺ περιμνῶ
πῶς ἄρ' αὖ καὶ κάμῃσι, πῶς ἄρ' αὖ καὶ γέλοισι.

149. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἶχεν Ἀριστείδης ὁ βοιωτῆρ' οὐκ ἀπὸ πολλῶν
πολλὰ, μῆς δ' ὅιος καὶ βροῶς εὐπορίῃ.
ἄλλα γὰρ οὐδ' ὁ πένης ἔφυγε θάνατον· ἤματι δ' αὐτῷ
Θῆρες οἶν, τὴν βοῦν δ' ἄλεισε δυστοκίῃ.
μισήσας δ' ἄβλητος ἐπαύλιος, ἄμμαις πῆρης
ἐκ ταύτης βιοτὴν ἀχράδως ἐκρέμασεν.

150. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πλεῖσταρ' Ἀριστείδῃ θάμασις ἦεν, καὶ τροχόμαλλος
ἦν ὅς· ἐκ τοῦτων λιμὸν ἔλαυνε θύρης.
ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων, ἀμνήν· ἰθὺς, ἔκτανε δ' ἰθὺς
τὴν θαλάμην· πενήτης δ' ἄλειτο βουπόλιν.
παροδόντα δ' ὃ γ' ἰμάντι κατ' αἰχίνος ἔμμεν λυγρότατος,
καὶ αὖτ' αὖτ' ἀμνην κατέθανε παρ' ἀλυσθῇ.

151. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ποῦ τὸ περίβλεπτον κάλλος υἱοῦ, Δωρὶ Κόρινθιαι
ποῦ στεφάναι πύργων, ποῦ τὰ πάλαι κίονα;

ποῦ νηοὶ μακάρων, ποῦ δώματα, ποῦ δὲ δῆμοι φησὶ
 Σισύφειαι, λαῶν δ' οἳ ποτὲ μυριάδες
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἔχθος πολυκάμμορος, οἷοι λήλαπται,
 πάντα δὲ συμμάρψας ἐξέφαγεν πόλεμος.
 μοῦσαι ἀπόρρητοι Νηρηίδες, Ὀκεανοῖο
 κοῦραι, σὼν ἀχέων μένομεν ἀλκυόνες.

152. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ἄδα ποῦ δ' ἡ κλεινὰ Πριάμην πόλις, ἂν ἀλαπτόξαι
 Ἑλλάνων δικέτης οὐκ ἐτάλασσαν ἄρης
 ἀμφαδόν, ἀλλ' ἵπποιο κακὸν ξύλον. αἶθε δ' Ἑκκυβὴς
 κἀτθανε, πρὶν τεύξαι δουρατῖαν παγίδα.
 οὐ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδαν ὀροφηφάγον ἀψαμένων πῦρ,
 οὕτω ἐφ' ἀμετέροις λάσειν ἤρπιδόμαν.

153. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ω πόλι, πῇ σὺ κτεῖν' ἅ τ' αἰετὶα; πῇ πολυβόλοι
 νηοί; πῇ δὲ βοῶν κρήνηα τεμνομένων;
 πῇ Διαφίης ἀλάβαστρα, καὶ ἡ πάγχρονος ἰφιστέρη;
 πῇ δὲ Τριτοχίνοῦς δείκαλον ἐνδοπλήρη;
 πάντα μάθος, χρυσὴ τε χρύσεια, καὶ Διοῖρα κρατερὴ
 ἤρπασεν, ἄλλοις ἀμφιβαλοῦσα τύχην.
 καὶ σὺ τόσον ὕλησι βαρὺς φθόρος, ἀλλ' ἄρα ποῦ γιν
 οὔνομα σὸν κρύψαι καὶ κλίος οὐ δύνασαι.

154. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ἰλῆος πολιοῦχε, σὺ μὲν χρυσανυγῆ νηῶ,
 ὥς θέμις, ἡ κλήμων Ἰλῆος ἡχυσάμενη.

ἀλλὰ σὺ με προσέλοισις ἰώριον· ἀντὶ δὲ μήλου
 πᾶσαν ἀπεθρέψαι τάχως ἄγλατῃν.
 ἄριστον ἦν θνήσκειν τὸν βουκόλον· εἰ γὰρ ἄθιστος
 ἔπλετο, τῆς πάτρης εὖν ἁλίστημα τόδε.

155. ΤΟΤ ΑΓΓΟΥ.

Εἰ μὲν ἀπὸ Ξυφίας τις ἔρως, εἴτε, μή με γυλάσσης·
 οὐ γὰρ ἔμοι μούνη ταῦτα τέλεισσε Τύχη.
 εἰ δὲ τις ἐξ Ἀαίης, μὴ πίνθιε· Δαρδανικοῖς γὰρ
 σκήπτροις Αἰνταδῶν πᾶσα νένεκε πόλις.
 εἰ δὲ θεῶν τεμένη, καὶ τέχνη, καὶ ναυτιλίας
 ἐλήμων δητῶν ἐκείνησιν ἄρης,
 εἰμὲ πάλιν βουσίλεια· σὺ δ', ὦ τέκος, ἄτρομα Πύρρα
 βάλλε κατ' Ἑλλήνων σῆς ζυγόδισμα δίης.

156. ΑΝΤΥΦΙΛΟΥ ΕΡΖΑΝΤΙΟΥ.

Δίειπε τὸν Τροίης δοκίτη λόχον, εἶσιδε πῶλον
 εὐδύκλον Δαναῶν ἔγκυον ἥπυχίης.
 τεκταίνει μὲν Ξυφίος, Ἀθηναίῃ δὲ κελύει
 ἔργον· ὑπὲρ νότον δ' Ἑλλὰς ὅλα δύεται.
 ἣ δ' αὖ μάταιν ἀπόλοντο, τόσος στρατός, εἰ πρὸς Ἄρηα
 ἦσ' ὁδὸς Αἰγιδάης ἐσθλότερος πολέμου.

157. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τίς θεὸν εἶπεν Ἔρωτα; θεοῦ κακὸν οὐδὲν δρῶμεν
 ἔργον· ὁ δ' ἀνθρώπων αἵματι μειδιάει.
 οὐ θεὸς ἐν παλάμαις κατέχει ξίφος; ἢ ἴδ' ἄπιστος
 τῆς θεοδηλήτου σκῆλα μαιφρονίης.

μήτηρ μὲν σὺν πατρὶ κατέσθαι· πικρὰ γὰρ αὐτοῦ
 ποίνιμος ἔστιν· ὅπως λιθοσκεπή.
 καὶ ταῦτ' οὐτ' Ἄιδος, οὐτ' Ἄρεος, ἔργα δ' Ἑρμῆος
 λίσσομαι, οἷς παῖσι κῆνος ἐννηπίστος.

158. ΛΕΞΗΟΤΟΝ.

Αἱ τρισαί ποτε παῖδες ἐν ἀλλήλοισιν ἔπαιον·
 κλήρω, τίς προχίρη βήσεται εἰς Ἄιδον·
 καὶ χρεὶς μὲν χειρῶν ἔβαλον κύβον, ἥλθι δὲ σισυφὸς
 ἐς μίαν· ἥ δ' ἔγχευ κλήραν ἀμφιδόμαρον.
 ἐκ τέγεος δ' ἄρ' ἄελλαν ἀπώλλεσθαι πίσημα·
 δύσμορος· ἐς δ' Ἄιδον ἤλυθεν, ὡς ἔλαχεν.
 ὑψιπύρρος δ' κλήρας, ὅτῳ κακόν· ἐς δὲ τὸ λῶον
 οὐτ' εὐχὰς θνητοῖς ὑσκεχρῆ, οὐκ ἔστις.

159. ΛΕΞΗΟΤΟΝ.

Κρανίον ἐν τριόδοισι κατακαμένον παρὰ τῶν
 εἰκόνα τὴν κοίτην οὐκ ἐδάκρυσε βίαν·
 δεξιτερὴν δ' ἔφριψεν ἐπὶ χθόνα, καὶ λίθον ἔκαστος
 κωφὸν μὲν δοκίοντι, ἀλλὰ πνέοντα δίκης.
 ὁσίων ὡς γὰρ ἔπληξεν, ὑψήλατο, καὶ πόνον ἀφάντα
 πήρωσε, γλυκεροῦ βλήμματος ὀρφανίστης.
 καὶ πάλιν εἰς Ἄιδον ἐκολάζετο· τὴν ἰδίην δὲ
 ἔκλυσε χειρῶν ἐνστοχῶν ἀφροσύνην.

160. ΛΕΞΗΟΤΟΝ.

Ἡρόδοτος Μούσας ὑπεδέξατο· τῷ δ' ἄρ' ἐκείνη
 ἀντὶ φιλοξενίης βίβλον ἔδωκε μίαν.

161. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΑΡΙΟΥ.

Παιδάδευ ποτὶ βιβλὸν ἐμαῖς ὑπὸ χειρὸν ἑλίσσαν,
Πύρρην ἐκπίπτης εἰδὼν ἐπερχομένην
βιβλὸν δὲ φίλας ἐπὶ γῆν χειρὶ, ταῦτ' ἐβόησα
ἔργα τί μοι παρέχεις, ὦ χερὸν Ἡρώδου;

162. ΔΔΕΣΠΟΤΩΝ.

Ἥμην ὀχρεῖον κάλαμος φυτὸν· ἐν γὰρ ἡμῶν
οὐ οὐκ, οὐ μῆλον φύεται, οὐ ἀταφυλή,
ἀλλὰ μ' ἀνὴρ ἐμύησ' ἐλίκωνίδα, λεπτὰ τὸρῆσαι
χιλῖα, καὶ στεινὸν ῥοὺν ὀχρευσάμενος.
ἐν δὲ τοῦ εὐτε κλοίμι μέλαν ποῖον, ἐν θίωσ' οἶα,
πάν' ἔπος ἀφ' ὧν χιτῶν καὶ δὲ λαλῶ στόματι.

163. ΔΔΕΣΠΟΤΩΝ.

Ἐκ πυρὸς Ἰλίου καὶ δόρατον μέλας ἤρατον ἦρας
Διφάλα, ὄνιον παρὰ βέλος, ποτίφα.
ἔκλεγα δ' Ἀργείους· πρὶν φάμετα, μύρον ἐξ ὕψους
κέρδος ἢ στήραλός, τῷ δὲ φέρονται μέλας.

164. ΔΔΗΛΩΝ.

Τῷ αἰ, Δαμνοσύνη, βροντὴς ἦσαν, οὐτὸς δ' αἰετὴς
ἐκθόδῃ μευτήσας, οὐδὲν ἔχων πρὸς ἐμὴν.

165. ΠΑΛΑΛΑΛΑ ΔΔΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Ὁργὴ τοῦ δόξ' ἐστὶ γυνή, πυρὸς ἀντιδοθείσας
δῶρον, ἀντηρὸν τοῦ πυρὸς ἀντίδοτον.
ἄνδρα γὰρ ἐκκαίει ταῖς φροντίσιν ἡδὲ μαρμαίρει,
καὶ γῆρας προκτείνει τῇ νεότητι φίρει.

οὐδ' ἔπειτα ἀμφιμονοῖσιν ἔχει χρυσέδωρον· ἔργον
 πολλὰ καὶ γὰρ αὐτῇ, ὅπως ἂν ἑθάρσειεν,
 ἥϊον καὶ σφείλῃσι μακρότερον. οἶδεν Ὀμηρος,
 καὶ Δία συγχρόως τῇ γαμπεῇ χόλιον.
 οὕτως οἰδόμεν' ἐστὶ γυνὴ σύμφωνος ἀκρίτου,
 οὐδέ καὶ ἐν χρυσῷ μινυμένη δαπιδῷ.

166. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πᾶσαν Ὀμηρὸς ἴδμεν πάκην σφαλίστην τε γυναῖκα,
 σώφρονα, καὶ πόρνην, ἄμφοτέρας ἐλεῖδρον.
 ἐν γὰρ τῇς Ἑλλήης κοίχτυσαμένης φόνος ἀνδρῶν,
 καὶ διὰ σωφροσύνης Πηνελόπης θάνατος.
 Ἰλιῶς οὖν τὸ πρῶτον μῆτις χάριν ἐστὶ γυναικός·
 αὐτὰρ Ὀδυσσεὶ Πηνελόπεια πρόφασιν.

167. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ὁ πόρνη δὲ πρὸς πόρνην ὅσας ἄλλας γυναῖκας·
 αἷμα δὲ μήτις γυνὴ, μήτις δὲ πόρνη ἐκείνη·
 πόρνη δὲ ταχέως καὶ ὀβριστεῖται· ἡ δὲ γυνὴ πρὸς
 ἀσβέστου φλογίφῳ, πάντοτ' ἀνελπτόμενον.

168. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἡ δὲ γυνὴ οὐ λαμβάνει γαμπεῖν δ' ἐλπίς γυμνασίου,
 καὶ πρὸς τῆς τέχνης μὴνιδος ἀρξάμενος·
 ἔμοι ἐγὼ πολὺμηνις, ἔχων τριχόλωτον ἀνδραγαθόν,
 ἑλπίς γυμνασίου, καὶ φοβέται μοχλῆς.

169. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Μῆτις ἀχιλλεύος καὶ ἐμοὶ πρόφασιν γαγύεται
 οὐλμίνης, πρὸς γραμματικὴν ἀμείνως.

εἴθ' αὖθ' ὅτ' ἀντιπρόσθετον ταύτην ῥήναι ἀκείνη·
 πρὶν χαλεπὸς ἄνθρωπος γραμματικῆς ὄλεσται·
 αἰεὶ ἰν' ἀφ' ἀρπύγῃ Βρισηίδα πρὶν Ἀγαμέμνων,
 πρὶν Ἑλένη δ' ὁ Πάρις, πτωχὸς ἐγὼ γενόμην.

170. ΤΟΤ' ΑΥΤΟΤ.

Ἰηδὼν ἀνασχύντον στιβαροῖς ἥσυχνα λογισμοῖς,
 σωφροσύνην κολάσας ἔντερον ἀρχαλέον·
 εἰ γὰρ ἔχω τὸν νοῦν ἐπικείμενον ὑπόθι χασιρὸς,
 πῶς μὴ ρικῆσω τὴν ὑποτασσομένην;

171. ΤΟΤ' ΑΥΤΟΤ.

Ὅργανα Μουσάων, τὰ πολύσχοτα βιβλία πωλῶ,
 εἰς ἑτέρας τέχνας ἔρχα μεταρχόμενος.
 Πατέρις εὖζοισθε· Δόγοι, συντάσσομαι ὑμῶν·
 σύνταξις γὰρ ἐμοὶ καὶ θάνατος παρῆκε.

172. ΤΟΤ' ΑΥΤΟΤ.

Ἐλπίδος οὐδὲ Τύχης εἴ μοι μέλει, οὐδ' ἀλεγίζω
 λοιπὸν τῆς ἀπάτης· ἤλυθον εἰς λιμένα.
 εἰμὶ πένης ἄνθρωπος, εἰλευθερίῃ δὲ συκοικῶ·
 ὑβριατὴν πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι.

173. ΤΟΤ' ΑΥΤΟΤ.

Ἀρχὴ γραμματικῆς πεντάστιχος ἐστὶ κατὰρ·
 πρῶτος Μῆνιν ἔχει· διῦτερος Οὐλομένην.
 καὶ τρίτη δ' Οὐλομένην, Δαναῶν [πάλιν] ἄλγιστα πολλὰ,
 ὁ τρίτετος ψυχὰς εἰς Αἴδην κατὰγει.

τοῦ δὲ μεταφράτου καὶ ἑλάνια καὶ κύνου ὀφθαλμοὶ
 πέμπτον δ' οἰκτοῦ καὶ χόλος ἐστὶ διὰς.
 πῶς οὖν γραμματικὸς δύναται μετὰ πάντα κατάρχει,
 καὶ πάντα πτώσεις, μὴ μᾶλλον πᾶσιος ἔχει;

174. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἐνθάδε παιδεύουσιν ὅσοις μεχόλωτο Σάρατις,
 τοῖσιν ἀπ' οὗτο μέντης μὴν ἴδος ἀρχομένης·
 ἔνθα τροφὸς κατὰ μῆνα φέροι μισθὸν μετ' ἀγάλης,
 βύβλω καὶ χάρτη θησαμένη πενήν.
 ὡς δὲ κάπνισμα τιθεῖ παρὰ τὸν θρόνον, ὡς παρὰ
 τύμβον,
 τὸν μικρὸν χάρτην, τὸν παραριπτόμενον.
 κλέπτει δ' ἔξ ὀλίγου μισθὸν, καὶ χαλκὸν ἀμείβει,
 καὶ μόλιθον μίλογι, καὶ τὸ ἔθος δέχεται.
 ἦν δὲ τις εἰς ἐνταυτὸν ἄγει χρυσοῖα τῶμισμα,
 ἑνδεκάτῳ μηνί, πρὶν προφέρειν, μετέβη,
 ἄγνῶμον τε φανείς, καὶ τὸν πρότερον διασύρας
 γραμματικῶν, στερήσας μισθὸν ὅλου ἔτους.

175. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Καλλίμαχου πωλῶ καὶ Πίνδαρον, ἡδὲ καὶ αὐτὰς
 πτώσεις γραμματικῆς, πτώσιν ἔχων πενήν.
 Διορόδοτος γὰρ ἐμὴν τροφίμην συνταξὶν ἔλυσεν,
 πρᾶξιόν καὶ ἐμοῦ τὴν πᾶσιν τελείαν.
 Ἄλλὰ σὺ μὲν πρόστηθι, θεῶ φέλλε, μηδὲ μ' ἔδωκε
 συνδίσταμεν πενήν τὸν βίον ἑταύροισιν.

176. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἐκλήθην πρὸς τοῦ φίλου τοῦ φητορος· ἐὶ δ' ἀπεκρίθη,
τὴν τιμὴν ἀπὸ τοῦ, καὶ πλεονεξία φίλος.
οὐδὲ γὰρ ἡ ψυχὴ τὸ πρῶτον κρίνουσα γένηται,
ἀλλὰ μόνον τιμῆς αἰσθημένη τριφύεται.

177. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Δαίμων παρὰ τὴν βίαν ἀταρβήτοιο παρὰστὰς
Φρύξ ἐπὶ τῶν * κακῆς ἤραεν ἐπὶ εὐβολίῃς.
Ἄσας δ' οὐκ ἐπ' ἔμμενεν· ὁ δ' ἀντιγίγανεν
ἐνερθε.
ἔμμενεν· ὁ δ' οὐκ ἐπ' ἔτλη ζωὴς ἀποφθίμενον.

178. ΑΝΤΙΦΙΛΟΤ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ.

Ὡς πάρος Δελίου, νῦν Καλαῖος ὁ Ρόδος εἰμὶ
νῆσος, ἴσον δ' αὐτῷ φέγγος ἀπ' ἀμφοτέρων.
ἤδη σβεννυμέναν με νῆα κατεφώτισεν ἀκτίς,
ἄλλοι, καὶ παρὰ τὸν φέγγος Ἰάσωνος Νέστορα.
πῶς εἶπα, ἴδον μᾶλλον ἐφείλομαι· ὅς μιν ἰδεῖν
ἔσθ' ἂν ὅς δ' ἤδη φέσταιο δευτέρως.

179. ΜΕΘΥΝΙΑ ΤΥΡΑΝΤΙΝΟΙ.

Τοξοβόλον τὸν Ἑρῶτα τίς ἔπειθε ἐκ λιβαρινοῦ,
τὸν ποτε μηδ' αὐτοῦ Ζηρὸς ἀποσχόμενον;
ὅψ' ποδ' Ἡφαίστω κείται σκοπός, ὅς καθορᾷσθαι
ἔτιδεκται οὐκ ἄλλως, ἢ περὶ τρυφόμενον.

180. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τύχη κατηλάβευσεν πάντα τὸν βίον.

ἄσυκέραστον τῆν φύσιν ἀπετήμεν,
καὶ συγκυκλώσα καὶ μετακίρῃσ' αὖ πάλιν,
καὶ τὴν κίρην δὲ εἶσι νύκτας, οὐ θέα,
τέχνην λαχοῦσα, τὴν ἐρόπιν ἱπαδία.

181. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἀνιστράφησαν, ὥς ὄρω, τὰ πράγματα.
καὶ τὴν Τύχην νῦν δυστυχούσαν εἶδομεν.

182. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Καὶ σὺ Τύχῃ δέσποισα, τύχῃ ἀτυχῇ πόθεν ἔσχες;
ἢ παρέχουσα τύχας πῶς ἀτυχῆς γέγονας;
μάνθανε καὶ σὺ φέρειν τὰ σὰ φέματα, καὶ σὺ δίδασκε
τὰς ἀτυχεῖς πτώσεις, ὥς παρέχεις ἱστέροις.

183. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Καὶ σὺ Τύχῃ λαμπρὴν μεταβαλλομένην καταπαύου,
μηδὲ τέχης τῆς σῆς ὅσιστα φεισμένη
ἢ πρὶν νῦν ἔχουσα, κατηλύεις μετὰ γῆρας
θερμοδότις μερόπων νῦν ἀκαφαινομένη.
νῦν δολίως σὶ δὲ καὶ σὺ τέλει πέθες, ὅσιστα βαῖμον,
τὴν σὴν, ὥς μερόπων, νῦν ματάγουσα τέχῃ.

184. ΛΕΞΗΟΤΟΝ.

Πίνδαρος, Μουσῶν ἱερὸν ὕμνον, καὶ ἄλλοι ἑταροὶ
Πανχυλίδη, Σαπφούς τ' Αἰολίδες χάριτες,
γράμμα τ' Ἀνακρεόντος, Ὀμηρικὸν ὅς τ' ἀπὸ φέυμα
ἔσπασας οἰκείοις ἑταροῖς ἀνὰ πόλιν.

ἢ τε Λαωνίδην γλυκερὴν οἴλῳ, ἣ δὲ τὴν Περσίδην
 Ἰφύαν καὶ παῖδων ἀνδρὸς ἀρηθόμεναι,
 καὶ ἕως Ἀκαλοιο, τὸ πολλὰν αἰὲν τυραννίδα
 ἔσται, πατρὸς δέσμιον ῥυθμένον,
 Σηλυμελὲς τ' Ἀλκμήνους ἀγασίας, αὐτὴν καὶ τὴν
 ἀρχὴν οἱ Λυρῆες καὶ παῖδες ἐκπύουσι.

185. ΛΕΞΗΠΟΤΟΝ.

Ἀρχιλόχον τὰδε μέτρα, καὶ ἀχήμεναι ὁμῶς,
 θυμὸν καὶ φοβερῆς ἰδὲ ἐπιβροχίας.

186. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Βίβλοι Ἀριστοφάνους, θεῖος πόνος, αἵαν Ἀσκληπιάδης
 κισσὸς ἐπὶ χλοιορῇ, πούλῳς ἔσται κόμη,
 ἦν δ' ὅσον Διώνυσον ἔχει σέλλε, οἶα δὲ μὲν θοὶ
 ἔχευσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
 ὦ καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ Ἑλλάδος ἥθειαν ἰσχυρὰν
 παρμικὴν, καὶ στύξας ἄξια καὶ γυλάσας.

187. ΛΕΞΗΠΟΤΟΝ.

Αὐταὶ σοὶ στομάτισσιν ἀνηράκτους μέλας,
 παικίλα Μουσῶν ἔνθεν θρηνημένα,
 αὐταὶ καὶ Χοίρις σοὶ ἐδωρήσαντο, Μίκανδρος
 σταμνίον εὐτυχίην φέρουσαν ἐκ τῆς ἑσπέρης,
 ἴσους εἰς αἶψαν, πόντος ἑλπίδος ὅσον φεῖται ἄφρονος,
 ἐκ αἰθέρος οὐρανίου ἔκπτομον γυφίων.

188 ΔΙΕΣΠΟΤΩΝ.

Διέσπιδος εὐγλώττου στόμα φέρτατον, οὐδ' οὐ μῦζον
 φθίσμα Περιλήντων πᾶσα κίενθ' αἰλῆς·
 πρῶτος δ' εἰς τε θάλασσαν καὶ εἰς οὐρανὸν ὄμμα τανύσσας
 θαλάσσιον, ἤθη καὶ βίαν ἡλύγισσας,
 Σικρατικῇ Σάμιον κερύσας μυκτῆρι φέροντα,
 κάλλιστον σιμῆς σῆμα διχοστασίης.

189 ΔΙΕΣΠΟΤΩΝ.

Ἰδὼτε πρὸς τέμενος γλαυκώπιδος ἀγλαὸν Ἥρης,
 Διεσπιδος, ἄβρ' αἰ ποδῶν βήμαθ' ἐλίσσόμεναι,
 ἔνθα καὶ ἐν στήσασθε θεῇ χορόν· ἔγχε' ἀπὸρροι
 Σαρφῶ χρυσεῖην [χεροῖν] ἔχουσα λύρην.
 Ἰδὼτ' ὄρχηθ' ἑοῦ πολυγῆθιος· ἢ γλυκύν ἔμνον
 εἰσαίνω αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

190 ΔΗΛΩΝ.

Διόβιον Ἡρίνης τόδε κηρίον· εἰ δ' αἰ μικρόν,
 ἀλλ' ὅλον ἐν Μουσίων κερνάμενον μέλιτι.
 οἱ δὲ τριηκόσιοι ταύτης στίχοι ἴσοι Ὀμήρῳ,
 τῆς καὶ παρθενικῆς ἀντακαπιδασίας,
 ἢ καὶ ἐπ' ἡλανάῃ μητρὸς φόβῳ, ἢ καὶ ἐφ' ἱστίῃ
 ἡσθητικῇ Μουσίων ἀίτρης ἐφαπτομένη.
 Σαρφῶ δ' Ἡρίνης ὅσον μελίεσσιν ἀρίστην,
 Ἥρην Σαρφῶς τέσσεσιν ἐν ἑκατέροις.

191. ΔΑΗΔΟΝ.

εἰς τὴν βίβλον Δυκόθεον.

Οὐκ ἂν ἐν ἡμετέροις πολυγνώμτοις λαβυρίνθοις
 φηΐδιος προφάσις ἐς φάος, αἴψα τύχης.
 τολούς γὰρ Πριάμης Κασσάνδρῃ φοίβασε μύθους,
 ἄγγελος οὖς βασιλῆϊ ἔφρασε λοξορῶχis.
 αἰ δὲ σὲ φίλατο Καλλιόπη, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δὲ
 ἔῃς ἴφρῃ Μουσίων, χερσὶ βέρος φορέις.

192. ΑΝΤΙΦΙΛΟΤΕΤΖΑΝΤΙΟΤ.

Αἱ βιβλοὶ, τίς τις ἰστί; τί κεύθειτε, θυγατέρες μὲν
 Μαιανίδου, μύθων δ' ἱστορίας Ἰλικῶν.
 ἃ μία μὲν μνησθὼν Ἀχιλλεύς, ἔργα τε χειρὸς
 Ἐκτορέας, δεικνύουσ' ἄλλα λέγει πόλεμον.
 ἃ δ' ἱστῶν μόχθον τὸν Ὀδυσσεύς, ἄμφι τε λήκτροις
 χηρείαις ἀγαθῶς δάκρυα Πηνελόπας.
 ἴατε σὺν Μούσαισι· μεθ' ὑμῶν γὰρ αἰδοῦναι
 εἴπεν ἔχειν αἶων ἔνδεα Περσίδας.

193. ΕΤΝΟΜΙΑΝΟΤ.

εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Φιλοταγίου.

Ἱστορίην ἐτίλισσα θεοῦ χάριτι σοφῆσι,
 πράγματ' ἀληθείης ποικίλ' ὑφηγούμενος.

194. ΑΛΛΟ.

Γράμματα φάσκει ἔχει ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΟΤ, οὐνομα
 καλόν·
 τοῦδε δὲ κατὰ γράμμα λόγους ἀνιχνεύσας τοῦτους

ἄρξάμενος πρώτου ἀπὸ γράμματος· ἅτα δ' ἐφεξῆς
καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς ἰδὼν οὕτω γράψας.

195. ΛΑΞΕΠΟΤΩΝ.

Κωνσταντῖνι ἀδελφῇ Ἀσκληπιδῆς ἄστυ γεραίρων
γράφειν Ἀνταρβοῦ πατέρα κυδαλλίμης.

196. ΜΑΡΙΝΟΥ ΝΕΑΗΘΑΙΤΟΥ.

Ἀθανάτοισι θεοῖς κεχαρισμένα πάντοτε φίζων
καὶ τὰ δ' ἐπ' εὐσεβέσσι τόφ' συνέγραψε Μαρῖνος.

197. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Καὶ τόδε σῆς ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον,
Πρόκλες μάκαρ, πάντων βρέτας ἔμπικρον διτι Μαρῖνον
ἄθακέρω, μερόπτεσσι βοηθῶν εὐσεβέσσι,
ἀντὶ τῆς ἐρῆς κεφαλῆς ψυχροσάδον ἄλκαρ
καλλιπες, ὃς βιοτῇν θεοτερπία σείο λιγαίνων
γράφει τὰ δ' ἐσθρμένοις μνημῆα σῶν ἀρετάων.

198. ΛΑΞΕΠΟΤΩΝ.

Νόννος ἐγώ. Πάντος μὲν ἐμὴ πόλις· ἐν Φαρίῃ δὲ
ἔγχεϊ φωνήεντι γονὺς ἤμῃσα Γυάριων.

199. ΛΑΞΕΠΟΤΩΝ.

Δίου Ὀρειβασιόιο, τὸν ἀθανάτην διὰ τέχνην
πολλὰκι δειμαίνουσα μίκους ἀνιβάλλετο Μοῖρη.

200. ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ.

Βίβλος μηχανική· Κυβερνῶν δέ μιν ἑκτόνησι,
Μαριέλλου γράφοιτο συναρτημένον κατὰ μόχθον.

201. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Θέσπετα μαντήιο Φοιβήδορ ὄμμα τέχνης
ἀστειολόγων Μαυλός μ' ἐδίδαξα, κύδιμος ἀνὴρ.

202. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Βίβλος Θέων καὶ Πρόκλου, τῶν πανσόφων
βίβλος πόλου τε καὶ χθονὸς φέρει μίτρα.
Θέων πόλος μὲν, καὶ Πρόκλος μετρεῖ χθόνα·
Πρόκλος μὲν σὺν γῇ, καὶ Θέων μετρεῖ πόλιν.
ἄμφω δ' ἐπίσης τῶν ἐκαίνων ἄξιοι,
ἄμφω δ' ἄμοιβ' σὺν λόγων ἐκείνων.
Θέων Πρόκλου γὰρ λαβάντων σαφὲς θέσεις
δαίκνυσι ταύταις πρὸς δράμους τῶν χιστεύων.
Πρόκλος δὲ δειλὸς τοῦ Θέωνος λαβάνων
ταύταις ἀνελδοὶ καὶ προβαλλὰς τὰς θέσεις,
ἀλλ', ὡ σοφὴ ξυνωρί, χαῖρε μοι λίαν.
χαίροις Θέων ἄριστε, πάνσοφον κἄρα,
ὃ νῦν πικρῶν τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν.
χαίροις δὲ καὶ σὺ, Πρόκλε, κοῦ Σαρπηδόρος
ἄριστον κἄρα τὰς ἐλπίδας βόσκοντα.

203. ΦΩΤΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ. Οἱ δὲ ΔΕΟΝ-
ΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Ἔρωτα πικρόν, ἀλλὰ σώφρονά βίον
ὃ Εὐκτοφῶντος ὅσπερ ἐμφαίνει λόγος.
ὃ Λευκίτιος δέσποφρονίστατος βίος,
ἅπαντας ἐξέστης πῶς ἐπὶ τῇ μῆτι,
πικρομένη, τε, καὶ κατηχνημένη,
τὴν δὲ βίον, ὅς τις θανάτῳ ἐκκαύεται.

ἄλλοι δὲ καὶ σὺ συμφρονεῖν φίλος,
 μὴ τὴν πάρεργον τῆς γραφῆς σκέπαι θάλασσαν
 τὴν τοῦ λόγου διὰ πρὸς ἡμῶν ἀνδρομένην μάλα
 ὑμφοροῦσι γὰρ τοὺς ποθοῦντας ἐμφρόνως.

204. ΛΙΓΑΘΙΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΤ.

Μὴ με τὸν Λιανταῖαν ἀποχρέουσαις, ὀδῖτα,
 πέτρας, ἀπορτυπὴν ἐπὶ θεῶς Ἐκτορέου.
 εἰμὶ μέλας τρηχὺς τὰ σὺ δ' ἥριος θεῖον Ἰωνοῦ.
 πῶς τὸν Ἰπποκράτην ἐξενύλασε πόδες
 νῦν δὲ μόλις βραχὺ μακροτέρωθεν ἀρούρης
 ἀνδροπαί, γυνῆς, αἰσῶν ἀνδροπαί.
 ἄλλα μέ τις κρήνην ἀπὸ χείρας αἰδίσματι γὰρ
 παλινκαὶ οὐτιδανόις ἀνδράσι γιγνόμεναι.

205. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

ἐπὶ τῇ ἀφαιρέσει τὴν βοιωτικὴν ἀεικλίαν.
 Βοιωτικαὶ Μοῦσαι ἀπορρόδες ποταμοὶ ἔνθ' ὅρα καὶ ὄρα
 ἔνθ' ὅρα καὶ ὄρα, ἐντὶ μίᾳς ἀγέλης.

206. ΕΠΙΘΙΟΤ ΑΘΗΝΑΙΟΤ.

ἐκείντος τὴν Καθόλου.

Ταυτολόγων κακόντων πρὸς πλεονέχειν, ἢ δ' ἀπὸ πλεονέχειν
 ἐννοῶν, λεπτόν τὰς ἐχέρας ὄρα καὶ ὄρα.
 ὅρα καὶ ὄρα καὶ ὄρα, ὅρα καὶ ὄρα, ὅρα καὶ ὄρα
 τῆς ΚΑΘΟΛΟΥ δὲ φέρει τὴν ἀπὸ πλεονέχειν.

207. ΛΕΞΗΝΟΤΟΝ.

ὁ δὲ Ἐπικτήτου. Ἐπαρτήν τοι φιλοφρονέσθαι
Μήτις. Ἐπαρτήν τοι φιλοφρονέσθαι. Φιλοφρονέσθαι.
ὅσον πλὴν φιλοφρονέσθαι. ὅσον πλὴν φιλοφρονέσθαι.
ψυχὴν ὑψιπλευθεύον. Φιλοφρονέσθαι ἀπὸ γαίης.

208. ΛΕΞΗΝΟΤΟΝ.

Ὅς περ ἡμετέρας ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ
μετὰ βίωτον γέννησιν. ἐκ γέννησιν.
καὶ μετὰ συντελήν. βίωτον γέννησιν. ἐκ γέννησιν.
ὅσον πλὴν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ. Φιλοφρονέσθαι.

209. ΛΕΞΗΝΟΤΟΝ.

ὁ δὲ Ἐπικτήτου. Ἐπαρτήν τοι φιλοφρονέσθαι
Τίστε μετὰ βίωτον γέννησιν. ὅσον πλὴν ἀφ' ἑνὸς
τοῦ αὐτοῦ καὶ ἄλλῃ. Ἐπαρτήν τοι φιλοφρονέσθαι.
ἡμετέρας ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ. Φιλοφρονέσθαι.
ὅσον πλὴν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ. Φιλοφρονέσθαι.

210. ΛΕΞΗΝΟΤΟΝ.

ὁ δὲ Ἐπικτήτου. Ἐπαρτήν τοι φιλοφρονέσθαι
ὁ δὲ Ἐπικτήτου. Ἐπαρτήν τοι φιλοφρονέσθαι.
Τίστε μετὰ βίωτον γέννησιν. ὅσον πλὴν ἀφ' ἑνὸς
τοῦ αὐτοῦ καὶ ἄλλῃ. Ἐπαρτήν τοι φιλοφρονέσθαι.
ἡμετέρας ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ. Φιλοφρονέσθαι.
ὅσον πλὴν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ. Φιλοφρονέσθαι.

καὶ Πέρσας ὀλοῦν, καὶ αἰδομένοὺς Σαρπητοῦς,
καὶ θανάτῳ λυπομένοισιν ἀραιμανίων γένος Ὀέντων,
πιτράων τ' Ἰσθμιοῦν ἀνταχθόντων. Ἰσθμιοῦς
πάντα δ' ἐπὶ σκήπτρῳσι ἡνιστασέσθαι τέλεισσι,
ὅν καὶ Τραϊανοῦ φαίνεσθαι ἡγαγὲν ἦος.

211. ΛΗΘΩΝ.

Παιήων, Πάριον, Μοιληπίδα, Ἰπποκράτη, καὶ
τοῖς δ' ἐπὶ Νικάνδρῳ προφειρόμενον. Ἰλῆαν ὕδατος.

212. ΑΛΛΟ.

Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐνθλὶ μεμιχμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ
Νικάνδρῳ κατέλιξεν, ἐπιστάμενος πάρε πάντων
ἄνδράων. ἥ γάρ Παιήωνός ἐστι γενέθλης.

213. ΑΛΛΟ.

ΚΑὶ Κόλοφον ἀριδὴλὸς ἐνὶ πολλοῖσι τέτυκται,
ὁδοῦς θρηνημένη παῖδας ἀρσιτονοῦς,
πρωτότοκον μὲν Ὀμηρον, αἰτάρ Νικάνδρον ἔπειτα,
ἄμφω τὸν Μοῦσῃς οὐρανίῳ φίλον.

214. ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Τῇ τῶν λόγων σου κοχχὺλῃ Παρθένε,
βάπτειν σε χεῖρῃ, καὶ στολίζειν τὰς φρένας.

215. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Καὶ θηλυτέρῃσιν ὕδωρ κακὸν Ἑλλήσποντος,
εἶνε Κλειωνίης πύθιο Δυρράχιδος.

πλὴν γὰρ ὅς τις ἔσται· μέγα γὰρ ἐστὶν· ἐν δὲ βασιλῆϊ
φορτὴν τὴν ἑλπίδα μοῖραν ἀπεπλάσκει.
Ἡροὶ δὲ αἰετὶς, αὐτὸς μὲν ἄνθρωπος, ἀνθρώπος δὲ
σύμφορος, ἐν πύργοις ἀλίσταται σκαδίας.

216. ΟΝΕΣΤΟΤ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ.

Ἀρκασίης ἱερὸν φῆσιν γάμον· ἀλλ' ἀδύνατος
Οἰδίποδος. Λέξαις Ἀντιγόνην δαίτην·
ἀλλὰ πασίγνωστοι μισοῦνται. ἄμβροτος Τρώ·
ἀλλ' ἀδύνατος κλήμων· τειχομηλὴς κισθόρη·
ἀλλ' αἰετὶς θύμνονος. Ἰδ' ὅς τις ἔσται· ἡμεῖς δὲ
δαίμων, ἐσθλὰ κακοῖς δ' εἰς τὸν ἑμὲν ἴσται.

217. ΜΟΥΣΙΟΥ ΣΚΕΤΟΛΑ.

Ὁ χίμαρος, τί ποτ' ἔρα τὰ μὲν θυμὰ τιθυμᾶλλα
λαίπτε, καὶ χίμαρην· φέγγεσσι βοιφύνην,
γυρὰ δ' ἐπ' ἀλλήλους σπειρήματα γαῦρα τίθει·
ἄμφω τὸν ὑλισβύτην ἀλλόμεναι Νόμιον·
οὐκ ἀπὸ πυγμαχίης ἀποπαύσεται; μὴ ποτ' ἀπεχθὲς
ἀντήση καρὺν χιρὸς ἀπ' αἰπολικῆς.

218. ΛΙΜΙΔΙΑΝΟΥ ΝΙΚΑΕΩΣ.

Ἀβελὸς χιμῆριον με κατέκλινε κύματα πότιον
δαδάην, νηπίων φόβον ἔμειψαμένην·
κιδέσθαι, σπείρειν, τί μοι πλὴν ὕμνον ἰκίεσθαι;
διενομένη φωτῶν πείσματα λυσομένην;
Κικνυτοῦ με λέγοιτε βαρὺ σπάφος· ἄλιστα φῶτα,
ἄλιστα· νευηγοὶ δ' εἰσὶν ἴσται λιμῖνες.

219. ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ.

Διγυβένος θαύρατο λυγρὰ καὶ δὲν Τίλον ἔκλει-
 οῖος Ἀχιλλείδης πρόσθε μινωπτόλεμος,
 τοῖος ἐν Αἰναιῶσι Νίκαν ἄγας ἔστυν Ἴριος
 γίγται, ἐπ' ὠκυρότην Θύμβριν ἀμειψάμενος,
 κοῦρος δ' ἄρπυγέων ἔχων χεῖρον. ἀλλ' ὁ μὲν ἔχων
 θυῖν· ὃ δ' ἀμφοτέρως, καὶ δοῦν καὶ ποιεῖν.

220. ΘΑΛΛΟΥ ΜΙΛΗΖΙΟΥ.

Ἀχλαρὶ πλουτέριστος ἰδ' ὅς ἐκρυψε φιλιύττων
 ὄρχις, τὰν ἱερὰν θυλάρδα τιμωράν.
 ἀμφὶ δ' αἶψ' ἀκρεμάνισαν τοῖς παχυρσμένους ὄφας
 ἡμερίδος λαφῆς βότρους ἀποκρίματα.
 οὕτως, ὡς ἀλατάνιστε, φέρεται πλάττει δ' ἔμπρὸς οἶον
 φυλλὰς αἰὲν κεύθεσι τοῦς Ἰσφίης ἑτάρους.

221. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΙΚΥΝΤΑΡΙΟΥ.

Αὐγαῖον τὸν ἄφικτον ἐπὶ σφραγίδος Ἐρώτα
 χερσὶ λιοντίαν ἀνιοχέοντα βίαν,
 ὡς τῇ μὲν μάσπῳ κατ' αὐχίος, ὃ δὲ χυλινούς
 εὐθύνας· πολλὰ δ' ἀμφιτέθηλὲ χάρις,
 φρίσσει τὸν βρατολογόν· ὃ γὰρ καὶ θῆρα θαμάζων
 ἄγχιον, σὺ δ' ὀλίγαν φείσεται ἡμιόλον.

222. ΑΝΤΙΘΕΛΟΥ ΕΠΕΛΑΝΤΙΟΥ.

Ἀνίκα θῆρ χερσαῖον δ' κέντιος, ἅπαντος ἱππίνους
 ἄραμενος λοφίης ὑγρὸν ἑπερθε νίκην,
 εἰς ἡπριάτους ἐκόμενος, τὸ δὲ πλεον, δὲ ἄλλος εἰς γῆν
 τηλαίμενος, φόρτον μισθὸν ἔχων θάνατον.

δαίμονα δ' ἀλλήλων ἡμεύομεν. ἡ μὲν ἐκείνου
χθών, ἐμὴ γὰρ ἀπὸ γῆς, ἔσται τοῦ μὲν ὕδαρ.

223. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἀγγελίην παρ Ζητὸς ἐπιφέρειν ἡροδίνης,
αἰετός, αἰωνῶν μόνος ἐνορρῆτος,
οὐκ ἔφθη τὴν Κρήτα, θοὴν δ' ἐπεταινατο ναυρῆν.
πτηνὸν δ' ὁ πιερὸς ἰὸς ἐλθέσαστο.
Ζητὸς δ' οὐκ ἄλκην ἔλαθεν μόνος, ἔμπισα δ' ἔχρης
ἄνδρϊ, τῇ δ' ἐστοχίης ἀκταπίνισαι βίλῃ.
αὐχένι δ' ἰὸν ἔηξεν, ὃν ἤησι κοίμισαν ἀντίος.
ἔρ δ' αἰὲς διανοῶν αἰετ' ἐπιεν θανάτων.

224. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΣ.

Αἰγὰ με τὴν εὐθηναν, ὅσων ἐκένωσιν ἀμολγυῖς.
οὐθῆτα πασσῶν πουλυγαλακτοτάτην,
γευσάμενος, μελὴδὲς ἐπὶ τ' ἐφράσσατο πῖαφ.
Καῖσαρ, κῆν νηυσὶν σύμπλοον εἰσφύσαστο.
ἦξω δ' ἀντίνα που καὶ ἐς ἀστέρας, ὃ γὰρ ἐπίσχευ.
μαζὸν ἐμὸν, μείων οὐδ' ὅσον Διγιάχου.

225. ΟΝΕΣΤΟΣ.

Ἀσπίς κρήνη καὶ Πηγαίς, ἔδατ' ἀδελφά,
ἵππου καὶ ποταμοῦ δῶρα ποδορράγία.
χρὲ μὲν ἄκοψ' Ἐλικῶνος, ὃ δὲ φλέβας Ἀκροκορίωντος
ἐπληρξ', ὃ πτέρυγες εἰς ἴσον ἐστατοχίη.

226. ΖΩΝΑ ΣΑΡΜΑΝΟΣ.

Ἄ δ' ἄγετα ξουθαὶ συμβλητῶδες ἄκρα μέλισσαι
φάρβιαθ' ἢ θυμῶν εἰκὴ περικνήδια,
Anth. II. II

ἢ πατοῖλας μάκρονος, ἢ ἀσταφιδίτιδα ῥῶγα,
 ἢ ἴον, ἢ μάλων χυαῦν ἐκικαρπίδιον·
 πάντα περιγνίξασθε, καὶ ἄγρια κηρώσασθε,
 ὄφρα μελισσοσθός Πιῖν ἐπικυψέλιος
 γεύσεται τὸ μὲν αὐτός, ὃ δὲ βλισθηρίδι χειρὶ
 κακνώσας, βαιὴν εὐρμυ λήπη μερίδα.

227. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἀκταίην παρὰ θῖνα, διανυγίος ἔνδοθεν ἔλμας
 ἔχθ' ὕα· πούλυπύδην ἰδρακιν ἔχθυβόλος·
 τηχομένῳ δ' ἐπόρουσε καὶ ἐξ ἁλός ἡν' ἐπὶ χέρσων
 ἀρπάγδην, ἄγρης δεσμὸν ὑποφθάμενος.
 αὐτὰρ ὃ δισηκθὺς κατακαίριος ἔμπεσε διελῶ
 πτωκὶ * παχυσχοίνῳ· κείτο γὰρ ὑπναλῖος.
 τὸν δὲ χυθεὶς περὶ πάντα πεδήσατο, φωτὶ δ' ὑπ' ἄγρης
 ἐμβυσθίην ἄγρη' χερσώθεν ἠντίασεν.

228. ΑΠΟΛΑΣΕΝΙΑΟΤ.

Ἀγγελῆς ἦκουσιν ἀνώϊστου Μελίττα,
 υἱὸν σὺν φόρτῳ κῆματι κρυπτόμενον·
 ἡϊόσιν δ' ἐπικέλσαν ἁλίκαλυστον δέμας ἄλλου,
 θυςμορος οἰκέλης σύμβολον εἶδε τύχης,
 υἱὸν δ' ὥς ἴσταιλε· Δίῳ δ' ἐπὶ νηὶς ἀδραυστοῦ
 ἔλυθεν εὐκταίης σῶος ἀπ' ἐμπορίης.
 μητέρης ὥς ἀνίσου μοίρης λάχον· ἢ μὲν αἰεπτον
 ζῶδ' ἔχει· κείνη δ' ὄψεται οὐδὲ νέκυν·

229. ΜΑΡΚΟΤ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΤ.

Ἀρχαίη σύνδεκνε, καπηλικὰ μέτρα φιλεύσα,
 εὐλαλε, πρηγύγλω, εὐστομα μακροφάρυγ,

αἶν' ἐμῆς πανίης βραχυσὺμβολα μύστα, λήγναι,
 ἥλθες ὅμως ἐπ' ἐμὴν χεῖρα ποτε χρόνιος.
 αἶδ' ὄφελος καὶ ὄμικτος ἀνυμψυγὸς τε παρσίης,
 ἄφθορος ὥς πούρη πρὸς πόσιν ἐρχομένη.

230. ΟΝΕΣΤΟΤ.

Ἀρβαίνων Ἐλικῶν μίγαν κάμεις· ἀλλ' ἐκορέσθης
 Πηγασιδὸς κρήνης νεκταρίων λιβάδων.
 οὕτως καὶ σοφίης πόθος ὄρθιος· ἦν δ' αἶψ' ἐπ' ἄκρον
 τέρμα μόλης, ἄρυσσιν Πιερίδων χάριτας.

231. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Ἀὖθις με πλατάνιστον ἐφεικνύζονσα καλὸπτει
 ἄμπιλος· ὁθιὴ δ' ἄμφιπέδηλα κόμη,
 ἣ πρὶν ἐμοῖς θαλίθουσι ἐνιδρέψασ' ὀροδάμνοισι
 βότρυς, ἣ ταύτης οὖν ἀπειτηλοσίγη.
 τοίην μάντοι ἔπειτα τιθηγείσθαι τις ἐταίρη,
 ἥτις ἀμείψασθαι καὶ νίκην οἶδε μόνη.

232. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἀδριακοῖο κύτους λαιμὸς τὸ πάλαι μελλήγηρς,
 ἦν δ' ἐγαστροφόρον Βακχιακὴς χάριτας,
 πῦρ κλεισθεῖς πῦμαι νεοθηλῆς καρτερὸν ἔρκος
 πλήματι, πρὸς τρυφίην τινυμένη καλύβη.
 αἶετ' ἐν Βρομίῳ λατρεύομεν· ἣ γερὰν γὰρ
 φρουροῦμεν πιστῶς, ἣ νῖον ἐκτρέφομεν.

233. ΕΡΤΚΙΟΥ.

Ἀνδ' τοι ἐκτάμνοντι γερὰνδρυν, κάμμερσι Μίνδων,
 φωλαῖς ἀραχνυίῃ σκαλὸν ἔτυψι πόδα.

νειόθεν ἀντιβόασα· χλιδὴν δ' ἔβρουε μελαίνην
 ἀρηπεδόνι χλωρῇ· σάρακα κατ' ἀστραγάλους·
 ἐτμήθη δ' ἀπὸ τῆς σιβαρὸν γόνυ, καὶ σε κομίζου
 μινυόπαθα βλωθρῆς σκηπείριον κοτίον.

234. ΚΡΙΝΗΓΟΡΟΥ.

Ἰχρε τιῦ, ᾧ δαίλαις, κινᾷς ἔτ' ἐπ' ἑλπίσι, θυμέ,
 πωτηθεῖς ψυχρῶν ἄσσοτάτω νιφέων,
 ἄλλοις ἄλλ' ἐπ' ὄνειρα διαγράψις ἀφάνοιο;
 κτήτῶν γὰρ θνητοῖς οὐδ' ἐν αὐτόματον.
 Μουσέων ἄλλ' ἐπὶ δῶρα μετέρχου· ταῦτα δ' ἄμυδρὰ
 εἰδῶλα ψυχῆς ἡλεμάτοισι μέθεις.

235. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀγχοῦροι μεγάλαι κόσμου χθόνες, ὅς δια Νεῖλος
 πεμπλάμενος μελάμιν τέμνει ἀπ' Αἰθιοπῶν,
 ἀμφότεραι βασιλῆας ἐκονάσασθε γάμοισιν,
 ἐν γένος Αἰγύπτου καὶ Λιβύης θέμεναι.
 ἐκ πατέρων εἴη παῖσιν πάλι τοῖσιν ἀνάκτων
 ἔμπεδον ἡπείροις σκῆκτρον ἐπ' ἀμφότεραις.

236. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΛΟΛΑΙΟΥ.

Ἀφρόηκτοι Μοιρῶν πυμάτην ἐσφράγισαν ὄρκοι
 τῷ Φρυγὶ παρ βασιλῆϊ τὴν Πριάμῳ θυοίην.
 ἀλλὰ σοί, Αἰνεία, στόλος ἱερὸς Ἰταλὸν ἤδη
 ὄρμον ἔχει, κείρης φροῖμιον οὐρανίης.
 εἰς καλὸν ἄλειτο πύργος δ' Τρῳίος· ἢ γὰρ ἐν ὀπλοῇ
 ἡγήρθη κόσμου παντὶς ἀνασσα πόλις.

237. ΕΡΥΚΙΟΥ.

Βουκόλε, πρὸς τῷ Βαρύ, δ' φηγινός, εἰπέ, κοίλοσσός
 οὔτος, ὅτ' σπένδεις τὸ γλῶγος, ἔστι τίνος;
 τῷ λειοντοπάλα Τιβυνθίῳ. οὐδ' αὖ τὰ τόξα,
 ῥήπτε, καὶ σκυτάλην ἀχρεΐλαιον ὀρέῃς;
 χαίροις Ἀλκιίδα δαμαληφάγε, καὶ τὰδε φρούρει
 αἴλια, κῆξ ὀλίγων μυριόβοια τίθει.

238. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Βούπαις ὀπόλλων, τόδ' ἄλκιον ἔργον Ὀνατᾶ,
 ἀγλαΐης Αἰτωτῆ καὶ Διὶ μαρτυρίῃ,
 οὐδ' ὅτι τῆςδε μάτην Ζεὺς ἤρατο, καὶ αἶνον
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἀγλαός· Κρονίδης.
 οὐδ' Ἥρη νειρεσητὸν ἐχέοντο χαλκὸν Ὀνατᾶς,
 ὃν μετ' Ἐληθύνῃς τοῖον ἀπειπλάσματο.

239. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Βύβλων ἢ γλυκερὴ λορικῶν ἐν τεύχεϊ τῷδε
 πεντὰς ἀμιμήτων ἔργα φέρει Χαρίτων
 Ἀνακρέοντος, ὃς δ' Τῆιος * ἠδὲς πρέσβης
 ἔγραψεν ἢ παρ' οἶνον, ἢ σὺν ἑμέροις
 δῶρον δ' εἰς ἱερὴν Ἀντωνίην ἤκομεν ἡμεῖς,
 πύλλους καὶ πραπίδων ἔσχα' ἐνεγκαμένη.

240. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Βαῖον ἀποπλανίην λιπομήτορα παῖδα Καλύπτρης;
 κριός ἐλιξάκτως θείηθ' θρασυνόμιμος.
 κηπρὸς δ' Ἡράκλειος ἀπαρρήξας ἀπὸ δεσμῶν,
 καὶ καὶ αὖτις πᾶσαν ἔβαψε γένυν·

ζωὴν νηπιόχῃ δ' ἐχαρίσατο. ἅρ' ἀπὸ Ἑρμῆ
Ἑρακλῆς βριφίων ᾤκτισεν ἡλιήν.

241. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Βουκόλος ἔπλεο, Φοῖβε, Προσιδάων δὲ καρβάλλης,
κύνος Ζεὺς, Ἄμμων δ' ἀμφιβόητος, ὄφεις, —
χοῖ μὲν ἐπ' ἡϊθέας, σὺ δὲ παιδικός, — ὄφρα λάθοιται
ἑστὰ γὰρ οὐ πιθοῦς εὐνέται, ἀλλὰ βίης.
Εὐαγόρας δ' ὦν χαλκός ἄτερ δόλου αὐτὸς ἀναργής
πάντας καὶ πάσας, οὐ μεταβαλλόμενος.

242. ΑΝΤΡΟΛΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Γλαῦκος ὁ νησαῖοιο διαπλάνουσι δδηγός
πορθμαῦ, καὶ Θυσίων ἔντροφος αἰγιαλῶν,
πόντον ἀροτραυτὴρ ἐπιδίξιος, οὐδ', ὅτ' ἐκνωσεν,
πλαζομένην στρωφῶν πεδάλιον παλάμη.
μυριέτης, ἄλλοιο βίου ῥάκος, οὐδ', ὅτ' ἐμέλλεν.
θνήσκειν, ἐκτός ἔβη γηραλῆς σανίδος.
τοὶ δὲ κίλυφος ἔκαυσαν ἐπ' ἀνίρι, τόφρ' ὁ γιραιὸς
πλώσῃ ἐπ' οἰκίῃς εἰς Αἶδην ἀλάτῃ.

243. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Γῆθησαν περὶ παιδὸς Ἀριστίπποιο τοκῆς,
καὶ κλαῦσαν· μόλες δ' ἡμᾶρ ἐν ἀμφοτέρῃς
ἵτε γὰρ αἰδόμενον δόμον ἔκφυγι, ἰθὺν περασθεὶς
Ζεὺς κατὰ οἱ πεφιλῆς ἄσπετον ἦκε σίλας.
τοῦτο δ' ἔπος τότε ἔλεξαν ὅσοι νέων ἀδύροντο,
ὃ πρὶ δαιμονίῃς τέλειαν.

244. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Δειματούς ἑλάνων κερὰς λόχος, εὐτε κρυώδεις
 πλησάν ὄρεν κόρυφαις χιόνεσσι νιφάδες,
 δεικνύει ποταμοῖσιν ἐφόρμυσαν, ἐλπίδι φρουδοῖ
 χιῖναι νοτεροῖς ἄσθμασιν ὠκὺ γόνυ.
 τὰς δὲ περιφράδας ἐχθρὸς ῥόδος ἀθρόον ἄφνω
 χειμερὶν στυγεροῦ δῆσε πάγοιο πέδη.
 πληθὺς δ' ἀγροτέρων αἰλίαν θοινήσατο θήρης,
 ἣ φύγεν ἄρπιδόνην πολλὰ καὶ στάλιν.

245. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Δυρμοίρων θαλάμων ἐπὶ πασάσιν οὐχ' ἱρταίροις,
 ἀλλ' Αἰδῆς ἔσση πικρογέμου Παϊδῆς.
 δέμκτι γὰρ μούνην πρωτόξυγα Κύπριν ἀν' ὄρεσιν
 φεύγουσαν, ξυρόν παρθενικαῖσι φόβον,
 φρουροδόμοι νηλεῖς κήνες ἔκτανον· ἦν δὲ γυναῖκα
 ἑλπίς ἰδίῃ, ἄφνω ἰσχομένη οὐδὲ τίχυν.

246. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ἐθραύσθη ἡδύα παρ' οἰνοπόταισι λάγυνε
 νηδύος ἐν πάσης χερσαίνῃ Βρομίου.
 τηλόθεν γὰρ λίθος εἰς σὲ βαρύνειτονος, οἷα κεραινός,
 οὐ Διὸς ἐκ χειρῶν, ἀλλ' ἀθίανος ἔβη.
 ἦν δὲ γέλως ἐπὶ σοί, καὶ σπώμματα πυκνὰ, τυπείσθης,
 καὶ πολὺς ἐξ ἐτέρων γιγνόμενος θόρυβος.
 οὐ θρηγῶ σε, λάγυνε, τότ' εὐμιστῆρα τικοῦσαν
 Βάκχον, ὅτε Σιμίλῃ καὶ σὺ παπύονθαι ἴσῃ.

247. ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Εὐθηλῇ πλάττειν με Νότου βαρυλάπης αἴετα
 ῥέξης ἐξ αὐτῆς ἐστόρεσαν δακίδοις.
 λουσαμένη Βρομίω δ' ἑατὴν πάλιν, ὄμβρον ἔχουσα
 χιμαίῃ καὶ θάλλει τοῦ Διὸς ἡδύτερον.
 ὀλλυμένη δ' ἔχουσα· μόνη δὲ πιόυσσ' Αὐυῖον,
 ἄλλων κλισομένων, ὀρθοσίτῃ βλέπομαι.

248. ΒΟΗΘΟΣ ΤΟΤ ΕΛΕΓΕΙΟΓΡΑΦΟΣ

Ἐ τοῖος Διδυσοῦς ἐς ἑρδὸν ἦλθεν Ὀλυμπον,
 κομᾶζων Ἀθήναις σὺν ποτὶ καὶ Σατύροις,
 οἶον δ' τεχνήεις Πυλῖδης ὤρχησατο κῆνον,
 ὄρθα κατὰ τραγικῶν τέθρμα μινυσοπόλων,
 πανοσμήνη ζήλου Διὸς ἄν φάτε σὺ γαμος Ἰση
 ἐψεύσω, Σιμέλῃ Βάκχον· ἐγὼ δ' ἔτιον.

249. ΜΑΚΚΙΟΣ

Εὐπίτολον χλαμαῖν ἀναδενδράδα γάνθε παρ' ἀνδρῶν
 ἰδρυνθεῖς λοφιαῖς Πάν ὃδ' ἐπισκοπέω.
 εἰ δέ σε παρφύρακτος ἔχει πόθος, ἢ παροδία,
 βότρυος, οὐ φθονίῃ γαστρὶ χαριζομένη·
 ἦν δὲ χερὶ ψεύσεως κλοπὴν μόνον, κῆτινα δέξῃ
 ἑξαλίην βόκτρον τήνδε καρηβαρίην.

250. ΟΝΕΣΤΟΣ

Ἔστιν ἐν φόρμιγγι, κατηράφθην δὲ σὺν αὐλῇ
 Θήβη. φεῦ Μούσης ἑμπαιὼν ἡρμονίης·
 κωφὰ δὲ μοι πῆται λυροθελγία λείψανα κύβητος,
 πῆτροι μινυσοδόμοις τείχεσιν αὐτόμολοι,

σῆς χερὸς, Ἀμφιδῶν, ἔκγονοι χάρις ἐπιδέπυλον γὰρ
 .. πατέρη· ἥτις αὖτις ταχίως ἐν κισσῷ,

251. ΕΤΗΝΟΤ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Ἐχθίστη Μούσαις σελιδεφάγε, λωβήτιμα.
 φωλῆς, αἰὲ σοφίης κλέμματα φερβομένη,
 τίπτει κελαινόχροος ἱερᾶς ψήφοισι λοχάξῃ,
 .. σίληφῃ, τῇ τ' φθορορῇ ἐκδόντα πλαττομένη;
 φεῦγ' ἀπὸ Μαιναδῶν, ἴθι· τηλόθεν, μηδ' ἔσθ' ὅψιν
 βόσκανον * ἐν ψῆφῳ δόξαν ἐπαισαγάγῃ,

252. ΛΙΞΗΘΤΟΝ.

Ἐς βαθὺν ἦλπετο Πηϊλον ἀπ' ὄφρυος δέξυς ὀδίτης,
 ἦν ἴνα λαιμάργων εἶδε λύκων ἀγέλην.
 ἄλλω μιν ἀχρεῦσαντο δ' ἴδατο, ἔβρουχε δ' ἄλλος
 ἄλλον, ἐπουραῖω δῆγματι δραξαμένος.
 μακρὰ γιγνυρώθη δὲ λύκοις βυθός, ἔφθανε δ' ἄνδρα
 τηχομένην φηρῶν, αὐτεδίδακτος ἄρης.

253. ΑΛΙΠΗΠΟΤ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἐν Θήβαις Καίδμου αἰωνὸς γάμος, ἄλλω μυσαχθῆς
 .. Οὐδύποδος, τελευτᾶς ἔδρας ἡσπώσατο,
 ὅρ' ἡγελάσας Πανθείης ᾤδ' ὄρεται, πλῆγμα χερσὶν
 .. ἔστη, καὶ λωτοῖσιν ἔδρανε λυγρήν.
 Ἀντιόπης δούη, χαλιπῇ δ' ᾤδ' Ἰοκάστης.
 ἦν Ἰνὸ φίλσπαις, ἄλλ' ἀντιβῆς Ἀδάμας.
 αἰκέρων αἰὲ πτολίεθρον· ἰδ' αἶψ' ἡμετέρων περὶ Θήβας
 μύθων καὶ στεγνῶν ἤκουσε ἱστορίη.

254. ΤΟΤ' ΑΤΤΟΤ.

Ἡ πυρὶ πάντα τεκνύσα Φιλαινίος, ἥ βαρὺ πένθος
 μήτηρ, ἥ τίκων τρισυὸν ἰδοῦσα τάφον,
 ἄλλοιτρίαις ὠδίσιν ἐπαρμύσα· ἥ γὰρ ἐάλπειν
 πάντως μοι ζήσεις τοῦτον, ὅν οὐκ ἔτακον.
 ἥ δ' εἴπωις θιτόν υἷόν ἀνήγαγον. ἀλλὰ με δαίμων
 ἤθελε μηδ' ἄλλης μητρὸς ἔχειν χάριτα.
 κληθεῖς ἡμέτερος γὰρ ἀπέφθιτο· νῦν δὲ τεκνύσας
 ἤδη καὶ λοιπᾶς πένθος ἐγὼ γέγραφα.

255. ΤΟΤ' ΑΤΤΟΤ.

Ἡρίθμει πολὺν ὄλβον Ἀριστείδης ὁ σπινυχρός,
 τὴν οἶν, ὡς ποιμήνην, τὴν βόα δ', ὡς ἀγέλην.
 ἤμβροτα δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν λύκος, ἔκτανε δ' ὠδὺς
 τὴν δάμαλιν, παρὶς δ' ἄλιτο βουκόλιον.
 πηροδέτω δ' ὃ γ' ἱμάντι κατ' ἀβχένος ἄμμα πεδήσας,
 αἰκτρός ἀμυκῆτω κατθανε πῆρ καλὸβη.

256. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ἡμῶν μιν ζῶειν ἰδόκοιεν Ἴτα, καῖνο δ' ἔφρυσεν
 ἐν μόνον αἰπυσιάκῳ μῆλόν ἐπ' ἀκρίμονος·
 ἥ δὲ κύων δένδρῳ καρπεφθόρος, ἥ πτερόνυχος
 κάμπη, καὶ τὸ μόνον βόσκωνος εἰλίφατιν.
 ὁ φθόρος εἰς πολὺν ὄχλον ἀπείβλεπεν· ὅς δ' αὖτε μικρὰ
 πορθεῖ καὶ τοῦτους * γηρὰν αἰέ μ' ἔλαυν.

257. ΑΠΟΔΑΛΝΙΔΟΥ.

Ἡ ΚΑΘΑΡΗ (Ἡ ὕμφοι γὰρ ἐπώνυμον ἄρχον ἄλλον
 κρήνη παρὰ τὴν οὐκασί μοι λιβαδίων)

ληϊστής ὅτε μοι παρακλίτορας ἔκτανεν ἄνδρας,
καὶ φορὴν ἱεροῖς ὕδασι λούσαι χεῖρα,
πῆνον ἀναστρίψασα γλυκὸν ῥόπον, οὐκ ἴδ' ὀδύταις
βλύζω· τίς γὰρ ἔρεϊ ΤΙΝΗ ΚΑΘΑΡΗΝ ἔτι με;

258. ΑΝΤΙΦΑΝΟΤΣ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΟΥ.

Ἡ πάρος εὐΐδροισι λιβαζομένη προχοαῖαι,
πιωχὴ νῦν Νυμφῶν, μέχρι καὶ εἰς σταγόναι·
λυθρῶδεις γὰρ ἑμοῖσιν ἐνέψατο νάμασι χεῖρας
ἀνδροφόνος, κηλὶδ' ὕδασι γυμνάσας·
ἔξ οὗ μοι κοῦραι φύγον ἥλιος, εἰς ἕνα Βάκχον,
ἱποῦσαι, Νύμφαι μισγόμεθ', οὐκ ἐς Ἄρη.

259. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἡρίπην ἔξ ἄκρης δόμος ἀθρόος, ἀλλ' ἐπὶ παιδὶ
νηπιάχῳ Ζεφύρου πολλὸν ἐλαφρότερος·
φείσατο κουροσύνης καὶ ἐρείπιον. ὃ μέγ' ἀλαύχου
μητίρες, ὠδίνων καὶ λίθος αἰσθάνεται.

260. ΣΕΚΟΤΝΙΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Ἡ τοὺς πᾶσαι Λαῖς πάντων βίλος, οὐκέτι Λαῖς,
ἀλλ' ἑτέων φανερὴ πᾶσιν ἐγὼ Νέρτεις.
οὐ μὰ Κύπριν (τί δὲ Κύπρις ἑμοὶ ἔτι, πλὴν ὅσον
ὄρεος;)·
γνώριμον οὐδ' αὐτῇ Λαῖδι Λαῖς ἔτα.

261. ΡΗΙΓΟΝΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἡ πάρος ἐνπιτάλοισιν ἐν οἰνάνθαις νιόσασα,
καὶ οὐκ ἐν ἑταίρῳ δῶγα κομισσαμένη,

νῦν οὕτω γραιῖμαι. ἰδ' ὁ χρόνος οἷα θαμάζει·
καὶ σταφυλὴ γήρως αἰσθάνεται φυνιδαν.

262. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἐρίθμου ποτὶ πάντας Ἀριστοδίκη κλυτόπαιδα,
ἔκλινε ὠδίνων ἄχθος ἀπωσαμένην.

ἦριος δ' εἰς αὐτὴν ὕδωρ χέουσι. τρεῖς γὰρ ὄλοντο
νοῦσιν· λειπόμενοι δ' ἤμυσαν ἐν πελάγῃ.

αἰὲ δ' ἡ βαρύνειρος, ἐπὶ στήλαις μὲν ἀηδών,
μεμφομένη δὲ βυθοῖς, ἄλκυσονὶς βλέπεται.

263. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ἡ γράϊς Εὐβοῦλη, οἷα οἱ καταθύμιον ἦν τι,
Φοῖβου τὸν πρὸ ποδῶν μάντιν ἄειρε λίθον·

χείρισι περὶζούσα· καὶ ἦν βαρύν, ἥτις μὴ τι
ἔθελον· εἰ δ' ἔθελον, κουφότερος πετάλων.

αὐτὴ δὲ πρήσσουσα τό οἱ φίλον, ἦν ποθ' ἀμάρτη,
Φοῖβον τὰς ἀνέμους χεῖρας ἐπεγράφειτο.

264. ΑΠΟΔΑΛΝΙΔΟΥ, ΟΙ ΔΕ ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Θάμνου ποτ' ἄνδρους ἀμφὶ πρῶνας ἤμυτος
τίττιξ πτερωτῇ, φλέγοντος ἥλιου μίσου,
νηδὺν φαλίζων, δαίδαλ' αὐτοαργῇ μέλει
ἡδὺς κατωργάζει τῆς ἐρημίας.

Κρίτων δ', ὁ πάσης ἰσοργὸς Πιαλεὺς
θήρης, ἀσάρκου νῶτ' ἔχουν ακινύσας.

τίσιν δ' ἔμψαν· τίς χάρις ἡθάδας πάγας
σφαλεῖς ἀλᾶται παντός ἱμείρων πιερῶ.

265. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἰασηκὴς διὰς ὄρνις ἐτίσας Κρήνῃ φασίγῃ,
οὐρανόθεν τόξον τάλανον ἔχουσαν ὅσον

* ἔινον δ' εὐθὺς ἄκοῦσι πάλιν * * *
 ἡερίον, πέπλων δ' ἔκταπεν, ὥς ἔθανεν.
 μηκέτ' ἐφ' ὑμῖν τοῖς ἡφευδίῃς Κρητῆς οἰστοῖς
 αὐχαῖθ' ὑμνίσθαι καὶ Διὸς εὐσταχῆ.

266. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ.

Ἰμερον αὐλήσονται πολυτρήτων διὰ λωτῶν
 εἴπει λευκοφθόγγῳ Φοῖβος ἐπὶ Γλαφύρῃ·
 Μαρσύη, ἐπειύσω τιὸν εἴρημα, τοὺς γὰρ Ἀθήνης
 αὐλοὺς ἐκ Φρυγίης οὐτως ἐλήϊσατο·
 εἰ δὲ σὺ τοιοῦτοῖς τότ' ἐρέπνεις, οὐκ ἂν Τάγνις
 τήν ἐπὶ Μαιάνδρῳ κλαῦσι δύσαυλον ἴσιν.

267. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἰκαρίην πλώων * * * * ἄλλα, νηὸς ὀλισθῶν
 Δῆμις δ' Νικαρέϊου κἀππισιν εἰς πέλαγος.
 πολλὰ πατήρ δ' ἠρᾶτο πρὸς ἀθανάτους, καὶ ἐς ὕδωρ
 φθίγγεθ', ὑπὲρ τέκνου κύματα λισσάμενος.
 ὤλετο δ' οἰκτιρίτως βρυχθεὶς ἄλλ'. κῆνος δὲ πατρός
 ἔκλυεν ἄρᾶν, οὐδ' αὖ πάλαι πέλαγος.

268. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Κρησσα κύων ἐλάφῳ κατ' Ἰχνιον ἔδραμε Γοργῶ,
 ἔγκυος, ἀμφοτέρῃν Ἀρτεμιν εὐξαμένη·
 τίχτει δ' ἀποκτινέουσα· θοή δ' ἐπίνενυσεν Ἐλευθῶ
 ἄμφω, εὐαγρείης δῶρα καὶ εὐτοκίης·
 καὶ νῦν ἐννεία παισὶ διδοῖ γάλα· φεύγεται, Κρησσαί
 κομμάδες, ἐκ τοκάδων τέκνα διδασκόμενα.

269. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Κλαῦθιόνης ποτὲ νηὶς ἐν ὕδατι, δῆριν ἔδοντο
 διῃσοὶ ὑπὲρ μούνης μαρνάμενοι σαπίδος.
 τῷψι μὲν Ἀνταγόρης Πεισιλοτραιον. αὐ νιμνητόν,
 ἦν γὰρ ὑπὲρ ψυχῆς· ἀλλ' ἐμίλησε Δίκη.
 νήχεθ' ὁ μὲν· τὸν δ' εἶλε κῶον ἀλός· ἣ παναλάστωρ
 Κηρῶν οὐδ' ὕγρῳ παύεται ἐν παλάγῃ.

270. ΜΑΡΚΟΤ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΤ.

Κωμάζω, χρύσειον ἐς ἐστιρίων χορὸν ἄστρον
 λιύσσων, οὐδ' ἄλλων λάξ * ἐβαρυναύρος·
 στήφας δ' ἄνθ' ὀβόλον κρατὸς τρίχα, τὴν κλαδαινῆν
 πηκτίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρέθισα.
 καὶ τὰδε δρῶν, εὐκοσμος ἔχω βίον· οὐδέ γιν' αὐτὸς
 κῶσμος ἀνενθε λύρης ἔπλετο καὶ στιφαίνου.

271. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΤ.

Καὶ ποτὶ * διτῆϊς ἄφοβος πόρος, εἰπέ, θάλασσαν,
 εἰ καὶ ἐν ἄλκυόνων ἥμασι κλαυσόμεθα,
 ἄλκυόνων, αἷς πόντος αἶελ στηρῖζατο κύμα
 νήνεμον, ὥς κρῖναι χέρσον ἀπιστατέρην·
 ἄλλὰ καὶ ἦνίκα μαῖα καὶ ὠδίνεσσιν ἀπῆμων
 πύχτις, σὺν φόρτῳ δῦσας Ἀριστομένην.

272. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Καρφαλῖος δέψι Φοῖβου λάτρις εὖτε γυναικὸς
 εἶδεν ὑπὲρ τύμβου κραισσίον ὀμβροδόκον,
 κλάγξαν ὑπὲρ χεῖλους, ἀλλ' οὐ γένετ' ἥπιετο βυσσοῦ.
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰς τέχνην ὄρον ἐκαιρομένης.

Χερμάδα δὲ ψάμμων σφαίρων, πότοι ἀρπαγι χύλλοι
ἔφθανε μαιμάσσων λαοτίνακτον ὕδαρ.

273. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Καύματος, ἐν θάμνοισι λαλλίστατος ἦν καὶ τίττιξ
ᾠδύχαιό διγλώσσος μελπόμενος σιδάματι,
δουνακόμεντα Κρίτων συνθεὶς δύλον, εἶλεν αἰοιδόν
ἥϊρος, οὐκ ἰδίην ἰσοβολῶν μελέτην.
ἄξια δ' οὐχ ὁσίης θήρης πᾶσιν· οὐ γὰρ εἴ ἄλλων
πήξαιτ' ἐκ' ὀρνίθων εὐστοχον, ὥς πρὶν, ἔγρηξ.

274. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Καὶ τὸν ἀρουραῖον * γνηριάμον αἶλακα ταμνι
μηροτυπῇ κέντρῳ πειθομένη δάμαλις·
καὶ μετ' ἀφοτροπιδόους ζεύγλας πάλι τῷ νεοθηλῇ
πινομένη μόσχω διώτερον ἄλγος ἔχει.
μὴ θλίψης αὐτὴν ὁ γιωμόρος. οὗτος δ βαίδς
μόσχος, ἐὰν φείσῃ, σοὶ τρέφεται δάμαλις.

275. ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ.

Καίπρον μὲν χέρσῳ Κόδρος ἔκτανε· τὴν δὲ ταχέϊαν
εἰν ἀλλὰ καὶ χαροποῖς κῦμασιν εἴλ' ἔλαφον.
εἰ δ' ἦν καὶ πτηνὴ θηρῶν φύσις, οὐδ' ἂν ἐν αἵθρῃ
τῇ κείνου κενεὴν Ἀρτιμὶς εἶδε χέρα.

276. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Δῶκος ἀπακλύζουσα παρὰ προκάλαισι θαλάσσης
χηρητὴς, διεφθ' ὑπὸ τῷ ἵππερθε πάγον,
χέρσον ἐπεχβαίνοντι κατασπασθεῖσα κλύδωνι,
θειλαιῇ πυκροῦ κύμ' ἔπιεν θανάτου.

πνεῦμα δ' ὁμοῦ, πνίῃ ἀπὸ λύσαντο, τίς κ' ἐνὶ πνέ-
 θαρσῇσι πιζοῖς τῇ ἀφύλακτον ἄλῃ;

277. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Λαβραπῶδῃ χεῖμα ῥέει, τί δὴ τόσον ὧδε κορύσσῃ,
 πιζὸν ἀποκλείων ἔχθος ὁδοιπορίας;
 ἢ μεθύεις ὀμβροισι καὶ οὐ Νύμφαισι διαυγέας
 νῦμα φέρεις, θολερώς δ' ἠράνισαι νεφίλαις.
 ὄφρα μὲν ἡλίου σε κικανμένον, ὅστις ἐλέγχειν
 καὶ γόνιμον ποταμῶν καὶ νόθον οἶδεν ὕδαρ.

278. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Λάρνακα, πατρώων εἰς λείψανα κομίζουσαν
 νεκρῶν, χεῖμα ῥέει καὶς ἰδε συνομήνην·
 καὶ μιν ἄχος τόλμης ἐπλήσαστο, χεῦμα δ' ἀναιδὲς
 ἤρεθον, πικρὴν δ' ἤλθ' ἐπὶ συμμαχίην.
 ὅστις μὲν γὰρ ἔσωσεν ἡφ' ἕδατος, ἀντὶ δὲ τούτων
 αὐτὸς ὑπὸ βλοσυροῦ χεῦματος ἐφθάνετο.

279. ΒΑΣΣΟΥ.

Ἀθηναίης ἀκάτοιο τριηκοσίους ὅτι ναύτας
 δεύτερον ἔσχ' Αἰδῆς, πάντας ἀρηϊφάτους,
 Σπύρτας δ' ὀϊστός, ἔλπει· ἔδ' ὥς πάλι πρόσθι
 πάντα
 τραύματα, καὶ σιέρνοις δῆρις ἔνισσι μόνοις·
 νῦν γὰρ μόθου κορίσασθε, καὶ αἵσιμον ἀμπαύσασθε
 ἔπρον, ἀνικήτην δῆμος Ἐκρυαλλίου.

280. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Αἶλλας, Ἀῦσονίων ὑπὸ τῶν κλῖος, εἶπεν ἑδρήσας
 Εὐρώπην· Σπάρτης χαῖρε φέριστον ὕδαρ.
 Μουσάων δ' ἐπὶ χεῖρα βυλῶν πολυῖστορ βίβλη,
 εἶδεν ὑπὲρ κορυφῆς σὺμβολον εὐμαθίης.
 κίεται, μιμηλὸν βιότου πτέρυν, ἐν σκιεροῖσιν
 ἄγχεσι παμφώνων μέλπον ἀπὸ στομάτων.
 ὥρμηθη δ' ἐπὶ ταῖσι. τί δ' οὐ ζήλωτός εἰ μάχθες,
 εἰ καὶ πτηνὰ ποιεῖ [ἄρνος ἡμετέρης;]

281. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Χεῖνον ὀπηνίκα θαῦμα κατείδομεν ἄσις ἄπασα,
 πῶλον ἐπ' ἀνδρομέαν σάρα φριμασσόμενον,
 ὀρηκίης φάτης παλαιὸς λόγος εἰς ἐμὸν ὄμμα
 ἤλυθε. δίζημαι δεύτερον Ἰφρακίᾳ.

282. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Ξεῖνοι, παρθένος εἰμὶ τὸ δένδριον· εἶπατε δάφνης
 φρίσασθαι θυμῶν χερσὶν ἐταρτερτόμοις.
 ἄντι δ' ἐμὲ κομέου τις ἀδοιμάρα, ἢ περιβλεψού
 ὀρεπτάσθαι, χίταμαλῃ ἐκ χύσι· οὐ γὰρ ἰκός·
 ἀλλ' ὅτ' ἐμεῦ ποταμὸς ρέει ὕσον τρεῖς, τοῦ δ' ἀπὸ πηγῶν
 ὕλη πανθιῆς ποῖα πτελεῖ ἀπᾶν.

283. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Οὐρα Πυρηναῖα, καὶ αἱ βαθυγκυεῖς Ἀλπεῖς,
 αἱ Ῥήνου πρὸχοαῖς ἑγγυὲς ἀποβλάψετε,
 μάρτυρας ποταμῶν, Γερμανικὸς ἄς ἀνέτειλεν,
 ἀστράπτων ἡέλικός ποταμὸς ἐρυθρίος.
 Anth. II. I

οἱ δ' ἔρα δουλήθησαν πολλοί· εἶπε δ' Ἐνυώ
Ἄρσι· τοιαύτας χερσὶν ὀφειλόμεθα,

284. ΤΟΥ ΑΓΓΡΟΥ.

Οἶον· ἀνθ' οἶον οἰκήτορας, ὦ Πλειστή,
ἔνθαο. φεῦ μεγάλης Ἑλλάδος ἀμμορῆς.
αὐτίκα * καὶ γὰρ ἢ χθαρμαλωτέρῃ κῆδε Κόρινθε
κεῖσθαι, καὶ Λιβυκῇ ψάμμου ἰσημοτέρῃ,
ἢ τῷοις διὰ πᾶσα παλιμπρήτοισι δοθῆσα
θλίβειν ἀρχαίων ὅστις Βακχιάδων,

285. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Οὐκ εἴτι πυργωθεὶς δ' φалаγγομήχας ἐπὶ δῆριν
ἄσχετος δρμαίνει μυριόδους ἑλίκας,
ἀλλὰ φάρα σταλλας βαθὺν αὐχένα πρὸς ὕψος ἰσμοῦ,
ἀντὶγα διφρονικαὶ Καίσαρος οὐρανίου.
ἔγνω δ' εἰρήνης καὶ θῆρ χάριν· ἀργαῖα ἑλίκας
Ἄρσιος, εὐνομῆς ἀντανάγει πατέρα.

286. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Ὅρσι· τί μοι φέλας ὕπνον ἀφῆρησας; ἡδὲ δὲ Πύρρῃς
ἀδελφὸν καίτης ἔχτε' ἀποπτόμενον.
ἢ καὶ δὲ θρίπτεα τίνας, ὅτι θῆκα σε, δέσπορα, πάσης
ἑοτόκου πρᾶξιν ἐν μεγάροις ἀγέλης;
καὶ βαρὺν καὶ σκῆπτρα Σαρπίδος, οὐκίτι νυκτὸς
φθίγγειαι, ἀλλ' ἔχεις βαρὺν δὲ ὠμόταμον.

287. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Ὁ πρὶν ἰγὺ Ροδίουισιν ἀνίμβατος ἱερὸς ὄρνις,
δ' πρὶν Κερκαφίδας αἰετὸς ἱεροῦ,

ὑπερείη τότε ταραδὸν ἀνὰ πλατὺν ἥϊρ' ἀερθεῖς,
 ἤλυθον, Ἡελίου νῆσον ὅτ' εἶχε Νέρων·
 κείνον δ' αὐλίσθην ἐνὶ δώμασι, χειρὶ συνήθης
 κρᾶντορος, οὐ φεύγων Ζῆνα τὸν ἐσσόμενον.

288. ΓΕΜΙΝΟΤ.

Οὗτος ὁ Κενροπίδῃσι βαρὺς λίθος Ἄρει κείμαι,
 εἶνε, Φιλιπείης σύμβολον ἡγορέης,
 ὑβρίζων Μαραθῶνα, καὶ ἀγχιάλου Σαλαμῖνος
 ἔργα, Μακεδονίης ἔγχεσι κεκλιμένα.
 ὄμνυα νῦν νέκυας, Δημόσθενες· αὐτὰρ ἔγωγε
 καὶ ζῶσις ἔσομαι καὶ φθιμένοισι βαρὺς.

289. ΒΑΣΣΟΤ.

Οὐλόμεναι νῆισσι Καφηρίδες, αἳ ποτε νόστον
 ὤλεσαθ' Ἑλλήνων καὶ στόλον Ἰλιόθεν,
 πυρρός ὅτε ψεύστας χθονίης θναφειρώτερα νυκτὸς
 ἦψε σέλα, τυφλὴ δ' ἔδραμε πᾶσα τρόπις
 χοιράδας ἐς πέτρας, Αἰναοῖς πάλιν Ἴλιος ἄλλη
 ἔπλετο, καὶ δεκέτους ἐχθροτέρῃ πόλεμον.
 καὶ τῇ μὲν τότε ἔπεισαν· ἀνίκητος δὲ Καφηρεύς,
 Ναύπλι· σοὶ γὰρ ἄποιν' Ἑλλὰς ἔκλαυσε δάκρυ.

290. ΦΙΛΙΠΠΟΤ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ὅτ' ἐξ αἴτου Αἰβνος, ἐκ ζαοῦς Νότου
 συναζοφώθῃ πόντος, ἐκ δὲ νεύων
 μυχῶν βυθίτις ψάμμος ἐξηριύγεται,
 ἰστός δὲ πᾶς ὠλισθῇ εἰς ἅλα πέσας,
 φορὺς δ' ἐούρει' ἐς Αἶδαν, πλανώμενος

θρῶγοναυτὰς δαίμονας Αὐλοστρατος·
 ἐλιπάρησεν· οἱ δὲ τῷ νηπιόρῳ
 μὲν τὴν θάλασσαν ἀγρίαν ἐκούμασαν.

291. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Οὐδ' ἦν Ὀπίανδρος πῦσαν πλημύραν ἐγείρη
 οὐδ' ἦν Γερμανίη Ῥήνον ἀπαντὰ πύρ,
 Ῥώμης οὐδ' ὅσων βλάβει σθάνος, ἄχρ' οὐ μίμνη
 διζυὰ σημαίνει Καίσαρι θαρσαυλή.
 οὕτως καὶ ἱεροὶ Ζηνὸς δρυὲς ἔμπεδα ρίζαις
 ἑστιάσιν, φύλλων δ' αὖτα χέουσι ἄνθεα.

292. ΟΝΕΣΤΟΥ.

Παίδων ὅν μιν ἔχαιεν Ἀρίστιον, ὅν δ' ἐσάκουσε
 ταυηγόν· διουδὸν δ' ἄλγος ἔτηξε μέαν.
 πῖ, αῖ, μητέρα Μοῖρα διείλετο, τὴν ἴσα τέλεια
 καὶ πυρὶ καὶ πικρῷ νειμαμένην ὕδατι.

293. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ποῦλὸν Ἀγωνίδειον κατιδὼν δέμας αὐτοδιδίκτον
 ἔερεθες, ἐχλαίνουσι φάρσι πορφυρέῳ.
 κῆρι νεκρῶν δ' ἤχησεν ὁ τῶς Σπάρτας πολὺς ἦρωας·
 οὐδέχομαι προδότης μισθὸν ὀφειλόμενον·
 ὅσας ἱμοὶ τῦμβου κόρημος μέγας· αἶρα τὰ Περσῶν·
 χῆξω κεῖς Αἰδαν ὡς Λυκεδαίμοντιος.

294. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Πορφυρέαν τοι τὰνδε, Ἀγωνίδα, οἶτασε χλαῖναν
 ἔερεθες, ταρβήσας ἔργα τιῶς ἐρετιῶς.

οὐ δέχομαι· προδίδαις πάντα χάρις. ἅσπερ ἔχθι με
καὶ νέκυν· ὃ πλουῦτος δ' οὐκ ἰμὸν ἐντάφισον.
ἀλλ' ἔθανες. τί τοσόνδε καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀπεχθῆς
Πέρσας; αὖ θνάσκει ζῆλος ἐλευθερίας.

295. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Πῶλον, τὸν πεδίων, ἀλλ' αὖχ ἔλδος ἱππευτῆρες,
νηὶ διαπλώειν πόντον ἀναινόμανον,
μὴ θάμβει χρεμίζοντα, καὶ ἐν ποσὶ λάξ πατίοντα
τοίχους, καὶ θυμῷ δεσμὰ βιαζόμενον
ἔχθεται, εἰ φόβου μέρος ἔρχεται· οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλους
κτεῖσθαι τὸν πάντων ἔπρεπεν ὀκνύτατον.

296. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Σκύλλος, ὅτε Ξέρξου δολιχὸς στάλος Ἑλλάδα πᾶσαν
ἤλαννεν, βυθίην εὗρετο ναυμαχίην,
Ἰηρῆος λαθροίοισιν ὑποπλεύσας τανάγχεσι,
καὶ τὸν ἀπ' ἀγκύρης ὄρμον ἔκτειρε νεῶν,
ἄντανδρος δ' ἐπὶ γῆς ὤλιουθας Περσὶς ἀνανδός
ἄλλυμένη, πρώτη πείρα θιμιατοκλήους.

297. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Σκύλλου ἐπ' Εὐφροήτην, Ζηνὸς τέκος· εἰς σὲ γὰρ ἤδη
ἤῃσι Πάρθων αὐτομολαῦσι πόδις.
σιέλλεν ἄναξ· δῆμις δὲ φόβῳ κεχαλασμένα τόξα,
Καῖσαρ· πατρίων δ' ἄρξαι ἀπ' ἀντολίων·
Ῥώμην δ', ὠκεανῷ περιτίκμονα πάντα θεν, αὐτῆς
πρῶτος ἀντιχομένη σφραγίσαι ἡλίῳ.

298. ΑΝΤΙΦΙΛΩΤ.

Σκίπων μὲ πρὸς νηὸν ἀνήγαγεν, ὅντι βέβηλον
 οὐ μόνον τελετῆς, ἀλλὰ καὶ ἡλίου.
 μύστην δ' ἀμφοτέρων με θεαὶ θέσαν· οἶδα δ' ἐκείνη
 νυκτὶ καὶ ὀφθαλμῶν νύκτα καθηράμενος.
 ἀσκήπων δ' εἰς ἄστυ κατέστιχον, ὄργια Διὸς
 κηρύσσων γλώσσης ὄμμασι τρανότερον.

299. ΦΙΛΙΠΠΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΩΝΙΚΕΩΣ.

Ταῦροι περὶ τόνοντες, ἀροτριυντῆρες ἀρούρης,
 εἰν ἂν τοὺς γαίης ἀντέχομεν καμάτους.
 αἶλακα τὴν αἰίδαρον ἐν ὕδασιν ἔλκομεν ἄμφω,
 μακροτόνων σχολίων ἄμμα σαγηνόδοτον.
 ἐχθροὶ δ' ἐκ σταχίων λατρεύομεν. ἅ ταλαιργοί,
 ἤδη κῆν πελάγει καρπὸν ἀρούσι βόες.

300. ΛΑΔΙΟΥ.

Ταῦροι φρικαλέον νόσος ἐκβαίνοντι Δοβήρεσσι
 Πευκέστης ἵππῳ καρτερός ἠντίασιν.
 ἀλλ' ὃ μὲν ὠρμήθη πρηῶν ἄτε· τοῦ δ' ἀπαλοῖτο
 Παιονίδα λόγχην ἦκε διὰ κροτάφου·
 συλήσας κεφαλῆς δὲ διπλοῦν κέρως, αἶν ἐκαίνω
 ζωροποτῶν ἐχθροῦ κόμπον ἔχει θανάτῳ.

301. ΣΕΚΟΤΝΔΟΥ.

Τίπτα τὸν ὀγκησιτὴν βραδύπουν ὄνον ἄμμιγ' ἐν ἵπποις
 γυρὸν ἄλωιναῖς ἐξελάατε δρόμον;
 οὐχ ἄλλος, ὃ τι μύλοις περιδρομον ἄχθος ἀνάγκης
 ἀπειρηθὲν σκοτιάς πυκλοδίωκτος ἔχω;

ἀλλ' ἔτι καὶ πόλοισιν ἐρίθωμι· ἢ δ' ἔτι λοιπὸν
νῦν μοι τὴν σκολιὴν αὐχένι γαῖαν ἄρουρ.

302. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τὸ βράχος Ἑρμῶνακτα διαχρήσασθε, μέλισσαι,
φειδὺ κύνες, ἑρπυστήν, κηρία μαιόμενον·
πολλὰκι δ' ἐξ ὑμῶν ἐφισμένον ὤλεσας, αἶ, αἶ,
κέντροις. εἰ δ' ὄφρων φοιλεῖ μεμφόμεθα,
κέλευε Δυσιδίχη καὶ Ἀμύντορι μηδὲ μελίσσας
αἰνῶν· κἀκείναις πικρὸν ἔνεστε μέλα.

303. ΔΔΛΙΟΥ.

Τῇ βαιῇ Καλαθίνῃ ὑπὸ σκυλάκων μογροῦσθ
Ἀητωῖς κοῦφῃ· εὐτοκίην ἔπορεν.
μοῦναις οὐ τί γυναιξὶν ἐπήκοας, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς
συνθήρους σῶζων Ἄρτεμις οἶδε κύνας.

304. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΥ.

Τὸν γαίης καὶ πόττου ἀμφιφθείσασσι κελύθει
κυύτην ἠπίρου, πιζοπόρον πιλάγους,
ἐν τρισσαῖς θυράτων ἑκατοντάσιν ἔστιγεν ἄρης
Ἐπάρτης· αἰσχύνεσθ' οὐρεα καὶ πιλάγη.

305. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ῥυαίος ἀκρήτου κεκορημένος, ἄγχι παρὰσις
χθιζὸν ἐμοὶ λεχέων Βόειχος ἔλιξε τὰδε·
εὐδαίς ἄξιον ὕπνον ἀπεχθόμενων Ἀφροδίτῃ·
εἰπέ μοι, ὦ γῆφωκ, πένδεται Ἰππολύτου;

τάρβει· μή τι παύσης ἐνελίζκων, ὅτε δ' ἔμην εἰπὼν
ἔρει· ἰμὼς δ' ἀπὸ τῆς οὐκ ἐστὶ τερπνὸν ἔδωκε

306. ΑΝΤΙΦΙΛΟΤ.

Ἑλσιόμοι παύσασθε νεῶν χάριν, οὐκ ἐστὶ πεύκη
κέρματος, ἀλλ' ἔδῃ φίλος ἐπιτροχάει·
γδομπος δ' οὐκ ἐστὶ χαλκὸς ἐν ὀλκίσσῃ, οὐδὲ σιδήρεος,
ἀλλὰ λίθος τοίχων ὁρμονίῃ δέδεσται.
εἰς δ' οὐκ ἐστὶ ποτὲ πόρτος ἔχει νέας, ἄλλοτε γὰρ
πυκτὴν ἁμαζίτην φόρτον ἀειρομένας.
Ἄργὼ μὲν προτέρωσιν ἀοίδιμος· ἀλλὰ Σαβίνας
καινοτέρην πῆξαι Παλλὰς ἐνευσσε τρέπιν.

307. ΦΙΛΙΠΠΟΤ.

Φοῖβον ἀνηγαμένη Δάφνη ποτὲ, νῦν ἀνέτελλεν
Καίσαρος ἐν βωμοῦ κλῶνα μελαμπέταλον·
ἐκ δὲ Θιοῦ Θρόνῳ εὖρεν ἀμείνονα, Λητοῖδην γὰρ
ἐχθήρασα, θέλει Ζῆνα τὸν Αἰνιάδην.
ἔπειθ' οὐκ ἀπὸ γῆς μητρὸς βάλεν, ἀλλ' ἀπὸ πέτρης.
Καίσαρι μὴ τίκταιν οὐδὲ λίθος δύναται.

308. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Φῶρες οἳ εἰνάλιοι Τυρσηνίδος ἀγχόθι δίνης
φορμικτὰν ἀκάτου ὄηκαν ὑπερ βύθιον,
αὐτίκα μιν κισσῶν λιγυραῖα δάκρυα δακρὶν
ἀνδρῶν, ἐκ δὲ βυθοῦ νήχεθ' ἐλισσόμενος,
μέχρις ἐπ' Ἰσθμόν ἐκείνῃ Κορίνθιον. ἣ δὲ θάλασσα
ἔχθρῃς ἀνδράων εἶχε δικαιωτέρους.

309. ΑΝΤΙΠΑΓΡΟΤ.

Σταμίριον παίονσαν ἐφ' ἑατὴν ἄνδρα καὶ Γοργῶν
τὴν γοῆῦν βροντῆς ἐξέπαταξε φόβος·
πνεῦμονα δὲ ψύχθεισα κατήμυσεν. ἦν ἄρα μέσση
γῆρας καὶ θανάτου λειπομένη πρόφασις.

310. ΑΝΤΙΦΙΛΟΤ ΒΥΖΑΝΤΙΟΤ.

Ἐγγὺς ἄπυρον χρυσοῖο σιδηρεῖων ὑπ' ὀδόντων
ῥινηθέν, Λιβυκῆς πουφότερον ψαμάθων,
μῦς ὀλίγος βαρὺ δειπνον ἐδαίσατο· πῦσα δὲ τηδὺς
συρομένη βραδύπουν θῆκε τὸν ὠκύτεστον.
ληρθεὶς δ' ἐκ μεσότης ἀντιμένετο κλέμματα γαστρὸς·
ἦς ἄρα κῆν ἀλόγοις, χρυσέ, κακοῦ πρόφασις.

311. ΦΙΛΙΠΠΟΤ ΘΕΣΣΑΛΙΟΝΙΚΕΩΣ.

Ῥαχίαις ἐλάφοισι πύων ἰσάμιλλα δραμοῦσα
ἔγκυος, ἡλκῶθη παιδοπύρον γένειν·
πᾶσα δ' αὖ συγκατέμυσε κατωλεσθεῖσα χροδνρίσιν.
ἦδη δ' ἡ τοκατῶν ἄριος ἦν βῆσαντος.
πεῖλα δ' ἐπωρύονσαν ἀνὴρ ἐσιδηροτόμησιν,
καὶ ἀκάλαντες φίλοι νηδύας ἐξέθορον.
Ἀρτίμιδος λιλύται λοχίῳ χάρις· ἔμπαλι δ' Ἄρης
ἔρκεται μαινοῦσθαι γαστέρας ἡμετέρας.

312. ΖΩΝΑ ΣΑΡΔΙΑΝΟΤ.

Ἄχιε, τῶν βαλάτων τὰν ματέρα φρίδες κόπτει,
φρίδες· γηραλέαν δ' ἐκνερίει πίτυν,
ἣ πρύκαν, ἣ τάνδε πολυστέλεχον παλίουραν,
ἣ πρῶνον, ἣ τὰν ἀνάλειαν κόμαρον.

τηλόθεν δ' ἴσχε δρυὸς πέλεκυν· κοκβαὶ γὰρ ὀλίζαν
ἅμιν ὥς πρότεροι ματέρεις ἐντὶ δρυίς.

313. ΑΝΤΗΣ.

Ἦεν ἅπας ὑπὸ καλὰ δάφνας εὐθαλία φύλλα,
ὠραίου τ' ἄρυσαι νάματος ἄδὺ πόβη,
ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοις θέρεις φίλα γυῖα
ἄμπαύσης, προῖη τυπτόμενα Ζεφύρον.

314. ΤΗΣ ΑΤΤΗΣ.

Ἑρμῆς τῶδ' ἴστακα παρ' ὄρεσιν ἠνεμόεντα
ἐν τριώδοις, πολὺς ἐγγύθεν αἰόνος,
ἄνδράσι κερμηῶσιν ἔχων ἄμπαυσιν ὁδοῖο
ψυχρὸν δ' ἀχραῖς κράνα ὑποῖαχε.

315. ΝΙΚΙΟΥ.

Ἦεν ὑπ' αἰγείροισιν, ἐπεὶ κάμες, ἐνθάδ' ὀδῖτα,
καὶ πλεῖστα σσον ἰὼν πίδακος ἁμιτέρας·
μυᾶσαι δὲ κράναν καὶ ἀπόπροθεν, τῶν ἐπὶ Φιλίᾳ
Σῆμος ἀποφθιμένῳ παιδὶ περιδρύνεται.

316. ΔΕΛΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Ὡς τάνδε στείχοντες ἀταρπιτόν, αἴτε ποτ' ἀγροὺς
δαμόθεν, αἵ τ' ἀπ' ἀγρῶν νείσθε ποτ' ἀκρόπολιν,
ἅμεις ὄρων φύλακες, δισσοὶ θεοί, ὧν δ' ἔστι μὲν, Ἑρμῆς,
οἷον ὄρεῃς μ', οὗτος δ' αἴτερος, Ἡρακλῆς.
ἅμω μὲν θνατοῖς εὐάκοοι, ἀλλὰ * ποθ' αὐτοὺς
αἵ τ' ὡμαῖς παραθῆς ἀχράδας, ἐγνήκαφεν·

καὶ μὲν ὥσαύτως τοὺς βότρυας, αἷτε πέλονται
 ὄριμοι, αἷτε χύδαν ὄμφακες, εὐτρέπικεν.
 μισέω τὰν μετοχάν, οὐδ' ἤδομαι· ἀλλ' ὃ φέρων τι,
 ἀμφίς, μὴ κοινᾷ, τοῖς δυοῖ παρτιθέτω,
 καὶ λεγέτω· τῇ τοῦθ', Ἡράκλεις· ἄλλο τὸ τοῦτο,
 Ἑρμῶ· καὶ λύοι τὰν ἔριν ἀμφοτέρων.

317. ΑΔΗΛΟΝ.

Χαίρω τὸν λαϊέριον ὄρων θεὸν εἰς τὸ φαλαγγίδον·
 βρέγμ' ὑπὸ τῶν ὀχνῶν, αἰπόλε, τυπτόμενον.
 αἰπόλε, τοῦτον ἐγὼ τρεῖς ἐπύγισα· τοὶ δὲ τραγίσκοι
 εἰς ἐμέ δερκόμενοι τὰς χιμάρας ἐβάτευν.
 ὄντως, Ἑρμαφρόδιτε, πιπύγικεν; οὐ μὰ τὸν Ἑρμῶν
 αἰπόλε, καὶ τὸν Πῶν, αἰπόλε, κάπιγελῶν.

318. ΔΕΛΝΙΔΟΥ.

Εὐμέραθον προῶνα καὶ εὐσκάνδικα λολογχῶσα
 Ἑρμῇ, καὶ ταύταν, ἃ φίλος, αἰγίβουσιν,
 καὶ λαχανηλόγῃ ἔσσο καὶ αἰγινόμῃ προσηνῆς·
 ἔξεις καὶ λαχάνων καὶ γλάγεος μερίδα.

319. ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ.

Τληπόλεμος ὃ Μυρεὺς Ἑρμῶν ἀφειτήριον Ἑρμῶ
 ἱεροδόμοις θῆκεν παῖς ὃ Πολυνερίτω,
 δις δὲκ' ἀπὸ σταδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ ποιεῖτε,
 μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄχρον ἀπασάμενοι.

320. ΔΕΛΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Εἴπῃ ποτ' Εὐρώπης ποτὶ τὰν Κύπριν· ἥ λῦζε τεύχη,
 ἥ ἔειθε τὰς Σπάρτας· ἃ πῶλιν ὀπλομανεῖ.
 ὃ δ' ἀπαλὸν γιγνώσασα, καὶ ἴσσομαι αἰὲν ἀτευχής,
 εἴπει, καὶ οἰκῆσθω τὴν Δακιδάϊμονίαν.
 γὰρ μὲν Κύπρις ἄνθρωπος· ἀναιδεὶς οἱ δὲ λέγουσιν
 ἱστορίαι, ὡς ἀμὲν χά' ὁτιὸς ὀπλοφορεῖ.

321. ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ.

Τίποτε μάθων ἀτλήτος, Ἐνναλίοιο λόλογχας;
 Κύπρι; τίς δ' ψεύστας στυγνὰ καθᾶψε μέγαν;
 ἔστι σοὶ γὰρ Ἑρωίης ἐφίμεραι, ἃ τε καὶ εὐνῶν
 τέρψεις, καὶ προτάλιν ὀηλευμανεῖς ὀτοβοί.
 δοῦρατα δ' αἵματόεντα μέθης Τριτωνίδι δίφῳ
 ταῦτα· σὺ δ' εὐχέλῃαν εἰς Ἑμέναιον ἔθης.

322. ΔΕΛΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Οὐκ ἐμὰ ταῦτα λάφυρα· τίς δ' θριγχοῖταιν ἀνέψας
 ἄρτος ταύταν τὴν ἄχαριν χάριτα;
 ἄκλαστοι μὲν κῆνοι, ἀναιμάκτοι δὲ γανῶσαι
 ἄσπίδες, ἄκλαστοι δ' αἰ κλαδαράν κήμακες·
 αἰδοῖ πάντα πρόσωπ' ἐρυθαίνομαι, ἐκ δὲ μετώπου
 ἰδρῶς πιδῶν στήθεος ἐπισταλάει.
 παστάδῃ τις τοιθεῖδε, καὶ ἀνδρεῖῶνα, καὶ αὐλῶν
 κοσμεῖται, καὶ τὸν νυμφίδιον θάλαμον·
 ἄρως δ' αἵματόεντα διαξίπποιο λάφυρα
 κρῶν κοσμοῖη· τοῖς γὰρ ἀρεσκόμεθα.

323. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Τίς θίτο μαρμαίροντα βοάγρια; τίς δ' ἀφόρνκτα
 δούρατα, καὶ ταύτας ἀφράγίας κύρυθας,
 ἄγκριμάσας Ἀρηϊ μάλιστα κόρυμον ἄκουμον;
 οὐκ ἂν ἐμῶν εἴποι ταῦτά τις ὅπλα δόμων;
 ἔπτολίμων καὶ δ' ἴοικεν ἐν οἶνοπλῆϊ τεφάμενος
 πλάθειν, οὐ θρυγκῶν ἐντὸς Ἐνναλίου.
 σπύλα μοι ἀμφίδρυπτα, καὶ ὀλλυμένων ἄθε λύθρος
 ἀνδρῶν, εἴπερ ἔφυν ὁ βροτολοιγὸς Ἀρης.

324. ΜΝΑΣΣΑΚΟΥ.

Ἄ σὺργε, τί τοι ᾧδε παρ' Ἀφρογένειαν ὄρουσας;
 τίπτ' ἀπὸ ποιμενίου χεῖλιος ᾧδε πάρει;
 οὐ τοι κρῶνες ἐσ' ᾧδ', οἷν' ἄγρια πάντα δ' ἔβρωτες
 καὶ Πόθος· ἃ δ' ἄγρία Μοῦσ' ἐν ὄρει νέμεται.

325. ΑΔΗΛΟΝ.

Πρὶν μὲν ὀλικλῦσιου πέτρας ἐνὶ βένθεσιν ἡμῶν
 εὐαλδὲς πόντου φῦκος ἀπαινεύμενα·
 ὅν δ' ἐμοὶ ἱμερόεις κῆλπων ἔντοσθεν ἰαυεῖ
 λάτρεις ἑὺσηφάνου Κύπριδος ἄβροδ' Ἐρως.

326. ΑΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Πέτρης ἐκ δισσης ψυχρὸν καταπάλμενον ἔδωρ,
 χαίροις, καὶ Νυμφέων ποιμενικὰ ἔδανα,
 πέτραι τε κρηνῶν, καὶ ἐν ἔδασιν κρύματα ταῦτα
 ὑμέων, ᾧ κοῦσαι, μετὰ τεγγύμετα,
 χαίρει· Ἀριστοκλῆς δ' ἔδ', ὁδοιπόρος ὅπερ ἀπῶσα
 δίψην βαφάμενος, τοῦτο δίδωμι κέρως.

327. ΕΡΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Νύμφαι ἐφ' ὕδριαδες, ταῖς Ἑρμοκρέων τάδε δῶρα
 εἵσατο, καλλινάου πίδακος ἀντιτυχών,
 χαίρετε, καὶ στείβοιτ' ἐρατοῖς ποσὶν ὕδαιθεντα
 τόνδε δόμιον, καθαρὸν πιμπλάμεναι πόματος.

328. ΔΑΜΑΣΤΡΑΤΟΥ.

Νύμφαι Νηϊάδες, καλλιόρροον αἶ τόδε νῆμα
 χεῖτα κατ' οὐρέιον πρηνὸς ἀπειρέσιον,
 ἔρμιν ταῦτα πόρεν Δαμόστρατος Ἀντίλα υἱὸς
 ἑσσματα, καὶ δοιῶν ῥινὰ κάπρων λάσια.

329. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Νύμφαι ἐφ' ὕδριαδες, Δώρου γένος, ἀρδεύοιτε
 τοῦτο Τιμοκλέους κῆπον ἐπισσόμεναι·
 καὶ γὰρ Τιμοκλῆς ἔρμιν, πόρει, αἶν δ' καπεύς
 κάπων ἐν τούτων ἔρριθ' ὠροσφορεῖ.

330. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Κράνας εὐϋδρου παρὰ νάμασι, καὶ παρὰ Νυμφαῖς
 ἕστασίν με Σίμων, Πῶνα τὸν αἰγιόδοτον.
 τεῦ δὲ χάριν; λίξω τοι, ὅσον ποθέεις ἀπὸ κράνας
 καὶ πίη, καὶ πόλλιν κάλπιν ἔλῃν ἄρυσαι.
 ποσσὶ δὲ μὴ ποτὶ νίπτρα φέρειν κρυστάλλινα Νυμφῶν
 δῶρα, τὸν ὑβριστὴν εἰς ἐμὲ δεκνόμενος.
 ὦ σίμν', οὐ λίξις ἕτερον λόγον; ἀλλὰ παρῆξις
 πυγίξαι· τούτοις χρωμαι ὃ Πῶν νομίμοις.
 ἦν δὲ ποιῆς ἐπίτηδες, ἔχων πάθος, ἔστι καὶ ἄλλα
 τέχνα, τῷ ῥοπάλῳ τῶν κεφαλῶν λέπομες.

331. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Αἱ Νύμφαι τὸν Βάκχον, ὅτ' ἐκ πυρός ἤλατό κοῦρος,
 εἶπαν ὑπὲρ τέφρης ἄρτι κυλιόμενον.
 τοῦτ' αὖ σὺν Νύμφαις Βρόμιος φίλος· ἦν δὲ νικητῆρος
 μίσγισθαι, διέη πῦρ ἔτι παιόμενον.

332. - ΝΟΣΣΙΔΟΥ ΛΕΣΒΙΑΣ.

Ἐλθοῖσαι ποτὶ νάον ἰδοίμεθα τῆς Ἀφροδίτας
 τὸ βρέτας, ὥς χροσφῶ δαιδαλέειν τελέθει.
 αἶσά το μιν Πολυαρχίς, ἐπαυρομένα μάλα πολλὰν
 κτῆσιν ἅπ' οἰκείου σώματος ὕλαϊας.

333. ΜΝΑΣΣΑΚΟΥ.

Στῶμεν ἀλιφρόντοια παρὰ χθαρμαλῶν χθόνα πόντου,
 διεκόμενοι τέμνος Κύπριδος Εἰνῶλίας,
 κρέναν τ' αἰγείροισι κατὰ σκιον, ἅς ἄπο νᾶμα
 ξουθαὶ ἀφύσσονται χεῖλσιν ἄλκυόνης.

334. ΠΕΡΣΟΥ.

Καὶ τὸν ἐν ὀμικροῖς ὀλίγον Θεὸν ἦν ἐπιβώσης
 εὐκαίρως, τεύξῃ· μὴ μεγάλων δὲ γλίσχου.
 ὥς αἶ γε Δημογέρων δύναται θεὸς ἀνδρὶ πενίστη
 δορεῖσθαι, τούτων κέρϊός εἰμι Τύχων.

335. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Ἐλοφόρου τῷ γάλαθ', ἄδοιπός, Μικκαλίωνος·
 Ἐριτῆς ἀλλ' ἴδε τὸν κρήνυον ἔλοφόρον,
 ὥς δὲ οἴζυρ' ἤπιστατο δοφοδοκῆσαι
 ἐργασίης· αἶψα δ' ἄγαθός ἐστ' ἀγαθός.

336. ΚΑΛΑΙΜΑΧΟΥ.

Ἦρως Ἰππίωνος ἐπισταυμός· Ἀρφινολίτης,
 ἰδρυμαί μικρῷ μικρός ἐπὶ προσῶρῳ,
 λοξὸν ὄφιν καὶ μοῦνον ἔχων· ἕλφος· ἀνδρὶ * ὑπερβαί
 θυμωθεὶς πεζὸν καὶ μετὰ παρὰ κλισίαν.

337. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

Εὐάγρει λαγυθῆρα, καὶ εἰ πετιμερὰ διάκειν
 ἔξευτῆς ἦκαις τοῦθ' ὑπὸ δισσὸν ὄρος,
 καὶ μετὰ τὸν ὑλγωρὸν ἀπὸ κρημνοῖο βόσκον
 Πῦνα· συναγρεύω καὶ κυτὶ καὶ καλῶμοις.

338. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΤΣΙΟΥ.

Εὐδοίς φυλλοστρώει πέδον, Δάφνι, αἶμα κικμαχὸς
 ἄμπαυων· στάλικες δ' ἀρτιταγεῖς ἀν' ὄρη.
 ἄγρεύει δὲ τὴν Πῦν, καὶ δὲ τὸν κροκόπειτα Πρίηπος
 κισσὸν ἐφ' ἡμερῶν κρατὶ χαθαπτόμενος,
 ἄντρον ἔσω στείλοντις ὁμάδ' ὁδοῖ. ἀλλὰ τὸ φεῦγε,
 φεῦγε, μεθεὶς ἔλνοσιν κῶμα * κυταγόμενον.

339. ΑΡΧΙΟΥ ΜΙΤΤΑΙΗΝΑΙΟΥ.

Ἐν ποτὶ παμφαίνοντι μέλας πτερὸν αἰθέρι νομῶν
 σαρπηλὸν ἐκ γαίης· εἶδ' ὁ δὲ θηρόντα κύων,
 ὃν μάρψαν ἀφαινοῖτο· δὲ δ' ἀνιέντα· ἐπ' οὐδ' αὖ
 οὐδ' ἀφαινοῖτο· εὐκλείης· ἀνιέντα· ἐπ' οὐδ' αὖ
 καὶ ζωῆς μιν ἄμμερσιν. ἰδ' ὁ δὲ θηρόντα· ἐπ' οὐδ' αὖ
 ἐκ καίλου τλήμων· ἀνιέντα· ἐπ' οὐδ' αὖ

340. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Εὐχὰς τοῦ Φρυγῆος ἔργον Ἰαγνίδου, ἥνικα Μήνορα
 ἔπεδ' ἐπὶ Κυβέλου πρῶτ' ἀνιδεύς θιγῶν,
 καὶ πρὸς ἐμὸν φῶνμα καλὴν ἀνέλυσσας χαίτα,
 ἔκφρων Ἰθαίης ἀμφιπόλος θαλάμης·
 εἰ δὲ Κιλαινίτης ποιμὴν * πῦρος οὐπὲρ αἵσας
 * ἐγνώθη, Φοῖβον κτεῖνον ἰδυίεν ἔρις.

341. ΕΥΛΑΤΗΟΥ.

Νύμφαι, πενθομένην ἡρώσας ἄτρεις, εἴ ποτε δαδῶν
 ἰδύμεν τὰς ἀετὶς ὑδ' ἀνέκτανε' ἰρίφους.
 Ναὶ ναί, Πάν' ἀντιπῆ, καὶ τίς πένυρον ἐπέκταν
 σοὶ τι κατὰ φλοιοῦ χάμψ' ἐκόλαψε λίγαν·
 Πάν, Πάν, πρὸς Μαλίαν, πρὸς ὄρος Ψωφιδίου ἔρχεν,
 ἔξομαι, Νύμφαι, χαίρει, ἐγὼ δ' ὑπάγω.

342. ΠΑΡΜΕΝΙΔΟΥΣ.

Φημι πολυστιχὴν ἐπιγρᾶμμος εὐκατὰ Μένους
 αἶσα, καὶ ζῆτις ἐν σταδίοις δολαχόν·
 πόλλ' ἀνασταλοῦται δολαχὸς ἄρδου· ἐν σταδίοις δὲ
 ὄξυς ἀλευρόμενος, πηδύματις δὲ κινέμενος.

343. ΑΡΧΙΟΥ.

Αὐταῖς εὖν ἀέλαιον ὑπὲρ φραγμαῖο διωχθεῖς
 πῶσσυφος, ἥρις κολπον εἶνυ νεφέλης.
 καὶ τὸς μὲν στυγερὴν ἀνέκδομον ὥχμασι δόμα,
 τὸν δὲ μόρον πλετῶν αὐτὸς μεθῆκε λίαν.
 ἴδον ἀνδοροδότην ἔτυμον γένος, ἢ ἔφα πολὺν
 καὶ κατὰ πένυρον φρεσὶν ἔχουσι πόγκαν.

344. ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Ἦν δ' ὅτε γραμμαῖσιν ἐμὴν φράσα μόνον ἐτιθέτον,
 οὐδ' ὅταρ εὐγενέταίς γνώριμος Ἰταλίδης·
 ἀλλὰ τὰνδ' πάντεσσιν ἱερὸς ἦεν ἄφ' ἧς ἔργων,
 δαπνέον Οὐρανίην Καλλιόπην προφύει.

345. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Οὐ τόσον [οὐδ'] Ἀθάμης ἐπιμήνατο παιδὶ Διόρχῳ,
 ὅσον δ' Ἀθηδαῖος θυμὸς ἐταροφόνῳ,
 ἔως ἐπὶ μανίης μῆζον κηρὸν· αἰ δ' αὖ φοβύμην
 μήτηρ, τί τ' ἐστὶ πῦρ πίστεως ἢ ἐστὶ τέκνον;

346. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Αἶαν' ὅλην νήσους τε δύνταμένην σὺ χιλιδόν,
 Μηδαίης γραπτῇ πυκνίδι νοσοτροφοῖς.
 ἔληθ' ὁρταλίζων πλοῖον δίο τήνδ' ἐφυλάξαι
 Κολχίδα, μηδ' ἰδίῳν φαισάμηντ' ἐκείων,

347. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Οὐ μόνον εὐάρατον βῆας οἶδαμεν αὐλάσας τέμνειν,
 ἀλλ' ἴδε κῆρ πόντου γῆας ἐφιλομέμεθα·
 ἔργα γὰρ ἐργασίας δεδιδάγμεθα· καὶ σὺ, θάλασσα,
 διελφίνες γαίῃ ζεύξον ἀροτροφορεῖν.

348. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ὁ σταφυλολοπίδας Ἐκαταίνυμος εἰς Αἶδαο
 ἔδραμε, μαστιχθεὶς κλήματι φωριδίῳ.

349. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ἔδασέ σοι Κοτίλεια γινέθλιον ἡμᾶρ δρωῖντι,
 Καῖουρ, ἐπιθλύζοι αἰετὸν ἀκροστορίης,

δορα τι κόσμος ἀπ᾽ αὐτῶν . . . ἀνυδάσθηται,
ὡς πατέρα τρισσοῦς εἶδεν εὐτοκίης.

350. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἦρ' ἴδ' μοι βύβλων * ἁπονώδεια σὺν καλὰ μοισιν
πύμπαις, Νυκταρότεον δῶρον ἀπὸ προβολῆς.
μουσοπόλ' δ' ἀπὸ λῆ, Διονύσι, μηκέτι πέμπε
δραγα, τίς τῶν χρησίων ἀπὸ μέγαρος.

351. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Αὐτοκίης δ' πογγὸς ἀπὸ κρημνοῦ παῖς ἱερῶν
Ἀστυνακτίης ἤρχετο δυσμορίας.
ἡ δ' ἀμειδιόγησεν ἀπὸ στήθεων προφέρουσα
μαζόν, τὸν λιμοῦ ῥύτορα καὶ θανάτου.

352. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ναῖλος ἱερταῖς κατὰ Θύρ' ῥοιδοῖς ἱερὸν ὕδωρ,
εὐδαίμωνος θύσειν Καίσαρι σιζομένη.
οἱ δ' ἱερὰ τὸν βουπλήγης ἱεροσίων ἀνέχοντα ταύρων
ἡμαξάν βωμοῖς Θύρασι τοῦ Διός.

353. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καὶ λέγον ἱερὰ ἡ κοσμοῦ μετὰ ἡνέβωσιν
καὶ βίον ἐν φιλή. Πάπαι, βιβαιοῦσται.
τοῦτε δ' ἱερὰ ἔσονται γυνέθλιον ἡνέβωσιν.
δῶρον δ' Ναῖλος πέμπε μοιδοπόλων.

354. ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ.

Ὁν πόλεμος διδώς οὐκ ἔλκεαι, νῦν δὲ νόσον
 θλίβομαι, ἐν δ' ἐδίω τήκοι' ὅλος πολίμοι·
 ἀλλὰ διὰ στήνων, ἔθι φάγαγον· ὅγ' γὰρ ἀριστέως
 θνήσκω, ἀπώσαίμενος καὶ νόσον εἰς πόλεμον.

355. ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ.

Οὐράνιον μῆνιμα γενεθλιαῖσιν ἐν ὥραις
 τοῦτ' ἀπὸ Πειλογοῦς διέδο' Αἰωνίδω,
 Πομπαία, Διὸς εὐνι, Στρωσιῆς· ἐνθα γὰρ σοι
 δῶρα, τὰ καὶ ἔπειτα ἔξω καὶ σοφίης.

356. ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ.

Ὀλυνθίαν ἐκ ἐτέρης πόμα πίδακος, ὡς ἔρυσσας·
 ἑῖπόν μοι σπλάγχνα γράμμα, Αἰωνίδω.
 Διστιχα γὰρ ψήφοισιν ἰσάζεται, ἀλλὰ σὺ, Μῶμα,
 ἔθι, καὶς ἐτέρους ὅξυν' ὀδόντα βάλε.

357. ΑΛΕΞΗΟΤΟΝ.

Τίσσαρις εἶσιν ἀγῶνες μὲν, Ἑλλάδα· τίσσεσις ἱεοί.
 οἱ δὲο μὲν θνητῶν, οἱ δὲο δ' ἀθανάτων·
 Ζηρός, Αἰτωΐδαο, Παλαίμακος, Αρχιμόδου.
 ἀθλα δὲ τῶν, πότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

358. ΑΛΗΛΟΝ.

Εἴ με Πλάτων, ὃς γράφει, θεοτέρους Πλάτωνας·
 Σωκράτην ὀρεῖται, ἢ ὅτι πρῶτος φέρει·
 ἀλλὰ νόθον μ' ἀπέλασε Πανώτατος, ὅς τ' ἐπέλασε
 καὶ ψυχὴν θνητὴν, καὶ νόθον τέλει.

359. ΗΘΥΕΛΑΠΗΛΟΥ, ΟΙ ΔΕ ΠΛΑΤΩΝΟΥΣ

.. . . . ΗΩΜΙΛΟΥ.

Ποίην τις βιάταιο τάμει τρίβον; εἰν ἄγορῃ μὲν
 ναίμα καὶ χαλιπαὶ πρήξεις· ἐν δὲ δόμοις
 φροντίδες· ἐν δ' ἄγορῃς κινήτων ἄλλο· ἐν δὲ θαλάσῃ
 τάρβος· ἐπὶ ἑσπέρης δ', ἦν μὲν ἔχῃς τι, δῖος·
 ἦν δ' ἀπορῆς ἀνηρόν· ἔχεις γάμον; οὐκ ἀμέριμνος
 ἔσσις· οὐ γυνάικος; ἔῃς ἔτ' ἰσημόκομος.
 τίκῃς, πάτερ; παῖδας, ἄποις βίος, εἰ νεότητες
 ἄφρονας· αἶ, πόλιν δ' ἔμπαιον εὐδρανίης.
 ἦν ἄρα τοίνδε δυοῖν ἑνὶς αἴρας, ἥ τὸ γινέσθαι
 μηδέποτε, ἥ τὸ θανεῖν εὐλίαν τιτιόμενον.

360. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Παντοῦν βιάταιο πάμοις τρίβον. εἰν ἄγορῃ μὲν
 κύνες καὶ πιονταὶ πρήξεις· ἐν δὲ δόμοις
 ἔμπαιον· ἐν δ' ἄγορῃς φούρας χάρις· ἐν δὲ θαλάσῃ
 πέρβος· ἐπὶ ἑσπέρης, ἦν μὲν ἔχῃς τι, κλίος·
 ἦν δ' ἀπορῆς, μόνηροῖδας· ἔχεις γάμον; οἶκος ἀρσικός.
 ἔσσις; οὐ γυνάικος; ἔῃς ἔτ' ἀλαφρότερον.
 τίκῃς, πάτερ; ἄφρονας ἄποις βίος, εἰ νεότητες
 φαρμαλίου· πόλιν δ' ἔμπαιον εὐαιβίης.
 οὐκ ἄρα τῶν διωκῶν ἐνὸς αἴρας, ἥ τὸ γινέσθαι
 μηδέποτε, ἥ τὸ θανεῖν· πάντα γὰρ ἐοδὲν βίῃ.

361. ΔΕΩΝΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Μῆτις ἐμὴ δύστητος, ἀπηνὲς θυμὸν ἔχοντα,
 λίην ἀχθόμενος ἦλος, ὃ με βροτὸς οὐκ αἶσεν ἀνὴρ.
 γένηται δὲ ἐρρηγμένη, αἶε δ' αὖδρα βροτοὶ ἄλλοι,

γυμνάς ἄταρ πύρρονος τε καὶ δολίδος, οὐδ' ἔστιν ἔχθρ
 πάνθ' ἐπιθρομάδῃ ἕως εἴρασι· αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρὸν τε προήκεν ἀπήμενός τε λαφόν τε· . . .

362. ΛΑΕΣΠΟΤΩΝ.

εἰς Ἄλφειον ποταμὸν.

Ἰμαρτίης Ἄλφει, διὰς στεφανηφόρον Ἰδαίῃ,
 ὅς διὰ Πισσίου πεδίου πικρομένους ἱερῆς,
 ἡσυχίης τὸ πρῶτον, ἐπὶ δ' ἐς πόρτον ἱερῆς,
 ὅξυς ἀμετρήτους πονίον ὑπὸ κέρας θαλάσσης,
 τυμφίος ἄντρον ἔχοντος ἔωρ ἔχοντος ἔχοντος,
 ἐς Σαυλὸν Ἀρεθούσαν ἔλκεται ὅρως ἀνέστη,
 ἣ δέ σι κακμήν τε καὶ ἀσθμαίνοντα λαβούσα,
 φύκος ἀποσμήξασα καὶ ἄνθρα πικρὰ θαλάσσης,
 χαίλας μὲν στομάτιον σπλήνισσας· εἰς δὲ κύμα
 τυμφίον ἀμφιχυθείσα περίπλεον ἥδ' ἔδωκε
 πόντον ἐν πόλιν Ὀλύμπιον εὐνασεν ὕδαρ·
 καὶ φασὶν ῥαδιμίγυι λαβὸς κατὰ πύλιν πύλιν
 οὐδὲ Σαρπηδόος ἐτι σοι μένιν Ἰμαρτίης·
 πορφύρεα δ' ἀνέκοντα ὕδαρ κατὰ πύλιν πύλιν
 φειδόμενος καὶ πόρτον ἀνέκοντα καὶ ἄνθρα μῆναι·
 πολλὰ δ' ἐνύκλιον ὄφρων βιβημένους ὄφρων
 αὐτὴν ἐς φασίγυι χυτὴς ἀλόχοιο πύλιν,
 Ἰμαρτίης ἔχοντος ὄφρων Ἀρεθούσιον ὕδαρ·
 ἣ δέ σι κακμήν τε καὶ Πισσίου πεδίου κατὰ πύλιν
 δάκρυον πύλιν, κατὰ πύλιν καὶ αὐτὴ
 αὐτὴν Ἀρεθούσαν, φάσιν ἀνέκοντα μῆναι,
 καὶ ὄφρων εἰς πόρτον ἐτίγντο· μετὰ δὲ
 Πισσίου ποταμῷ Σαυλὸν προσηύδα πύλιν· *

οὐδέ Διὸς Πάθον πολυδαρκέα φοῖνις ἀνῆλθ' Ἑλλάδος ἀμύνει γαίης, ἥ ἔτι πολλὰ ἠρώων ἄλοχοι, μινυάρια τέκνα τεκέουσιν, μαψιδίως ἑδῖνας ἀνταλαύσαντο γυναῖκας.

363. ΜΕΛΕΑΓΡΟΙ.

Χείματος ἡγεμόντος ἀπ' αἰθέρους οἰχομένοιο, πορφυρέη μείδῃσι φερανθείος εἴαρος ἄρη. γαῖα δὲ πικρὴν χλοερὴν ἐσιέφατο πόλιν, καὶ φυτὰ θηλήσαντα νίοις ἐνύμῃσι πατήλοισ. εἰ δ' ἀπαλὴν πίνοντες ἀξιφύτου δρόσου Ἥοῦς λειμῶνες γελῶσιν, ἀναιγομένοιο βόδοιο. χαίρει καὶ σὺριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων, καὶ ποταμοῖς ἐρίφοις ἐπιτίσπεται αἰπόλος αἰγῶν. ἦδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται πνοῇ ἀπημένῃ Ζεφύρου ἄλυσσιν ἀνέμους. ἦδη δ' εὐάζουσι φερισταφύλα Διονύσοι ἀνθῶ βοτρυόεντος ἐριφάμενοι τρίχα κισσοῦ. ἔργα δὲ τεχτήνεια βουγενέσσι μάλισται καὶ μίλῃ, καὶ σέμβλῃ ἐφήμενοι ἐργάζονται λευκὰ πολυτρήτοιο νιόφύτου πάλλας κηροῦ. πάντα δ' ὀρνέθων γενεὴ λιγύφανον αἰίδει· ἀλκυόνες περὶ κύμα, χελιδόνες ἀμφὶ μίλαθρον, κύκνος ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῦ, καὶ ἐπ' ἄλσος ἀηδὼς εἰ δὲ φυτῶν χαίρουσι κόμαι, καὶ γαῖα τέθηλεν, συρίζει δὲ νομεὺς, καὶ τίσπεται εὐπορε μῆλα, καὶ ναῖται πλώουσα, Διώνυσος δὲ χαρῆται, καὶ μίλῃσι πεταινά, καὶ ἑδῖνους μάλισται, πῶς οὐ χυρὴ καὶ αἰεὶδὼν ἐν αἴθρι παλὸν αἰεταί,

364. ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΛΑΒΑΝΑΛΩΣ.

Πείσανε μοι, Μοῦσαι, λιγυρὴν εὐτερπία φωνήν,
 ἥδ' οὖν ἀπὸ στομάτων Ἑλικωνίδος ὄμβρον ἀοιδῆς.
 ὅσσοι γὰρ προχέουσιν ἀοιδοτάκην πόμα πηγῆς,
 ὑμετέρων ἐπίων λιγυρῇ τέρπονται ἀοιδῇ.

365. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Ἀλλοίην ὁρῶν θανάκων φύσιν, ἦπου ἀπ' ἄλλης
 χαλκίης τάχα μᾶλλον ἀνιβλάστησαν ἀρούρης,
 ἄγριοι, οὐδ' ἀνέμοισιν ὑφ' ἡμετέροις δονέονται·
 ἀλλ' ἀπὸ ταυρείης προθορῶν σπῆλυγγος ἀήτης
 νάρθεν ἐντερήτων καλῶμων ὑπὸ φίλῳ ὀδεύει.
 καί τις ἀνὴρ ἀγίρωχος ἔχων θοὰ δάκτυλα χειρῶν,
 ἴσταται ἀμφαφύων κανόνας συμφράδμονας αὐλῶν·
 οἳ δ' ἀπαλὸν σκιρτῶντες ἀποθλίβουσιν ἀοιδήν.

366. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἀποφθέγματα τῶν ἐπὶ σοφῶν.

Ἐπτά σοφῶν ἐρίει κατ' ἔπος πόλιν, οὐνομα, φωνήν.
 Μείτρον μὲν Κλειόβουλος ὁ Λίνδιος εἶπεν ἄριστον.
 Χίλων δ' ἐν πολλῇ Λακεδαιμονί, Γνώθι σεαυτὸν.
 ὣς δὲ Κόρινθον ἔναα, Χόλου κρατεῖεν, Πε-
 ριανδρος.

Πιπταῖος, Οὐδὲν ἔγαν, ὥς ἔην γένος ἐκ Μιτω-
 λῆνης.

Τίρμα δ' ὄρεῖν βιάταιο, Σόλων ἱερᾷ, ἐν
 Ἀθήναις.

Τοὺς πλείους παλαιοὺς δὲ Βίας ἀπέφησε
 Πριηνεύς.

Εγγύη φεύγειν δὲ Θαλῆς Μιλήσιος ηὔδα.

367. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΧΑΜΟΣΑΤΕΛΩΣ.

Τὸν πατρὶδὲν πλοῦτον τόπος, ὡς Θήρων δ' Μενέλαον
 πιαχρῶς εἰς ἀερακτεῖς ἐδέχταν δαπάνας.
 ἄλλὰ μὲν Εὐπτόημον, πατρικὸς φίλος, ὡς ἀνύησεν
 ἤδη καρφαλίῃ τερφόμενον πενίῃ,
 καὶ μὲν δακρυχίῳ ἀνγλάμβανε, καὶ πόσῳ αὐτὸν
 θῆκε θυγατρὸς ἱῆς, πόλλ' ἀπὶ μείλιχ' ἰδοὺς.
 αὐτὰρ ἀπὸ Θήρωνος * περιφρίνας ἤλυθε πλοῦτος,
 αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρίφετ' ἐν δαπάναις,
 γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν οὐ κατὰ κόσμον,
 τῇ δ' ὑπὸ τὴν μικρὰν γαστέρα μαργασύνῃ.
 οὕτως μὲν Θήρωνος τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
 εὐλομένης πανίης πύμα παλιρρόθιον.
 Εὐπτόημον δ' ἰδοῦντος τὸ δεύτερον, οὐκέτι κῶνον,
 ἀλλὰ θυγατρὸς ἱῆς προῖκά τε καὶ θάλαμον.
 ἴγνυ δ' αἰς οὐκ ἔστι κακῶς κηχεημένον ἄνδρα
 τοῖς ἰδίοις εἶναι πιστόν ἐν ἀλλοτρίοις.

368. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Τίς ; πόθεν εἰς Διδόνου ; μὰ γὰρ τὸν ἄληθιν Βάκχον,
 οὐδ' ἐπιγυγνώσκω. τὸν Διδὸς εἶδα μόνον.
 κῆρος εἴματα ὤδωδε· σὺ δὲ τρώγῃ. ἦ φά σι Καί τοι
 τῇ πενίῃ βοτρυῶν τεύξαι ἀπ' ἀσταχύων.
 τῷ σι χρεὶ καλίων Δημήτριον, οὐ Διδόνου,
 πυρογενῇ μέλλον, καὶ Βρόμον, οὐ Βρόμαον.

369. ΚΥΡΕΛΛΟΥ.

Πάγκαλόν ἐστ' ἐπίγραμμα τὸ δίστιχον· ἦν δὲ παρ'
 ἁλθης.

ποὺς τρεῖς φανερδαῖς, ποὺν ἐπίγραμμα λέγεις.

370. ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΛΑΟΥΤΤΡΙΟΥ.

Οὐ κύνες, οὐ στάλινες με κατήνυσαν, οὐχὶ κυνηγὰ
δορκάδα· τὸν δ' ἀπὸ γῆς εἴην ἀλλ' ἐπὶ πλῆθει μύρον.
ἔξ ὕλης πόντω γὰρ ἐνέδραμον· εἴτα με κλέπτει
ἔλξαν ἐπ' αἰγιαλούς διικτυβόλων παγίδες·
ἤλιτον ἢ χέρσοιο μάτην φυγὰς· οὐδ' ἀδίκως με
εἶλε σαγηνευτὴς τὰμα λιποῦσαν ὄρη.
οὐποτ' ἄγρης ἀλιῆς ἔτ' ἄστοχον οἴσεται χεῖρα,
χέρσῳ καὶ πελάγει κοινὰ πλείοντις ὕφη.

371. ΛΑΗΛΟΝ.

Δίκτυον ἐκθρόσκοντα πολὺπλονον ἄρτι λαγωὸν
σεῦα κύων θερμοῖς ἔχνεσιν ὠκυνπόδην.
τρηχὺν δ' ἐκναύσας τάχιως πάγον, ἐς βαθὺ πόντον
ἤλατ' ἀλυσκάζων κῆμα παρακτίδιον.
εἰνάλλος τὸν δ' αἶψα κύων βρυχηδὸν ὁδοῦσιν
μάρψει. κυσὶν τλήμων ἦν ἄρ' ὀφειλόμενος.

372. ΛΑΗΛΟΝ.

Λεπτὸν ὑφηνάμενα ραδινοῖς ὑπὸ ποσσὶν ἀράχνα
τέττιγα σκολιαῖς ἔνδετον ἔχει πύγαις.
ἀλλ' οὐ μὲν λαπταῖσιν ἐπαιάζοντα ποδίαιταις
τὸν φιλαοιδὸν ἰδὼν παῖδα παρετρόχκσα·
λύσας δ' ἐκ βροχίδων ἀπεκούφισα, καὶ τῇδ' ἔλξαν·
σώζον μουσίῳ φθιγγόμενος κελιάδῳ.

373. ΛΑΗΛΟΝ.

Τίπτε' ἐμὲ τὸν φιλόρημον· ἀναιδεῖ ποιμένες ἄγρη
τέττιγα ὄρσσευόν· ἔλκετ' ἀπ' ἀφρεμόνων,

τὴν Ἀνυμφίαν παροδίῃσι δῆδονα, κῆματι μέσσῃ
 οὐδρῶσι καὶ σκυραῖς ξουθαῖ λαλιῦντα νέπαι,
 ἤνιδε καὶ κήλην καὶ πόσσυρον, ἡνίδα ἰόσσους
 ψῶραι, ἀρουραῖης ἀρπυγὰς εὐπορίης.
 παρπῶν δηλητηρίας ἑλὼν θέμις ἔλλνε' ἐμινούς.
 φύλλων καὶ χλωερῆς τίς φθόρος ἐστὶ δρόσου;

374. ΔΗΛΑΟΝ.

Ἄνεμον ΚΑΘΑΡΙΝ με παρεχομένοισιν ὀδίταις
 πηγὴν ἀμβλύει γαιτανίουσα νέπη·
 πάντες δ' αὖ πλατάνοι καὶ ὑμεροθαλλίαι δάφναις
 ἑσπεύμασι, σκυρὴν ψυχομένη κλισίην·
 τοῦτο κα μὴ με ἴδωται παραμείβειν· τίψαν ἀλαλκῶν
 ἄμπαντον παρ' ἐμοὶ καὶ κόπον ἡσυχίην.

375. ΔΗΛΑΟΝ.

Τίς ποτ' ἀκηδέστως σιγότροφον δμψακα Βάκχου
 ἀνῆρ ὀμπλίνου κλήματος ἔσταμεν,
 χαλκῶν δ' ὀτυφθαῖς ἀπὸ μιν βάλειν, ὥς εἰν ὀδίταις
 εἴη νισσομένοις ἡμεῖσις παύσαλον;
 εἴη δ' αἰδύροισι φθόροισι, οἷα Λυκοῦργος
 ὅττι μιν εὐξομέναν ἑσπεῖσιν εὐφροσύναν.
 τοῦδε γὰρ εἰν τάχα τίς διὰ πώματος ἢ πρὸς ποιεῖας
 ἤλυθεν, ἢ γοῦρου καθεῖτος ἔχει λύσιν.

376. ΔΗΛΑΟΝ.

Τίπτε' ἐμέ τὴν ἀνιμοῖσιν ἀλώσιμον, ἥλει τέκτον,
 τήνδε πίτυν τεύχεσι νῆα θαλασσοπόρον;
 οὐδ' οἰωνὸς ἔδεισας, ὅ τοι Βορέης μ' ἰδίασεν
 ἐν χθονί· πῶς ἀνέμουσι φεύξομαι ἐν πτόλγι;

377. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τόνταλος εὐδαίειε· τινοςσμένω γὰρ ἡμερθεῖν
 παρὰς ὑπάρχει· παλῶν αὐτὸν ἔκρυψε φρενῶν,
 καὶ διὰ τοῦτο τροφῆς μετρομένω, ἥτις ἐδίδα.
 αἱ δὲ καὶ ἑρμυγὸν εὖπε πεμναίνοντα,
 καὶ βροβύλους, καὶ μῆλα, τί τηλίκον ἀνδράσι νεκροῖς
 δίφρος ἀπὸ χλωρῶν γίγνεται ἀκροδρόων,
 ἡμῖς δ' ἐσθίομεν κακλήρινοι δάμναί πάντα,
 χίντια, καὶ τυροὺς, χίνδος ἄλιστά λίπη,
 ὄφρια καὶ μύσχη· μίαν δ' ὑπὸ πίνουσιν αὐτοῖς.
 πᾶσχομεν ὑμῶν οἷ', Τόνταλε, κτήρυτάρι.

378. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀνδροφόνω σπυθρὺν παρὰ τοῖχον ὑπνέοντι
 νυκτὸς ἐπιστήριμ φρενὶ Σάραπιν ὄναρ,
 καὶ χρυσομυθῆσαι· πεταμαίνοντες οὐτος, ὀρίστω,
 καὶ κομῶ μετὰβας, ὡς τῆλας, ἐλίσσονται.
 ὅς δ' ἐδυνῆριωθῆς μετὰβη, τὸ δὲ σπυθρὺν (κίϊνο
 τοῖχον) ἑαίφνης εὐδαίειε ἐκείτο χρυσαί.
 σῶστρα δ' ἔκωδεν ἔθρη θείοις χαίρει δ' ἀκατέργος,
 ἡδισθαί νομίσας τὸν θῖον ἀνδροφόνου.
 ἀλλ' ὃ Σάραπις ἔχρησε πάλιν, διὰ νυκτὸς ἐπιστάς·
 κήδεσθαί με δοκεῖς, εἴθλιε, τῶν ἀδίκων;
 εἰ μὴ εὖν σε μεθ' ἡμᾶς θανεῖν, θάνατον μὲν ἄλυπον
 εὖν ἔφυγε, στανέρφ δ' ἐσθλὸν φυλαττέμενος.

379. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Θεοὶ παρρηλικῶς, καὶ ὑπερβαίνει ἄνδρα παρηγόρ·
 ἀλλὰ τόδ' οὐχ' εἶπε φρενὶ προΐτα λέγισα·

ἀλλὰ δάμνη πῶς ὅς ἀγαθοὺς καὶ ἀπράγμονας ἀνδρας,
τὸν δὲ κατὸν διδῶς διήξειται οὐδὲ δρᾶσαν.

380. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ

τίτλος, ἐπὶ τῷ μὲθ' ὀνόματι τοῦ πατρὸς, Παλλὰδ' αἰετοῦσθαι.

Εἰ πύπν' δύναται πόρροδος παραπλήσιον ἔδειν,
τοῖμαρ' ὅθ' ἔρρισι σκῶπες ἀηδονίσιν;
εἰ πόκιμα τέττιγος ἐρεῖ λιγυρώτερος εἶναι,
ἴσα ποεῖν καὶ ἐγὼ Παλλὰδι' οὐναμαι.

381. ΟΜΗΡΟΚΕΝΤΡΩΝ.

εἰς Διόνειον καὶ Ἡρώ.

Ἀπὸ τῆς ἐπὶ προὔχουσης, ἐπὶ σιλαίῳ Ἑλλήσπετον,
παρθένος αἰδοίῃ ὑπερώϊον εἰς κρηβίδα.
πύργῳ ἐκκισκῆται γοῶσα καὶ μυρμαίῳ τε,
χρῶσται λυχνὸν ἔχουσα, ὅπως σαρμαλῆς ἐκείῃ,
πύργῳ ριζομένη τὸν καθ' ἑαυτὴν, εἰ ποθεῖν ἔλθαι
μηδόμενος, καὶ λαίμα τὰχ' ὅθ' ἔλθ' ἐκπαρμάσσει,
εὐκτα δὲ ἀμύρσιν; οἷοι δ' εὐδονσι βροτὰ ἄλλοι.
φόχθαι γὰρ μέγα πῦμα ποτὶ ἑρὸν ἠπείροιο.
δοσας γὰρ εὐκτας τε καὶ ἡμέραι ἐργασίας,
παρθένος ἡλιδίης ἔ' ὀσφίμενος ἀλλήλοισιν,
εἰς εὐνὴν φοιτῶντι, φίλους λήθοντα τοιῆας,
οἱ Σηοτὸν καὶ Ἀφιδὸν ἔχον καὶ Διὰν Ἀφιδῶν.

382. ΑΔΑΟ.

ἡ πρώτη Ἀδαὸς ἀνέστη.

Ὡ φίλοι, ἦρως δαναοί, θιρέποντες Ἀργεῖα

φάσκειται, ἢ ἔτιμος, ἔρως, κέλευται δὲ με θυμῷ.
 ἄγροῦ ἐπ' ἰσχυρῆς, ὅθι θύβρις μακρὰ πεφύκει,
 ναίει εὐηλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήισσα,
 ἢ θεός, ἢ γυνή· τοὶ δὲ φθείγγοντο καλεῦντες,
 αἱ δὲ φθονοῦσιν αὐτῶν τοὺς ἢ αὐδήσαντες ἀκούσῃ,
 αὐτὶς ἀριζήλας εἰρημίνα μυθελογεῖται.
 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα διειρμίσθαι ἔκαστα;
 τῆν δ' οὐτ' ἀθροῖσαι δύναμι' ὤπτιον, οὕτω ποῖσαι.
 ὁπποῖόν κ' εἴπῃς, ἔπειτα, τοῖόν κ' ἐλαπούσας.

383. ΜΗΝΕΣ ΑἴΓΥΠΤΙΩΝ.

Πρῶτος Θάθ' ἰδὲ δρόκλιν' ἐπὶ βόσκειν ἐγείρειν.
 ἔχθυβόλοισι Θεῶν φέρει παρθένιον ἄγρην.
 Πληθύνει φάινουσιν Ἀθ' ὕφ' ἐκμαίρεται ὤρον.
 Χορὸν σπειρομένην σπαχύνει δαίμονες γυνώδην.
 Τυβὶ δὲ παρφύρεται βουληφόρος εἰμὲ πικαίον.
 [σημαίνει ἐλκτῆρος Μεχρὶ θ' αὐτὸν ἀμφιπόλοισιν]
 Ἄριος ὅστις φέρει Θεῶν ἐπὶ θ' δεικνύει μαχητῆς.
 εἰαρινῶν Θεῶν οὐδ' ἔφθον προεγγυλός ἐστι.
 λήϊα δ' εὐανδρίνα Παχὼν δροπῆρος φυλάσσει.
 εὐκάρπου δὲ Παχὼν προεγγυλός ἐστιν ὁπάρης.
 καὶ σταφυλῆν κατέχων εὐάμπυλός ἐστιν Ἐπεφῆ.
 καὶ Μεσορῆν καὶ φέρει φάσμα φάσμα φάσμα.

384. ΜΗΝΕΣ ΡΩΜΑΙΩΝ.

Ἐξ ἰμίδαν λυκάβαντες ἑπταλίοιο θυρίτρα
 Ἀύσονίης ὑφ' ἑρπύλλας ἑλπίος.
 Ἀντάρ ἐγὼ θαμινῆσι γένην τιφάδισσι διαίονα,
 τεύχεα εἰαρινῆς ἔργων ἑγχεύει.

Ἄρχετ' Ἀρχὴν ἐπ' ἑμῷ, καὶ ἀνδρα, καὶ γλαῦρος ἦδ' ἄνδρ'
 Ἴση δ' ἰσοσύῃ ἤματι νύξ τελέθει.
 Ἐστίνου κῆρυξδε φτυσσάρος, ἴσως τάρων,
 εἴη ἐπ' ἀγροτέρῃ ἤμαρ ἀνέμονα.
 Οἴεται ἄρτι θάλασσα· ἰσχυλίζετο δὲ νῆας·
 ἄριον ἀλύνουσιν ταῖς αὔραις λιμένων.
 Μεσσήνιος φέδου ἄμ' καὶ ἀργεννοῖα κρίνει,
 καὶ ἐνθάδε περὶ σὺν βυβλάσσει ἀπρίμασιν.
 Καρφίον Ἰάλλιος μεταπλάσσει· ἀσπύχων δὲ
 καρφαλίους αἶραι γαστέρας δραπετή.
 Κρίων ἐγὼ δὴ καὶ ἀνυρμαίς· ἐν δὲ λίοντι
 ἀτρεαία τελέθει χύματα δηϊάδων.
 Βρίθω ἐγὼ σταφυλῇ, βρίθω δ' ἐπὶ πῦσιν ὀπώρῃ·
 αὐθις δ' ἰσοπαλὴς γίνεται ἤματι νύξ.
 Τίς δὲ π' ἑμῷ πέλοι γλυκερώτερος, ὅς μιν ληψή,
 ἠδυσσῇ κατὰ γαστρίαν οἶνον ἰδὼν;
 Εἴ τοι Ἀθηναίης πέλει ἴσως, ἄριον ἦδ' ἄνδρ'
 καρπὸν ἀποθλίβειν, μνηστὴν ἔχειν παρῶν.
 Παρθενόθεν νιόβ' ἀέλωι· γλαυδώνη γὰρ ἦδ' ἄνδρ'
 σπέρματι φηγεδανῇ πηγυλὶς ἀντιδοσι.

385. ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀφίσταται εἰς τὴν Πυλὸν κατὰ βορρῆαν

Ἄλφει λίτας Χρύσων, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθρας ἀναιτων·
 Βῆται δ' ὄνειρον ἔχει, ἀγορήν, καὶ νῆας ἀριθμῶν.
 Γάμμα δ' αἶψ' αἶψ' Ἑλένης οἴει μέθας ἐστὶν αἰδοί.
 Διὰ τὴν ἀγορὴν, δρῶντες χόους, ἄριος ἀρχή·
 Εἰ, βέλλει Κροθῶν Ἀρχὴν ἐπὶ Τυρρῶν νόος·

Ζῆτα δ' αἶψ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἑκτορός ἐστ' ὀφιστύς·
 ἦτα δ' Αἴας πολέμιον μόνον μόνος Ἑκτορί θυφ
 Θῆτα θεῖν ἀγορή· Τρώων πρῶτες· Ἑκτορος αἶχος
 Ἰξείη Ἀχιλῆος ἀπειθείας ἰότην ἰότη·
 Κάππα δ' αἶψ' ἀμφοτέρων σκοπιζόμεν ἤλυθον ἔκ-
 δρα·

Λάμβδα δ' ἀριστήας Λατιάων βάλον Ἑκτορὸς ὠνδρεῖ
 Μυ Τρώων παλάμησι κατήρασε πύχας Ἀχαιῶν·
 Νυ δὲ Προσιδάμεν Δαναοὺς πρῶτος ἦκασιν λαίδηρ·
 Ξι Κρονίδαρ ὕπνῳ λαχέσθαι τε ἔπαφον Ἥρη·
 Οὐ Κρονίδης κερύλοιο Προσιδάμεν καὶ Ἥρη·
 Πι Πάτροκλον ἐπεφνεν ἀρήϊον Ἑκτορος αἶχμή·
 Ρα Ἀργεοὶ Τρώας τε εἶκον πέρι χεῖρας ἔμφορον·
 Σίγμα θεῖς Ἀχιλῆι παρ' Ἡφαιστῆος φέρον ὄπλα·
 Ταῦ δ' ἀπάλῃσι χάλκιοι, καὶ ἐκδορε δῖος Ἀχιλλεύς·
 Τ μακρόν ἄρ' ἔσται, φέρεται δ' ἐκλ' αἶσθησ' Ἀργεῖς·
 Φι [κρατιρῶς] κατὰ χεῖρας· ἐδδμνετο Τρώας Ἀχιλ·
 Χι δ' ἔφα τρεῖς περὶ τεῖχος ἄχων πόνον Ἑκτορ
 Ἀχιλλεύς·
 Ψι Δαναοῖσιν αἰῶνα διδοὺς ἐτίλεσεν Ἀχιλλεύς·
 Ω Πριάμῃ νύκν εἰς λαβὴν χεῖρά δῶκεν Ἀχιλλεύς.

386. ΛΗΛΟΝ.

Α Κύπρις πρῶτα γυνὴν ε' ἰδύσασιν ἰδύσασιν·
 φεῦ, φεῦ, πῶς στυγόνων ἔκτοθεν Οὐρανίων,
 λαλῶσας ὠδῖνα θελῶσας, ε' φραγὲς ἄλλαν
 Νεῖλος ἐπὶ γλυκερῇ Κύπρις αἶψα θυφών·

387. ΔΔΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, ΟΙ ΔΕ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΙ.

Ἐκτορ, Ἀρήϊον αἶμα, κατὰ χθονὸς εἴ που ἀκούεις,
χαῖρε, καὶ ἄμπνυσσον βαιὼν ὑπὲρ πατρίδος.
Ἴλιον οἰκείται κλεινὴ πόλις, ἄνδρας ἔχουσα
σοῦ μὲν ἄφαντοτέρους, ἀλλ' ἔτ' ἀρηϊφίλους·
Μυρμιδόνες δ' ἀπόλοισι παρίστασθαι, καὶ λόγ' Ἀχιλλεῖ
Θησαλίην κτεῖσθαι πᾶσαν ὑπ' Αἰνιάδαις.

388. 389.

Πρὸς τοὺς ἀπὸ γαλακτοῦ ἐκτεταμένους, φασὶ δὲ Τηλεφάνου εἶναι,

Θάρονται οὐ γὰρ ἐμῆς κέρουδος λεύσσονται μίτωπον·

εἶπε τοῦ Βουδάρου ἱσπανιστεύοντος καὶ γράμματος·

Ἀθήματόν μοι εἰς εἰ-

ἀντίγραψεν

Εἰμὲ μὲν εὐδάρηκος Ἐρναλίου πολιμιστοῦ
εἰμὲ δὲ καὶ θεράπων Ἐλκμανίου Ἀπάλωνος,
αὐτοῖς ἐν πρώτοισι λελεγμένους ἀσπιδιόταις.

390. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ.

Παισὶν ἐπὶ προτέρῃς ᾗδῃ τρίτον ἐκ πυρὶ μῆτηρ
θῆσα, καὶ ἀπλήσιω δαίμονι μεταφομένη,
τέτρατόν τι γὰρ ἔτιπτε, καὶ σὺν ἀντιμενὲν ἀδελφούς
ἀπείδου, ἐν δὲ πυρὶ ζῶν ἔθηκε βρέφος,
οὐ θρήνη, λέξασα· τί γὰρ πλὴν; Ἰδοὶ μαστοὶ
κάρνεσσιν περὶ δῖον πένθος ἀμοχθόντιον.

Anth. II.

L

391. ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

Τὰν ἦβαν ἐς αἶθλα πάλας ἤσκησε κραταιᾷς
 εἶδε Προσιδῶνος, καὶ Διὸς αἰ γυναι.
 καί ται δέ σφιν ἄγαν οὐ χαλκίου ἄμφι λίβητος,
 ἀλλ' ὅστις ζῶαν οἴσεται ἢ θάνατον.
 Ἀνταίου τὸ πτώμα πρόπαι δ' Ἡρακλῆα νικῆν
 τὸν Διὸς. Ἀργαίων αἰ πάλα, οὐ Διθύων.

392. ΛΑΗΛΟΝ.

Εἴ τις ἐπάγξασθαι μὲν ἐννέϊ, θανάτου δ' ἐπιθυμεῖ,
 εἴ Τερψῆς πόλεως-φυχρὸν ὕδαρ πίεται.

393. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οὐδαίς καὶ παιδαρὸς καὶ μείλιχος ἤλυθεν ἄρχων.
 ἔν γὰρ ἐνὸς δοκίμῃ δόγματος ἀντίπαλον·
 τὸ γλυκὺ τοῦ κλέπτοντος, ὑπερφιάλου δὲ τὸ ἄγνόν·
 ὅργανα τῆς ἀρχῆς ταῦτα οὐκ ἐστὶ πάθη.

394. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Χρυσὴ, πατέρ κολάκων, ὀδύνης καὶ φροντίδος υἱέ,
 καὶ τὸ ἔχει σε, φόβος· καὶ μὴ ἔχει σ', ὀδύνη.

395. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ὡς αὐδαί γλυκίον ἢς πατρίδος εἶπεν Ὀδυσσεύς,
 ἐν γὰρ τοῖς Κίρκης ἔκχυτον οὐκ ἔραγον,
 οὐ μόνον αἰ καὶ καπνὸν ἀποθρόσκοντ' ἐνόησεν,
 εἶπεν αὖ οἰμώζειν καὶ δέμα Πηλεόλαια.

396. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Ὁρσθριος εὐπλέκτοιο λένου νεφροειδῆ πόλιν
 ἔμπεισε σὺν κίχλῃ κδσσυφος ἡδυβύας.
 καὶ τὴν μὴν παῖδαφπτος ἔλε βρόχος· ὦκδ δ' ἀπίπτα
 ἐξ ὀρνιθοπέδας ᾠδὸρ ἐρημοφίλας.
 ἦ τάχα ποῦ τριμάκαιρα φιλαγρέτις ὄρνιν αἰοιδόν
 ἄρτιμις εὐμόλπω λῦσαι ἄντατι λύρης.

397. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Φεῦγε Ἀδάων ποτὶ δῆριν· ὑπαντιέσασα δὲ μήτηρ
 εἶπε, κατὰ στέφανον ἄυρ ἀνασχομένη·
 ζῶων μὴν σὸο μητρὶ διαμπερὲς αἶσχος ἀνάπτεις,
 καὶ κρατερῆς Σπάρτης πότνια θεομὰ λύεις·
 ἦν δὲ θάτης παλάμῃσιν ἐμαῖς, μήτηρ μὴν ἀκούσῃ
 δύςμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρὶδι σωζομένη.

398. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗ. ΔΙΓ.

Ὀλέως ὕδωρ προφυγοῦσα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 ἐν χθονὸς ἀγκοῖναις ὤλετο μητριάσιν.
 Ἰσταμένην γὰρ πυρσὸς ἐπέφλεγε· καιομένη δὲ
 δυσμενέων ὑδάτων συμμαχίην ἐκάλε.

399. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἥλιον νύκῃσι τὰς νύκας ἡδὺ φαιίνων,
 αἶν ἀπαστράπτων βροτοφειγγέα πάνσοφον αἴγλην,
 ἡδωφαῖ, χάριεσσα, * ἀπαστράπτουσαν αὐδύνως.

400. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ὅταν βλέπω σε, προσκυνῶ, καὶ τοῦς λόγους,

τῆς παρθένου τὸν οἶνον ἄσπερον βλέπων,
εἰς οὐρανὸν γὰρ ἐστὶ σοῦ τὰ πρᾶγματα,
Τρατὶα σερνή, τῶν λόγων εὐμορφία,
ἄχραντον ἄστρον τῆς ἀφῆς παιδείας.

401. ΛΗΛΑΟΝ, οἱ δὲ ΠΑΛΛΑΔΑΙ.

Ἡ φύσις ἐξῆρται, φιλήεις θεαμένα ἀγαπήσας,
τῶν ἀποδημούντων ὄργανα συντυχίης,
τὸν κάλαμον, χάριτ' ἐν κόμῳ, τὰ χαράγματα χειρὸς
ἀμβύλια τῆς ψυχῆς τηλόθεν ἀχνυμένης.

402. ΛΑΡΙΛΑΟΤ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

εἰς τὴν πόλιν Παμφίλου ἐν Αἰγύπτῳ.

Τῷ ναοῖς βρέθοντι πόση σπάνις ἔπλετο τύμβου.

403. ΜΑΚΚΙΟΤ.

Αὐτὸς ἀναξ ἔμβαινε θαρσύνῃ πηδύματι, ληνοῦ
λακτιστῆς, ἔργου δ' ἡγέτο νυκτερίου,
λευκῶσαι πόδα γαῖρον, ἐπιδόρῳσαι δὲ χορὴν
λάτρων, ὑπὲρ κούφων ζωσάμενος γονάτων·
εὐγλωσσον δ' ὀχέεινε μενοῦς μάκαρ ἐς πιθεῶνας
οἶνον, ἐπὶ ψαιστοῖς καὶ λααίῃ χιμάρῃ.

404. ΑΝΤΙΦΙΛΟΤ.

Ἀ καλὸν, αὐτοπόνητον ἐν αἰθίρῃ ρεύμα μελίσσας,
κᾶπλαστοι χειρῶν αὐτοπαγείς θαλάμαι,
προίκιος ἀνθρώπων βίβιται χάρις, οὐχὶ μακέλλας,
οὐ βοός, οὐ γαρψῶν δινομένα δρεπάνων,

γαυλῶν δὲ συμφορῶν, τόθι γλυκὺ νόημα μέλισσα
πηγάξει, σπένγεις θαυρίων δὲ ὀλίγον.
χαίρουτ' ἐκ γένεθ', καὶ ἐν ἄνθει ποικιλιόσθι,
αἰθερίου πτερὰ τάνταρος ἐρχάσθαι.

405. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἄδρησά σε δῖα, καὶ ἱγναίη σε φυλάσσει
παρθένος, ἥ πολλοὺς ψευσαμένη, Νέμεισις.
δαίδια σὸν τε φῶγος ἐρατὸν τέκον, ἥδ' ἐσέ, κοῦρε,
ἄνθρωπε, θιοπεισίης καὶ μένος ἡγορήης,
καὶ σοφίην, καὶ μῆτιν ἐπίφρονα. τοιῶδε τίπνα,
Δροῦσαι, πάλιν μακάρων περὶ δόμιθ' ἄθανάτων.

406. ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΚΑΡΤΣΤΙΟΥ.

Ἀργυρέη κρήνη με, τὸν οὐκίτε μακρὰ βοῶντα
βάρβαρον, θνητοῖς ἔσχεν ὑπὸ σταγύαι.
παῖμαι δ' ἐν Νύμφαις, κύναις φίλος, οὐδ' αὖτε αἰὲρ
ἐχθρός, ὑπ' ἀμφοτέρων λουδόμενος σταγύαι.
ὅψ' ποτ' εἰς Διόνυσον ἐκώμασα. φεῦ, τίνας ὕδωρ
πίνουσιν, μανίην σῶφρονι μαινόμενοι;

407. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ * ΚΑΡΤΣΤΙΟΥ.

Ἀμῶϊον Ἰπποκράτους ἔθανε βρέφος, ἐς πλατὺ πόντον
χῆλος γαιθούνης ἐρπύσαν ἐκ καλῆς βης,
πλεῖον ἐπ' αἰμαδῶν ἔσταν ποτόν. ἔρπον δαίμονα,
ἥ βρέφος ὡς μήτηρ ψύσσα δολιχόνη.

408. ΑΠΟΔΑΛΩΝΙΔΟΥ, ΟΙ ΔΕ ΑΝΤΙ-
ΠΑΤΡΟΥ.

Εἶδε μακρὰν τοῖσιον ἐκί κλάδισθαι δάκτυλῳ
 ἢ Ἀητοῖ· στήκει ραῖων ἀλωμένην
 οὐκ ἂν χητοσύνην τόσον ἴσμενον· οἱ ἐμὲ δακλὴν,
 ὅσας αἰς Ἑλλήνων νηυσὶ παραπλέομαι,
 Σήλος ἐρημαίη, τὸ πάλαι σίβας· ὅψι μοι Ἦρη
 Ἀητοῦς, ἀλλ' οἰκτρὴν τήνδ' ἐπέθηκε θύκη.

409. ΑΝΤΙΘΑΝΟΥΣ.

Εἴ τινα μὴ τέρπει λωτοῦ χάλυς, ἢ γλυκὺς ἦχος
 ψαλμῶν, ἢ τριγύρων νεκάρους Βρόμιος
 ἢ πύλαι, κοῦροι, στέφανοι, μύρα, λιτὰ δὲ δακνῶν
 λαθροπόδας τρώκταις χερσὶ τίθησι τόκους,
 οὗτος ἐμοὶ τίθηται * περίμνηστιν δὲ παρίσταν
 νεκρῶν, ἐς ἀλλοτρίους φειδόμενον φάρυγας.

410. ΤΤΑΛΙΟΥ ΣΑΒΙΝΟΥ.

Σμίνθος, δ' παντοίης δαιτὸς λίχνος, οὐδέ μιν ἄλγος
 δαῖδος, δ' καὶ θανάτου κέρδιον ληζόμενος,
 νευρολάλον Φοῖβον χορδὴν θρίσαν· ἢ δ' ἐπὶ πῆχυν
 ἀλωμένη θηρὸς λαιμὸν ἀπιβρόχιον.
 τόξων εὐστοχίην θαυμάζομεν· ὅς δὲ κατ' ἐχθρῶν
 ἤδη καὶ κιδάρην εὐστοχον ὄκλον ἔχει.

411. ΜΑΚΚΙΟΥ.

Πλάττει ἑκπάλους Κορινθίους, οὐδ' ἐπὶ λιτῇ
 τέρεται· ἡμετέρῳ μευσοχαρῇ βιότῳ.

κούφης δ' αἰωρεῖται ἀπ' ἐλπίδος· οὐκίτι δ' ἡμεῖς
οἱ πῆρος· ἀλλ' ἐτέρης ἐλπίδος ἐκκρίμαται.
εἰκώμεν, ψυχὴ, πεπαισμεθα, μηδὲ βιάζου·
εἰς ἴσος τέρψης κείμεθ' ὑπ' ὀργυρίας.

412. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ἦδη καὶ ῥόδον ἱστί, καὶ ἀκμάζων ἐρίβινθος,
καὶ κανυλοὶ κράμβης, Σωσύλη, πρωτοτόμον,
καὶ μάλιν * ζαλαγεύσα, καὶ ἀρτιπαγῆς ἀλλετρος,
καὶ θριδάκων οὐλῶν ἀφροφῇ πίσαλα.
ἡμεῖς δ' οὐτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, οὔτ' ἐν ἀνέμοις
γυγνόμεθ', ὥς αἰεὶ, Σωσύλη, τὸ πρότερον,
καὶ μὴν Ἀντιγόνης καὶ Βάκχιος ἐχθρὸς ἱπαιζον·
νῦν δ' αὐτοὺς θάψαι σήμερον ἐκκρίνομεν.

413. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ἦ περιβινθώδης, ὀλιγάμπελος, οἷά τε βαιή,
νησίε, ἀλλ' ὀμαλή πᾶσα καὶ ἀστύφειλος·
αἱ δ' ὄγχοι, μεγάλας τε καὶ αὐραίς, ἀλλ' ἐκὶ ποντὸν
πρηχεῖται· μεγάλας τούτοις περισσέτεραι.
καρποῖς, οὐ σταδίοισιν ἐρίζομεν· εὐδὲ γὰρ αὐλαῖς
Διγύπτου Διβύης ψάμμου ἀπιστρέφεται.

414. ΓΕΜΙΝΟΥ.

Ἦ καλίουρος ἐγώ, πρηχὺ ξύλον· * ἴος ἐν ἱστί
ἥς μ' ἄφορον λίξι, τὴν φορέμων φύλακα·

415. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Ἦμῃν καὶ προπάροιθε συνάμφορος ἀνέρι κέρδους,
ἦνικα δημοτέρην Κόρινθον ἐναυτολόγει·

καῖθεν καὶ συνέπηξεν ἐμὴν τροπὴν, ἔρρε με λυῖσθαι
 Κύπρις, τὴν ἀπὸ γῆς ἐν ἄλλ' ῥεμβομένην.
 ἴστιν ἐταίριος μὲν ἐμοὶ στόλος, εἰσὶ δὲ λεπτοὶ
 κάρπασα, καὶ λεπτόν φῦκος ὑπὲρ σαγίδων,
 παντίλοι, ἀλλ' οὔγε πάντες ἐμῆς ἐπιβαίνετε πρύμνης
 θαρρόμενος· πολλοὺς αἶδα φέρειν ἱερίας.

416. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἡ τοῦς ἀπ' ἔργων Κύπριδος γομφουμένη,
 πρὸς τὸν γενάρχησ' πάντων ἤλυθον Θεοῦ·
 ἀπὴρ γὰρ ἄρης μ' ἔμπορος τεκτῆναιτο,
 καλίστας ἔΤΑΙΡΗΝ· αἰμὴ γὰρ πᾶσιν φίλη.
 ἔμβαινε θαρρόων· μωθὸν οὐκ αἰτῶ βαρύν.
 ἔλθόντα δέχομαι πάντα· βασιτάζω εἶναι,
 αἰσίων γ'· ἐπὶ γαίης, κῆρ βυθῷ μ' ἐρίσσετε.

417. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Θηριότην Λάμπωνι, Μίδου πόρτα, δίψα κατάντα,
 καίπερ ὑπὲρ ψυχῆς πολλὰ ποτασόμενος.
 ποσὶ γὰρ ἄρυσεν ποτιφῶν πίδακας, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτος
 πίδακος ἐκ τυφλῆς οὐκ ἐτάχυνεν ἔδωρ·
 πίπτει δ' ἀπαυδήσας· ἢ δ' ἔβλυεν. ἢ ἄρα, Νύμφαι,
 Λάμπωνι καταμένων μῆγαν ἔθισθ' ἐλάφον.

418. ΤΟΥ ΔΥΤΟΥ.

Ἴσχετε χεῖρα μυακίον, ἀλετριδίς, εὐδότε μακρόν,
 κῆρ ἐρῶσαν προλέγῃ γῆρας ἀλεπτρύνειν·
 Διὸ γὰρ Νύμφαισι χερσὶν ἐπασαίλατο μόχθους·
 αἱ δὲ κατ' ἀκροτάτην ἐλάφισαναι προχωρῶν,

ἄξονα διπύδουσαν· ὃ δ' ἀκτίνεσσιν ἐλίκταῖς
 στρωφῶνται πινύρων κοῖλα βάρη μυλῶν,
 γευόμεθ' ἀρχαίου βίβλου πάλιν, εἰ δέχα μάχθ' οὐ
 δαίνυσθαι Διόους ἔργα διδασκόμεθα.

419. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Κῆν μυχὸν Ὀρκυναῖον, ἧ ἐς πύματον Σολδέντα
 ἔλθῃ, καὶ Λιβυκῶν κράσπεδον Ἐσπερίδων
 Καῖσαρ ὁ πουλυοῖσττος, ὅμα κλέος εἶσιν ἐκείνῳ
 πάντῃ. Πυρήνης ὕδατα μαρτύρια.
 οἷον γὰρ οὐδὲ πέριξ ὀρνιθόμοι ἀπεφαιδρύναντο,
 λονίρα καὶ ἡμίρων ἔσονται ἀμφοτέρων.

420. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Μὴ κλαίων τὸν Ἔρωτα δόκει, Τηλέμβροτι, πέλαιον,
 μηδ' ὀλίγῳ παύσαι· ὕδατι πῦρ ἀπνεῖς.
 χρυσὸς Ἔρωτος αἰὲ παιώνιος· ἐσβίαθ' ὃ
 οὐδὲ τότ' ἐν πολλῷ τιπτόμενος πιδόγει.

421. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ.

Πῆσαι ἐρημαῖαι, τρύφια χθονὸς, ὥς κελαδινὸς
 ζωνστήρ Διγαίου κύματος ἐντὸς ἔχει,
 Σίφρον ἐμμήσαοθι, καὶ αὐχμηρὴν Φολέγανδρον,
 τλήμονας, ἀρχαίῃ δ' ὠλέσας ἄχλασιν.
 ἧ δ' ἡμῶς ἐδίδαξεν ἓνα τρόπον ἧ τότε λευκῇ
 ἄλλος, ἐρημαίου δαίμονος ἀρεσμένη.

422. ΑΠΟΔΑΩΝΙΔΟΥ.

Πρὸς παῖδων, εἶπεν, γουνάζομαι, ἦν με θανοῦσαν
 στείλῃς, μὴ σπείσαις δευτέρᾳ φίλτρα γάμου.
 εἶπεν· ὁ δ' εἰς ἑτέραν ἐσπούδασεν ἄλλᾳ φίλτρᾳ
 Διογένην λήθης τίσατο καὶ φθιμένην.
 νυκτὶ γὰρ ἐν πρώτῃ θάλαμον σχάσαι μῆνις ἄφροντος,
 ὥς μὴ λέκτρον ἰδεῖν δεύτερον ἥελιον.

423. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Σάρδις αἱ τὸ πάλαι Γύγον πόλις, αἱ τ' Ἀλυάττοι
 Σάρδις, αἱ βασιλεῖ Περσὶς ἐν Ἀσιάδι,
 αἱ χρυσῷ τὸ πάλαιον ἐπλινθώσασθε μέλαθρον,
 ὄλβον Πακτωλῷ δαΐματι δεξάμεναι.
 νῦν δὲ ὅλαι δύστηνοι εἰς ἓν κακὸν ἄρπασθεῖσαι,
 εἰς βυθὸν ἐξ ἀχανοῦς χάσματος ἠρίπτε.
 Βούρα * καὶ εἰς Ἑλίην κεκλασμένα· αἱ δ' ἐν χίρῳ
 Σάρδις ἐμβυθίαις εἰς ἓν ἵκησθε τέλος.

424. ΔΟΥΡΙΔΟΣ ΕΛΛΑΪΤΟΥ.

Ἥριαι νεφίλαι, πόθεν ὕδατα πικρὰ πιούσαι
 νυκτὶ σὺν ἀστεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε,
 οὐδ' Αἰβύης, Ἐφέσου δὲ τὰ μυρία κεῖνα ταλαίνης
 αὖλια, καὶ μακάρων ἐξ ἐτέων κτείων κτεῖνα,
 ποῦ δὲ σωτήρις τότε δαίμονες ἔτραπον ὄμμα;
 αἶ, αἶ, τὴν Ἰάδων πολλὸν ἀοιδόεσθην.
 κεῖνα δὲ κύμασι πάντα κυλινδομένοισιν ὁμοῖα
 εἰς ἅλα σὺν ποταμοῖς ἔδραμε πρῆταμένους.

425. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΡΒΟΥΚΑΛΛΟΥ.

Ἄδ' ἐγὼ ἃ τλάμων ἀπολὺς πόλιν, ἄμματα νικητοῖς
 ἐνναέταις κῆμαι ἃ παναποτομώτα.
 Ἦφαιστός μ' ἐδάμασσε μετὰ κλόνον Ἑννοσιγαίου.
 φῆν, ἀπὸ τοσσατίου κάλλεος εἰμὶ κόνης.
 ἀλλὰ παρωσιέχοντες ἐμὴν στοναχήσατε μοῖραν.
 σφίεσσι Βηρυτιῷ δάκρυα καὶ φθιμῖνα.

426. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ποῦ τελέθει Κύπρις πολιήτοχος, ὄφρα γοήσῃ
 ἑνδίων εἰδώλων τὴν πρὶν ἔδος Χαρίτων;
 τύμβος ἀταρχύεται μερόπων πάλιν, ἥς ὑπὸ τέφρῃ
 αἱ Βερφῆς παλλαὶ κίετθα χιλιάδες.
 γράψαθ' ἐνὸς καθ' ὑπερθε λίσθου, φίλα λείψανα φωτῶν.
 Βηρυτιὸς γοιρὴ καίται ὑπὲρ ἀπείδων.

427. ΑΛΛΟ.

Ναυτίλα, μὴ στήσῃς δρόμον ὀλκάδος ἔνευ' ἐμαῖα.
 λαίρεα μὴ λύσῃς· χέρσον δρᾶς λιμένα.
 τύμβος ὅλη γανόμην· ἕτερον δ' εἰς ἀπενδία χῶρον
 δουπήσεις πώπῃ νηὸς ἐπερχομένης.
 τοῦτο Ποσειδάωνι φίλον, ξένους τε θεοῖσιν.
 χαίρειθ' Ἀλιπλανίης, χαίρειθ' Ὀδοπλανίης.

428. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Σοὶ με, Θρηϊκῆς σκυληφόρε, Θεσσαλονίκη,
 μήτηρ ἢ πάσης πέμπε Μακεδονίης.
 αἰῶνα δ' ὑπὸ σοὶ δεδιμνημένον Ἄρεα Βερσῶν,
 ὅσδ' ἐδάμῃ πολέμου πάντ' ἀναιδέεσσιν.

ἀλλὰ μοι θεὸς θεὸς ἔστω κατήκοος, εὐχόμενον δὲ
κλύθι, τίς ἐρ Μούσας οὐάτω ἀσχελὴν.

429. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Τὸν σκοπὸν Εὐβοίης ἀκμῆποτος ᾔσιν Ἀριστῶν
Ναύπλιον· ἐκ μαλ' αὖθις δ' ὁ θρασὺς ἐφλεχόμην.
ὁ ψεύστης δ' ὑπὸ νύκτι Κιφθηραίων ἀπὸ πέτρης
πυρρός ἐμήν μετέβη δύσμορος ἐς κραδίην.

430. ΤΟΥ ΔΥΤΟΥ.

εἰς πρόβατον τειρόμενον.

Τῆς θεῖος γαστήρ μιν Ἀγαρόρικη, * ἐντὸς Ἀρσίνου
ὕδαρ πιλοφόροις πίνεται Ἀρμενίοις.
χαίται δ' οὐ μύλοις * αἶτε παν μαλακοῖς ἐπὶ μαλλοῖς,
ψιδναὶ δ' ἄγροτέρων τρηχύτεραι χιμῆραι.
σηδὺς δὲ τριτοκεῖ ἀπ' ἅπ' ἔτος, ἐκ δὲ γάλακτος
θηλή αἰὲ μαστῶν πλήθεται οὐθατίου.
βλητὴ δ' ἀναστρέφω κρήνης μικτήματι μόσχου,
ἄλλα γὰρ ἄλλοῖται φέρονται γέαι.

431. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς κλέπτην ἑυρόντα σπάσθην χρυσῆς.

Καὶ χρυσὸν φίλων καὶ δῆμον ἄρτα φεύγω.

432. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

ὦ δάλλαι τὺ Θέρσι, τί τοι πλέον, εἰ ματαροῦς
δαίρυσσι διγλήκεις ὥπας ὀδυρόμενος;
οἴχεται ὁ χίμαρος, τὸ καλὸν τίχεται, οἴχεται ἔς Ἰνδόν·
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφιπέλει λῆκας.

αἱ δὲ κύνες κλαγγαῖντα· τί τοι πλῆον, ἄνικα τήνας
βαίον, οὐδ' αὖ τίστρα λίπετ' ἀποϊχομένας;

433. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἀῖς ποτὶ τῶν Ἀφροσύων διδύμοις αἰλεῖσιν αἰῖται
ἄδ' ἔμ'· καὶ πῶς παπιδ' ὑπεράμενος
ἄρξομαι τε κρέσσιν· ὃ δ' αὖ βωκόλος ἐγγύθεν ἄσπε
Ἀφροσύ, παραδέτω πνιγμένῳ μελιδόμονος.
ἐγγύς δ' αὖ σπάντες λασιμάχονος ἐγγύθεν ἄντρον
Ἀφροσύ τὸν αἰγυβάντων ὀφρατίσματος ὑπνοῦ.

434. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἄλλος ὁ Χίος· ἐγὼ δὲ Θιόκριτος, ὅς τ' αὖ ἐγγραψα,
εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίαν,
υἱὸς Πραξαγόρου, περιελκτιῆς τε Φιλίππου·
Μοῦσα δ' ὀδυμένη οὐκ ἔτι ἀφελύσσεται.

435. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἀστοῖς καὶ ξένοις ἴσον ἔμ' αἰετὶ τρέφετα·
Θυὶς ἀνιλεῖ, ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
ἄλλος τις πρόσφασιν λέγεται· τὰ δ' ὀδυμένα Κρίκος
χρήματα καὶ νυκτὸς βουλαμένους ἀνιδμεῖ.

436. 440.

Ἀρχαῖα τῶν πολλῶν τῶν ἀνθρώπων ταῦτα
ὑπῆρχεν· ἡ βᾶσις δὲ τοῖς μὲν αἴκουσι,
τοῖς δ' ἐπιτά, τοῖς δὲ πάντε, τοῖς δὲ ἀνδράσι,
τοῖς δὲ δικηνοῖσι νεωτέρῃ ἢ δ' ἐνιαυτοῖς·
τασσοῦσι γὰρ νῦν ἔτι βῆ μετρούμενος.

437. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Τήναι τὰς λαύρας τάδε καὶ δρύες, αἰπὰλα, ἡέμφοι,
 σῦνισον εὐρησῆς ἀρτιγλυφὲς ἕδανον,
 τρισκέλις, πύτόφλοισον, ἀνυόατον· ἄλλα φάλητι
 παιδογόνῃ θνητὸν Κύπριδος Ἰργα τιλεῖν.
 Ἰρμος δὲ σκυρὸν περιθίδρομα· αἶσαν δὲ
 φιλῖτρον ἀπὸ σπιλάδων πάντεσσιν τηλεδάει
 δάφνει καὶ μύρτοις καὶ εὐνῶδι νυκταρίσσει,
 ἔνθα πέραξ κέχυται βοτρυνόποις ἑλῖσι
 ἔμπιλος· εἰκρυνεὶ δὲ λιγυρὸν ἄγγυσις βοῖδαζ
 πόσσυφοι ἄχευσιν ποικιλότραυλα μίλη·
 ἔσθαι αἰθρονίδες μινυρίσμασιν ἀντισχεῖσαι
 μάλπουσι στέμασιν τὰν μελίγηρὸν ὄπῃ.
 Ἰρμος δὲ τηναί, καὶ τῷ χαρίεντι Πριάνῃ
 εὖχον ἀποστρέψαι τοὺς Δάφνιδος με πόθοις,
 πύθον ἀπορφάξαι χίμαρον παλόν· ἦν δ' ἀνενεύσῃ,
 τοῦδε τυχὼν ἐθέλει τρισσά θυη τιλίσαι.
 φεῖω γὰρ δαμάλαν, ἰάσιον τράγον, ἄρνα τὸν Ἰαχῶ
 σκαίταν· νεῖσι δ' εὐμενέως δ' οὐδός.

438. ΘΙΛΙΠΠΟΤ.

Βωλοτόμοι μύρμηκες, ὃ γῆς στρατός, ἦνίκα * τηνδα
 γειομόρου μελιχρὴν σμηνοδόπου χάριτα,
 μηνίσας ὃ κρίσβυς, ἐς ὕδατα προσπὸν ἱβαψεν,
 ἐνθάδε τοὺς ἀπὸ γῆς οὐ δοκίμων πιάσων.
 οἱ δὲ νεῖας, [πάρφας] ἀχυρίτιδας, ἀντιφάροντες,
 αὐτοκυβερνῆται πρὸς κίτος ἐτρέχασαν.
 ἢ ἢ φίλη γαστήρ καὶ βαιοτάτους ἐνέπεισαν
 ἐκ χθονὸς εἰς Νύμφας κατωτάτους ἐράτας.

439. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΙ.

Ερέχμη πάλαι λαχναῖον, ἐρημαῖόν τε κίλυφος
 ὄμματος, ἀγλάσσαν δ' ἁρμονίη στόματος,
 ψυχῇ δ' ἄνδρ' ἔρκος, ἀκρυβαίνον θυμῷ τοιο
 αἰψανον, ἀνδρῶν δ' αἴκρου παρερχομένων,
 οἷον πάλαι κρήνην παρ' ἀνδρῶν, ὅφρα [μᾶθ]
 τις]

ἄδρῃσιν, τε αἰὲς φειδομένη βίβλου.

440. ΜΟΣΧΟΙ ΣΥΡΑΚΟΤΣΙΟΙ.

Α Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν νύκτα μακρὸν ἐβώσκει·
 αἷτις ἐν τριόδῳσι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα,
 δρακεῖδας ἐμὸς ἔστιν· ὁ μανυτὰς γίρας ἔχει.
 μωδὸς τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγῶγῃς
 νιν,

οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὸ δ' ὡς ἔστιν, καὶ πλῖον ἔχει.
 ἔστι δ' ὁ πᾶς περίσαςμος, ἐν εἰκόσι πῶσι μάθοις νιν.
 χρῆτα μὲν οὐ λευκὰς, πῦρ δ' εἰκίλος· ὁμοῖα δ'
 αὐτοῦ

δορυμύλα καὶ φλογόεντα· πᾶσαι φρένες, ἀδὲ λάλημα·
 οὐ γὰρ ἴσας νοεῖ καὶ φθίγγεται· ὡς μέλα φωνά·
 ἦν δὲ χαλὰ, νόος ἔστιν ἀνήμερος· ἠπειροπειυτάς,
 οὐδὲν ἀλαθιδαν, δόλιον βροῖος, ἄγρια παίσδει.
 εὐπλόκαμον τὸ κέρανον· ἔχει δ' ἰταμόν τὸ πρόσκοπον.
 μικύλα μὲν τήν· τοὶ χειρῶν, μακροὶ δὲ βάλλαι·
 βάλλαι δ' εἰς Ἀχέροντα καὶ Αἰδαν βασιλῆα.
 γυμνὸς μὲν τόγῃ σῶμα, νόος δὲ οἱ ἐμπεινυσται·
 καὶ πτερόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπτεται ἄλλοι' ἐπ' ἄλλας,
 ἀνίρας ἢ δὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ καίθηται·

τόξον ἔχει μάλα βριύα, ὑπὲρ τόξον· θεὸν βέλεμνον·
 τυτθὸν δοῖ τὰ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρε φορεῖται.
 καὶ χρυσίον περὶ νῶτα φορέειον· ἔνδοθεν δ' ἔντι
 τοῖς πικροῖς πάλαιον, τοῖς πολλὰ καὶ κῶμῃ τετιγμένους.
 πάντα μὲν ἄγχι, πάντα· πολλὸν πλεῖον δὲ οἱ αἰετῶ
 βριαὶ λαμπρὰς τοῖσιν· τὸν ἄλλον αὐτὸν ἐναίθαι.
 ἦν τὸ γ' ἔλκε τήνον, δάσας ἄγε, μηδ' ἐλεήσης·
 κῆν ποτ' ἔλκε κλαίοντα, φρυδάσσο, μὴ σε πλανήσῃ.
 κῆν γελάῃ, τὸ νιν ἔλκε· καὶ ἦν ἐθέλῃ σε φιλεῖσαι,
 φρεῦγε· κικλὸν τὸ φίλαμα· τὰ χεῖλα φαριμακύντα.
 ἦν δὲ λέγῃ, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσοι μοι ὄπλι,
 μὴ τὸν θείχης, πλέναι δῶρα· τὰ γὰρ περὶ πάντα βί-
 βανται.

441. ΠΑΛΛΑΔΑ ΔΑΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Τὸν Διὸς ἐκ τριάδουσι λθάνουσα χάλκιον ὕλα,
 τὸν πρὶν ἐν λυχνίᾳ, νῦν παρρωπτόμενον.
 ὁρῶντας δ' ἄρ' ἔειπον· ἀλεξάντερ τρισάλλης,
 μηδὲ ποθ' ἠκέρδεις, σήμερον ἐξτάθης.
 νυκτὶ δὲ μειδιόων με θεὸς προΐειτε παραστάς·
 κικρὸς δουλεύειν καὶ θεὸς αὖν ἔμαθαι.

442. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛ. ΜΤΡΙΝΑΙΟΥ.

Γρηγόριος τὴν μοχλίσκειν ἐκ' ἐχθύου· τὸν δ' ἐρδοῦσαν
 αἰκατεῖνος ποῦνη θυμὸν ἔκτανε πόθου,
 καὶ μιν θῆκε σάτυρον. ὃ δ' ἐκ βουδούιο πονηροῦ
 δόξατα παντοίας ὅχλου ἀγνήτοριν.
 ἦ δὲ Τύχη γαλέωσα παρλαύτα, καὶ ποτὶ Κόρινθον,
 οὐ πρὸς οὐρανὸν ἀγνῆν, ἀλλ' ἐπρὸς ἔσπετον, ἔφη.

443. ΗΛΥΧΟΣ ΣΙΛΗΝΤΗΡΤΟΥ.

Μὴ πάντα ποιεῖν ἡμῶν νόον· ἀπειθὴν γὰρ
 εὐδοκίᾳ πόθ' ὀρέσκει· ἔχουσ' ἀρετῆς
 οἱ σαρκεσὶ δαδὸν ἔχουσιν· ὅν τις αὐτῶν
 ἄκρον Πη φιλογυροῦ, δότιαι ἐντὸς ὅλος.
 Οὐκ ἔστι μὴ θάλασσαν πρὸς μαχλίδι· χαλκίδος γὰρ
 πρὸς ἑπορινίῃ, θυμὸν ἀφαινομένη.

444. ΚΡΥΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΣΥΟΔΗΤΙΚΟΥ.

Καὶ τὰ παρθενίης κεμήλια· παρθενίᾳ δὲ
 τὸν βίον ὤλεσ' ἐν νύκτι φυλάσσοντάς.
 τοῦτον εὐδοκίᾳ ἄλοχον λάβε, καὶ τίνα πόρρω
 δὲς βρετὸν ὅτι κείνῃ· φειγὲ δὲ μαχλοσύνην.

445. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ.

Ἦδ' οὐκ εἰς βασιλεῖς οὐ βοηθῶν εἰς τι πᾶσι
 ὅσοις τειρομένοις δουρομένων μαρτύρων,
 Τημενὸν χρύσει· σὺ δ' ἴσθι βιβλάει γαλήνῃ
 πατρίδα καὶ αἴψαν πρὸς προβύβασιν ἔχων,
 σὺ δ' οὐκ εἰς προγόνων κίρκας ἑυδίων· ἀετομένων
 πλοῦτον οὐκ εὐτυχίαν· ὅνδ' ὅσονος οἶδε Διὸς.

446. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ἦδ' οὐκ πάντα κάλυπτε λαχὼν βίος· ὅστις μέσσω
 εὐχὸς ἱερῶν· ἀρετῆς δόρυ· ἔχων
 ἀγρὸς τίρπον ἔστι, κέρδος πλοῦτος, ἄλλοδαπὴ χάρις
 γνώσις. ἐν δ' ἔστι γὰρ οὐκ ὀλίγον· ὅσονος οἶδε Διὸς.

κοῖς δ' αὖτις ἐν τῇ αὐτῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ
 καὶ αὖτις ἐν τῇ αὐτῇ ἐκείνῃ ἐκείνῃ
 ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ
 ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ

447. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Μήτις οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου
 καὶ γὰρ γὰρ οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου
 καὶ γὰρ γὰρ οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου
 καὶ γὰρ γὰρ οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου

448. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

Μήτις οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου
 καὶ γὰρ γὰρ οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου
 καὶ γὰρ γὰρ οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου
 καὶ γὰρ γὰρ οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου

Μήτις οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου
 καὶ γὰρ γὰρ οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου
 καὶ γὰρ γὰρ οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου
 καὶ γὰρ γὰρ οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου

449. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

450. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ

Μήτις οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου
 καὶ γὰρ γὰρ οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου
 καὶ γὰρ γὰρ οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου
 καὶ γὰρ γὰρ οὐκ ἀπὸ τοῦ μακρῶς ποταμοῦ ἐκείνου

451. ΔΔΞΗΠΟΤΟΝ.

Τίτῳ δὲ αἰεὶ λόγους παρὰ Πρώτης τῆς ἀδελφῆς

Φιλομήλης.

Σὺς με πῶσις κακοεργὸς ἐνὶ σπήλυγγι βαθεῖν
μουρῶσας βαρύνεσθαι, ἐμὴν ἀπίστευσι πορίην·
στυγνὰ δέ μοι πόρην ἴδρα πολυτλήτοιο γήμοιο.
γλῶσσαν ἐμὴν ἐθέρισαι, καὶ ἱσθίαιον ἑλλάδα φωνήν.

452. ΔΔΔΟ.

Χαίρει, Πρόσβη, παρὰ σοῖο κασιγνήτης Φιλομήλης,
χαίρειν εἰ τόδε γ' ἔστιν· ἐμοῦ δέ σοι ἄλγιστα θυμοῦ
πίπλος ἀπαγγέλλω, τὰ μοι λυγρὸς ἀπασί Τηραίς,
ὅς μ' ἔρξας βαρύνεσθαι ἐν ἔρκεσι μελικομήδων,
πρώτον προθευίης, μετέπειτα δ' Ἰνδοφωσέ φωνῆς.

453. ΔΔΔΟ.

Τίτῳ δὲ αἰεὶ λόγους Αἰχμητῶν, μάλιστα Ἄδης φωνῆς
τῇ αἰὲ καὶ μνηστέου.

Αὐτὸς δὲ βούς ἰαίτης ἐπιβώμιος, αἰθέριον Ζεῦ,
μνηστὰς, ψυχὴν θυόμενός θανάτου,
ἄλλα μίθεις, Κρονίδη, τὸν ἀροτρίαν· καὶ αὐτὸς γάρ
αὐτόθεν ἀκτὴν ἔχων
πορθευὲς Εὐρώπης τεύχος, ἄραξ, ἰγέρου.

454. ΔΔΔΟ.

Τίτῳ δὲ αἰεὶ λόγους Καλλιόπης αἰς Γέφυραν.
Οὗτος ἐμὸς γενέτης γήσιος, οὐ Κρονίδης.

455. ἈΛΛΟ.

Τί ἄν εἴποι λόγους Ἀπόλλων περὶ Ὀμήρου.
Ἦνδον μὲν ἑγὼν, ἐχάρησεν δὲ θεῖος Ὀμηρος.

456. ἈΛΛΟ.

Περὶ φάης διὰ τὸν ἔρατα τοῦ ταύρου.

Ἐὶ ποδίην μ' ἰδίδαξας ἐν οὔρεσι ταύρον ἀλήτην,
μυκηθμόν με δίδαξον, ὅπως φίλον ἄνδρα καλίσσῃ.

457. ἈΛΛΟ.

Τί ἄν εἴποι Ἀχιλλεύς τρωάδεντος Ἀγαμέμνονος.
Ἐγὼς γάρ, Ἀγαμέμνον, ἐμὸν φθισήνορα θυμόν.
Ἐγὼς ἐν σταδίοισιν ὅσον αἰένος Ἑκτορός ἐστι.
εἴη γὰρ πάντες ὅλοντα τῇ πολυπήμονι λῶβῃ.
σοὶ δ' αὐτῇ μίγα πῆμα φάνη, θανάτειο χίρμιον.
ἀφροσύνης κακὰ ἔργα, καὶ ἄσχετα πένθια πένθει,
ὣς πᾶσι Δαναοῖσιν ἀρήϊον ἔρκος ἐτύχθη.

458. ἈΛΛΟ.

Τί ἄν εἴποι Ὀδυσσεύς παῖδός τῃς Ἰθάκης.
Χαῖρ' Ἰθάκη, μετ' αἰθρία, μετ' ἄλγεα πικρὰ θα-
λάσσης
ἀσπασίας τῶν οὔδας ἱκάνομαι, ὅφρα νοήσω
λαίρτην, ἄλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν νῆα μουνα.
εὖς γὰρ ἔρκος κατέβλεψεν ἐμὸν γόνυ. οἶδα καὶ αὐτός,
ὅς οὔδιν γλυκίον ἦς πατρίδος, οὔδιν το-
πῆρον.

459. ΑΛΛΟ.

Τὶ δὲ εἴποι Ἀχιλλεύς ἰδὼν Ὀδυσσεύς ἐν Ἰλίῳ.
 Διερκεῖας πάντων πολυμήχανός ἐστιν Ὀδυσσεύς.
 ζωὸς εἶναι ἐνόησεν ἢ μὴ θάμιν ἐστὶν ἰδέσθαι,
 νεκτέρῃον κτεθμῶνα, καὶ ἄλγιστα παρὰ θανάτῳ.
 πῶς δ' ἔτιλιν προλιπεῖν ἰερὸν φάος, ἢ τίς ἀνάγκη
 ἦναι οὐκ ἰδέσθοντα· δόλῳ ἀνδρὸς ἐτύχθη
 ἐν χθονὶ καὶ παλάγῃσι καὶ ἐν νεκύεσσιν Ὀδυσσεύς.

460. ΑΛΛΟ.

Τὶ δὲ εἴποι Ἀχιλλεύς ἰδὼν τὰ δῶρα παύσαντα
 Πηλεΐδῃ, τεύχεα ταῦτα καὶ ἄγλαα δῶρα κομίζεις.
 ἀγχιμάχῳ σὺ παῖδι, τὰ μὴ πάρος ἴδρακεν ἀνὴρ.
 οἶδαι δέ τιν, ὅτι Παλλὰς ἰφ' Ἐκτορι χεῖρα πορεύσῃ
 ἡμετέρῃ, καὶ Τρώεσσι δαΐνια λοιβὴν ἐλάτῃ.

461. ΑΛΛΟ.

Τίνος ἔν εἴποι λόγους ὁ Πηλεΐδης ἐπὶ Τρώεσσι.
 Μόχθος ἱμοῦ γενετῆρος ἀμύμανος οὐ τίλος εὖρεται
 αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι φόνον πάντισσι κορύσσω
 ἤλυθον. ἡγορήν γάρ ὑπέρτερον εὖχος αἶψα
 καὶ Ἡρίαμον βασιλῆα, καὶ οὗς προλιλοῖκεν Ἀχιλλεύς,
 πάντας ὁμοῦ κατὰ μῶλον ἱμὸν μένος οἶδεν ὀλίσσαι,
 καὶ Τροίης πολέεθρον ἀρήϊον ἔξαλαπαῶν,
 καὶ Δαναοῖς δακτύλον ἱμὸν δόρυ μόχθον ἀνύσσει.

462. ΑΛΛΟ.

Τίνος ἔν εἴποι λόγους ἀνιδάμενα τοῦ Πηλεΐδου παρὰ Τρώεσσι
 τὴν Τρώεσιν.
 Πῶσαν ἔμης προδότης χυλιπῆς ἀπέκτισται ἀνὴρ,

ὑμετέρου γενιτῆρος Ἀχιλλεύς ἄντα πότμον,
 ὃν Τροίη στονόισα κατέταταν. ἀλλὰ σὺ πῶτον
 ἴλιον ἑκατόπασα· δειδομένοιαι δ' Ἀχαιοὶς
 ἄφθιτον ἥπασας εἶχος, ὃ μὴ δακτύρας ἰκνοῦς
 πᾶσαν μαρνάμενος ἄνακτος χρόνος εὔρει ἀκῦσσαι.

463. ΑΛΛΟ.

Τέ ῥ' ἐν εἰποι ἔλενοι ἔρ' ἐν τὸν Ἀχιλλεύ, ἐν τοῖς ὄπλοισι
 Πηλεΐδην κοτέουσα πάλιν θάρηξεν Ἀθήνη
 ἔντισιν ἠθανάτοισι· τί φέριον ἑστέται ἄλλος
 εἰνομόρως Τρῶεσσι, καὶ ἔκτορι, καὶ γενιτῆρι,
 ὀπποῦντ' ἔτι δ' αὖτ' αὖθις πῶτον ἀνδρὶ κῆδος.

464. ΑΛΛΟ.

Τί ῥ' ἐν εἰποι Πάρις τρωθέντος Μενέλαου.
 Ἐφφρετι οἱ ἑρμπαντες, ἐλαγχίς, διγχαλῆς,
 ἔφρι θακῶν Μενέλαος ἐμὸν μέγα κῆδος αἶξαι.

465. ΑΛΛΟ.

Τίνας ῥ' ἐπὶ λόγους Ἀλθαΐα παρακαλοῦσα τὸν Βριλέγγρο.
 Τέκνον ἔμδν, γενιτῆς ἐπιλήθειαι, οὐδ' ἀλεγιζίς
 πατρίδας ὀλλυμένης, βριαρὴν δ' ἀπόμπες ἀκωκῆν,
 αἰσχύνων Καλυδῶνα, καὶ Οἰνεία, καὶ ναιτῆρας.

466. ΑΛΛΟ.

Τίνας ῥ' ἐπὶ λόγους Ἀλκαστι, καὶ Ἀδμήτου ἑβέκτους
 Μοῖρα, καὶ πῆπον εἰς τὸ ὄχημα.
 Ἄνορεν κλυτὰ ἔργα τετὴν ἱστορίαν ἀπῆλθον,
 καὶ τῶν ἄλλων βροτῶν ἀφαιτοπόνοισι ἡμῶν.

ἐς πόλιν ἀφίσταται, ἀπὸ δὲ τοῦ ἀγέροτος ἀφ' ἑ
αὐθιγὰς ἀνδράσι τοῖς καὶ ἴδοναι, καὶ αὐτὸν ἀφ' ἑ

472. 4410.

Πολλὰ καὶ ἄλλα γὰρ ἐστὶν αὐτῷ ἐλπίσιν Ὀδυσσεύς,
ἀλλ' ἔμπης αἷος ἔστιν ἀνὰ χθόνα καὶ κατὰ πόλιν
ἀνδράσι λευκόμενοις αὐτὸν προΐκαρδος Ὀδυσσεύς.

473. 4410.

Τότε δὲ αἶψα λέγει Διδομένη ἀντιφάσματι
Ὀδυσσεύς ἄρ' οὐκ ἔστιν ἄλλος ἀνὴρ ἐνθάδε γαῖαν
ἰσχυρὸν ἀνδρῶν, οἷός ἐστιν, ἀπὸ δ' Ἀχιλλεύς
μή τις ἀποφύγει, φθισέτωρ χθονὸς καὶ πόλεως.

474. 4410.

Τότε δὲ αἶψα λέγει Διδομένη ἴδοναί τοι ἔστιν αὐτὸν
Ὀδυσσεύς αὐτὸς, ἀπὸ δὲ ἀνὰ γαῖαν γένεθ' ἔστι
αἰετὸς γὰρ ἔστιν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν
Τυφὸς τοῖς καὶ ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν
αὐτὸς αὐτὸς αἰετὸς, καὶ γένεθ' ἔστιν ἀνδρῶν
ἔμπης ὅτι ἔστιν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν
Διδομένη λέγει, καὶ αὐτὸν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν

475. 4410.

Τότε δὲ αἶψα λέγει ἔστιν ἴδοναί τοι ἀνδρῶν ἀνδρῶν
Διδομένη λέγει, καὶ αὐτὸν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν

ἔστιν ἴδοναί τοι ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν

ὅπως ἀποφασίσαντες ἐπὶ τοῦτο ἔκριναν ἑαυτοῖς,
τίς καὶ οὗτος τὸν ἑαυτοῦ δόξαν συνίσταται
καὶ οὗτος δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος
καὶ οὗτος καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος

476. ΑΛΛΟ.

ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος
καὶ οὗτος καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος

ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος
καὶ οὗτος καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος

477. ΑΛΛΟ.

ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος
καὶ οὗτος καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος

ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος
καὶ οὗτος καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος

478. ΑΛΛΟ.

ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος
καὶ οὗτος καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος

ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος
καὶ οὗτος καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος

479. ΑΛΛΟ.

ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος
καὶ οὗτος καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος

ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος
καὶ οὗτος καὶ οὗτος, ὅπως δὲ καὶ οὗτος

ἀμφὶ δουδίακτὸν δὲ διώρεκον εἰπὼς ἄλλαι,
καὶ τριχθαδίας φῆφορ ἔκαστο ἰπποκρίδῃ
δίζουγες Ἀντίγονος δεινέσσον· ἔλλειπον δὲ καὶ ἄλλοι
ἴσος ἔμμεν, τέκος πρὸς αὐτὴν ἔδωκεν,
ὅν τε καὶ ἰδὼν τὴν κρομμύδα· πρὸς δ' ἄλλοι
εἶχον διωρεκὸν τὸν κρομμύδα· πρὸς δ' ἄλλοι
αὐτὰρ ἄναξ λευκὸν ἔχων σπηλεὶ παρὰ τοῦ
καὶ τὴν ἰσσομένην εὐνοίαν παγίδα,
τριχθαδίας ἔδωκεν βαλὼν φηφίδας ἀπ' ἑθμεῶν
πύργου, δουρετίου κλέμμι ποσειδάων,
δοῖα καὶ ἔξ καὶ πάντα κατήγαγον· πρὸς δ' ἄλλοι
εἰζυγας εἶχον ἴσος πρὸς αὐτὴν ἔδωκεν,
Τάβλην φεύγετε πάντες, ἐπὶ καὶ παρὰ τοῦ
κίλης τὸς ἄλλους, εὐχ. ἔδωκεν εὐχας.

483. ΔΗΛΑΟΝ.

εἰς τὴν ἀπὸ περσίου ἡσδόντα.
Ἐκ φονίαν Περσῶν φόνιον φνίαν ἤγαγε Περσῆς,
καὶ δὲ θισυρότου τοῦ θισυρότου πρὸς αὐτόν.

484. ΠΑΛΛΑΔΑ.

εἰς τὴν ἀπὸ πέμψαντα εἰσέδωκεν.
Δουδὸν τὴν ἀνέμω· ἔκαστο ποτε διώρεκον Ὀδυσσεύς,
πρὸς αὐτὴν ἔκαστο· χαρὰ γὰρ ἦν καὶ μέγα.
ἄλλ' ἐμὸς Διὸς αἴτης ἔχων ἀνιμώλιον ἦτορ,
δουδὸν ἀνέμω τὴν ἀνέμων γυμνάσις.
πρὸς αὐτὴν μοι παρὰ τοῦ, ἔκαστο, καὶ πρὸς αὐτὴν
εἰς τὴν ἀπὸ πέμψαντα εἰσέδωκεν.

485. ΗΛΙΘΙΩΡΟΥ.

Τὴν Θέαν αἰδῶ, χρυσόθρονος Θέη,
 Ἰσηρίῳ ἑδουράταν ἀναιδέως κέρων,
 τὸν Διὸς ἐννεύῃ, Ἡλῶ γυμναμένη,
 τὸν αἰὼς ἀγλαΐαν, ἀμειψίας Περσέην
 ἔ' τὸν δουρικρατῆ, τὸν δ' Ἄρσιν πτολίεθρον
 Ἑλλάδος ἑσπεροπῶν, ἔξινετο λέγδμενος
 Διὸν Ἀχιλλῆα, τοῦ κλῆος οὐρανίου
 παῖ' ὑπὲρ Μέρβω τέκεν παῖδα Νηοπτόλεμον,
 πορσέπολιν Τρώων, θυοίπολιν Δαναῶν.
 Ἑλπίσιν ἤρας ἄμμι Νηοπτόλεμε
 ἔλβε, Πυθιάδῃ γῆν χθονὶ κενθήμενος
 δόχτους δ' ἐσφμενίαν τὸνδε Πυρκαϊδῆν,
 πᾶν δ' ἀμειψίας δῶκε ἑμίστορας πόλλας
 τὸν Θέαν αἰδῶ, χρυσόθρονος Θέη.

486. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Τὴν λατρεύω, τὴν αὐτὸς ἀποσφίχας ἀποσφίχας
 εὐρεῖν δ' παῖς λύσας φύσαν ὑπὸ γένετον.

487. ΤΟΓ' ΑΓΓΟΓ.

Ἐνέματα μοι χερῶν συνεζομένων προΐησας,
 ἔηδον, διψαλίαν, Κυπρόθεν ἱερομένην.
 Ἐλ' ἐμὲ συνεθάντα μάθειν ἢ σφάζον ἱοίμοις
 ἢ σβέουσιν ἐν δίψῃς νέματι τῇ Κυπρίῃ.

488. ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

Τύφῃς εὐφρόμεγγα κρέων σκεῖδουσιν αἰδῶ
 αἰτῶν δ' ἀνέστησας ἐν μεσσημερίῳ.

οὐκ ἀφραδηναίς, οὐδ' ἐν βίῃ, ἀλλ' ἐν στήθεσσι
χαίλαι φεβ, προφάτως οὐκ ἀπορεῖ θάνατος.

489. ΠΑΛΛΑΔΙΑ.

ἀπὸ βράχου δύο ἄνθρωποι καθέτις καὶ παραχρῆμα ἀπο-
θνήσκουσι.

Γραμμάτικοῦ θυγάτηρ ἔκαστα φιλέσθαι, μαγιστὴν
παιδίαν ἀφραδηνόν, θηλακίαν οὐδέ τι στήθος.

490. ΗΛΙΟΥΔΩΡΟΣ.

Πανταρῆν φορέουσα περὶς μὴ τάρβει ἄρῃς
θηδῶν Μολδαίς καὶ τῶ δόχῳ πάλιν.

491. ΘΕΩΝΟΣ.

μονόστιχον εἰς τὴν ἀρχαίαν.

Ζεὺς, Ἄρης, Πάρις, Μῆνη, Κρόνος, Ἥλιος, Ἑρμῆς.

492. ΣΤΡΑΤ.

Καὶ τὸ δ' ἐμοῦ εἶκος, ἔχρος, — θάνατος, πόρος, ἵππος.

493. ΛΑΛΟ.

Ἄσπας, τόξα, βέλματα, πόρος, εἶρος, ἀλκιμον ἔχρος.

494. ΛΑΛΟ.

Ἰός, τόξα, εἶκος, πῦρ, ὄρεα, φάσμα, θάνατος.

495. ΛΑΞΙΠΟΤΟΣ.

Ἐλπίδος ἐνταυθίς, ἀντιφάσις ἐνταυθίς,
Ἐλπίδος ἐνταυθίς, ἀντιφάσις ἐνταυθίς.

κατακλινέτω φέρειτο δόλοισιν ἔσται γυναικὶ καὶ
 φιλότητι καὶ ἀδελφότητι τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ἄλλοις.

496. ΔΕΛΤΑ ΟΝ.

ὦ Στρίκτον μέθων εὐδαιμόνους, ὡς πάντες ἴσται,
 δόγματα ταῖς ἱστίαις ἄνθρωποι σιλλοῖν,
 τὰν ἑρμιόων φύλακ' ἀνδρῶν μέγαν· ἔδωκε γὰρ ὁ θεὸς
 μέγα καὶ βίον καὶ φῶς καὶ ἀνδρείαν
 σαρκεὶ δ' αἰσθηθῆμα, φίλον τιλος ἀνδρῶσι ἄλλοις
 ἢ μία τῶν ἀνθρώπων ἥνδε θυγατέρα
 ἔσται, καὶ τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ἄλλοις.
 497. ΔΕΛΤΑ ΟΝ.

Ἐρως καὶ λίθος· αἱ δὲ μή, χρόνος.
 τὰν δὲ καὶ ταῦτα τὴν φύλακα σίση,
 θεοῦ σοὶ τὸν ἀνδρῶν ἡρώδης βροχός.
 498. ΔΕΛΤΑ ΟΝ.

498. ΔΕΛΤΑ ΟΝ.

Μὴ δάσκει τὸν ἀδελφόν, τὰ κινεῖ νόμος γένεσθαι
 γὰρ πάντων μήτηρ καὶ θεὸς καὶ ἀνδρῶν.

499. ΔΕΛΤΑ ΟΝ.

Ἀργαλίας φέρειται ἀλλὰ καὶ χρόνος· ἀλλὰ πάλιν
 καὶ μὴ φανερὸς τοὺς φανερῶν ἀφάνεια,
 καὶ μὴ φανερὸς ἀλλὰ φανερὸς πρὸς
 αἰσθητὸς ἀνδρῶν, ἀνδρῶν, ἀνδρῶν,
 ἡμῶν, ἀνδρῶν (αἱ) πρὸς τὸν ἀνδρῶν.

500. **ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ**
 Μη μὲν ἀλλοτρίους ἀφ' ἑαυτοῦ σέβας δοῦναι
 τοῖς δ' ἀποτρίβειν ἀλλοτρίους λόγους
 οἳ τὸν ἀλλοτρίον εἰς καὶ μένος ἔχουσιν
 τὴν ἀναχώρησιν τοῦ μακροῦ βίου.

501. **ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ**
 Τὴν πόλιν οἱ εἰς καὶ πρότερον ἔδωκεν κατελεῖψαν
 ἡμεῖς δὲ ζῶντες τὴν πόλιν ἀφίρομεν.

502. **ΠΑΛΛΑΔΑ**
 Καθίσθες μοι δεῖ. τὸ δὲ κοινόν κ' ἔδωκε τυχὴν
 τοῖς ἑσθλοῖς τῆς φωνῆς καὶ γὰρ ἄλλότρου
 τῆς τῶν Ἑλλήνων· αἱ Ῥωμαῖκός δὲ καλεῖται,
 αὐτὸς δ' ἐκείνης, Ῥωμαῖκώτατος ἔσθ.
 σπένδωσιν οὖν μοι τοῦτο· τὸ γὰρ καίχον με γόσημα
 τοῦ στομάχου χεῖρ τοῦδε, λέγουσι, ποιοῦ.

503. **ΤΟΥ ΑἴΤΟΥ**
 Οὐκ αἰδώς ἐν * διζύφοις δυνάμειν καὶ θίλιν
 εἶναι τῶν * χεῖρ γὰρ * ἀφ' ἑαυτοῦ * χεῖρ
 ἡμῶν * ἀφ' ἑαυτοῦ * ἀφ' ἑαυτοῦ * ἀφ' ἑαυτοῦ
 καὶ γίγνεται καλὸς, οἷα κρέων, θυγίς.

504. **ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ**
 Καλλιπὴ σοφίαν ἡρώδης αὐτὸν ποιεῖ.

Κλειὸ πολυχόρου ἐδέρης μέλιθ' αἶμα μοιότην·
 Εὐτέρπη τραγικοῦ χοροῦ πολυχρήστου φωνήν·
 Μελπομένη θρηνησέ' μελάρρ' αἶμα βάρβιτον εἶρε·
 Τερψιχόρην χαρμενῶν ἄδρεν τεχνήμονας αὐλοῦ·
 ὕμνους δ' ὀδονάτων Ἑρατώ πολυτέλειος εὐρε·
 Τέρψιας ὄρχηθμοῖο Πολύμνια πάνσοφος εὐρε·
 [ὕμνονίη πάσῃσι Πολύμνια δῶκεν ποιοδαῖς·]
 Οὐρανίη πόλον εὐρε καὶ οὐρανίων χορὸν ἄστρων
 κωμικὸν εὐρε Θάλια βίον καὶ ᾄδαν κιδνά.

505. ΛΙΛΟ.

ἵς αὐτὸς αὐτὸς.

Οὐκ ἴδ' Τερψιχόρην δ' ἑταίρος, ἀλλ' ἀπὸ τέρας,
 κινῶνται ὀφθαλμοῖς θαύματος ἄγαντος.

Εἴ ποτε Τερψινόειο, φίλος, φθονίγγος ἀκούσης,
 τῇ Ἑρατῇ θαύμαζ' ἰδοῦς αἰδμήμονα τέχνης.

Εὐτέρπη δοκίμασε πολυχρήστεον ἄλκιμον
 πνεῦμα σοφῆς ἑταίρης ἐπιστολέωντα μέγαντα.

Κωμικὸν ἀμφιπέσ' ἑταίρια μέλος, ἔργα δὲ φωνῶν
 οὐχ ὀλίγον θυμὸν ἰδοῦς φιλοκροτάλλουσιν ἄνθρωποι.

Εἰκόνα τῆς σοφίης ποτιόεσσι· Καλλιόπης γὰρ
εἰκόνα σὴ κραδίη λάμβανε τὴν σοφίην.

* * *

Δαφνοκόμοις Φοῖβοιο παρὰ τρικόδεσσι πελὺς
Κλειώ, μαντοσύνης Μοῦσα καὶ ἱστορίας.

* * *

Οὐρανίη ψήφοιο θεοῖσδε τινὲ μέτρον
ἄστροφον ἐδίδαξα παλινδύνητον ἀνάγκην.

* * *

Σπέρτιο χαλκιδόφωνον ἐπισπέρχουσας αἰοιδὴν
Μελπομένην, ἑρατῆς ἱστορίας εὐαπίας.

* * *

Σιγῶ, φθειγγομένη παλάμης θυλίφρονα παλμόν,
νεύματι φωνήεσσαν ἀπαγγέλλουσα σιωπὴν.

506. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἐννέα τὰς Μοῦσας φασὶν τινεῖς· ὡς ὀλιγώρους.
ἦνίδε καὶ Σαπφὼ Διοβόθην ἢ δεκάτην.

507. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἡσιόδου τόδ' αἶσιμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν αἰοιδῶν
ἔσχατον, ἀλλ' ὅκνῃω, μὴ τὸ μελίχρυστον
τῶν ἱππέων ὃ Βολλεὺς ἀντραΐετο· χαίρει λαοταὶ
φήσις, Ἀρήτου σύντονος ἀγρυπνία.

508. ΠΑΛΑΛΑΛΑ.

Ὅταν θάλῃ τις ἡμέραν ἰδεῖν καλὴν,
 συντυχάνων σοι γίγνεται καλὴμαρος·
 πονηρωτέρον δὲ καὶ τις εἰς θάλας παθεῖν,
 μὴ συντυχῶν σοι γίγνεται κακὴμαρος.

509. ΧΡΗΣΜΟΣ.

Καλιᾶδες δὲ γυναῖκες ἐρετμοῖσι φρυξουσιν·

510. ΛΑΗΛΟΝ.

Γῆμε Κριτωναῖός με, Σόλων ἐπέκνωσεν, ἐκλήδην
 Μελίτην, πλάσθην ἀνδρὸς ἐμοῦ παλαμάου.

511. ΛΑΗΛΟΝ.

Χιονίην τρίχα Παιήων ἐκέλευε με χρυσῷ
 δαιδάλλειν ἀγάνοφροςύνῃ, ἐτίλσσα δὲ χαλκῷ,
 οὐτακίαν δὲ ἐπίδεν τόδε οἱ θυμῆρες ἔκρινεν.

512. ΛΑΗΛΟΝ.

εἰς βιβλον.

Εὐμενέας πρῶτοις διδευμένος ὄργια βιβλον.
 φιλοπόνον, γραφίδεσσι διδευμένα βιβλία μύθεον,
 κειράνου Λύσανταίαι διδάσκαλε, ἦλος εἷης.

513. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΣ.

Δράμμεν ἐν πολλοῖσι διαίρεσις, ὅσα Μένανδρος
 ἔγραψεν, ἢ Μονόμιον εἴη μὴ ἢ Χαρίων.

514. ΑΛΛΟ.

Ἔς γάμον ἔβευξεν με νεοζεύγματο Περικλῆς,
 τὸν νυμφῶν θαλάμοις αἶεν ἀειδόμενον,
 εὐξάμενος τάδε Μῆνις δ' Κοῤῥινδος· ὦ Τριέναιε,
 ἔχθισ καὶ νύμφῃ καὶ γαμίοισι φίλος.

515. ΑΛΛΟ.

Τρεῖς εἰσὶν Χάριτες· σὺ δὲ θῆ· μία τὰς τριῶν ταύταις
 γυνήθεε, ἢ ἔχων· αἱ Χάριτες Χάριτα.

516. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΙ.

Ἔρδοι τὴν ἱμαθίν· τις, ὅπου καὶ ὑπ' Ἀλπίας ἄκρας
 ληίστα· λαύσις ἀμφίβομοι κεφαλῆς,
 φασγῆς ἀπτόμασι, φύλακας κύνας ὧδ' ἀλίσταται.
 χρίονται νεφροῖς πῖα· ἄπεισι νόσον,
 ψευδόμενοι φέρον· ὅσον στίβον. ὦ κήκον εὐρεῖν
 φητέρας Λιγύων· ἀήτις, ἢ ἀγαθὸν.

517. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἐφροῦς· θῆρας ἔπειθε· σὺ δ' Ὀρφέα· Φοῖβος δῖος
 τὸν Φρύγα· σοὶ δ' εἰκεὶ μαλ' ὀρέγῃ, Γλάφυρα
 οὐνομα καὶ τέχνης καὶ σώματος· οὗ περ Ἀθήνη
 ἔρριπεν λοιπὸς τοῖα μελίζομένη,
 εἶα σὺ ποικιλοτεργίας· ἀφ' ὑπνώσας καὶ ἀκούων
 αὐτὸς Περσίδης· ἴππος ἢ ἀγκυλίων.

518. ΑΙΚΑΙΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ.

Μακένου τοῖχῃ καὶ Ὀλύμπῳ, πάντα Φιλίππῳ
 ἀμφοτέρω χαλκείας κλεῖσι πύλας μακρόφρον·

χθὼν μὲν δὴ καὶ πόντος ὑπὸ σκήπτροισι Φιλίππου
 δίδμηται· λοιπὰ δ' αὖ πρὸς Ὀλυμπον ἰδὲς·

519. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πίομαι, ὦ Ἀθηναίε, πολὺ πλείον, ἢ πῖς Κύναιον
 κηδὼν ἀνδρομίων πλησάμενος κριάων·
 πίομαι ὡς ὄφελόν γε καὶ ἔγχαρον ἐχθροῦ ἀράξας
 βράγμα Φιλίππειης ἔκτισον κεραιῆς,
 ὅς περ ἐταφείοιο παρὰ κρητῆρι φόνοιο
 γεύσαι, ἐν ἀκρήτι φάρμακα χινύμενος·

520 ΑΛΛΩ.

Ἀλκαίου αἴφος οὗτος, ὃν ἔκτανεν ἡ πλατύφυλλος
 συμπαρὸς μοιχῶν τῆς θυγάτηρ ῥάφανος·

521. ΑΛΕΞΗΘΤΟΝ.

εἰς Σαπφὴ παρὰ τῶν Μουσῶν, κομμημένης·
 Οὐκ ἄρα σοὶ γε ὀλίγον ἐπὶ πλείος ὤπασα Μοῖρα
 ἡμάτι, τῷ πρώτῳ φῶς ἴδεις αἰὶλον,
 Σαπφοῖ, σὴ γὰρ μένος ἐνέμαρται ὀφθίτον· αἶμα
 σὺν δὲ πατὴρ· πόντων· νεῦσις ἐρισφάραγος·
 μέλπη δ' αὖ πᾶν τεσσιν ἀοιδίμος ἀμερτίοισιν,
 οὐδ' ἀκλυτὸς φάρμας ἔσσιαι ἡπεδανῇ.

ἔγχεσθαι δὲ Σαπφῶ εἶπε ἰάδε.

μ...····· μᾶθες δὲ μοι ἐνὺπνον ἤλθ' ἐν θυμῷ.

522. ΑΛΕΞΗΘΤΟΝ.

Πιόειδ' ὦ μέγα ἔργον, Ἰοδυσαίῃς τὲ τῷ ὀφθρῶν
 ἡφάρμα, τὸ καὶ Τροίῃ θῆκεν ἰσην Ἰθάκῃ,

τόν με γέροντ' αἴξουσ' εἰς αἶν' ἴον· ἥ γὰρ Ὀμήρου
σειρὴν ὑμετέρων βῆται ἀπὸ στομάτων.

523. ΔΗΛΟΝ.

Καλλιόπη πολύμυθε μελισσοβότον Ἐλικῶνος,
τίκτε μοι ἄλλον Ὀμηρον, ἐπεὶ μόλεν ἄλλος Ἀχιλλεύς.

524. ΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἦμος εἰς Διόνυσον.

Μίλωνας βασιλῆα φιλεῦϊον, εἰραφιδῆτην,
Ἀβροχόμην, ἀγροῖκον, αἰοῖδιμον, ἀγλαόμορφον,
Βοιωτὸν, βρόμιον, βραχύντορα, βοτρυνοχαίτην,
Γηθέσυνον, γονθέντα, γιγαντιολέτην, γελώμεντα,
Διογενῆ, δίγονον, διδυραμβογενῆ, Διόνυσον,
Εὖϊον, εὐχαίτην, εὐάμπειλον, ἐγχεσίκωμον,
Ζηλαῖον, ζάχολον, ζηλήμονα, ζηλοδοτῆρα,
Ἥμιον, ἡδυπότην, ἡδύδροον, ἡπεροπῆα.
Θυροσκόφον, θρήϊκα, διασώτην, θυροκλίστα,
Ἰνδολέτην, ἱμερτὸν, ἰοπλόκον, ἰραφιδῆτην,
Κωμαστήν, κερᾶν, κισσεστέφανον, κελαιδεωδόν,
Λυδόν, ληναῖον, λαθικηθία, λυσιμέριμον,
Μύστιν, μαινόλιον, μεθυδῶτην, μυριόμορφον,
Νυκτελινόν, νόμιον, νεβρώδια, νεβριδόπειλον,
Ξυστοβόλον, ξυνόν, ξινυδῶτην, ξανθοκάρηνον,
Ὀργύλλον, ὀβριμέθυμον, ὀρέμπιον, οὐρεσιφοῖτην,
Πουλυνδότην, πλαγυκτῆρα, πελυστέφανον, πολύνκιμον,
Ῥηξίνοον, ῥαδινόν, ρικνώδια, ῥηνοφορῆα,
Σικωτητήν, Σάττερον, σιμεληγυγίτην, Σιμαλῆα,
Τερπνόν, τανυρῆπόν, τυφρόηνολάτην, ταχύμηνιν,

Ἐπιροφόν, ἐχρόν, ἐμενίον, ἐλάνια,
 Φηρομακῇ, φρικτόν, φιλομειδέα, φαιταλίωτην,
 Χρυσόπερον, χαρίεντα, χαλίφρονα, χρυσιόμειτρην,
 Ψυχολάνην, ψεύστην, ψοφομήδεια, ψυχδοαίκτην,
 Ὄριον, ὠρήστην, ὠρείτροπον, ὠρεσίλοπον,
 Μάλαρον βασιλῆα φιλεῦτον, εἰσαφιάτην.

325. ΔΕΞΗΟΤΟΝ

Ἰμερος εἰς Ἀπόλλωνα

Ἰμνίσματα Παιῶνα μέγαν θιδν Ἀπόλλωνα,
 Ἀμβρακην, ἀγλαόμορφον, ἀκροαιόμην, ἀβραχαίτην,
 Βριθύνρον, βασιλῆα, βιλιασιχαρῇ, διοδωτήν,
 Γηθόφεντον, γελόντα, γιγαντιολέτην, γλυκύθυμον,
 Διογενῇ, Δώπαιδα, θυαποκτολέτην, δαφνογυθῇ,
 Εὐλάλον, εὐρυβίην, ἐκατηβόλον, ἐπιδοδώτην,
 Ζευγόνορον, ζῷθειον, ζηνόφρονα, ζηνοδοιῆρα,
 Ἡπιον, ἡδυπῇ, ἡδύφρονα, ἡπιόχευρα,
 Θηροφόνον, θαλερόν, θαλίσφρονα, θαλυσάμευρον,
 Ἰαφίτην, ἱμερτόν, ἱήμον, ἱπποκερυστήν,
 Κοσμοπλόκον, κλάριον, κρατερόφρονα, καρπαγυ-
 τοδῖον,

Λητοχινῇ, λαρὸν, λυρογυθία, λαμπρόωντα,
 Μυστικάλον, μάτιον, μεγαλήτορα, μυριόμορφον,
 Νευροχαρῇ, νοσρόν, νηπιινδέα, νηφαλιῆα,
 Ξυνοχαρῇ, ξυρόν, ξυτόφρονα, ξυνοδοιῆρα,
 Ὀλίμεν, ὀλβιοιργῇ, Ὀλύμπιον, οὐρεσιφαίτην,
 Πρηῦν, πανδερῇ, παναπήμενα, πλουτοδοιῆρα,
 Ρυσίμωτον, ραδύχρον, ρηδύμορα, ρηδύκινυτον,
 Σιγαλίοντα, σοφόν, σιλαργαυτήν, σιτήρα,

Τερψίχoron, Τριῶνα, τριῖστορα, τιμήντα,
 Τρωαγόρην, ὑπατον, ὑψαύχινα, ὑετόεντα,
 Φοῖβον, φοιβάζοντα, φιλοστέφανον, φρενογηθῆ,
 Χρησμάχορην, χρύσιον, χρυσόχροα, χρυσοβέλεμον,
 Ψαλμοχαρῆ, ψάλτην, ψευσίπτυγα, ψυχοδοτῆρα,
 Ωκυπον, ὠκυπῆ, ὠκύσκοπον, ὠρεσιδότην.
 Τμνέωμεν Παιῶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα.

526. ΛΑΦΕΙΟΥ ΜΙΤΤΑΗΝΑΙΟΥ.

Κλαῖε, θεός, μεγάλοις πένεας ἀκμήτας Ὀλύμπου,
 φρούρει, Ζεῦ, ζαθίαν αἰθέρως ἀκρόπολιν,
 ἤδη γὰρ καὶ πόντος ὑπέρβηται δορὶ Πώμης,
 καὶ χθών· οὐρανὴ δ' οἶμος ἔτ' ἔστ' ἀβύσσος.

527. ΧΡΗΣΜΟΣ.

Τλῆθα λίαν ἄτλητα παθὼν κετλήσῃ θυμῷ.
 οὐδαὶς ἀνθρώπων ἀδικῶν τίσιν οὐκ ἀποτίσει.

528. ΠΑΛΛΑΔΑ.

εἰς τὴν οἶκον Ἀσπίδος.
 Χριστιανοὶ γεγαῶτες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἐνθάδε ναυπάουσιν ἀπήμονες· οὐδὲ γὰρ αὐτοὺς
 χεῖρ φάλλει ἄγουσα φερύβιον ἐν πυρὶ θῆσαι.

429. ΛΑΗΛΟΝ.

εἰς κλεινὴν κτῆσιν ἀπὸ δούρης.
 Λέκτρον ἕνας φεύγοντα, λείκτρον πολλοῖσιν εἰείχθη.

530. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἄρχοντα ἀνάξιον·

Οὐκ ἐθέλουσα Τύχη σε προήγαγεν· ἀλλ' ἴσα δειξῇ
ὥς ὅτι μέχρις σοῦ πάντα ποιεῖν δύναται.

531. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Ἰσχυροῦς.

Αὔραις Ἰσά θίενται, ὅθεν λάχον ὄνομα τοῦτο.

532. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς καλόκυνθον.

Εἰπέ μοι, ὦ κολόκυντε, τίνας χάριν εἰσέτι καὶ νῦν
οὐ σικύων ἰφᾶνη διερὸν γένος, οὐ κολοκύντων;

Ὁ κολόκυνθος πρὸς ταῦτα.

Ζητὸς ἱπομβρήσαντος ἐπεκλύσθησαν ἄρουραι,
ἡμετέρην δ' ἀέκουσαν ἔτι κρύπτουσι γενέθληα.

533. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὸν ἀπὸ κόρτου κατερχόμενον θηριομάχον.

Κοντὸν ἀνὴρ κατίπηξε, δέμας δ' εἰς ἥρα φίλος
ἰδνώθη προκαήνος, ἀνεγρομένου δ' ὑπὲρθεον
θηρὸς ὑπερκατίβαινεν ἐϋστρέπτοιαι πόδισσι·
αὐτὰρ λάβεν· λαοὶ δὲ μέγ' ἴσχον· ἔκφυγε δ' ὑπὲρθε·

534. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς Ἀρτεμιν.

Ἀρτεμὶς ἰδρώουσα προάγγιλος ἴσκι κυδαμίου,

535. ΑΛΛΟ.

Κισσὸς μὲν Διδνυσος ἀγέλλεται, αἰγὶς δὲ Ζεύς,
οἳ ναίεται ξίλοις, ἣ δὲ πόλις ναίεται.

536. ΑΛΛΟ.

εἰς Ἀλφειόν.

Ἀβροχόν ἐν πελάγισσι δὲ ὕδατος ἔπλεον ὕδωρ.

537. ΝΕΣΤΟΡΟΣ ΝΙΚΑΕΩΣ.

εἰς ἠνίοχον.

Τίποτε μὲ θρυλλήσαντες ἑμὴν ἀπεπαύσατ' αἰοῦντες;
ἵππευς ἵππειον εἰδὼς, καὶ αἰοῦντος ἄειδεν.
ἦν δὲ τις ἵππειον δεδωὼς ἐθέλησαν αἰδεῖν,
ἀμφοτέρων ἤμαρτε, καὶ ἵπποσύνης καὶ αἰοῦντος.

538. ΑΔΗΛΟΝ.

ἔχει τὰ κατὰ γέννημα.

Ἀβροχίτων δὲ ὁ φωνὰς θηροζυγοκαμφομέτερος.

539. ΑΛΛΟ.

ἑρμιον.

Ἀβροχὸς δὲ ἐν προχοαῖς Κύνληψ φθογγάζετο μύρμηξ.

540. ΑΔΗΛΟΝ.

Μὴ ταχὺς Ἡρακλείτου ἐκ' ὀμφαλὸν εἰς βίβλον
τοῦφραίου· μάλα τοι' ὀφθαλμὸς ἄνθρωπος.
ὄφθαλμος καὶ σκότος ἐστὶν ἀλάμπειον· ἦν δὲ σε μύστης
εἰσαγγῆ, φάνεροσ' λαμπρότερος ἡλίου.

541. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Θυογάτης Ηλίου τα τεχνήματα κόπιλλα
 πέμπει· χαρούμεν δ' οὐρανὸν ἀμφότερα,
 δοῖα γὰρ ἐκ σφαιρῆς τετιμήμεθα· καὶ τὸ μὲν ἡμῶν
 τοὺς νοτίους, τὸ δ' ἔχει παῖδα τῶν Βορέη.
 ἄλλὰ σὺ μηκέτ' Ἀρητρὸν ἐπὶ βλάπτει· δῖος γὰρ ἀμφοῖς
 μέγα πῶν, ἄθραι πάντα τὰ φαινόμενα.

542. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Θάρσσε καὶ τέτταρσι διαπλοασθέντι προσώποις
 μῦθον, καὶ τούτων γράφον ἔτι πλείοσιν·
 οὔτε σὲ γὰρ λαίφρουσι, Φιλωπύδη, οὔτε Βῆθυλλον,
 τὸν μὲν, ἀσπιδίων, τὸν δέ, χερῶν χέρτες.

543. ΦΙΛΑΜΠΟΥ.

Θισσαλὴς εὐίππος δ' ταυριλάτης χορὸς ἀνδρῶν,
 χερσὶν ἀευνήτοις θηροῖν ἐπιζόμενος,
 πεντροτυπεῖς πόλιν αἰεὶ σκιρτῆματι ταύρων,
 ἀμμιβαλῆα παύσαν πλέγμα μετόπισθεν.
 ἀκρότατον δ' ἄς γῆν κλίνας ἄμα κεῦροπον ἄμμα
 θηρὸς τὴν τόσων ἑκκύλισσιν.

544. ΑΔΑΜΑΙΟΥ.

Ἴνδῃν βήρυλλον με Τρύφων ἀνέπεισε Γαλήνην
 εἶναι, καὶ μαλακῶς χερσὶν ἀπῆκε κόμας·
 ἦν δὲ καὶ χεῖλη ποταμὴν πλείοντα θύλασαν,
 καὶ μαστούς, τοῖσιν ἀέλγεα ἀκηνάμεν.
 ἦν δ' ἡμῶν ἡ φθοριφῆ νύκτα λίθας, ὡς ἐν ἑταίρῳ
 ὄρεσσι, γλώτῃ καὶ τῆλα πεχομένην.

545. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΣ

Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε· ἃ γὰρ ἐπ'
αὐτῷ.

ᾠνῇ τοὺς Μουσίων πάντας ἔυσσαι κάλως.
αἰεῖσαι δ' Ἐκάλῃς τε φιλοξένοισι καλήν,
καὶ Θηαῖ Μαραθῶν οὓς ἐπέθηκε πόνους,
τοῦ σοὶ καὶ πατρὸν χειρῶν σθένος εἴη ἀρεῖσθαι,
Μάρκελλε, κλυτοῦ τ' αἶνον ἴσον βίωτον.

546. ΑΝΤΙΦΛΑΘ.

Κῆρ πρὸ μνη λαχέτω με ποτὲ στιβάς, αἶ θ' ὑπὲρ
αὐτῆς

ἤχεῦσαι ψακάδων τῶματι διαφθερίδες,
καὶ πῦρ ἐκ μυλάκων βεβημένον, ἥ τ' ἐπὶ τούτων
χύτρη, καὶ κενεὸς πομφολύγων θόρυβος,
καὶ περὺ πῶντ' ἐσίδοιμι διήκονον, ἥδ' ἀτράπεζα
ἔστω μοι, πρώτη, νηὸς ὑπερθε σαρῆς.
δός, λάβε, καὶ ψιθύρισμα τὸ ναυτικόν· εἴχα τύχη τις
πρώτῃ τοιαύτῃ τὸν φιλόκοινον ἐμέ.

547. ΑΔΗΛΟΝ.

τὰ εἴκοσι τέσσαρα στοιχεῖα.

Τρηχὺν δ' ὑπερβάς φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ.

548. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Κοῦρον ἀποπλάνην ἐπιμάζιον Ἑρμῶνακτα,
φεῦ, βρέφος ὡς αἰδίκως ἔφλετε βουγυγνέης.
ἤχταίφραον ὁ δαίλος ἐς ὑμῖας οἶα μέλυσας
ἐλθόν· αἶ δ' ἔχτων ἦτε χειρώμεναι.

ἀντὶ δὲ οἱ θοίνης ἐνεμάσσεται φοίκια κέντρα,
 ἢ πικραὶ γλυκερῆς ἀντίπαλδι χάριτος.

549. ΑΝΤΙΦΙΛΟΤ.

Κρηναῖαι λιβάδες, τί πεφύγατε, ποῦ τόσον ὕδωρ,
 τίς φλόξ ἀενάους ἔυβισαν ἡλίου;
 δάκρυσι καὶ Ἀγρικύλαο τεινόμεθα· πᾶν δ' ὅσον ἡμῶν
 ἦν ποτὶν ἢ κίνου δαψὰς ἔχει σποδιή.

550. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΤ.

Κλειγὴν ρυὴ ἀπόφημι· πᾶς γὰρ προπάρσκειν ἔβησεν
 κλῆσθαι πιητοί, Τήνη, Βορητιάδαι.
 ἀλλὰ καὶ Ὀρτυγίην εἶχε κλέος, οὐνομα δ' αὐτῆς
 ἦρχετο Ῥιπαίων ἄχρ' Ἰπερβορέων.
 νῦν δὲ σὺ μὲν ζῶεις, ἢ δ' οὐκέτι· τίς κεν ζώλπει
 ὄψασθαι Τήνου Δῆλον ἐρημοτέρην;

551. ΑΝΤΙΦΙΛΛΟΤ.

* Κυλχάδων δίστινον, ἐρωδιὸν ἔχθρα κολάζει·
 τεῦ χάριν δ' προδότης ὄρνις αἰεὶ λέγεται,
 Φοῖβος ἐρεῖ· ταναγίτην, ὅτ' εἰς ἄλα κῶλον ἱλαφρὸν
 στήσας, ψαμμίτην δόρυπον ἐθημολόγει,
 δυσμενέες τότε ἔβησαν ἐπὶ πτόλιν ἀντιπύρηθιν,
 ὅψι διδυσκόμενοι πιζοβατεῖν πύλαγος.
 βάλλετε δὲ κακὸν ὄρνιν, ἐπεὶ βαρὺν ἤρατο μισθὸν
 ἐκ θητίων, κόχλους καὶ βρόνον, δ' προδότης.

552. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΤ.

Καὶ Μακεδὼν δ' οἶσθρος ἐν ἔορτι, καὶ τὰ πρὸς ἀλλήν
 τῆς ἀπ' Ἀλεξάνδρου χειρὸς ἐπιστάμενος.

Πείσαν, σὴν ποδῶν ἰκόμεν χίρα· τοῦτο δὲ φωνῶ·
 Χαίρων δεξιερῆν ἔυρον ὀφειλουμένην.

553. ΛΑΛΘ.

Λευκάδος ἀντί μὲ Καῖσαρ, ἰδ' Ἀμβρακίης ἐριβόλου,
 Θυρῶλου τε κέλευ, ἀντί τ' Ἀνακτορίον,
 Ἄργεος Ἀμφιλόχου τε, καὶ δὴ πῦσά φάισιτο πύκλω
 ἄσπε' ἐπιθρόνων δουρομανῆς πόλεμος,
 εἴσατο Νικόπολιν, θείην πόλιν· ἀντὶ δὲ νίκης
 Φοῖβος ἄνυξ ταύτην δέχνυται Ἀκτιαῖδος.

554. ΑΡΙΕΝΤΑΡΟΥ.

Λάθρως Ἡρακλεια καλῶν ὑπὸ χεῖλεσιν ἔλπεις
 καῖνο· πάλαι κατὰ σοῦ τοῦτ' ἐβόησε πόλις.
 πῶς ἔτλης αἰσχὸς φῖξαι κακόν; ἢ σε βιάσας
 εἰλυσὶ τις ὀπλήρων δραξάμενος πλοκάμων;
 ἢ σοὶ τοῦκομα τεργνόν ἄφ' Ἡρακλῆος ἐχούσῃ,
 μάχῃ, φιλεῖν ἤβηκ κέρνεται ἥϊόν;

555. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Νῆσον, τὴν αἰ' ἧ' οἱ μὲ περιγράφαντες ἔχουσιν
 μετρήσαι βωιήν, ἑπτὰ μόνον σταδίους,
 ἔμπης καὶ τέκτουςιν ἐπ' αὐλάκι πῖαρ ἀρούρης
 ὄψει, καὶ παντὸς κέρπιμον ἀκρόδρόνου,
 καὶ πολλοῖς εὐμαρον ἐπ' ἰχθύσι, καὶ ὑπὸ μαίρη
 εὐαίεμοκ, λμίνωκ τ' ἥπιον ἀτρεμήν.
 ἀγχοῖ· Κορυμφῆς Φαιηαῖδος. ἀλλὰ γελᾶσθαι
 * τῷ ἐπιγρίσθην, τοῦτ' ἐδίμην ὄνομα.

556. ΖΩΝΑ.

Νύμφαι ἐποχθίδιαι, Νηρηίδεσσι, εἶδετε Λάφριν.
 χθιδόν, ἐπαχνιδίαν ὥς ἀπέλουσαι κόριν,
 ὑμετέραις λιβάδεσσιν ὅτ' ἐνθορε σιριόκανσος,
 ἥρμα φοινιχθεῖς μᾶλα παρηιάδων.
 εἴπατί μοι, καλὸς ἦν; ἢ ἐγὼ τράγος οὐκ ἔρα κνέμασθ
 μοῦνον * ἐγνώσθη, ἀλλ' ἔτι καὶ κραδίαν;

557. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΙ.

Ὁ σταδμεὺς Ἀφίης ὁ Μαιερκίος οὐ κατελέγχεται,
 Περσίᾳ, σὸν κίλιστην, Ταρσὶ Κίλισσα πόδι.
 τοῖοι γὰρ παιδὸς πτηνοὶ πόδες· οὐδ' ἂν ἐκείνη
 οὐδ' αὐτὸς Περσεὺς νῶτον ἔδειξα θίω.
 ἢ γὰρ ἐφ' ὑσπλήγων, ἢ τέρματος εἶδ' ἐπὶ δ' ἐφ' ὅσον
 ἤϊθιον, μέσση δ' οὐ ποτ' ἐνὶ σταδίᾳ.

558. ΕΡΤΗΙΟΙ.

Ὁ τράγος ὁ Κλήσωνας ὅλαν διὰ πάννουχον ὄρθησαν
 αἶγας ἀκσιμάτους· θῆκε φρημασσομένους· —
 ὁδμὰ γὰρ μιν ἔτυψε λύνου χιμαροσφαικτῆρος
 τηλόθι πετραίαν αὐλὴν ἀνιέρχομένου· —
 μέσφα κύνας καίτας ἀνιέρχοντες ἐπτολέσαν
 θῆρα μέγαν· τραγίνας δ' ὕπνος ἔρπυσε πόδας.

559. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΙ.

Πλοῦς μοι ἐπ' Ἰταλίῃ ἐντύνεται, ἐς γὰρ Ἰταίρους
 στείλλομαι, ἐν ἧδ' ὁδηρὸν ἄπαιμι χρόνος.
 διφείω δ' ἡγητῆρα περίπλοον, ὅς μ' ἐπὶ νήδους
 Κυκλιάδας, ἀρχαίην τ' αἶψι ἐπὶ Σχερίην.

σύν τε μοι αἰλά, Μίνικη, λάβου φίλος, Ἰστορικὸν
 γράμμα, ὃ πάσης ἔδωκε γενεαφίης.

560. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ῥιγελή παῶν ἔκρουε χθονός, αἶτα σε πότμου,
 αἶτ' ἀνέμωι αἶραι φέδμα τεύσσόμενον,
 οἰκία μοι φέου νεοτευχία· δαίμα γὰρ οὐπω
 ἄλλο τόσον καίης, οἷδ' ἐλελιζομένης.

561. ΦΙΛΗΠΟΥ.

Τίς σε πάρος δυσέρημος, ἀνέλιος, ἐξέθρεψεν
 Βορραίου Δρυθίης, ἄρπελον ἀγριάδα,
 ἢ Καλιῶν νεφοβλήτες ἀπὲρ κρυμάντες Ἄλπει,
 τῆς τε σιδηροτόκου βῶλος Ἰβηριάδος,
 ἢ τοὺς ὀμφανόρῳμας ἐγείνω, τοὺς ἀπὸ πάντας
 βότρηας, οὗ πτυφίην ἐξέχεον σταγόνα.
 ὀλίζμαι, Δυκόεργε, τὰς χέρας, ὡς ἀπὸ ῥίξης
 κλήματος ἁμοτόκεν βλαστὸν ὅλον διερίης.

562. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Ῥιττακός δ' βροτόγηρς, ἀφαις λυγοτευχία κύρτον,
 ἤλυθεν ἐς δρυμοὺς ἀνθοφυῖ πτέρυγι.
 αἰὲ δ' ἐρμελειῶν ἀσπασμῶι Καίσαρι κλεινῷ,
 σέδ' ὅν' ὄρεα λήθη ἤγαγεν οὐρόματος.
 Ἰδραμε δ' ἀπεκρίδακτος ἀπας οἰωνός, ἐρῶν
 τίς φθῆναι δύναται δαίμονι καὶ ῥ' ὀφθαλμῶν.
 Ὀφθαλμοὺς θῆρας ἔκτισεν ἐν οὐρασί· εἰς δὲ αἰ, Καίσαρ,
 νῦν ἀπὸ λαιῶν ἄπας ὄρεα ἀνακρίνεται.

563. ΔΕΩΝΙΛΑ.

Τὸν φιλοπόριστὴν Δημόκριτον ἦν που ἐγεύρης,
 ὦν θροῦπ', ἄγγελον τοῦτο τὸ κούφον ἔπας,
 ὥς ἡ λευκοπόρος ἐγὼ καὶ ἐφώριος ἦδ' ἔτι
 κείνῳ συκοφρόσῃ τὰς ἀπύρους ἀκόλους·
 σπενσάτω, οὐκ ὀχυρὴν γὰρ ἔχω στάσιν, εἴπερ ὁπώραν
 ἀχράντου χρήζει δρέψαι ἀπ' ἀκράματος·

564. ΝΥΚΤΙΩΝ.

Διόλον, ἡμεροθαλάττ' ἐπ' φαίλουσα, μέλισσα
 ξουδιά, ἐφ' ὠραίοις ἄνθεσι μαιρομένα,
 χῶρον ἐφ' ἡδύπνιασιν ποιούμενα, ἔργα τήδεσσιν,
 ὄφρα τῆς πλήθ' ἡ κηροπαγῆς θάλαμος.

564. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἦλθε θειαίτητος καθαρήν ὁδὸν· εἰ δ' ἐπὶ πλοῦτον
 τὸν τεόν οὐχ' αὖτη, Βότρυς, κέλαιος ἄγιε,
 ἄλλωτ' μὲν κήρυκες ἐπὶ βραχὺν οὐνομα καιρὸν
 φθιέζονται, κέλον δ' Ἑλλὰς αἰὲ σοφίαν.

566. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Μικρὴ τις, Διώνυσα, καλὰ πρήσσοντι ποιητῇ
 ῥῆσις· ὃ μὲν νῦν πῶ φησὶ τὸ μακρότατον.
 ὦ δὲ σὺ μὴ πνεύσῃς ἐνδεξιοί, ἢν τις ἔρηται,
 πῶς ἔβρισκες; φησὶ, σκληρὰ τὰ γινώμενα.
 τῇ μετρηθεῖσαντι τὰ μέγιστα τοῦτο γένοιτο.
 τοῦπος· ἐμοὶ δ' ἵνα, ἢ βραχυσυλλαβίῃ.

567. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ.

Ἦ καὶ ἔτ' ἐκ βρίφτος ποιμαίνῃ Ἀντιοδημῖς
 πορφύρεων, Παφίης ροσσίς, ἐπὶ κροῦδων,
 ἢ ταπειαῖς λεύσσουσα κόραις μαλακώτερον ὕπνου,
 Ἀυσίδος ἄλκυών, τερπνὸν ἄθυρμα Μιδῆς,
 ὕδαίνους φορέουσα βραχίονας, ἢ μόνη ὄστον
 οὐ λάχει, (ἦν γὰρ ὕλη τοῦν ταλάροισι γέλα)
 Ἰταλίην ἤμειπεν, ἵνα πτολίμοιο καὶ αἰχμῆς
 ἄμπκυσσῃ Ῥώμην μαλθακὴν χάριτι.

568. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΣ.

Αὔλιον Ἀρισταγόρειον καὶ κτήματα μυρίος ἀρδύς,
 Νεῖλε, μετ' εἰκαίης ἐξαφόρησας ὁδοῦ,
 αὐτὸς δ' οἰκίης δ' γέφυρ' ἐπενήξατο βάλου
 ναυηγός, πάσης ἐλπίδος ὀλλυμένης.
 γαίτονος ἡμίθραυστον ἐπ' αὔλιον, ὦ πολὺς, εἶπας,
 μέχθος ἐμός, πόλιν τ' ἔργα περισσὰ χερός,
 ὕδωρ πάντ' ἐγένισθαι· τὸ δὲ γλυκὺ τοῦτο γιωργότ'
 κῦμ' ἐπ' Ἀρισταγόρην ὄδραμε πιπρότατον.

569. ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἦδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν' κοδρός τε κόρη τε,
 θάμνος τ', οἰωτός· τε καὶ ἐξ ἁλὸς ἐμπύρος ἰχθύς.

ὦ φίλοι, οἳ μέγα ἄστυ κατὰ ξανθοῦ Ἀκράγαντος
 ναίειτ' ἀν' ἄκρα πόλιος, ἀγαθῶν μελεθήμεναι ἔργων,
 χαίρειτ'· ἐγὼ δ' ὕμμι' θεὸς ἄρβροτος, οὐκ εἴμι θνητὸς
 πωλεῦμαι μετὰ πᾶσι τιτιμένος, ὥσπερ ἔοικεν,
 ταυνίαις τε περισσεύουσιν στέφουσιν τε θαλίαις.

Anth. II.

Ο

570. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ξανθῶ, κηρόπλαστε, μυρόχροε, μουσοπρόσωπε,
 εἴλαλε, διπτερόγων καλὸν ἄγαλμα Πόθων,
 ψῆλόν μοι χερσὶ δροσιναῖς μύρον· ἐν μονοκλίτῳ
 δεῖ' με λιθοδμήτῳ δὴ ποτε πετριδία
 εὐδαίν' ἀθατάτως πουλὺν χρόνον· ἄδα πάλε μοι,
 Ξανθάριον, ναί, ναί, τὸ γλυκὺ τοῦτο μέλος,
 οὐκ αἶε, ὦνθραφ', ὁ τοκογλύφος; ἐν μονοκλίτῳ
 δεῖ σὶ * βίου αἶε, δόμορε, πετριδία.

571. ΑΛΕΞΗΡΟΤΟΝ.

... εἰς τοὺς ἐν κείῳ λυρικοὺς.
 Ἐκλαγὴν ἐκ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος· ἔπνευ τετραπύ-
 ῃδυμνελιφθόγγου μόδου Σιμωνίδῃ.
 λάμπει Σιτησίχορος τε καὶ Ἴβυκος· ἦν γλυκὺς Ἀλ-
 κμῶν·
 λαρὰ δ' ἀπὸ στόματι φθίγγεται Βακχυλίδης.
 παρθὼ Ἀνακρεῖοντι συνέσπετο· ποικίλα δ' αὐτῷ
 Ἀλκαῖος * κύννα; Ἀσάβιος Λιολίδης·
 ἀνδρῶν δ' οὐκ ἐν αὐτῇ Σαπφῶ πέλειν, ἀλλ' ἐρατειναῖς
 ἐν Μούσῃς δεκάτῃ Μοῦσα καταγράφεται.

572. ΔΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

„Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰε-
 δειν“
 ἔχραφα ποιμαίνων, ὡς λόγος, Ἡσιόδοσ.
 „Μῆνιν αἰεὶ δεσπύει“, καὶ „Ἄνδρες μοι ἔννεπε
 Μοῦσας“
 εἶπεν Ὀμηρεὺς Καλλιόπῃ στόματι.

καὶ μὲ δὲ δει γράψαι τι προσέμιον, ἀλλὰ τί γράψω,
 δεύτερον ἐγιδιδύται βιβλίον ἀρχόμενος;
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διός, οὐκ ἄν ἐσώθην,
 εἰ μὴ μοι Καῖσαρ χαλκόν ἔδοικε Πέπων.

573. ΑΜΜΙΑΝΟΥ.

Μὴ σὺ γ' ἐπ' ἀλλοτρίης, ἄνθρωπε, ἴσοιο τραπέζης,
 ψωμὸν οὐκ οἶδ' ἔστι γαστρὶ χαριζόμενος,
 ἄλλοτε μὲν κλαίοντι καὶ ἐστυνγνωμένῳ ὄμμα
 συγκλαίων, καὶ οὖτοι σὺν γελῶντι γελῶν,
 οὔτε σὺ γὰρ κλαυθμῶν κέχρημένος, οὔτε γέλωτος,
 καὶ κλαυσιμίῃ, καὶ γελωσιμίῃ,

574. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Ἡμᾶρτσα καὶ αὐτὸς ὁ τριεδίστηνος Ἀναξ....
 τοῦτον δὲ ζῶον κοῦ βίοτον βίοτον.
 οὐ μὴν πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἤλασσι· λαῖξ δὲ πατήσας
 λυσσώδη ζῶντι, ἤλυθον εἰς Ἰῆδαν.

575. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Οὐρανὸς ἄστρα τὰ χιτῶν ἀνίστα βέσει, ἢ τὰ χα γυντὰς
 ἥλιος παιδρὴν ὅπιν ἀπὲρ γίνεσθαι,
 καὶ γλυκὲ νῆμα θάλασσα βροτοῖς ἀρυτήσιμον ἔχει,
 καὶ γὰρ εἰς ζῶν κῶρον ἀναδράμεται,
 ἢ περὶ Μαιανίδαο βαθυκλεῖς οὐνοῦ Ὀμήρου
 λήθη γρηγορέων ἀρπάζεται σελίδων.

576. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

Παρθένε Τριτογένεια, τί τὴν Κύπριν ἄρτι με λυπεῖς,
 τοῦτον δ' ἀρπαλὰ δῶρον ἔχεις παλάμῃ.

μύνησαι τὸ πάροιθ' ἐν Ἰθαίῃσι σκοπίλοισιν
 ὡς Πάρις οὐ σὲ παλὴν, ἀλλ' ἐμ' ἰδογμάτισεν.
 σὸν δὲ καὶ σάκος ἰστέν· ἐμὸν δὲ τὸ μῆλ' ὑπάρχει·
 αἶραι τὸ μῆλ' κείνος δ' ἦν πόλεμος.

577. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ καὶ ἐφάμερος· ἀλλ' ὅταν ἄστρον
 μαστεύῃ πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἑλικας,
 οὐκ εἴ τι παλαιὸν γαίης ποσὶν, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ
 Ζανὶ διοτροφίης πύμπλαμαι ἀμβροσίης.

578. ΛΕΟΝΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

εἰς τὰ πρὸς τὸν Ἀρσινόην
 Ων ἦδε βίβλος ἔνδον ᾠδῖναι, φίλε,
 παθὲς χαρακτήρ καὶ περισκελὴς ἄγαν.
 δεῖτα κολυμβητοῦ δὲ πάντως Δηλίου.
 εἰ δ' αὖ κυβιστήν τις εἰς ἐμοῦ μυχού,
 καὶ πᾶν μεταλλεύσειεν ἀκριβῶς βλάθας,
 γιομειτῶν τὰ πρῶτα λήμψεται γέρας,
 σοφὸς δ' ἀναμφίλεκτος εἰς κρεῖττοταί.
 τούτων δὲ μάρτυς ἐγγυητὴς τε Πλάτων.

579. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Σχῆμα παλαιότατον ἀνδρῶν κηρύχιον ἄθρει,
 θρινακίης οἰκιστὴ Κορίνθι, ὅς ποτ' ἔπινες
 ἀμφιδόητα ῥέεθρα Σίρηνκοσις Ἀρεθούης.

580. ΔΙΛΛΑΝ.

Εἰς τοὺς Ἑσπείων μέγας.
 Μὴν Ἰατίων πρῶτος. ὁ δὲ δευτέρως αὐτῶν τῶν

ὁ τρέκας Ἀυσάνων γενίτην ἐπὶ μῦλον ἐγείρει.
 τετραπὺς ἄγγελλαι φοβαδίκτυλα κίερος ὤρη,
 εἰμὶ φόδων γενίτης. καὶ ἐγὼ κρῖνα λευκά κομίζω.
 οὔτος ἀμαλλοδίτης. τὸ δ' ἐμὰ πτερὰ Νῦλλον ἐγείρει.
 οὐκας βρωταφάλα περιλημένος ἔπλετο Βάχχῃ,
 τεύχω δ' οἶνον ἐγὼ μελιηδέα, χάσμα βροτοῖσι.
 δαῖτα φέρω χαρίευσαν ἐς οὐνομα φωτὸς ἐκάστου.
 φορμίζεις διδάγματα καὶ ἀπνώοντας ἐγείρεις.

581. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐς τὸ μεταμύριον, ἔχουσιν κρηγύσιον. ἐν ἧ ἀγωνί-
 ζονται ἄνδρες πρὸς θῆρας.

Τοξότα, Παιρίδων μεδίων, ἐκατηβόλα Φοῖβε,
 ἀπὲ κασιγνήτῃ, κρατεροὺς ἵνα θῆρας ἐγείρῃ,
 ὄυσον βριψάυσαι μερόπων δέμας, ὄυσον αὖσαι
 λαῶν τερπομένων ἱερὸν στόμα· μηδὲ νοήσω,
 Ζητὸς μελιχίοιο λαχὼν θρόνον, ἀνέρος οἶτον.

582. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τοὺς Ἰβήρας καὶ Ἀρμενίδους, οὓς ἐπετάγγησαν ἐπὶ
 τῶν Ἰσθαλῶν βουαίῃ.

Ἀρμενίων τάδε φύλα καὶ ἄλλοιμον ἔθνος Ἰβήρων,
 Χριστοῦ τῆλον ἔχοντες ἐκούσιον ἐς ζυγὸν ἡλίκον,
 θαυμάϊ ὑποδρήσουσις ἀνικήτων βασιλῆων.

583. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς Θουκυδίδην.

ὦ φίλος, εἰ σεφὸς εἶ, λίσσε μ' ἐς χίρας· εἰ δέ γε
 πέμπαν

ἤϊε ἔργα Μουσῶν, φίλον ἢ μὴ νοήσῃ.

εἰμι γὰρ οὐ πάντας βαίος· παῖξαι δ' ἠνέσταντο
Θουκυδίδη· Ὀλόρου, Κικρυεῖ· ἰδὲ γένος.

584. ΛΑΛΟΥ.

Εἰς ὕμνον Εὐνόμου τοῦ πιθαροῦ ἱερέως ἐν Δελφοῖς.
ἔχοντος ἐπὶ τῇ πιθάρᾳ καὶ τὸν μουσικὸν τέχνην.
Εὐνόμον, ὡ πολλόν, οὐ μὲν εἰσθό με, πῶς ποτ' ἐνέκων
Σπάρτην δ' Ἀσπρὸς ἐγὼ· πευθομένοις δ' ἐνέκων
αἰόλον ἐν πιθάρῃ νόμον ἱερικόν. ἐν δὲ μισύβοι
ψῶφ' μοι χορδῶν κλῆτρον ἀπεκρέμωσεν.
καὶ μοι φθόγγον ἱστοῖμον ὀπαστικὰ παρὰ δ' ἀπὸ
εἰς ἀκοῆς ψυθμῶν ἰωτρεκίς οὐκ ἔμενεν.
καὶ τις ἀπ' αὐτομάτου πιθάρης ἐπὶ πῆχυν ἐκπύας
τέταξ' ἐπλήρου τοῦλλιπὲς ἁρμονίας.
πύρα γὰρ ἔξ ἐκείνας· ὅθ' ἰβδομάτας δὲ μιλοῖμαι
χορδῶς, τὰν τούτου γῆρυν ἐκχεράμιθα.
πρὸς γὰρ ἱμῶν μιλιτῶν δ' μισσαμβρινὸς οὐρεσιν ψῶδός
τῆτο τὸ ποιμαντῶν φθέρμα μεθηρομένοισι,
καὶ μὲν ὅτι φθίγγοιτο, σὺν ἀψύχοις τέκε νευραῖς
τῇ μεταβαλλομένῃ συμπετίλιπτε θρόνῳ,
τοῦτ' αὖ συμφῶν μὲν ἔχω χάριν· ὅς δὲ τυλαθῆς
χάλαρος ἀμετῆρας ἔχῃ ὑπὲρ μεθάρης.

585. ΛΗΝΑΟΝ.

εἰς μισύβοιον ἔχον Ἀφραδίην καὶ Ἑρμῆα.
Τίσσαρες εἰσιν Ἑρμῆες. ὁ μὲν στέφος ἀμφικαλῆται
μητρὸς ἱῆς· ὁ δὲ χῆλος ἔχει ποτὶ παῖδ' αὖ μοῦσῳ·
οἱ δὲ δύο παῖζουσιν παρ' ἑχνισιν· εἴμη δὲ κρύπτει
μηρῷ γάστρα χῶρον ὅλης γυμνῆς Ἀφραδίης.

586. ΚΩΜΗΤΑ ΧΑΡΤΟΤΛΑΡΙΟΤ.

Εἰπέ ποτεῦ, τίνοσ' εἰσὶ φνιτῶν στίχες; αἱ μὲν ἑλαῖαι,
 Παλλὰδος· αἱ δὲ περικ' ἡμερίδες, Βρομίον.
 καὶ τίνοσ' αἱ στάχυες; Δημήτερος. ἄνθρα ποῶν
 εἰσὶ θεῶν; Ἥρης καὶ Φοδῆς Παφίης.
 Πάν' φίλε, πηκτίδα μένει τοῖς ἐπὶ χεῖλεσι σύρων,
 Ἐχὼ γὰρ δῆτις τοῖςδ' ἐνὶ θειλοπέδοις.

587. ΕΥΤΟΛΑΜΙΟΤ ΙΛΛΟΤΣΤΡΙΟΤ.

Εὐκχῶ καὶ Νύμφαις μέσος ἵσταμαι· ἐν δὲ κυπίλλοις
 αἰεὶ τόνδε χίω τὸν κυραλειπόμενον.

588. ΛΑΚΑΙΟΤ.

Οἶον ὄρε'ς, ὦ ξεῖνα, τὸ χάλκον εἰκόνη λῆμα
 Κλειτομάχου, τοίαν Ἑλλάς ἐστὶν ἰβίαν·
 ἄρτι γὰρ αἱματόεστα χερῶν ἀπελύετο πυγμαῖς
 ἔντια, καὶ γοργῶ μάρνατο παγκρατίῳ·
 τὸ τρίτον οὐκ ἐκόμισεν ἐπωμίδας, ἀλλὰ παλαίσας
 ἀπτόως, τοὺς τρισσοὺς Ἰσθμόθεν εἴλε πόνουσ.
 μοῦνος δ' Ἑλλάνων τόδ' ἔχει γέρας· ἐπιτάπυλοι δὲ
 Θῆβαι, καὶ γενίτωρ ἐστέφειδ' Ἐρμούρατης.

589. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς Ἑκάλια Ἦρε'ς θηλαζούσης τὸν Ἡρακλῆα.
 Αὐτὴν μητρονιὴν τεχνήσατο· τοῦναια μαζὸν
 εἰς τόθον δ' πλάσσης οὐ προσέθηκε γάλα.

590. ΔΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἑγχαῖρα Ἡραίου καὶ Ἀθηνῶς καὶ Ἑρεχθίδος.
 Ἡ τέχνη συνάγειρεν ἃ μὴ φύσις, εἶπεν δὲ πλάστης,
 μήτερ νόσφι τόκωσι, νυμφίᾳ νόσφι γάμοισιν.

591. ΔΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἑγχαῖρα Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης.

Ἄρεα καὶ Παφίην ὁ ζωγράφος εἰς μέσον οἴκῳ
 ἀμφιπεριπλέγδην γέγραφεν ἀμφοτέρους·
 ὅτε θυρίδος δι' μολῶν Φαίδων πολυπλόκτος αἶγλη
 ἔστη ἀμυχανόων ἀμφοτέρους σκοπέων.
 Ἡἷλος βαρέμενις ἕως τέρας, οὐδ' ἐπὶ κρητῶ
 ἔθιλεν ἀφύχου τὸν χόλον ἐξελάσαι.

592. ΔΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἀνὰ πύλας περιέχουσαν τὴν μένταν τοῦ Σωτήρος.

Ὡ πόσον εὐήθης ὁ ζωγράφος, ὅτι χαράσσει
 κοίραν, εὐρήνης ἀσπίδι τιττόμενον.

593. ΔΔΗΛΟΝ.

Εἰς ἑγχαῖρα Μήδειας.

Οἶκτον ὁμοῦ καὶ λύσσαν ἐτήτυμον ἔνθεος ἀνὴρ
 κερμαρὶς ἐγκατέμιξε, βιαζομένην δ' ὑπὸ τέχνης
 λαϊντὴν Μήδειαν ὅλης ἔμνησεν αἰνίης.

594. ΔΔΛΟ.

Ζωγράφει τὰν μορφὰν ἀπομάζας, εἶδ' ἐνὶ κρητῶ
 καὶ ψυχὰν ἰδέσθης Σωκρατικὰν βάλειν.

595. ΛΗΛΟΝ.

Εἰς εἰκόνα Ἀπιδίου.

Ἀβιδὸς ἑαυτὸν ἐν εἰκόνι γράψαν ἄριστος Ἀπιδίης.

596. ΛΑΛΟ.

Εἰς εἰκόνα Χαίλωνος.

Τόνδε δοριστήσαντος Σπάρτη Χαίλωνα φέτευσαν,
ὅς τῷ ἐπὶ σοφῶν πρῶτος ἔφθ' ἀφ' ἑσφίης.

597. ΚΩΜΗΤΑ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ἡρώδης ἐγὼ τέλειθ' ἔσκον ἀπ' ἑξέος ἐς πόδας ἄκρου,
τῆς πρὶν ἐνεργείης δηρὸν ἀτεμβόμενος.
ζῶης καὶ θανάτοιο μεταίχμιον, Ἄϊδι γείτων,
μόνον ἀναπνεύων, τὰλλα δὲ πάντα νίκης,
ἀλλὰ σοφός με Φίλιππος, ὃν ἐν γραφίδισσι δοκιμαίᾳ
ζώωρησιν, κρυερὴν νόσον ἀκυσάμενος·
αὐθις δ' Ἀντωνῖνος, ἄπειρ πάρος, ἐν χθονὶ βαίνω,
καὶ ποσὶ πιζεύω, καὶ ὄλος αἰσθάνομαι.

598. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Τὸν τῷ Ζανός ὁδ', υἱὸν ὦνῆρ,
τὸν λειοντομάχαν, τὸν ὀξύχειρα,
πρῶτος τῶν ἐπ' ἀνῶθε μουσοποιῶν
Πείσανδρος συνέγραψεν ὅς τ' ἑκατέρωθεν.
χῆσσοις ἐξέπνευσεν ἐπ' αἰθέλους·
τοῦτον δ' αὐτὸν δ' ὁ δῆμος, ὅς σ' αἶψ' εἶδ' ἄρ'
ἔσταν' ἐνθάδε, χάλκεον ποήσας,
πολλοῖς μηνὶν ἔπισθε κήρυαντοῖς.

699. ΤΟΤ ΑΓΓΟΤ.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον, ὃ ξίνη,
 σπουδᾷ, καὶ λέγ', ἔταν ἐς οἶκον ἔγθης.
 Ανακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τίφ,
 τῶν πρόοθ' εἰ τι περισσὸν ᾠδοποιῶν.
 προσθεῖς δὲ χῶτι τοῖς νόοισιν ᾄδειτο,
 ἑρπεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

600. ΤΟΤ ΑΓΓΟΤ.

Ἄ τε φωνὰ Δωριος, χαῖνῃρ ὃ τὴν κομῳδίαν
 εὐρὼν Ἐπίχαρμος.
 ὃ Βάκχε, χαίκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
 τὴν ὡδ' ἀνέσθηκας
 οἱ Συρακόσσαις ἐνίδρυνται πεδωριστῶ πόλει,
 ὡς ἀνδρὶ πόλιτα.
 σωρὸν [γὰρ εἴχε φημαίων, μεμναμένοι
 ταλεῖν ἐπίχειρα.
 πολλὰ γὰρ ποτιᾶν ζῶαν τοῖς πᾶσιν εἶπε χρήσιμα.
 μεγάλα χάρις αὐτῶ.

601. ΛΕΣΠΟΤΟΝ.

Τὸ ξόανον τὸ περισσὸν Ἀξιμένης Ἀφροδίτα
 εἶσατο, τῆς πάσης ναυτιλίας φύλακι.
 χαῖρ', ὃ πότνια Κύπρι, διδοῦσα δὲ κέρδεα, πλοῦτος
 ἄρμενον, εἰδήσεις ναῦς ὅτι κοινότατον.

602. ΕΤΗΝΟΤ ΑΘΗΝΑΙΟΤ.

Ἄ ποτε παρθενικαῖσιν ἱλασκομένα παλάμῃσιν
 Κύπριδα, σὸν πύγκαις, καὶ γάμον εὐχαμένα.

κουριδίους ἤδη θαλάρῃ λήσασα χιτῶνας,
 ἄνδρες ἄφαρ μηδὲν ἐλδοχτυσα τέπους. . .
 νυμφίος ἐν νύμφῃς δὲ πενήσομαι, ἐκ δ' [Ἀφρο-
 δίτης]
 Ἄρια, καὶ βαμποὺς ἔστιφον Ἑρακλῆους. .
 Θῆβαι Τειρεσίην ἔλεγόν ποτε, νῦν δ' ἐμὲ Χαλκίς
 τὴν πάρος ἐκ μήτραις ἠσπάσατ' ἐν χλαμύδι.

603. ΑΝΤΙΝΑΤΡΟΣ.

Πάντε Διωνύσοιο Θραπνίδες αἶδε σάωται
 ἐντύρουσι θεῶς ἔργα χοροστάσις.
 ἃ μὲν ἀεργάζουσα θέμας βλοσυροῖο ἐόντιος,
 ἃ δὲ Δυκαόνιον καλλίμερων ἔλαφον·
 ἃ τρίτατα δ' οἰωνὸν ἔϋπτερον· ἃ δὲ τετάρτα
 τύμπανον· ἃ πέμπτα χαλκοβαρές κρόταλον.
 πᾶσαι φοιταλέαι τε, παρηγόριόν τε νόημα
 ἐκπλαγείς λύσσα δαίμονος εὐϊάδι.

604. ΝΟΣΣΙΔΟΣ.

Θημαρίτας μορφὰν δὲ πίναξ ἔχει· εὖ γε τὸ γαῦρον
 τεῦξε, τό θ' ὥραϊον τῆς ἀγαροβλιφάρου.
 οἶνοι κέν σ' ἐσιδοῖσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλίαινα,
 θέσποιναν μελίσθρων οἰομένα ποθορῆν.

605. ΤΗΣ ΑΓΓΗΣ.

Τὸν πίνακα ξανθῶς Καλλὼ δέμον εἰς Ἀφροδίτας,
 εἰκόνα γραψαμένα πάντ' ἀνέθηκεν ἴσαν.
 ὡς θῆγνῶς ἴστακεν· ἰδ'· ἃ χάρις ἀλίκον ἀνθεῖ,
 χαιρέτω· οὐ τῶς γὰρ μέμψιν ἔχει βιωτῆς.

606. ΔΙΕΣΠΟΤΩΝ.

Ἦν τὸ πάρος φιλέσεις, Ἄριε, σπουδάζει Κυθάρην
 ἐνθάδε λουομένην νάματι πανδραπέτοις.
 ἴδμετο τηχυομένην· μὴ θείδιθι, οὐ γὰρ Ἀθήνη
 παρθένον εἰσοράει, οἷά τι Τυρραία.

607. ΔΔΔΟ.

Αἱ Χάριτες λούονται· ἀμειψόμεναι δὲ λουτρὸν
 ὄψαν ἰδὼν φεθέων ὕδασι ἀγλαίῃς.

608. ΔΔΔΟ.

Ἦ τοῖον Κυθάρειαν ὕδαρ τέκεν, ἥ Κυθάρεια
 τοῖον ταῦξεν ὕδαρ, ὃν χροῖα λουσαμένη.

609. ΔΔΔΟ.

Τῶν Χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα· καὶ γὰρ
 ἐκείνας
 μούνας ἴσσι παῖσδιν τὰς Χάριτας δέχεται.

Ὅπως δὴ Χαρίτων λουτρὸν τόδε· οὐδέ γὰρ ἄλλοι
 πλείους χαρῆσαι τοῦτο τριῶν δύναται.

610. ΔΔΔΟ.

Μικρά μὲν ἔργα τὰδ' ἐστίν, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὁδοῦν
 ὥς ῥόδον ἐν κήποις, ὥς Ἴον ἐν τελέροις.

611. ΔΔΔΟ.

Ἐν μικρῷ μεγάλῃ λουτρῷ χάρις· ἐκ δ' ἐλαχίστης
 νάματι λουομένης ἡδὺς ἔκαστην ἔρει.

612. ΑΛΛΟ.

Ὡς θένδρον βραχύφυλλον, ἔχει δ' ἡδιῖαν ὀδυδὴν,
οὕτως λουτρὰ τὰδε μικρὰ μὲν, ἀλλὰ φίλα.

613. ΑΛΛΟ.

Εἰς τὸ λουτρὸν Μαρίας ἐν Βυζαντίῳ.

Τῆς Μαρίας τὸ λουτρὸν ἰδὼν ὑπεδάκρυσε Μωῦμος,
εἰπὼν· Ὡς Μαρίην, καὶ σὲ παριερχόμεθα.

614. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛ.

Εἰς λουτρὸν μικρὸν παρακείμενον τῷ Ζευξίππου.

Μὴ νυμία, Ζευξίππε, παραντέλλοντι λουτρῷ.
καὶ μεγάλην παρ' ἁμαξάν ἐρωτύλος ἡδὲ φαίνεται.

615. ΑΛΛΟ.

Χῶρος τίς μερόπων σι λιπαυγία τὸ πρὶν ἔσται,
πλοῦσιον ἐν φέγγει θήκατο λουομένοις;
τίς δὲ καὶ αἰθαλόεντι ὄντι παπαλαγμάνον ἄρτι,
κίλνον αἰσιώσας, φαιδρὸν ἰδαῖζε δόμον;
φρὴν σοφὴ ὥς πᾶσι * Θεοδορίας, ὥς ἐτιδὼν δὴ
κἄν τότε καθαρὴν δεκνύμενος κραδίη·
ὅς γὰρ εἶν πόλιος κτεάνων ταμὴς τε πατήρ τε,
κέρδισιν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐμήνη χέρως.
ἀλλὰ θιὸς Φιλόπατρι, ἑρισθενὲς, ἄφθιτο Χριστέ,
πῆματος πύλας ἄτερ οὔτε τοῦ καλῆς.

616. ΑΛΛΟ.

Ἐνθαδε λουσαμένη Μαρτίαν ποτὲ, θύμωλα πέπλω

βαιὸς Ἐραὶς ἔκλειψε, καὶ ἤρχετο· τὰς δ' ἑλὶα' αὐτοῦ
 γυμνάς, αἰδομένας θυρίων ἔκτουθα φανῆναι.

617. ΑΛΛΟ.

Εἰς βαλανεῖον ψυχρὸν.

Τὸν ποταμὸν, βαλανεῦ, τίς ἐτείχισε; τίς βαλανεῖον
 τὴν κρήνην ψευδῶς τήνδε μετωνόμασεν;
 Αἰόλος Ἰπποτάδης φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ὧδε μετοικήσας ἤγαγε τοὺς ἀνέμους.
 πρὸς τί δὲ καὶ στανίδες δύο τοῖς ποσὶν αἰῶ' ὑπόκειται;
 οὐδ' οὐκ τὴν θέρμην· τῆς χιόνος δ' ἔνεκα.
 Φρίξου καὶ Νάρκησ οὗτος τόπος, ἀλλ' ἐπίγραφον·
 „τῷ Μεσφορὶ λούσαι· πνεῖ γὰρ ἔσω Βο-
 ρέας.“

618. ΑΛΛΟ.

Λωπὸν ἱερειομένους προτέρων οὐ κρύψατο μῦθος·
 πῶστιν ἀληθείης τοῦτο τὰ λουτρὸν ἔχει.
 εἰ γὰρ ἀπαξ καθαροῖσι λούσασται ὕδασις ἀνῆρ,
 οὐ παθεῖ πάτρη, οὐκ ἐθέλει γενέτας.

619. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΚΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἰς λουτρὸν ἐν Βυζαντίῳ ἔχον Ἀφροδίτην λευκάνην.
 Νῦν ἔγνω, Κυθάρεια, πόθεν νίκησας ἀγῶνα,
 τὴν πρὶν Ἀλεξάνδρου ψῆφον ἐπαρτάμενῃ.
 ἐνθάδε γὰρ τέγγουσα τῶν φέμας, εἴης ἐπὶ γῆς
 Ἴφην Ἰναχίῳις χεῦμασι λουσαμένην.
 νίκησιν τὸ λουτρὸν· Ἰάκῃ δὲ τοῦτο βούωσθαι
 Παλλὰς· ἐνικήθη· ὕδασι, οὐ Παιφίῃ.

620. ΠΑΤΑΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Εἰς λουτρὸν θέδωμον, ἐν ᾧ λοδόνται καὶ γυναῖκες
καὶ ἄνδρες.

Ἄγχι μὲν ἐλπίς ἔρωτος· ἐλεῖν δ' οὐκ ἔστι γυναῖκας.
εἶρε πύλις Πισφίην τὴν μεγάλην ὀλίγη.
ἀλλ' ἔμπης γλυκὺ τοῦτο· ποθοβλήτοις γὰρ ἐπ' ἔργοις
ἐλπίς ἀληθείης ἐστὶ μελιχροτέρη.

621. ΛΕΞΗΠΟΤΟΝ.

Ὅσσαις θηλυτέραις ἐστὶν πόθος, ἔστι δὲ πάσαις
δεῦρ' ἔτε, παιδροτέρης τευξόμεναι χάριτος.
ἥ μὲν ἔχουσα πόσιν, τέρωσι πόσιν· ἥ δ' ἔτε κούρη
ὄτρυνίει πλείστους ἔδνα παρῆν λεχέων·
ἥ δὲ φέρουσα πόρους ἀπὸ σώματος, ἱσμὸν ἐραστῶν
ἔχει ἐπὶ προθύροις, ἐνθάδε λουσαμένη.

622. ΑΛΛΑΟ.

Ἔτε σε κουριδὴς ἀλόχου γλυκὺς ἡμερος ἴσχει,
λούτο, παιδρότερος τῇδε φαησόμενος·
ἔτε σε μισθοφόρους ἐπὶ μαχλαῖδας οἷστρος ὀρίνει,
λήψη, κοῦ βώσεις, ἐνθάδε λουσάμενος.

623. ΚΥΡΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Κύρις σὺν Χαρίτεσσι, καὶ νύξει χρυσοβιλέμῳ
ἐνθάδε λουσαμένη, μισθὸν ἔδωκε χάριν.

624. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Εἰς ἑτερον λουτρὸν παρκαίμενον τῷ δημοσίῳ ἐν Βυζαντίῳ.
Δαίματό με ξυνοῖο παρὰ προθύροις λουτροῦ
ἀστὸς ἀνῆρ, ἀρετῆς εἵνεκεν, οὐκ ἔριδος.

καίνο μέλοι πλεόνεσσιν· ἐγὼ δ' ὀλίγοις τε φίλοις τε
ἐντύνω προχοάς, καὶ μύρα, καὶ χάριτας.

625. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΠΛΑΤΟΥ.

Πιστότατος μερόπων τις ἔσι πυλαπὸς ἑμῖο,
κρίτων λουομένων καιρὸν ἐσηλυσίης,
μή τινα Νηϊάδων τις ἑμοῖς ἐνὶ χεύμασι γυμνήν,
ἢ μετὰ καλλικόμων Κύπριν ἴδοι Χαρίτων
οὐκ-ἑθέλων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι βρ-
αρχεῖς.
τίς γὰρ Ὀμηροῖς ἀντιφέροίτο λόγοις;

626. ΜΑΡΙΑΝΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Μητέρα Κύπριν ἔλουσεν Ἔρως ποτὶ τῷδε λουτρῷ,
αὐτὸς ὑποφλέξας λαμπάδι καλὸν ὕδωρ.
ἰδρὼς δ' ἀμβροσίω χυθεῖς χροὸς ἄμμιγα λευκοῖς
ῥύσσει, φεῦ, προιεῖς ὅσον ἀνῆψεν ἑαρ-
ῖνθεν αἰὲ ροδόεσσαν ἀναζέλουσιν ἑντμήν,
ὥς ἐτι τῆς χρυσοῦς λουομένης Πυφίης.

627. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Τῷ δ' ὑπὸ τὰς πλατέουσιν ἀπείλῃ τετραμένον ἦτορ
εὔδεν Ἔρως, Νύμφαις λαμπάδα παρθέμενος.
Νύμφαι δ' ἀλλήλοισι, τί μέλλομεν; αἶθε δὲ τοῦτο
σβέσσαντες εἶπον, ὁμοῦ πῦρ κραδίης μερόπων
λαμπὰς δ' ὥς ἔφλεξε καὶ ὕδατα, θερμὸν ἐκείθεν
Νύμφαι Ἑρμιόδες λουτροχοεῦσιν ὕδωρ.

628. ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἰππον ἱφρόειπην χρονίην μάστιγι δαμίχτα
 χρυσίῃ πολυόλβος ἀνάξ ἤγειρε χαλινῷ.

629. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΡΒΟΤΚΑΛΛΟΥ.

οἶ, Πίνδαρε, μᾶλλον ἐμοῖς ἐκείθερὰ ρεῖθροις,
 καὶ κεν ἄριστον ὕμῳ τοῦμόν ἐφησθα μόνον.

630. ΑΓΛΘΙΟΥ ΣΧΟΛ.

εἰς θερμὰ τὰ βασιλικά.

Θερμὰ τὰδ' αἰτρεῖώς βασιλῆϊα· τήνδε γὰρ αὐτοῖς
 οἱ πρὶν ἀγασσάμενοι θῆκαν ἐπὶ πυνυρίην,
 οὐ γὰρ ὑπὸ βροσίῃ πυρὶ θάλλεται ἀγλῶν ἄνθρωπος,
 αὐτομάτῃ δὲ λιβαῖς τίπτεται αἰδομένη·
 αὐδὲ ῥόδου ψυχροῦ ποτιθεύσας ἄμφι λοιστρά,
 ἀλλ' οἶον παθίεις, τοῖον ὑπεκφέρεται.

631. ΑΓΛΘΙΟΥ ΣΧΟΛ.

εἰς τὰ θερμὰ τὰ Ἀγαμεμνόνεια.

Κῶρος ἐγὼ θανάσις μεμνημένος, ἔνθα πρὸ δύνει
 τῆς Ἡοδαλειεύης ἐξελάθοντο πύγην·
 Πικρα γὰρ μετὰ θῆριν ἐμοῖς ἀκίσσαντο ρεῖθροις,
 βαρβαρικῆς λόγχης ἰὸν ἀπώσασμενοι.
 ἔνθεν αἰξήθην ὀροφηφόρος· ἀντὶ δὲ τιμῆς
 τὴν Ἀγαμεμνονίην εὖρος ἐπὶ πυνυρίην.

632. ΑΔΗΛΟΝ.

Χθὼν μυχάτω γυνάων κοιλώμασιν αἴναρος πῦρ
 εὐτ' ἂν ἔχη, φλοῖον δὲ περιζέη κρυφαίαισι.

ἔτιμος ἄνω βάλων εἰς αἰθέρα θερμός, ἵν' ἔσθῃ.
 θλιβόμενος πυριθαλπὴς ἱεὺγεται ἱμάσιν ὕδαρ.

633. ΛΑΜΟΧΑΡΙΛΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ.

Ἥρη, καὶ Ἥαφίη, καὶ Παλλάδι τοῦτο τὸ λουτρόν
 ὅς ποτε τὸ χρυσοῦν ἤρσαι μῆλον ἔχειν·
 καὶ τάχ' αὖ τῆς μορφῆς κείνης ἔσσιται οὐ Πάρις αὐταῖς·
 αἰὼν δ' ἄργυροῖς τόμασι θαυνυμένη.

634. ΛΑΛΟ.

Ἄμωσα, αἱ Χάριτες περιεργία κείρανεν αἴγλης
 ἐνθάδε νικεταίην, ἥ παρὰ τῇ Ἥαφίῃ.

635. ΛΑΛΟ.

Ἀφροδῆς εὐπειδίλοιο φερώνυμόν ἐστι λουτρόν.

636. ΛΑΛΟ.

Τοῦτ' ἀριδὸν τὸ λουτρόν δ' πάνσοφος ἦεν Ὀμηρος·
 „ρηπεινός, ἄχαλός τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων.“

637. ΛΑΛΟ.

Ἐνθάδε λουσαμένη δέμας ἄρβροτον ἀντίπα Κίπρις
 διῆξεν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ ἀέθλιον ἤρπασε μῆλον.

638. ΛΑΛΟ.

Αἱ τρεῖς Ὀρχομενοῦ Χάριτες τὸ λουτρόν ἔκειξαν·
 τοῦτο καὶ χωρῆσαι τίσθαι οὐ δύναται.

639. ΧΙΛΟ.

Κύπρις, Ἔρως, Χάριτες, Νύμφαι, Διόνυσος, Ἀπόλλων

ὤμοσσαν ἀλλήλοις ἐνθάδε ναυτάειν.

640. ΛΙΛΟ.

Ἀθάνατοι λούονται ἀνοιγομένου βαλανίου,
πίμπληθ' ἡμίθεος, μετέπειτα δὲ πῆματα πάντα.

641. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛ.

εἰς γέφυραν τοῦ Σαγγαρίου.

Καὶ σὺ μεθ' Ἑσπερίην ὑψαύχονα, καὶ μετὰ Μήδων
ἔθνεα, καὶ πῦσαν βαρβαρικὴν ἀγέλην,
Σαγγάριε, κρατερῆσι φράς ἄψισι πέδηθεις,
οὕτω ἰδουλώθης κοίρανικῇ παλάμῃ.
ὁ πρὶν δὲ ὀκαφέσσειν ὑκέμβατος, ὁ πρὶν ἀτείρῃς,
κτεῖσαι λαῖνῃ σφιγκτὸς ἀλυκτοπέδῃ.

642. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς σπηῖρα ἐν Σιδεῖνῃ ἐν προαστείῳ.

Πᾶν τὸ βροτῶν σπατάλημα, καὶ ἡ πολυκόπος ἰσοδομή
ἐνθάδε κρινομένη τὴν πρὶν ἄλυσσε χάριν.
οἱ γὰρ φασιαναὶ τε καὶ ἑθύνες, αἱ δ' ὑπὲρ ἰχθύν
τρίψιες, ἧ τε τῶσα βρωματομιξαπότη
γίγνεται ἐνθάδε κόπρος. ἀποσσεύει δ' ἄρα γαστήρ
ὀππόσα πεινῶλήν διέσπετο λειψανίη.
ὅψι δὲ γιγνώσκει τε, δὲ ἄφρονά μῃτιν ἀνέραν
χρυσὸν τοσόσσιον εἶν' ἐόντιν ἀπρίαν.

643. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Τὶ στενάχεις κεφαλὴν περικυκλωμένος, ἐς τί δὲ πικρὰ
οἰμώεις, μιλίων πένχτυ βαρυνόμενων,
ἐς τί δὲ γαστέρα σείῃ φαρίμασιν ἀμφιπατάσσεις,
ἀνθλίψαι δοκίμῃ μύστακος ἐργασίῃ;
μόχθων τοσσατίων οὐ σοι χρεῖος, ἢ περὶ δαιτὶ
μὴ τοῦ ἀναγκαίου πούλῳ παριξιδέθης.
ἀλλ' ἐπὶ μὲν στιβάδος φρονέεις μέγα, καὶ στόμα
τέρπεις
βρώμασιν, ἐὺτυχὴν κτεῖνα λογιζόμενος·
ἐνθάδε δ' ἀσχάλλεις· μόνη δ' αἰλιήματα λαμβοῖς
ἢ γαστὴρ εἶναι πολλὰν τυκτομένην.

644. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Εὐγε μάκαρ τλήθῃμι γιωπόνι, σοὶ βίος μὲν
μῆνεις καὶ σκαπάνης ἄλγος καὶ πενίης·
ἴσα δὲ σοὶ καὶ δεῖπνα, καὶ ἐν ξυλόχοισι καθεύθεις,
ὑδατος ἐμπλήσας λαμπρὴν ἀμειβομένην.
ἐμπης ἀριπὸς ἴσαι, καὶ ἐνθάδε βαιὰ καθεσθεις
αὐτίκα γαστέρα σὴν θῆκας ἐλαφροτάτην·
οὐδὲ παταγήεις ἱερὴν φάειν, οὐδὲ τι μηροῦς
τόπτεις, πύτομέτως φόρτον ἀπασάμενος.
τλήμενός σε πλουταῦντες, * πνευνοῖσι συνόντες,
οἷς ἅλιον ἀρεμίλης εὐαδὲν εἰλαμένη.

645. ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ ΤΗΑΤΟΥ.

Τρώες ὅπ' ἀνθιμάνει, φοὴν πέρα Μαίαντος Ἑρμου,
Σάρδεις, ἢ Λυδῶν ἑσχὸς ἔμι πόλις.

μάρτυς ἐγὼ πρώτη γενόμην Διός· οὐ γὰρ ἐλέγχιν
 λάθριον· ὣτα ῥέης ἤθαλον ἡμετέρης.
 αὐτὴ καὶ Βρομίῳ γενόμην τροφός· ἐν δὲ κεραιῶν
 ἔδρακον εὐρυτέρῃ φωτὶ φαιενόμενον.
 πρώτους δ' ἡμετέρησιν ἐν ὄργασιν οἶνός ὁπώρα·
 ὅσθ' αὐτὸς ἐκ βοτρυῶν ξανθὸν ἔμελλε γάτος·
 πάντα με κοσμήσαντο· πολὺς δὲ με πολλάκις κίων
 ἔστις· οὐ βίβλοισι αὖρε μεγαίρομένην.

646. ΛΑΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰ πόλιν Ἡρακλῆος δμῶνυμον οἶσθα καὶ ἄλλαν,
 ἴσθι με τὴν πόντου μηδὲν ἀτιμωτέρην.

647. ΛΑΕΣΠΟΤΟΝ.

Ῥώμη παμδασίλεια, τὸ σὸν κλέος οὐλοῦ' εἰδείτω·
 Νίκη γὰρ σε φυγεῖν ἄπτερος οὐ δύναται.

648. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΤΗΑΤΟΥ.

εἰς οἶκον ἐν Χιβίρῳ.

Ἄστος ἐμὸς καὶ κείνος αἰὲς φίλος· οὐ γὰρ ἐρευνᾷν.
 τίς, κῆθ' ἢ, ἢ εἴρων, ἐστὶ φιλοξενίας.

649. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Εὐσεβίη τὸ μέγαθρον ὑπὸ πρώτοις θεμελίου
 ἄχρη καὶ ὑψηλοῖς ἤγαγεν εἰς ὀρόρους.

οὐ γὰρ ἄπ' ἀλλοτριῶν κτεάνων ληϊστοὶ χαλῶν
 ἔλθον ἀολλέζαν τεύχε Μακεδόνιος.

οὐδὲ ἀπειρηγῆτος πενιῶ καὶ ἀκερδῶ μόχθῳ
 κλαῦσε, δικαιωτάτου μισθῷ ἀπαμβόμενος.

ὥς δὲ πόγων ἄμπαυμα φυλασσεται ἀνδρὶ δικαίῳ,
 ὧδε καὶ εὐμεβίων, ἔργα μένοι μισήσαν.

650. ΛΕΟΝΤΙΟΥ.

αἰε οἶκον κείμενον μέσον τοῦ Ζεύξιππου καὶ τοῦ Ἰππικῆ.
 Ἐν μὲν τῇ Ζεύξιππον ἔχω πέλας, ἡδὺ λοιτρώθῃ·
 ἐκ δ' ἐτέρης Ἰππων χῶρον αἰθλοφόρον,
 τοὺς ῥα θεησάμενος, καὶ τῆδ' ἐνι χρῆμα λοίσσας
 δεῦρο καὶ ἄμπνευσον δαιτὶ παρ' ἡμετέρῃ.
 καὶ κε πάλιν σταθίῳσι περὶ δαίμον ὥριος ἔλθοις,
 ἐγγύθεν ἐγγὺς ἴπῃ γέγονος ἐκ θαλάμῃ.

651. ΠΑΤΑΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

αἰε οἶκον ὑψηλόν, ἐν Βούλκῃ.

Τρισσόνθεν εἰσορόω πολυτεργνίαν οὔτα θαλάσσης,
 πάντοθεν ἡματίῃ φεύγει βαλλόμενος.
 ὥς ἐμὲ γάρ προκόπεπλος ὅταν περιίδνεται Ἡώς,
 τερπομένη, σιέχων πρὸς δύστη οὖν ἰδέσθαι.

652. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΙΓ.

Πρὸν ἀναψύχει θέριας, καὶ χεῖματι βάλει.
 τοῦλλιστις ἄρῶν ἐξ ἐμέθεν παρήκει.

653. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΥΔ.

αἰε οἶκον κείμενον ἐν ὕψει Βούλκῃ.

„Τῆς Ἀρετῆς ἰδρῶτα θεῶν προπαύειν ἐδίδακται.“
 ἔννεπεν Ἀσκραῖος, δῶμα τόδ' ἐπιδέχεται.
 κλίμακα γὰρ ταναῆν περὶ κακῆς ἀκαρῆς ταρῆς
 ἰδρῶτι πλυνθῆναι ἀμφοτέρωθεν ἀμνη.

ὑπόθε. ἐκδόσας θαλάσσιον πτερυγίην.

καὶ τάχα τῆς Ἀρετῆς * πιστότατον θάλαμος.

654. ΙΟΥΔΑΙΑΝΟΥ ΑΙΙΟ ΤΠ. ΑΙΓ.

Καρθαλίους δέξαθαι δόμον, ληϊστοὺς, ἄλλους·
τοῖςδε γὰρ ἔστι φύλαξ ἑμπεδος ἡ πενίη.

655. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς τὸν τρίαινον τῆς Μαγναίρας.

Ὁτρωλῆς πολύευσαν τόνδε δόμον βασιλῆες,
αἶχμην ὀλβოდότιφον ἀπὸ σταυροῖο λαχόντες,
αὐτὸς ἄναξ Ἡρακλῆς σὺν Κωνσταντίνῳ υἱῷ.

656. ΑΔΛΟ.

εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐπιλεγόμενον χαλκὸν ἐν τῷ Παλατίῳ, δι
ἔκτισαι Ἀνασιθεὺς βασιλεὺς.

Οἶκος Ἀναστυαλοῦ τυραννοφόνου βασιλῆος
μοῦνος ὑπερτέλλω πανυπείροχος ἄσπερι γαίης,
θαῦμα φέρων πάντεσσιν, ὑπὲρ κοσμήτορες ἔργων
ὑψος ὁμοῦ μῆκος τε καὶ ἀπλίκον εὖρος ἰδόντες,
ἀσκητὲς ἐφράσαντο πλώριον, ἔργον εἶσαι.
ἀλλὰ πολυκμήτοιο λαχὼν πρεσβῆμα τέχνης
Μεθέριος πολυῖδρις ἐμὴν τεχνήσατο μορφὴν,
ἄχραντος βασιλῆϊ φέρων πρωτόγρια μύχθων.
ἔνθεν ἀπειρέσιον μέγεθος περὶ παντὶ τιταίνων,
Ἀνυστίης τίθηται βοώμενα θαύματα γαίης.
εἶξον ἀρειοτέροισι, χάρις Καπετωλίδος αὐλῆς,
εἰ καὶ χαλκείων ὀρόφων ἀμαρῦγματι πέμπεις,
πρύψον ἀμετρήτων μεγάρων στένονόμενον αὐλαῖς,

Πέργαμι, φαιδρὸν ἔγχαλμα τίδ', Ῥουφίνωδ' αἴλας
 μηδὲ τανυπλεύροισιν ἀρηρότα, Κύζικε, πέτρους
 Ἀδριανοῦ βασιλῆος ἀμεμφέα νηὸν αἰέσεις.
 οὐ μοι Ξυραμίδων ἐκάλη κρίσις, οὐδὲ Κολοσσού,
 οὐδὲ Φάρον· μεγάλην μούνοσ' δ' ὑπερίδραμον αἴγλην.
 αὐτὸς ἐμὸς σκηπτοῦχος Ἰσαυροφόνον μετὰ νίκην
 χρυσοφαῖς με τέλεισεν ἰδέσθλιον Ἡριγενείης,
 πάντῃ τετραπόρων ἀνέμων πελειασμένον αὔραις.

657. ΜΑΡΙΑΝΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς τὰ καλίστην Σοφιστῶν.

Ὅππόθεν περνομένης χθονὸς ἀνδρα πάντων ἄνοίγῃ
 πλαγυτὸς ἀλικλυστῶν πορθμὸς ἐπ' ἡϊόνων,
 χρύσεια συλλέκτρῳ τὰδ' ἀνάκτορα θῆκεν ἀνάσσει
 τῇ πολυκυνδίστῃ θεῖος ἄναξ Σοφίῃ.
 ἄξιον, ὦ Γῶμη μεγαλοκρατίς, ἀντία σέο
 κάλλιος ἀπ' Εὐρώπης δίδραται εἰς Ἀσίην.

658. ΠΑΤΡΙΟΥ ΣΤΑΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

ἐν τῇ μεγάλῃ Πραιτωρίῳ καλλωπισθέντι.

Κόσμον Ἰουστίνος βασιλεὺς φηπδόντα καθήρας
 καὶ τὰ μέγιστα Δίκης ἡγλαῖσεν τεμένη.
 σοῖς δὲ πόνοισι, Δομνίνε, κατηφέα νύκτια διώπεις
 ἐκ θήμιδος μεγάρων, ἐκ βιοτιῆς μερόπων.

659. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς τὸ εὐτό.

Ὁ ἀγαθὸν καὶ πᾶς ἐπὶ γῆραϊ· φαιδρύτεραις γάρ
 Δομνίνος θαλάμους μητρὸς ἱκευῖς Δίκης.

Ζάμνω θυὸν διὰ παιδός, δ' αὖτε δι' ἑμῶ φάσιν·
 κῦδα δ' ἀλλήλους ἀντιχαρίζμεθα.

660. ΔΗΛΑΟΝ.

εἰς τὴν βασιλικὴν τῶν παιδίσκηων ἐν Βυζαντίῳ.

Χῶρος ἐγὼ θισμοῖσιν ἀνειμένος· ἐνθάδε πηγὴ
 ἄφθοτος Δύσονίων ἐκέχυται νομίμων,
 ἢ πᾶσιν τέταται μὲν αἰνῆας, ἢ ἰδίῳις δὲ
 ἐνθάδ' ἀγιοφόμενοις πάντα δίδωσι φάσιν.

661. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗ. ΑΙΓΤΗΣ.

εἰς βῆμα τοῦ σοφιστοῦ Κρατεροῦ.

Ἄνδρον ἐγὼ μακαριστὸν, ἐπὶ ποτὶ μεσσόθεν ὕλης
 ἰσχυμένον λιγυροῖς τριφύμην ἀνέμοις,
 ὀρνίθων ἐπίβαθρον εἴθερον. ἀλλὰ σιδήρεῳ
 ἰμμήτην, κλήρεω κρείσσονος εὐτυχίης·
 ἀντὶ γὰρ ὀρνίθων, Κρατεροῦ κρείττορις ὑπὸ μύθοις
 ἄρδομαι, εὐμούσοις χεύμασι τηλεθάον.

662. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Χῶρος ἐγὼ τὸ πρῶτον μὲν ἦν στενωπὸς ἰδίσθαι,
 πληροδόμοις τοίχοις ἀμφιμεριζόμενος.
 ἐνθάδε δὲ ἔειπεν τι καὶ ἐνδαπλὴν καὶ ἀγροῖων
 νηδὺς ἐπεγδούπει λῆματα χευομένη.
 ἔλλα παρὴρ με πόλης ἀναλλάξας Ἀγαθίας
 θῆκεν ἀρίστον τὸν πρῶτον ἀτιμώτατον.

663. ΠΑΤΑΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

εἰς κήπον περῶν.

Πόντος ὑποκλύει χθονὸς ἰδράνα· πλωτὰ δὲ χάρου
 γῶτα θαλασσαιῶς ἄλλοισι ληλεθάει.
 ὣς σοφός, ὅστις ἔμιξε βυθὸν χθονί, φύκια κήποι,
 Νηϊάδων προχαῖς χεύματα Νηρεΐδων.

664. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἐνθάδ' ἐριδμαίνονται, τίνος πλεόν ἔπαιτο χῶρος,
 Νύμφαι Νηϊάδες, Νηρεῖς, Ἀδρυάδες·
 ταῖς δὲ θεμιστεύει μεσῶτη Χάρις, οὐδὲ δικάζειν
 οἶδιν, ἐπεὶ ξυνὴν τέρπειν ὁ χῶρος ἔχει.

665. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛ.

Εἶξον ἐμοὶ Δάφνης ἱερὸν κλείας, ἔκτοθι πόντου
 κείμενον, ἀγραύλου κάλλος ἐρημοσύνης.
 Ἐνθάδε γάρ Νύμφαι δεινδρείτιδες, αἱ τ' ἐνὶ πόντῳ
 Νηρεΐδες ξυνὴν θέρτο συνηλυσίην.
 ἄμφ' ἐμὲ γὰρ μάραντο· δίκασαι δὲ Κλυανοχαιῆς,
 καὶ μὴ παρ' ἀμφοτέραις μέσσον ἔθηναι ὕρον.

666. ΑΛΗΛΟΝ.

εἰς κήπον Ἑρῶτα προσεγορευόμενον.

Οὐ μέγας οὐδ' ὁ Ἑρῶς, ἀλλ' εὐχαρίς. ὣς καὶ ἐγὼ τοι
 οὐ μέγας ἐν κήποις, ἀλλὰ γίμνω χάριτων.

667. ΑΡΑΒΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς προάστειον.

Ἦδυσσι, καὶ κήποισι, καὶ ἄλλοισι, καὶ Διοκύνῳ,
 καὶ πόντου πλήθι γάιτορος εὐφροσύνῃ.

παρὰ δὲ μοι γαίης τε καὶ ἐξ αἵδς ἄλλοθεν ἄλλος
καὶ γριπύς ὄρεται δῶρα καὶ ἄγρονύμος.
τοὺς δ' ἐν ἱμοὶ μίμνοντας ἢ ὀρνίθων τις αἶψαν,
ἢ γλυκὺ πορθμῶν φθέγμα παρηγορεῖ.

668. ΜΑΡΙΑΝΟΤ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς κριάστιον ἀνοικτόμενον Ἐρωτα ἐν Ἀμασίᾳ.

Ἡ παλὸν αἴσος Ἐρωτος, ὅπου καλὰ δένδρεα τεῦτα
κρητὺς ἐμπικίων ἀμφιδονεῖ Ζέφυρος·
ἔχ' καὶ ἱερῆις ἀμαρύνονται ἄνθισι λείμων,
πικρὺν ἰουτεφάνων λόμον ἄνεις καλύπτων·
καὶ γλυκερῆς τρίστοιχος ἐπεμβαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλω
μασιδὸς ἀναθλίβει χεῖματα Νοτιάδος·
ὁπποῦ δὲ δένδρηεντα παρατήχεται Ἴρις
χωρὸν, Ἀμαθρουάδων Ἰνδίων ἀβροκόμων,
καὶ λιπαρῆς εὐβοτρυν ἀν' ὀργάδα καρπὸς εἰλαῖης
θάλλει ἱρισταφύλων πάντοσε θειλοπίδων·
αἱ δὲ περὶ λαλαγεῦσιν ἀηδόνες· ὅς δὲ μάλ' αἰ
ἀντιφὸν τέτιξ φθέγματος ἁρμονίαν.
ἀλλὰ τὸν ἀκλήμστον ὅπως, ἔστω, ρῆ με παρὶλθης
τόνδε δόμον, λιτῆς δ' ἀντίλασον ἐνίης.

669. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

εἰς τὸ πτόν.

Δεῦρ' ἴδε, βαίον θόλιν παρὸν ὑπὸ δάσκιον αἴσος,
ἀμπευσον καμῆτον γῆα πολυπλαντός,
χλωρὸν ὅπου πλατύνων εὐντόφυντες ἐξ μέσσην ὕδαρ
καλὰ πολυφρόνων ἀκρορεῖ στομάτιον·

δ' ἰπποδάμοιο πορφύρεος ὑπὲρ ἀβλαχὸς εἶασι θάλλει
 ὕγρον Ἴον ῥοδέη κινεῖσθαι κέλευσε
 ἤνιδε' πῶς δροσεροῖο πέδον λειρῶνος ἐρέτας
 ἔκχυσεν εὐχαίτης κισσὸς ἑλπίδα κόμην.
 ἐνθάδε καὶ ποταμὸς λισσὴν παραμείβεται ὄχθην,
 κέλευσεν ὑποζύων αὐτοσφύτοσφ. γάλης
 οὗτος, ΕΡΩΣ. τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπραπεν οὐνομα χόρη;
 πάντοθεν ἱμερτῶν πληθομένῳ Χαρίτων,

670. ΑΛΕΞΗΟΤΟΝ.

Ἄλ' ἔμμελλε εἰς μῦλον τῇ θαλάττῃ ἐπιπεσέμενον
 τίς βυθὸν ἠπείρωσεν, τίς ἐκ ῥοδίοισιν ἔτευξεν
 αἰτὴν ἀμφαφύτην λαῖσσι μαρμαρίοις;
 εἰς δ' ἐνὶ κόμασι τεύχεα ποτὶν πλωτῆρας ἀφυσσιν,
 αὐτῶν ἐκ νηῶν χερσὶν ἀφυσσόμενους;
 οὗτος ὁ προικιλόμητις ἀνὴρ Βανήτιος ἀμύμων,
 πίκρασαι νικῆσας, Θηοῖα καὶ Πέλοπα.

671. ΑΔΑΛΟ.

εἰς φάρον ἐν τῇ ἀδελφῇ πόλει
 τίς τόσον ἔργον ἔτευξε, τίς ἢ πόλις, ἢ τὸ γέ-
 ρας τί;
 Ἀμφρόδοτος Μυλασιδὲς τὸν φάρον Ἀνθύπατος.

672. ΑΛΗΛΑΟΝ.

εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν
 εἰ τραφερῆς πάσης ἀλιττομένη ἀνέκλου ὀδύσσης
 οὐ ποτὲ μοί τινα χόρον ἀρεῖσθαι τρυφῇ νοήσεις,
 θεοκίλειον οἶον ἔτευξεν ἀγοκλήριος Ἰωάννης.

πυθαίων βασιλείαν ἄλκις χθονός· ἐκ φόθων γὰρ
περὶ πωλὴν ἀκάρητον ἐν αὐτοῖς θῆκεν Ὀμήρου.

673. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἰππολύτη καὶ ταῦτ' Ἀσκληπιὸς ὤπασεν ἔργον.

674. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς τὸν φόρον Ἀλεξανδρείας.

Πύργος ἐγὼ ναύτησιν ἁλωομένοιαιν ἀφῆγων
εἰμὶ, Προσιδάωνος ἀπενθία πυρόδον ἀνάπτω,
καὶ με πεσεῖν μέλλοντά βροτῶδον ποισιν ἀήταις
στήσειν τοῖς καμάτοις Ἀμμώνιος, ὃς βασιλῆος
ἐστὶ πατὴρ· κίονα δὲ μετ' ἄγρια κύματα ναῦται
χιῖρας ἀεργάζουσιν, αἵτι κλυτῷ Ἐννοσιγαίῳ.

675. ΑΛΛΟ.

εἰς φόρον ἐν Ζμίτῃ.

Μηκέτι θιμαίνοντες ἀφεγγαῖα νυκτὸς δριμύλην,
εἰς ἐμὴ θαρσαλίῳς πλώετε πορτοπόροι·
πᾶσιν ἁλωομένοις τηλαυγέα θαλὸν ἀνάπτω,
τῶν Ἀσκληπιαδῶν μνημοσύνην καμάτων.

676. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς πηγὴν ἐν ἱφ' Ὀλύμπῳ δεξι.

Τῷς Προύσης Νύμφαις ὑποείκομεν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
κρίσσοντες ἡμεῖων χαίρετε Πυθιάδες·
εἰ δ' ἄλλαι πᾶσαι μετὰ Πύθια καὶ μετὰ Προύσαν
ἡμετέραις Νύμφαις εἴξατε Νηϊάδες.

677. ΛΓΑΘΙΟΤ ΣΧΟΛ.

Τεῦξέ με πολλὰ καμῶν Μονόωνιος, οἶκον ἀγνητὸν
 τηλίκον, ἀρετῶσις ἀσθμασι βαλλόμενον.
 ἔμπης οὐκ ἀπίσκειν ἀφεγγέα δώματα Μοίρης,
 ἀλλὰ με καλλείψας ἐν χῶτονι ναιετάει.
 καὶ ὃ ὁ μὲν εἰς ὀλίγην κῆται κόριν· ἡ δὲ περισσὴ
 τέφρις ἀπὸ ξείναις ἀνδράσιν ἐκκέχυται.

678. ΛΔΕΣΠΟΤΟΝ.

ἐν πόμῃ τῆς Σμύρνης.

Οἶον ἔτιλς καὶ τοῦτον, Ἀγακλείδῃ, μέγαν ἀθλον,
 θυμῷ τολμητῇ κῦδος ἀριστον ἔλων·
 νύμφης ἀρχαίης Εὐάσσης πολυκαγκία χώρην
 ὕδασι καὶ λουτροῖς θῆκας ἀφνειοτέρην.

679. ΛΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Πᾶσα μὲν Ἀξιδόχῃ πόλις εὐχεται· ἄλλο γὰρ ἄλλης
 πῆμα παραστέλχων, ὥς θεός, ἠκέσαιο·
 ἔξοχα δὲ κραναῇ ῥόδον ὕδατος ὥπασεν Ἀσσοί,
 πολλῶν πετρῶων σκληρὰ μέτωπα τεμών.
 μηκέτι φεύγετε πάντες ἀποροθέοντες ὁδῆας·
 πλημμύρῳ ψυχροῖς ὕδασιν Ἀξιδόχῃ.

680. ΛΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς παρεθαλίσειον κῆπον, ἐν ᾧ ἦν καὶ λουτρὸν ἐν
 Ἀντιοχείᾳ.

Τὰς τρεῖς μοι Χάριτας λύσσεις, ἔνθα· Ποντορίδην
 γὰρ
 γαίτορος ἐκ πόντου τὴν μίαν αἰργήσους.

κτῆν δ' ἐτέρην ἐτέλεισσε φυτῶν εὐκαρπος ἀλωνή·
τῆν δ' ὑπολειπομένην τοῦτο τὸ λουτρὸν ἔχει.

681. ΛΚΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛ. ΤΟΥ ΜΙΝΩΤΑΤΡΟΥ.

εἰς κόλπον ἔχουσιν Ἀφροδίτην.

Ἄ μέγα σοι, Διδόνσι, χαρίζομαι· εἰς ἐμὲ Κύπρις
λούεται· ἐξ αὐτῆς σοὶ τὰ κύπελλα φέρω.

682. ΛΕΞΗΠΟΤΟΝ.

εἰς τὸν τετραπλευρον κίονα ἐν Ἰσποδέρμῳ.

Κίονα τετραπλευρον, αἰὲ χθονὶ κείμενον ἄχθορ,
μοῦνος ἀνυστῆσαι θινδόσιος βασιλεὺς
τολμήσας, Πρὸ κλυ ἐπικέκλετο, καὶ τόσος ἔσται
πίων ἡέλλοις ἐν τριακονταδύο.

683. ΛΔΗΛΟΝ.

Ἀλφειὸς ἄρδιν ὕδαρ, Ἀρεθούσιον ἔστι τὸ θῆλυ·
καὶ ποτὸν εὖραν Ἐρεος, κικταμέναν ὑδάτων.

684. ΛΔΗΛΟΝ.

εἰς τὴν ἐν Τάφῳ τῇ τήσῳ κρήνην.

Ωκεανοῦ θυγάτηρ καὶ Τηθύος εἰμὲ Νύχτια
κρήνη· Τηλεβόαι γάρ με τόδ' ἀνόμευσαν·
Νύμφαις μὲν προχέω λουτρὸν, θνητοῖσι δ' ὑγίην·
θῆκε δέ με Πτερίλας υἱὸς Ἐνναλίου.

685. ΛΔΗΛΟΝ.

παρεμύθεαι εἰς Καμαρίναν τῆς ἐν Ἰταλίᾳ.

Μὴ κίνει Καμαρίναν, ἀκίρητος γὰρ ἀμείνων,
μὴ ποτὲ κινήσας τὴν μέγιστα μείζονα θείης.

686. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

... εἰς τὴν πύλιν· τὴν ἀνατολικὴν τῆς Φεισοκλονίης.
 Ἠγορήεις ὀλειτῆρα ὑπερφιάλου Βαβυλῶνος,
 καὶ ὅτελας ἀκτιάτοιο, δίκης βασιλείον ἔπαρχον,
 ξεῖνε, νόῳ σιγήτησον, ἰδὼν ἐφύπερθε πυλάων.
 Εὐνομήεις ποτὶ χῶρον ἀρατογενέσθλον ὀδυνίης,
 Βάρβαρον οὐ τρομέεις, οὐκ ἀρφέας ἀρφενοχοίτας.
 ὀπλα Λάκων, σὺ δὲ τεῖχος ἔχεις βασιλείον ἄγαλμα.

687. ΑΔΗΛΟΝ.

Μορφῶς δ' γραΐψας, ἤθελον καὶ τοὺς τρόπους.
 ἀντιείρασε δέ μου τὴν ὀρεξιν ἡ τέχνη.
 καί τις δὲ μ' Ἀλέξανδρον εὐλάλον, φίλος.

688. ΑΛΛΟ.

εἰς πύλιν τοῦ Ἰερουσα.

Τὴνδε πύλιν ἴδεσσιν ἰδύστοις ἀραρυῖαν,
 ἔμφοτερον, κόσμον τε πάτρην, καὶ θάμβος ὀδίταις
 τεύξε Κλέης κλειύδας ἀγανῆς πόσις εὐπατριόης,
 Διωναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργισφάντης,
 τερπόμενος δώροισιν ἀγασθενέων βασιλῆων.

689. ΑΛΛΟ.

εἰς τὴν Εδγειρίου πόρταν ἐν Βουλαντίῳ.

Οὗτος Ἰουλιανὸς λαοσυδὰς τεύχεα πύλας,
 πύλας τρόπαιον, ἔης ἀμβολον ἀγρυπνίης,
 σφάζειν ἀντιβίους ἐχθροὺς ἀπάνευθε μενοινῶν,
 ἡ προπάρουθε κρατεῖν τῆς πόλεως πολέμου.

690. ΑΛΛΟ.

εἰς πόρταν τῆς ἐπιλεγόμενης ἐυλόκερον ἐν Βυζαντίῳ.
Θευδόσιος τόδε τεῖχος ἔβαλε, καὶ ὑπαρχος Ἐφῆς
Κωνσταντῖνος ἔτευξεν ἐν ἡμέσιν ἐξήκοντα.

691. ΑΛΛΟ.

εἰς πόρταν τοῦ Ῥηίου ἐν Βυζαντίῳ.

Ἡμασιν ἐξήκοντα φιλοσκήπτρῳ βασιλεῖ
Κωνσταντῖκος ὑπαρχος εἰδήματο τεῖχεϊ τεῖχος,

692. ΑΛΛΟ.

Βιβιανοῦ τόδε ἔργον, ὃν ἀντολλαὶ δύσις τε
μέλπουσιν γεραρῶς εἵνεκεν εὐνῶμης.

693. ΑΛΛΟ.

Τόνδε Τύχης ἀνέγειρε δόμον Δημήτριος ἀρχός,
τὴν πόλιν οἰατέρας, ὥς πᾶσι Ῥηίου
αὐτοῦ καὶ βουλῇ τὰδ' εἰδήματο, οὔτε πόλιν
οὔτ' ἐν δημοτέροις χρήμασιν, ἀλλ' ἰδίῳς.

694. ΑΛΛΟΝ.

εἰς καμάραν.

Μισσαλινοῖς γένος τόδε θέσκελον ἔκτισε τάξιν.

695. ΑΛΛΟ.

εἰς λίθον ἀμείνανον.

Ὅρῳ τὸ καλλὸς ὅσον ἐστὶ τῆς λίθου
ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν φλεβῶν εὐταξίαις.

Anth. II.

Q

696. ΔΙΗΛΟΝ.

εἰς ἀψίδα ἐν τῇ βασιλικῇ ἐν Βυζαντίᾳ.
Τετραπύροισ ἀψῖαι πόλιν Θεόδωρος ἐγείρας,
ἄξιός ἐστι πόλιν καὶ μέγατον ἡμιοχεῦσαι.

697. ΔΙΗΛΟΝ.

εἰς ἑκατον μέρος τῆς ἀπὸ τῆς ἀψίδος,
Ἐπρεπε σοί, Θεόδωρε, Τύχης εὐκλίονα νηδὺν
ἔργον κοσμήσαι θαύματι τοσσατίου,
δῶρά τε νυδύεντα πορεῖν χρυσάσπιδι Ῥώμῃ,
ἢ σ' ἵππατον τεύξιν, καὶ τριεπαρχον ὄρεῖ.

698. ΑΛΛΟ.

Μόφου τήνδ' ἐσορᾶς κλεινὴν πόλιν, ἣν πατι μάντι,
δαίματι, τῷ ποταμῷ κάλλος ὑπερκρίμασας.

699. ΑΛΛΟ.

εἰς πηγὴν ἀνομαζομένην Ὀλυμπιάδα.
Ἐνθ' ἂν Ἀλέξανδρος Μακεδῶν πῖν' ἀγλαὸν ὕδωρ·
μητρὸς δ' εἶπε γάλακτι παναίκελα ρεύματα πηγῆς,
ἢ καὶ Ὀλυμπιάδος πόρεν οὐτόν γε, αἴμα δέ τοῦτο.

700. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος
νῖος, παρδομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν.

701. ΔΙΗΛΟΝ.

εἰς τὸν τοῦ Διὸς ναὸν κατὰ τὴν κατὰ τὴν Κεκροπιδῶν.
Αὐτοῦ Ζηνὸς ἄδ' ὕψος, ἐπαξίας· οὐδ' αὖ ὅλμπου,
μήμψεται, οὐρανόθεν, ἔρκα, κατακρόμενον.

702. ΑΛΛΟ.

Κενεόπιδαι Δῖ τόνδ' ἄριστον δόμον, ἔσθ' ἐπ' Ὀλύμπου
 παρόμενος ποτὶ γαῖαν, ἄλλον Ὀλύμπου ἔχοι.

703. ΑΛΛΟ.

Τεῖροῦ ποταμοῦ κεφαλαὶ ὕδωρ ἄριστόν τε
 καὶ κάλλιστον παρέχοντες πάντων ποταμῶν·
 καὶ ἐκ' αὐτὰς ἀπύκειτο ἐλαύνων ἐπὶ Σχύνθας
 στρατὸν ἀνὴρ κάλλιστος καὶ ἀρίστος πάντων,
 ἀνδρῶπων Δαρεῖος, δ' Ὑτιάσπεός, Περσέων τε
 καὶ πάσης τῆς ἡπείρου βασιλεὺς.

704. ΜΕΝΑΟΝ.

Τῆκε καὶ πέτρην δ' πολὺς· ἀλλ' ἀρετῶν
 Ἀσκήσιοδότου τὸ κλέος ἄθανατον,
 ὅσα καὶ οἷα πόρεν γέρα πατρίδι· τοῖς ἐπὶ πᾶσι
 καὶ τόδε μετρίσθω κοῖλον ἔργον ὅλον.

705. ΑΔΗΛΟΝ.

Δῶρον Τραμυσαῖο δικασπόλλης χάριν ἀγνῆς,
 ἑκαῖδας θανάπων θῆκε θεῶ τὸ γέρας.

706. ΑΔΗΛΟΝ.

Δένδρεον ἱερὸν εἰμι· παρ' ἐσθ' ἡμῶς με φυλάσσει
 πηγαίνειν· ἄλγῳ, ξίνε, κολουμένη.
 μέμνη παρθέναδ' ἔμνην ἐν φλόος· ἀδ' ὅπερ ὤμαῖς
 ἀχράσι· αἰγίφειν τίς γέρας; οὐκ ἄδωγ;
 εἰ δὲ περιθρόνης με παρ' ἀντραπιτὸν περ τοῖον,
 θαρρύσει· μίλορ' αὖ καὶ εὐλὸν Ἡλίου.

707. ΤΤΑΛΙΟΥΤ ΓΕΜΙΝΟΥ.

Εἰμὶ μὲν ἐν ποταμοῖς, πηλάγα δ' Ἰσα. μέγα δὲ δάκρυον
 Στρυμῶν, Ἡμαθίης τὴ γλυκύτερον πηλαγός·
 βένθος ὁμοῦ καὶ ἄρουρα δι' ὕδατος· ἢ γὰρ ἐγγύς
 ὀμπνηκῶν χαρὴν ἡδύνετον τρίβολον.
 Ἰσὺ καὶ Ἡμαθίης γόνιμος βυθός· ἄμμι δέ, Νεῖλε,
 κρύσσων ἰσθ' ἢ φέρον τὸν στάχυν, οὐχ ὁ τρέφει.

708. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἐγὼ δ' Ἑλλήσποντον ὁ βίβραρος ἄφρονι τῶλμῃ·
 τοὺς δὲ τόσους καμάτους πάντας ἔλασε χρόνος.
 Ἄλλῃ Δικαιοκράτεια διηπεύρασε θάλαυσσάν,
 καὶ βυθὸν εἰς χίρσον σχῆμα μεταπλάσασα.
 Ἰῶα, βρεθὺ στήριγμα, κατερέλυσσε πύλωνα,
 χερσὶ Γίγαντιμιν δ' ἵστασε κάρθιν ὕδαρ.
 ἦν δ' αἰὲν αἰὲν πλύνει· διοδευομένη δ' ὑπὸ νύκτας,
 ἄστατος εἰς πελοὺς ὁμολόγησά μιναι.

709. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Εὐρώταν ὡς ἄρτι διάβροχόν, ἐν τῇ φείθροισι,
 εἴλευσ' ὁ τεχνίτης ἐν πυρὶ λουσομένην·
 πᾶσι γὰρ ἐν κέλοις ἔδατοδωμένος ἀμφοτέρωθεν
 ἐκ πορυφῆς ἐς ἄκρους ὁ ὑγροκατῶν θυγας.
 ὁ δὲ τέχνη ποταμῷ συνεπήρειν· αἱ τὲς δὲ πείλας
 χαλκὸν κομᾶζεν ὕδατος ὑγρότητον.

710. ΑΛΕΞΗΝΟΤΩΝ.

αἰς εἰς ἐν Μίμνῃ ποταμός·
 Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ καὶ Πήλειον ὑφ' ὀφθαλμοῖς
 πρυμνὰς ἱστορίας φῆσιν ἐκπλάσσειν.

Πυραμίδες δ' ἔτιχ' ἔν Πυλῳίδις ἄκρα μέτωπα
κ' ἔρυσιν χρυσοῖς ἀστράσι Πηληϊάδων.

711. ΖΗΝΟΒΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Αὐτὴν Γραμματικὴν δ' ἑωγράφος ἦθ' εἰς γράψαι·
Βίμπρα γὰ γράψης, τὸν ἀναπνέει, εἴπαι, ἔχαι.

712. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Αὐτὸν Ἰωάννην δ' γέρον δ' ἐδίδετο θυμῶς,
αἶψα ἀνηβήσας· ἀνδρὶς ἔχαι σε, Σόλῳ.

713. ΑΔΗΛΟΝ.

αἶψα, τὴν Μύρωνος βοῦν·

Βοῦδιόν εἰμι Μύρωνος, ἐπὶ στήλης δ' ἀνδάνειμαι.
βουκόλε, πενήσας εἰς ἀγέλην μ' ἄπαγε.

714. ΑΛΛΟ.

Τῆπε, Μύρων, με τὸ βοῦδιον ἐνταυθοῖ παρὰ βο-
μοῖς
ἔστασας, οὐκ ἐθέλεις εἰσαγίμεν μέγαρον;

715. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμει, μὴ τὸ Μύρωνος
βοῦδιον εἰς ἱμπνὸν βοῦν ἀντιβλάσσης.

716. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Βοῦδιόν εὖ χρᾶσις κετυπᾶμένον, ἀλλ' ἐκὲ γῆρας
καλῶς, σφαιρῇ φεύσαντα χιλὸν βύβρον.

717. ΕΠΗΝΟΥ.

Ἦ τό θίρας χάλκειον ἔλεν βεῖ τεθ' εἰκασσαι
ἐκτοθεν, ἥ ψυχὴν ἔνδον ὁ χαλκὸς ἔχει.

718. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Αὐτὰς ἐρεῖ τάχα τοῦτο Μύρων· οὐκ ἐπλῆσα ταύτην
τὰν δάμαλιν, ταύτας δ' εἰκόν' ἀνεπλῆσάμην.

719. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Οὐκ ἐπλῆσέν με Μύρων, ἐφρεύσατο· βοσκομέναν δι
ἐξ ἀγέλας εἰσάψας, δῆμι βῆσαι λιθίνῃ.

720. ΑΝΤΙΔΙΑΤΡΟΤ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Εἰ μὴ μού ποτὶ τᾶδε Μύρων πόδας ἤρμοσε πέτρα,
ἀλλὰ τις ἂν νειώμαν βούσιν ὁμοῦ δάμαλις.

721. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Μόσχε, τί μοι λαγόνεσαι προσέρχεται; τίποτε δὲ μικρᾷ;
ἢ τέχνα μαζοῖς οὐκ ἀνέσθης γάλα.

722. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Τὰς δάμαλιν, βουφορβί, παρόρχιο, μηδ' ἀπάνευθε
συρίσθης· μαστῶ πόρην ὑπεκδέχεται.

723. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἄ μάλιστ' ἐκτίχει με καὶ ἄ λῖθος· εἴνεκά δ' ἐκαστὴ
πλῆσται Μύρων, λωτὴν καὶ θρήον ἰδρυόμεν.

724. ΤΟΤ ΑΥΤΟΥ.

Ἄ δαίμαλις, δοκίω, μυκήσεται· ἥ δ' ὁ Προμήθεύς
οὐχὶ μότος, πλάττειε ἑμπροσὶ καὶ σὺ Μύρων.

725. ΑΛΗΛΟΝ.

Βοῦν ἰδίαν ποτὶ βόυσιν Μύρων μιχθεῖσαν ἐρεῖναι·
εὖρε μόλις δ' αὐτήν, τὰς βόας ἐξελάσας.

726. ΑΛΛΟ.

Ἄ βπὺς ἃ τίκτουσ' ἀπὸ γαστέρος ἔπλασε τὰν βοῦν·
ἃ δὲ Μύρωνος χεῖρ οὐ πλάσεν, ἀλλ' ἔταπεν.

727. ΑΛΗΛΟΝ.

Καὶ χαλκῇ περ ἐοῦσα λάλησεν ἄν ἃ κεραὴ βοῦς,
εἴ οἱ σπλάγχνα Μύρων ἐνδοῦ ἐτεχνάσατο.

728. ΑΝΤΙΠΑΓΡΟΤ.

Ἄ δαίμαλις, δοκίω, μυκήσεται· ἦν δὲ βραδύνη,
χαλκὸς δ' μὴ νοέων αἴτιος, οὐχὶ Μύρων.

729. ΑΛΛΟ.

Πηκτόν μοι τις ἄροτρον ἐπ' αὐχένι καὶ ζυγῷ θέσθαι,
αἶνεμα γὰρ τέχνης οἷο, Μύρων, ἀφροσύνη.

730. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΙΘΙΝΟΥ.

Ἦν μ' ἐσιδὼ μύσχος, μυκήσεται· ἦν δὲ γε τῶρος,
βῆσεται· ἦν δὲ νομεύς, εἰς ἀγέλαν ἔλδοι.

731. ΑΛΛΟ.

Ὡδὲ Μύρων μ' ἔστησε τὸ βοῖδιον· οἱ δὲ νομῆες
βάλλουσι με λίθοις, ὡς ἀπολεπόμενον.

732. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Βουκόλον ἦν ἐξίδης τὸν ἑαυτὸν, ξένε, τοῦτ' ἔπος αὐτῷ
εἰπόν, ὅθ' ὁ πλάστης ᾤδε μ' ἴδῃαι Μύρων.

733. ΑΔΗΛΟΝ.

Τῶν βοῶν τάνδε Μύρων, ξέν', ἔπλασεν, ἦν ὅδε μὲ-
σχος
ὡς ἴδῃαι σάινει ματίρα δευρόμενος.

734. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Τῷ ἔρε, μάτην ἐπὶ πόρτιν ἐπιλεγει· ἔστι γὰρ ἄπνους.
ἀλλὰ σ' ὁ βουπλάστης ἐξαπάτησε Μύρων.

735. ΑΛΛΟ.

Σεῖο, Μύρων, θαμάλει παρακάιθανε μδοχος ἀληθείς,
καὶ γὰρ πιστεύων χαλκὸν ἰσώθεν ἔχειν.

736. ΑΛΛΟ.

Θεῷ σὺ Μύρων πλάσας σὺν ἔφθασας· ἀλλὰ σὶ χαλ-
κός,
πρὶν ψυχὴν βαλεῖν, ἔφθασε πηγνύμενος.

737. ΑΛΛΟ.

Χαλκίην τυπτικὴν δάμαλιν· μέγα σ' ἔπαυσε τέχνη,
βουκόλε· τὴν ψυχὴν σὺ προεῖθης Μύρων.

738. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΛΙΓ.

Εν βοῖ τῇδ' ἐμάχοντο Φύσις καὶ πότνια Τέχνη·
 ἀμφοτέραις δὲ Μύρων ἴσον ὅπασσε γέρας.
 διεκκοιμένοις μὲν γάρ, Φύσιος κράτος ἦρπασε Τέχνη
 αὐτὰρ ἐφραπτομένοις ἢ Φύσις ἰσὶδ' Φύσις.

739. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Ἦσαφε καὶ σὲ μύσπε Μύρων, ὅτι κέντρον ἐρείδεις
 πλευραῖς χαλκοχύτοις ἀντιτύποις βόός.
 οὐ γέμισις δὲ μύσπε (τί γάρ;) τόσον, εἴ γε καὶ αὐτοῦς
 ὀφθαλμοὺς πομίων ἠπερόπουναι Μύρων.

740. ΓΕΜΙΝΟΥ.

Ἦ βάσις, ἣ κατέχουσα τὸ βοίδιον, ἥ πεπίδεται.
 ἦν δ' ἀφειδῇ ταύτης, φεύξεται εἰς ἀγέλην.
 μυκάται γὰρ ὁ χαλκός· ἰδ' ὡς ἔμπνουν ὁ τεχνίτας
 θήκετο· καὶν ζεύξης ἄλλον, ἴσως ἀρόσει.

741. ΑΛΗΛΟΝ.

Χάλκειος ἦς, ἐπὶ σοὶ δὲ γεωτόμος εἴλεεν ἄροτρον,
 καὶ ζυγώδεσμά φέρων, ψευδομένα δάμαλι.
 Ἄλλὰ Μύρων τέχνη πανῦπείροχος, ὅς σε δὲ ἔργων
 ἔμπνουν, ὡς τινα βοῦν ἐργάειν, ἐργάσασθαι.

742. ΑΛΛΟ. [ΦΙΛΙΠΠΟΥ.]

Ἀπαιρὲ μου τίνοντος, ὃ γιωπόνει,
 ἄπαδνα, καὶ σίδαρον αὐλακαργάτων.
 χαλκὸν γὰρ ἑμῶν οὐκ ἰσάρκωσαι Μύρων,
 τέχνη δ' ἐξωπόνησεν ὅψιν ἔμπνεον,

ὥς πολλάκις με κάπομυκάσθαι θέλιν.
εἰς ἔργα δ' οὐκ εἶασε, προσδήσας βάσι.

743. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

Θέσσαλαί αἱ βόες αἶδε· παρὰ προθύροισι δ' Ἀθάνας
ἑστῶσιν, καλὸν δῶρον, Ἰωνιάδος·
πᾶσαι χεῖλαισι, δυοκαίδεκα, Φράθμονος ἔργον,
καὶ πᾶσαι γυμνῶν σκύλον ἄπ' Ἰλλυριῶν.

744. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Ἦ γινόμεσι Σώτων καὶ Σίμαλος, οἱ πολύαιγοι,
οἷα βαθυσχίνων, ᾧ ξίφι, * παρολκιδαν,
Ἐρμῆ περὶ τῆρι καὶ εὐγλαγι τὸν χιμάραρχον
χάλκεον εὐπώγων· ᾧ δ' ἀνέθεντο τράγον.

745. ΑΝΤΤΗΣ.

Θάσο τὸν Βρομίον κιστὸν τράγον, ὡς ἀγερῶχος
ὄμμα κατὰ λασίαν γαῦρον ἔχει γενέων,
κρυδιῶν ὅτι οἱ θάμ' ἐν οὐραϊν ἄμφι παρήδα
βόστρυχον εἰς ῥοδίαν Ναις ἔδεικτο χεῖρα.

746. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

εἰς δακτύλιον·

Ἐπὶ βοῶν σφραγίδα βραχὺς λίθος εἶχεν Ἰάσπας,
ὡς μίαν, ὡς πάσας ἑμπρησ διηκομένας.
καὶ τάχα πᾶν ἀπέρεψε τὰ βοῖδια· νῦν δὲ κτελείται
τῇ χρυσῇ μάνδρᾳ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

747. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ ἄλδος ἔχεν Ἰσθμῆς,
ὥς ἦδη πάσας ἔμπνοα βασκομένας.
καὶ τάχα καὶ ἀπέφευγε τὰ βοῖδια· ἵνδ' δὲ κρατῆται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βαθυόλιον.

748. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

εἰς Διόνυσον γεγλυμένον ἐν αἰσθησῇ.
Ἄλδος ἔστ' ἀμείδυστος· ἐγὼ δ' ὁ πότας Διόνυσος
ἢ νήφειν πίωσι μ', ἢ μαδέτω μεθύειν.

749. ΟΙΝΟΜΑΟΥ.

εἰς Ἑρώτα ἐν Κοκκίῳ γεγλυμένον.
Ἐν κρατὶ τὸν Ἑρώτα· τίνος χάριν; ἀρκιτὸν οἶνον
αἰθισθῶν κραιβήν· μὴ πυρὶ πῦρ ἔπαυε.

750. ΑΡΧΙΟΥ.

εἰς βόας ἐν δακτυλίῳ.
Τὰς βοῦς καὶ τὸν Ἰσθμῆν ἰδὼν περὶ χεῖρ', δοκῆσαις
τὰς μὲν ἀναπνεύειν, τὸν δὲ χλοηκομέειν.

751. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Ἀσφραγὶς ὑάκινθος· Ἀπόλλων δ' ἰστὶν ἐν αὐτῇ,
καὶ Δάφνη· ποτέρου μᾶλλον δ' Αἰτωίδας;

752. ΔΕΚΑΗΠΕΛΑΟΥΤΙ· τῶς δὲ ΑΝΤΙΠΑ-
ΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Ἐπὶ Μῆδῃ τὸ γλύμμα σφῆς χερός, ἐν δ' ἀμείδυστῃ
γεγλυμμένος τέχνης δ' ἄλδος ἑλλοτρήν.

ἀλλὰ Κλειοπάτρους ἱερὸν πτόμα· ἐν γὰρ ἀνάσσει
 χερὶ θεὸν νήφει καὶ μεθύουσαν ἔδει.

753. ΚΛΑΥΣΙΛΑΝΟΥ.

εἰς κρύσταλλον ἦν δὲ ὅσῃ ἔκρινεν.

Χιονέη κρύσταλλος ὑπ' ἀνέρος ἀσκηθεῖσα
 δεῖξεν ἀκηραίοιο παναίολον εἰκόνα πόμον,
 οὐρανὸν ἁγιάς ἔχοντα βαρύντυπον ἐνδοθὶ πόντον.

754. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εἰς τὸ αἰετὶ

Εἴπ' ἄγε μοι, κρύσταλλε, λίθος πτερυγασμένος ὕδαρ,
 τίς πῆξεν; Βορέης; ἢ τίς ἔλυσεν; Νότος.

755. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

εἰς Σκύλλαν χαλκήν.

Εἰ μὴ χαλκὸς ἔλαμπεν, ἰμάνυε δ' ἔργον ἀνακτος
 ἔμμεναι Ἡφαίστου δαιδαλίοιο τέχνας,
 αὐτὴν ἄε τις Σκύλλαν οἶσασαο τηλόθι λύσαν
 ἱσταμένη, ἐν πόντου γαῖαν ἀμειψαμένην
 πόσσοκ' ἐπιστάλει, τόσσον κότον ἀντία φάσας,
 οἷον ἀπὸ πελώγευς συγκλονέουσα νέας.

756. ΑΙΜΙΑΙΑΝΟΥ.

Τέχνῳ εἵνεκα στίον καὶ ὁ λίθος οἶδε βρῦλξεν,
 Πραξιτέλης· λῦσον, καὶ πάλι κώμασμαι
 γόν δ' ἡμῖν οὐ χῆρας εἴ· ἀδρανές, ἀλλ' ἂν πτόμας
 Σείστραϊς κώμας βλάσφημος ἔσται λίθος.

757. [ΣΥΜΜΕΤΗΛΟΥ.]

Ἰφίαν τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος, οὐκ ἔνι μῶμος
 παρὶν, ἐπεὶ δέξας ἔγρα' πολὺ προτέρῃ.

758. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Εἰς Θόρας.

Κίμων ἔγραψε τὴν Θύραν τὴν δεξιάν·
 τὴν δ' αἰονίων δεξιάν Διονύσιος.

759. ΑΔΕΣΠΤΟΝ.

Εἰς ἄνθρωπον Ἰώνιον.

Εἰς ἴθος, ἄρμ', ἐλατὴρ, ἵπποι, ζυγὰς, ἥλια, μέστις.

760. ΑΛΑΟ.

Εἰς δίφρος, ἄρμ', ἐλατὴρ, ἵπποι, ζυγὰς, ἥλια, νίκη.

761. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς βότρυς ἐκ χρωμάτων.

Μακροῦ κατέσχον τὸν βότρυς τοῖς δακτύλοις,
 ὑπερπατηθεὶς τῇ θεᾷ τῶν χρωμάτων.

761. ΑΒΛΑΒΙΟΥ ΑΛΛΟΥΤΡΙΟΥ.

Εἰς δίκον Ἀρλεμπιάδου ῥωμαίου.

Ἡφαιστος γ' ἐκλάσας παμίων χρόνον ἄλλα Κυθρίῃ
 ἀνδρὸς ὑπὸ θαλάμῳ εἴλετο λαθριδίας,
 Ἀγχιον δ' ἔπαυεν κρυφίῃς μεμηῖον αὐνῆς·
 καὶ μ' Ἀρλεμπιάδης εὖρε παρ' Αἰνεάδης.

763. ΓΟΥΛΙΑΝΟΥ ΠΙΟΥΣ. ΔΙΓ.

εἰς τοχοντιὸν πάλανον

Ἦν μὲν ἀλτρυμένη, πάλανον βλέφαράναι δοκρύνει·
ἥ δὲ σαφρονίη, ἄργυρός ἐμι μόνον.

764. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

εἰς κρονσιδία

Οὐ βριαρόν τινα θῆρα, καὶ οὐ τινα πόγχιον ἐκθῆρα,
οὐ πτερόν ἀγρεύω πλέγμασιν ἡμετέροις,
ἀλλὰ βροτοὺς ἐθέλοντας. ἀλεξήτερά δὲ τάχνη
ἀκίρα μυιάων κέντρον ἀκινόμετον
ἐκ θαλῆς ἀβρῶτα μεσημβριδόντα φυλάσσει,
οὐδὲν ἀφαιρομένη τέλειος ἀκινέχρον,
ἔπνον δ' ἀστυρέλιον ἄγχι χάριν. ἀλλὰ καὶ ἐντοὺς
δμῶας μυιοσόδου φύομας ἀτμενίης.

765. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό

Καλλιγᾶμοις λίκτροις περικίδναμαι· εἰπὶ δὲ κινδῆς
ὀλκτυον οὐ, θρίβης, ἀλλ' ἀπαλῆς Πασίης.
ἀνῆρα δ' ὑπνώοντα μὲν πολλῶπι καλύπτω,
ζωοφόρων ἀνέμων οὐδὲν ἀτεμβόμενον.

766. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

εἰς τὸ αὐτό

Πλόγμαι μὲν σκαπὸς ἐστὶν πορφυρέας ἡγεμόνας,
ἔθνη, καὶ ταχινῶς ἐνδοθεῖς ὀφθαλμοῦν
αὐτὰρ ἐγὼ θεύειν ἐπιτέρομαι· οὐδὲ γὰρ ἔπται,
ἐνδοθεῖς, ἀλλ' ἄγχι μὲν ἀπεργαμένους.

οὐδέ με τις λήσσει, καὶ εἰ βραχὺς ἐπλετο, κόρη
 ἡμετέρης διαδὺς πλέγμα λινοστρώτης.
 ὄρνειά που σώζω· μερόπισσι δὲ λέκτρα φυλάσσω.
 ἢ ῥά τις ἡμείων ἐσὶ δικαίαιρος;

767. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

εἰς τάβλαν

Ἐζόμενος μὲν τῇδε παρ' εὐλαΐγγι τραπέζῃ
 παλγνία κινήσεις τερπνὰ βολοκτύπης.
 μήτε δὲ ρικῆσας μεγαλίζω, μήτ' ἀπολείφθεις
 ἄχνησό, τὴν ὀλίγην μεμφόμενος βολίδα.
 καὶ γὰρ ἐπὶ σμικροῖσι νόσοι διαφαίνεται ἀνδρός·
 καὶ πύβος ἀγγεῖλαι βένθος ἔχεφρουμένης.

768. ΤὸΤ ΑΤΤΟΤ.

εἰς τὸ αὐτό.

Παλγνία μὲν τὰδε πάντα· Τύχης δ' ἀτερότροπος ὁρμή
 ταῖς ἀλόγοις ταύταις ἐμφέρεται βολίσιν.
 καὶ βροτίου βιδίου σφαλερὸν μίμημα νοήσεις,
 νῦν μὲν ἐπερβάλλον, νῦν δ' ἀπολειπόμενος.
 αἰνέομεν θῆ' κτῆνον, ὃς ἐν βιδίῳ τε κύβητα
 χαύματι καὶ λύπῃ μέτρον ἐφημέσατο.

769. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

εἰς τὸ αὐτό.

Τοῖς μικροῦν νόσοις τὰδε παλγνία· ταῖς δ' ἀκροάπτοις
 λύσσα καὶ ἀμπλακίη καὶ πόνος αὐτόματος.
 ἀλλὰ αὐτὸ μὴ λίξης τι θυμῷ μάχον ὕστατος ἔργων,
 μηδ' ἀναφοιβήσας φινεβόλῳ πατάγῃ.

δεῖ γάρ μήτε ποιεῖν ἐν ἀθύρμασι, μήτε τε παίζειν
ἐν σπουδῇ. καίτοι δ' ἴσθι νέμειν τὸ πρέπον.

770. ΠΑΤΑΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

εἰς ποτήριον οἰκείας, θυγατρὸς πατρῆου.

Χεῖλος Ἀνικήτεια τὸ χρύσειον εἰς ἐμὲ τέγγει·
ἀλλὰ παρασχοίμην καὶ πόμα νυμφίδιον.

771. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠΟ ΤΗΣ ΔΙΓ.

εἰς φιάλην ἔχουσαν κινουμένους ἰχθῦας.

Οὕτω Βάκχον ἔδωκε Θέτις, κῦν μῦθος Ὀμήρου,
ὅψι μὲν, ἀλλ' εὖρεν πῖσιν ἐπητηρίας.

772. ΦΩΚΑ ΔΙΑΦΟΝΟΥ.

Οἶνοχέω φίλον ἐμὲ μόνῳ δέπας, οὐνεκεν αὐτῷ
Βάκχον ἀολλίζω τὸν περιλειπόμενον.

773. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Χαλκοτύπος τὸν Ἑρῶτα μεταλλάξας ἐπάησε
τήγανον, οὐκ ἀλόγως, * ὅτι δὴ καὶ αὐτὸ φῶς
γέθρι.

774. ΓΛΑΥΚΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ.

Α Βάκχα Παρία μὲν, ἐπεψόχων δ' ὁ γλύπτης
τὸν λίθον· ἀνδρώσκει δ' ὡς βρομιαζομένα.
Ὡ Σκόπα, ἢ θεοποιὸς ..... ἐμήσατο τέχνη
θαῦμα χιμαιροφόνον, Θυιάδα κινουμένην.

775. ΤΟΤ ΑΤΤΟΥ.

Ἡ Βάκχη Κρονίδην Σάτυρον θύει· εἰς δὲ χορίαν
θρόνου μεινόμενος, ὡς βρομιαζόμενος.

776. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

εἰς κρόταλλον γυλόμενον.

Ζεύξιδος ἡ χρυσή τε καὶ ἡ χαλκή· ἐν δὲ μαμπερῇ
κροταλλάει, τὸ καλὸν θαίδαλον· Ἄρσινδην
γράφας τοῦτ' ἔπαφεν· Σάτυρ' ἦτος· ἐμὲ δ' ἀνάστασιν
εἰκὼν, καὶ μεγάλης λείπομαι οὐδ' ὀλίγον.

777. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἴδ' ὡς δ' πῶλος χαλκοδαίδαλῳ τέχνῃ
κορυνίων ἔστηκε· δορυμὲν γὰρ βλέπων
ὕψανχινίζει, καὶ διηγετωμένους
κορυφῆς ἐθείρας οὐρίσκειν εἰς δρόμον.
δοκίμῳ, χαλινούς· αἱ τὶς ἡνιοστράτος
ἀναρμόδην γίνυσται, ἀσπικιστρίση,
ὁ σὸς πόθος, Λύσιππε, καὶ παρ' ἐλπίδας
τὴν ἐκδραμεῖται· τῇ τέχνῃ γὰρ ἱμνήσει.

778. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Γαῖαν τὴν φρεσκαρπον ὄσην ἔλκει περισχὼν
ὤκειανός μεγάλῃ Καίσαρι πειθομένην,
καὶ γλαυπὴν μὲ θάλασσαν ἀπηκριβώσατο * κερκὸς
κερκίσιν ἰστοπόνοισι πάντ' ἀπομαξαμένη·
Καίσαρι δ' * ἀκίλινου χέρις ἤλθορεν· ἦν γὰρ ἀνάστασις
δῶρα φέρειν τὰ θεοῖς καὶ πρὸν ὀφειλόμενα.

779. ΔΕΞΠΟΤΟΝ.

εἰς βάσιν τοῦ Ὁραλογίου τοῦ εἰς τὴν ἑρῆδα τῆς παρμένης
εἰς τὴν βασιλεύειαν.

Δῶρον Ἰουστινίου τυραννοφόνου βασιλῆος
καὶ Σοφίης ἀλδοχού, φάγγος ἑλευθερίας,
ἄρσεν σκοπιάς σοφὸν σημαντόρα χαλκόν
αἰγῆς ἐκ μονάδος μέχρι δυωδεκάδος,
ὄντιν ὀσλήθειναι, Δίκης θρόνον ἡμιφύων
ἄρην Ἰουλιανὸς χερσὶν ἀδυνατώσας.

780. ΔΕΞΠΟΤΟΝ.

εἰς Ὁραλόγιον.

Ὁρανὸν ἃ χωρεῖσα σοφὰ λίθος, ἃ διὰ τὸν τοῦ
γνώμονος ἀέλιος παντὶ μερισδομένα.

781. ΛΙΘΕΛΟΝ.

εἰς πύργου καίρας.

Ἦν κλειστής μ', ἀνέοργα· καὶ ἦν οἷσθε τὰς κλειστας,
τοῖος δὲ τῆς σὸν δόμον οὐ δύναμαι.

782. ΠΑΤΑΟΥ ΣΙΔΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

εἰς Ὁραλόγιον.

Ἦν θάδε μιστὸλλοναι δρόμον φαιδοντίδος αἰγῆς
αἰγῆς ἄρσεν ἀμφὶ δυωδεκάδι·
Ἰδασι δ' ἡέλλοις ταλακτένοναι κλειψίδους,
ἐς πόλον ἐκ γαίης μῆτιν ἀρτισήμεναι.

783. ΕΛΗΛΟΝ.

εἰς Ἑρμαφρόδιτον.

Ἀνδρῆσιν Ἑρμῆς εἰμὶ· γυναῖξί δὲ Κύπρις ὀρώμαι.
ἄμφοιόρων δ' ἂν φέρω· σὺμβολά μοι τοκίων.
ποῦνται οὐκ ἀλόγως μα τὸν Ἑρμαφρόδιτον ἔθαντα.
ἄνδρογύνοις λουτρώεις, παῖδα τὸν ἄμφιβολον.

784. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς λουτρεὶν μικρόν.

Μὴ νυμίσῃ βαιοῖσι· χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
βαῖός καὶ Παφίης ἔπλετο κοῦρος Ἑρως.

785. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς καμάραν τοῦ φόρου πρὸς τὴν θύαν.

Μηνῆς χεῦσαιον ἔργον ἰδαίματα πᾶσι δόικαις,
κυδαίνων ἡτολίεθρον ἐριχεύσαν βασιλῆων.

786. ΑΛΛΟ.

Τόνδε καθιδρύσαντο θεῶ περικαλλέα βωμόν,
Ἀλευκῆς καὶ Πυτλέων· μύσσην ὄρον θέμινον
ἐννείηται, χώρης σπηΐον· ἄμμιωρίης δὲ
αὐτὸς ἀναξ μακάρων ἐστὶ μίσος Κρονίδης.

787. ΣΩΦΡΟΝΟΣ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ.

εἰς τόπον ἐπαξέταρτον.

Ὁ πρὶν ἄλωδμνος, καὶ ἀνέστιον ἔχνος ἐλαύνων,
αἶψ' αἶψ' ὀδοιπορίης, αἶψ' ἀπὸ ναυτιλίας,
ἐνθάδε νῦν προσίω, εἴτε, σιγῆσθ' ἰδέσθαι [ἔμελλοι]
ναυτιλίας ἐθίλων, εἴτε ἐκτορὸν ἔχων.

εἰ δέ με καὶ τίς ἐνυξεν ἄνακρινόις, πολίητα,
 Εὐλόγιος, Φαρίης ἀρχαίρεδς ἀγαθός.

788. ΛΕΞΗΠΟΤΟΝ.

Ὀλβιον ἀνθρώποιαν ἔχει φάος ἄμβροτος αἶαν
 σῆσιν ὑπ' ἐνναιῆς, εὐγενάτεια Τύχη.
 νύματι γὰρ σῶ πάντα φέρει κλῖος, ὃ ποτὶ χεῖρα
 δεξιτερῇ πᾶρέχης πύχνα θεσπίσιον.
 τούτῳ καὶ βασιλῆς ἡμύμονες ἀρμόζονται,
 καὶ λογίων ἄγέλης ἄμβροτοι ἡγεμόνες.
 καὶ νῆες λιμένισσι σωώτερον ἀμπαύονται.
 σὴν δὲ ἀρηγοσύνην σωζόμεναι πελάγει·
 καὶ πόλεις χαίρουσιν ἡμύμονες, ἥδ' τε λαοί,
 καὶ θαλερῶν πεδίων λείμακες ἄμβρόσιοι.
 τοῦνῃκα σὺν θεράποντα πρὸς Ὀλβιον ἀδρήσαντες
 ■ * * * *

789. ΛΕΞΗΠΟΤΟΝ.

Τίκτονα με σκοπίαζε σοφῶν κοσμήτορα μύθων,
 ἰθύνοντα τέχνην ἀρετῆς κατόν.

790. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ.

Τίς περ' ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ γαγε παρθένων,
 τὸν πάρος εὐρανόιοις ἐμβεβαῶτα δόμοις,
 εἰ πόλιν Ἀνδρόκλοιο, θεῶν βασιλείαν Ἰώνων,
 τὰν δορὶ καὶ Μούσαις αἰπυπῆϊαν Ἔφροον,
 ἢ ἢ σὺ φιλαμένα, Τίτυοκτόνη, μῖζον Ὀλύμπου
 τὰν τροφόν, ὃν ταῖς τὸν σὺν ἔδαν θαλαρρον.

791. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Μητρὰ περιστιφία σσηδόν, Κυθέρεσσιν, θαλάσση
 κρηπίδας βυθίας οἶδματι πρῆαμένη.
 χείρεσσι δ' ἀμφὶ σὲ πόντος, ἐπὶ λεγύροισι προΐσιν
 ἀφρόν' ὑπὲρ νώτου κυάνιον παδάσας.
 αἶναται δ' ὠσιβίησιν, κηοῦ δ' ὅν' ἰδέμεναι οὔτε
 Πόστειμος εὐχῆσαι * μέλονται φλόουσι πᾶσαν.

792. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Νικίω πόντος οὔτος· αἰετῶς {δὲ} Ἰωνίᾳ
 ἤσκηται πάσης ἡρίον ἡλικίης.
 δώματα δ' Αἰδωνῆος ἐρευνήσαντος Ὀμήρου
 γύγραμμαι κείνου πρότερον ἀπ' ἀρχιτύπου.

793. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΠ. ΤΗ. ΔΙΓ.

Πόρτιν τήνδε Μύρωνος ἰδών, τάχα τοῦτο βούλει;
 Ἡ Φύσις ἄπνοός ἐστιν, ἢ ἔμπνοος ἔπλετο τέχνη.

794. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Βουχόλε, πῇ προθείειν με βιάζαι; ἔοχθε νύσσαν.
 οὐ γὰρ μοι τέχνη καὶ τόδ' ὅπασσεν ἔχειν.

795. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ἡ χαλὸν ζώωνσι Μύρων σοφός, ἢ τάχα πόρτιν
 χάλκωσι, ζώων δὲ ἀγέλας ἐρύσας.

796. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Πλάστα Μύρων, σὺ πόρτιν εἰδοκόρος ἦλθες ἰδέσθων;
 χαλκὸν δὲ φεύσας φέρεισιν ἀνὸς θάρσιν.

798. ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ.

Εἰσορῶν με λίων χαίρει στόμα, χερσὶ δ' αἰετα
 γυιοπέρας ἐνέχλην, ἄγρονόμος κορύμπη.

798. ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ.

Τλῆθι, Μύρων· τέχνη σε βιάζεται· ἄνθρωπος ἔργον
 ἐκ φύσει· οὐ γὰρ φύσιν εὖρετο τέχνη.

799. ΑΔΗΛΟΝ.

Ἐν τῷ περὶ αἰῶνα τῷ ᾧτι εἰς τὰ Φιλαδέλφισιν
 Εὐνους μὲν βασιλεῖ Μουσῆλιος· ἔργα βοῶσιν
 δηρῶσα· σθεναρὴν πράγματι πιάτιν ἔχει.
 Μουσεῖον Ῥώμῃ δ' ἐκμίσσαστο, καὶ βασιλεῖας
 εἰκόνα θεοπειρήν ἐντὸς ἔγραψε δόμων.
 Τιμὴν μουσοπόλοισ, πόλει χάριν, ἐλπίδα πόσων,
 ὅπλα δὲ τῆς ἀρετῆς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.

800. ΑΛΛΟ.

Ταῦτα λόγοις ἀνέθηκεν ἑκὼν Μουσῆλιος ἔργα,
 πιστεύων καθαρῶς ὡς θεὸς εἴσι λόγος.

801. ΑΛΛΟ.

Μουσεῖον τὰ μὲν αὐτὸς ἐτεύξατο, πολλὰ δὲ σώσας
 ἰστοῖα σφαλερῶς, ἤδρασιν ἀσφαλείας.

802. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς εἰκόνα Μάρκου τοῦ βασιλέως.

Μαρκὴν τὴνδ' ὁράς ἐκὼν ἐκκλίγχιον ἔπει,
 Μαρκεῖον περὶ στήθεσ, θεοτῶν βασιλεῖ γένεθ' ἔχει.

δεξιτερὴν δ' ἐπ' ἀνύσσας, θέοντα δὲ πῶλον ἱππεύει
 θεσμοθέτης, καθ' ἡμέραν, ὅτις πεφαιγμένον αἶρει.

803. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς εὐνοῖαν Σοφίας Ἀθυσίνης ἐν τῇ πύλῳ τοῦ
 Ζευξίππου.

Ἀθυσίνων δέσποιναν Ἰουλιανὸς ποταμόχρος
 ὡς σοφίης μεστὴν ἀνθίστη τὴν Σοφίην,

804. ΑΔΛΟ,

εἰς τὴν στήλην Ἰουστίνου βασιλέως

Ἰουστίνου κατὰ χρόας τῶν δεσπότων
 Ἰουλιανὸς ὑπαρχος, ὡς εὐεργέτην.

805. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς στήλην Ἀρεως κατωρκίνην ἐν Θέρμῳ

Εἰσόχε θούριος οὗτος ἐπὶ χθονὶ κέκλιται Ἀρης
 οὐπότ' Ἑρμῆϊνς ἐπιβήσεται ἔθνη Γότθων.

806. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἐπιδόμον.

Κῆπος ἦν ὅδε χάρος· ἀπὸ σκιερῶν δὲ πετρήλων
 πυκτοφανῆς τέλειθ' ἰστέπεν ἡέλιος.
 τὴν δὲ παναυγλήεντα καὶ εὐδιον εὖρε τελίσσαι
 Σίργιος αὐτέδπτης μνησιπόλος τριάδος,
 ἔνθα λίθος σκατὸς αἶψος ἀειδύρητον ἀνέφρατ'·
 ἐκείναις ἀγγάλλει ἄντυχος ρύσας.

798. ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ.

Εἰσορῶν μὲ λίον χεῖναι στόμα, χερσὶ δ' αἰετα
 γυιοπέρας ἐνύχλην, ἄγρονόμος κορύνην.

799. ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ.

Τλῆθι, Μύρων· τέχνη σε βιάζεται· ἄπρουν ἔργον.
 ἐκ φέσεως τέχνη· οὐ γὰρ φύσιν εὖροτο τέχνη.

799. ΑΔΗΛΟΝ.

ἐν τῇ παλαιᾷ κίονι τῇ ᾗτι εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν
 Εὐνους μὲν βασιλεῖ Μουσήλιος· ἔργα βοῶνται
 δηλοῦν· ὁ δ' ἀναρῆν' πράγματα πίστις ἔχει.
 Μουσείου· Τιμὴν δ' ἐκμαρτυροῦν, καὶ βασιλεὺς
 εἰκόνα διαπιστῆν' ἐντὸς ἔγραψε δόμων.
 Τιμὴν μουσοπόλοισι, πόλιν χάριν, ἐλπίδα πόρων,
 ὅπλα δὲ τῆς ἀρετῆς, χρήματα τοῖς ἀγαθοῖς.

800. ΑΛΛΟ.

Ταῦτα λόγοις ἀνέσθηνεν ἑκὼν Μουσήλιος ἔργα,
 πιστεῖν καὶ θαρῶς ὡς θεὸς ἔσται λόγος.

801. ΑΛΛΟ.

Μουσείου τὰ μὲν αὐτὸς ἐταύξατο, πολλὰ δὲ σώσας
 ἑσταῖτα στελεχῶς, ἠδρασιν ἐσφαλῶς.

802. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς εἰκόνα Μάρκου τοῦ βασιλέως.

Μαρμῆν τὴν δ' ὁράς ἐντὸς ἐκκαλῶναι ἔπειτα,
 Μαρμαρῶν περὶ τῆς, ἡρώων βασιλῆα γενέσθαι.

δεξιτερὴν δ' ἐκάνυσσα, θύοντα δ' ἄπολλον ἐπαίγεις
 θεομενέος καὶ ὑπερθεῖν, ὅτις κεφαλῇ μιν αἰεταί.

803. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς εἰκόνη Σοφίας Ἀθροίστης ἐν τῇ εἰσόδῳ τοῦ
 Ζευξίππου.

Ἀύσονίαν θίσποιναν Ἰουλιανὸς πολιούχος
 ὡς σοφίης μιστὴν ἄνθειτο τὴν Σοφίαν,

804. ΑΔΛΟ,

εἰς τὴν στήλην Ἰουσσίνου βασιλέως

Ἰουσσίνου κατὰ χάρις τὴν δεσπόζουσαν
 Ἰουλιανὸς ὑπαρχος, ὡς εὐεργέτην.

805. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς στήλην Ἀρεως περυσμένην ἐν Θέρμῳ

Εἰσέκε θεοῦρίας οὗτος ἐπὶ χθονὶ κέκλιται Ἀρεως
 οὐπότι Θρηϊκίης ἐπιβήσεται ἔθνεα Γόιθων.

806. ΑΔΗΛΟΝ.

εἰς ἐκείνην.

Κήπος ἦν ἔδε χώρος· ἀπὸ σπαιρῶν δὲ πετρίλων
 ευκτοφανῆς τελέθων ἱσκήριον ἦέλιον.
 νῦν δὲ παναιγλήντα καὶ εὐδίων εὖρε τελέσσει
 Σίργιος αὐτὸπτης μυθευπόλος τριπόδος,
 ἔνθα λίθος στατὸς οὐκτος ἀνιδίτητον ἀνέστη
 ἐπὶ αἰετῇ ἀγγάλλῃ ἀντυχρῷ οὐρανίῳ.

807. ΔΙΔΟ.

Μηχανικὴ Φαίδωντα βιάζεται ἀρμονικῶς
 γνώμασιν ἀγρυπνῶν τὸν δρόμον ἡέλου·
 βαιὸς δ' ἀμφίημι λίθας ἄντυγας Ἑριγενίης,
 ὁροτόμοι σαφὴ καὶ σκυδέντα τύπη.
 Στεργίου ἀρχιερεῖος ἐκπυρραίνουσιν ἐφειτμαῖς
 ταῦτο συνειργάσθη ἔργον ἐπιχθονίων.

808. ΚΥΡΟΥ ΑΠΟ ΥΠΑΤΩΝ.

εἰς τὴν Μαξιμίτου εἰσίαν.

Δίρατε Μαξιμίνος νεοπηγίος ἐνδοθι Ῥώμης,
 αὐταῖς ἡδύνασαι θεαίλεια καρτερὰ πήξας.
 ἀγλαΐη δέ μοι ἀμφὶς ἀπειρεσίη τιτάνυσται.
 τῇ, καὶ τῇ, καὶ ὀπισθεὶν ἔχω πτόλιον· ἀλλὰ καὶ ἄντη
 πάνθ' ὁρώ γαίης Βιθυνηίδος ἀγλαὰ ἔργα.
 ἡμετέροις δ' ὑπέρθεον ἐρωθενάσαι θεμίδλοισι
 πόντος ἄλδος προχοῇσι κυλίνδεται εἰς ἄλα θίαν,
 τόσσον ἐπιπαύων, ὁπόσον χθονὸς ἄκρα διῆναι.
 πολλάκι δ' ἐξ ἐμίδιν τις ἐὼν μέγα θυμὸν ἰάνθη,
 βαιὸν ὑπερκύψας, ἐπεὶ εἰσίδειν ἄλλοθεν ἄλλα,
 δένδρεα, δώματα, νῆας, ἄλα, πτόλιν, ἡέρα, γαῖαν,

809. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Πίνδαρον ἡμιόδοντα παρ' ὕδασι Κύρος ἔγειρει,
 οὐνεκα φορμίζων εἶπεν ἄριστον ὕδαρ.

810. ΔΑΙΔΑΛΩΝ.

Οὗτος Τονσεῖνος Σοφίης σχεδόν· ἀμφότεροι δὲ
 χρῆσιον ἔργα ἐκτελεῖν διὰ ἡγουμένιοι θεοῖα βου.

811. ΑΛΛΟ.

Φαιδρόν Ἰουστινὸς ἀνοξέ με χάρον θυίρει,

Ἥλιος παρίχων θάμβος ἀντοχομένη.

οὔποτε γὰρ τοιοῦτον ἐπὶ χθονὸς ἔδρασε κάλλος

ὑπόθεν οὐρανίην εἶμον ἐπέρχόμενος.

812. ΑΛΛΟ.

Θεῖον Ἰουστίνον, καθαρὸν φρουρήτορα θισμῶν,

Δομνίνος καθαρῶς ἐν προθύροισι Δίκης.

813. ΑΛΛΟ.

εἰς Σοφίαν τὴν Ἰουστίνου γυναῖκα.

Τῆς Σοφίης τόδ' ἀγαλμα Δίκης προπάροιθε θυράων

οὐ γὰρ ἀνευθε Δίκης ἔπρεπε τὴν ροφήν.

714. ΑΛΛΟ.

εἰς λουτρὸν.

Νύμφαι Νηϊάδες, μετανάστιοι, οὐχ ἔμα πᾶσας

ἔξιν ὠϊόμην χεύμασιν ἡμετέροις·

εἰ δὲ τόσην τὸ λουτρὸν ἔχει χάριν, οὐδὲν ὀτήσῃ

ὁ φθόγος, εἰ Νύμφαν πᾶν ἀπέλειπον ὕδαρ.

815. ΑΛΛΟ.

εἰς τὸ στήλ.

Χαῖνε, τί νῦν σπεινῶεις ὄρσαν ἀκισσάδυνον ὕδαρ;

εὐφροσύνης τὸ λουτρὸν· ἀπορρίπτει μελιδῶνας·

μόχθος ἐλαφρίζει· τόδε γὰρ ποίησε Μιχαήλ,

ὃς κρατερῆς βασιλεῦδος αὐλῆς ἡγεμενεύει.

816. ΑΛΛΟ.

Εἰς μνημόριον τῶν Εὐβοίων.

Ἀντία Τηλεμάχοιο καὶ ἐγγυῖθι Πηνειοπαίης
τίπτε πολυφράδμων παλυταρβία χεῖρα τιταίνεις ;
οὐκ ἐρεῖι μνηστῆρσι τὸν ποτε νεῦμα τιθήνη.

817. ΑΛΛΟ.

εἰς ἀνθυτὴν ἑαυτοῦ.

Ἐν τῇ τραπέζῃ τῶν ἀχράντων ὁ θυμάτων
παθῶν τυθέντας τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ γράφω
οὗς περ γὰρ αὐτῷ πρὸς φάσιν ἔχειν Πέτρος
φρικτοῦ τέθεικα τοῖς σκεπάσμασιν τόπον.

818. ΑΛΛΟ.

εἰς δίσκον ἄλλον ἐν τῷ αὐτῷ.

Καὶ Πέτρος ἄλλος τὸν τάφον τοῦ Κυρίου
τὸν ζωοποιὸν εἰσιδεῖν μὴ συμφθάσας,
ἐγλυψαῖ δίσκον, μνήματος θείου τύπον,
ἐν ᾧ τὸ Χριστοῦ σῶμα κύψας προσβλέπω.

819. ΑΛΛΟΝ.

εἰς ποιήριον ἐν τῷ αὐτῷ.

Ἐρετὴρ νοητὸς πνεύματος θείου βλύσει
κατανύξιος φούν ἐγχείω ταῖς καρδίαις.

820. ΑΛΛΟ.

Τοῦτον Ἰουστινιανὸς ἀγαλῖα δόγματο χῶρον
ὑδατι καὶ γαίῃ καὶ ἄλλοις ἐπιτεταμένους.

821. ΑΔΗΛΟΝ.

Μείζονοι ὑπερίστην ἀρετήν, κάρτεος τε καὶ ἔργου
αὐδῆσαι χρόνος αἰὲν, ἕως πόλος ἀστέρως ἔλκη.

822. ΑΛΛΟ.

Εἰς μινώτατον ἔχον ἰβ ζήλῳ καὶ ἔταρ.

Ἀργυρέος πόλος οὗτος, ὅπη φαίθοντα Σελήνη
διόκεται ἀντιτύπων κίμπλαμένη φαίτων·
ἀπλανιῆς δ' ἐκκίτερθε, καὶ ἀντιθέοντες ἀλλήταις
ἀνδρομέτης γενιῆς πᾶσαν ἀγούσι τύχην.

823. ΠΑΛΤΩΝΟΣ.

Σιγαίτω λάσιον δρυάδων λέπας, οἳ τ' ἀπὸ πέτρης
κρουνοί, καὶ βληχῇ πουλύμιγής τοκαδων,
αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίσσεται εὐκελάδῳ Πάγν,
ὕγρον εἰς ζευκτῶν χεῖλος ἔπῃρ' ἀλάμων·
αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν πᾶσιν ἐστήσαντο
ῥυδριάδες Νύμφαι, Νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

824. ΕΡΥΚΙΟΥ.

Εὐστοχα θηροβολεῖτε, κυναγίται, οἳ ποτὶ ταύταν
Πανδὸς ὀρειώτα τισσόμενοι σκοπιάν,
αἶτε λίνοις βαίνοιτε πεποιθότες, αἶτε σιδάρεσ,
αἶτε καὶ ἔξενται λαθροβύλω δόνηκι·
κἄμ' ἐτις ὑμείων ἐπιβωσάτω· οἶδα ποτ' ἄγρην
κοσμεῖν καὶ λόγχαν, καὶ λίνον, καὶ καλῶμους.

825. ΑΘΗΛΟΝ.

Εἰς ἑλκὸν ἔδατος ἑοίμα, καὶ διὰ μηδανὸς ἔχον φερόμεται,
 ὃν ἦ ἀγαθὸν Πανδὰ λαίκετο.

Πῦρά με τὸν δυσερώτα καὶ ἐξ ὑδέτων φύγειν Ἦχαι.

826. ΑΛΛΟ.

Εἰς Σάτυρον κέλην ἱφιστοῦσα, καὶ ἔρποντα καθύδοντα.
 Τὸν Βρομίου Σάτυρον τεγγήσαιο δριδαλίη χειρὶ
 μούνη θρασυαίως πνέυμα βαλοῦσα λίθῳ.
 εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁμίημος· ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
 πορφυρίου μέθυος, λαρόν ἔδωκε προχέω.
 εὐκῆλον δ' ἔδυνε φίρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
 νικήσης, ἀπαλῶ κώματι θειγόμενον.

827. ΑΜΜΩΝΙΟΤ.

εἰς τοὺς αἰετοὺς.

Εἰμὶ μὲν εὐκέραιοι φίλος θειράκων Διόνυσου,
 λίβω δ' ἀργυρίων ὕδατα Ναιάδων.
 δέλω δ' ἡρεμίσοντα νέον περὶ κώματι παῖδα.

Χ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΑ

1. ΔΕΩΝΙΔΟΥ.

Ὁ πλόος θραῖος· καὶ γὰρ λαλαγεῦσα χελιδὼν
ἤδη μέμβλωνεν, ὥς χαρτεῖς Ζέφυρος·
λοιμῶνες δ' ἀνδιῦσι, αεσίγηκεν δὲ θάλασσα
κῦμασι καὶ ἄρηχ' ἑκινύματι βρασσομένη.
ἀγκύρας ἀνάλειπ, καὶ ἐπλέσσατο γύναια,
ναυτίλα, καὶ πλώοις πᾶσαν ἐφείξ' ὁδόν.
ταῦθ' ὁ Πρίηπος ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ὁ λιμανίτης,
ἄνθρωπ', ὡς πλώοις πᾶσαν ἐπ' ἐμπορίην.

2. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Ἀκμαῖος φοδὶή νηὶ δρόμος, οὐδὲ θάλασσα.
πορφύρει τρομερῇ φορὶ καὶ χαρασσομένη·
ἤδη δὲ πλώσσει μὲν ὑπέρροφα γυνὰ χελιδὼν
οἰκία, λιμῶνων δ' ἄβρα γελᾷ πέταλα,
τοῦτον καὶ μηρύνασθε διάβροχα παίσματα ταῦται,
ἔλατε δ' ἀγκύρας παλαιὰς ἐν λιμένει·

λαίφια δ' εὐνῳσία προτονίζεται. ταῦτ' ὁ Πρίγκις
ὑμῖν ἐνορμίζας καὶ ἐνίκη Βρομίου.

3. ΑΔΗΛΟΝ.

Εἰς Ἀθήν' ἰδεῖα κατήλυσας, αἰτ' ἀπ' Ἀθηνῶν
σταλχοῖς, ῥίτε χέκας χέσσαις ἐν Μαρρόν.
μὴ σέ γ' ἀνιάτω πάτρης ἀπο τῆλι θανόντα·
πάτρός τ' ἐν ὁ φέρει εἰς Ἀθήν' ἄκμους.

4. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

ἄνθρα ἀπ' εὐόρκων δολιχὰ πρυμνήσια νηῶν,
εὐτροχα δ' ἐκπειάσας λαίφια πορτοπόρτα,
ἐμπορε· χειρῶν γάρ ἀπιδραμον, ἄφτι δὲ κέραι
γλαυχὸν θηλύνει πρηγυγίως Ζέφυρος·
ἦδη καὶ φιλότεκνος ἐπὶ τραυλοῖσι χελιδὼν
χέλαι· περφαίνην πηλοδομεῖ θάλαμον·
ἄνθρα δ' ἀντάλλουσι κατὰ χθόνα· τῷ σὺ Πρίγκιπ
περθόμενος πάσης ἔπτες ναυτιλίας.

5. ΘΥΓΙΔΑΟΥ.

Ἦδη πηλοδομεῦσι χελιδόνες, ἦδη ἀν' οἶδμα
κόλποῦται μάλακ' εἰς ὀθύνας Ζέφυρος.
ἦδη καὶ λειρῶνες ὑπὲρ πετάλων ἐχέκοντο
ἄνθρα, καὶ τρηχὺς σῆγα μέμνηται πόρος.
σχοίνους μηρύσθε, ἐφ' ὀλκίδα φοριζέσθε
ἀγκύρας, καὶ πᾶν λαῖφος ὑφισθῆτε κάλους.
ταῦτ' ὑμῖν πλώουσι ἐπ' ἐμπορίην ὁ Πρίγκις
ὁ λιμενορμίτης ναυτιλίην γράφομαι.

6. ΣΑΤΤΡΟΥ.

Ἦδῃ μὲν Ζεφύροιο πλοητόκου ὑγρόν ἄημα
 ἤριμα λιμῶνας πιτρίῃ ἐπ' ἀνθοκόμους·
 Κυπροπίδες δ' ἠγεῦσι· γαλήναιη δὲ θάλασσα
 μειδιδίει, κρουρῶν ἄτρομος ἐξ ἀνέμων.
 ἀλλ' οἷα θαρσαλίοι, πρυμνήσια λύετε, ταῦται,
 κίτνατε δ' εὐπτερυγῶν λεπταλίας στολίδας.
 ὦ ἔγ' ἐπ' ἐμπορίην πόντοι χαρίεντι Πριήπῳ,
 ὦ ἔτε δὴ λιμένων δαίμονε, πειθόμενοι.

7. ΑΡΧΙΟΥ.

Τοῦδ' ἐμὲ κυματοπλήγος ἐπὶ σκοπέλοιο Πρίηπον
 ταῦται· Θρηϊκίου θέτο πόρον φύλακα,
 πολλάκις οἷς ἤϊα ταχὺς καλέουσιν ἄρωγός,
 εἶνε, κατὰ πρύμνης ἠδὺν ἄγων Ζέφυρον.
 τοῦναιεν οὐτ' ἄνισσον, ὅπερ θέμις, οὔτ' ἐπιδυνῆ
 εἶαρος ἀθρήσεις βωμὸν ἐμὸν στεφάνων,
 ἀλλ' αἰεὶ θυόεντα καὶ ἔμπυρον· οὐδ' ἐκατόμβῃ
 τόσσον, ὅσον τιμὴ δαίμοσιν ἀνδάνεται.

8. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Βαίως ἰδεῖν δ' Πρίηπος ἐπ' αἰγιαλίτιδα ναῖα
 χηλὴν, αἰθυσίαις οὐποτα ἀντιβίας,
 φοξός, ἄπους, οἶδον κεν ἰσημαίησιν ἐπ' ἄκταις
 εἴσομαι μογιρῶν νήεις ἰχθυόδλων.
 ἀλλ' ἦν τις γριπτός με βοηθῶν, ἥ καλαμίντης
 φωνήσῃ, πνοιῆς ἔμαι ὀξύτατος.
 λείψω καὶ τὰ θέοντα καθ' ὕδατος· ἥ γὰρ ἀπ' ἔργων
 δαίμοσιν, οὐ μορφῆς γνωστὸν ἄχουσι τύπον.

9. ΔΙΗΛΟΝ.

Τὸν βραχὺν, ἰχθυοβόλῃς, ὑπὸ σχοίνῃ με Πρίηπον
 στείλλόμενοι κώπαις τὸν ὀλίγον ὄκετον, *
 δίκτυά θ' ἀπλώσασθα, πολὺν δ' ἄλινηχία βῶκα,
 καὶ σπάρον, οὐ θρίσσης νόσφιν ἀρυσάμενοι,
 γλαυκὸν ἐνιδρυνθέντα νάπη, σημάτων θήρης
 τίτ', ἀπ' οὐκ ὀλίγων βαιὸν ἀπαρχόμενοι.

10. ΑΡΧΙΟΤ ΝΕΩΤΕΡΟΤ.

Πᾶνά με τόνδ' ἱερῆς ἐπὶ διωσάδος, αἰγιαλίτην
 Πᾶνα, τὸν εὐόρμων τῇδ' ἔφορον λιμέναν,
 οἱ γριπῆς ἔθιντο· μέλω δ' ἐγὼ ἄλλοτε κύρτοις,
 ἄλλοτε δ' αἰγιαλοῦ τοῦδε, σαγηνοβόλοις.
 ἀλλὰ παράπλει, ξεῖνε· σέθεν δ' ἐγὼ οὕνεκα ταῦτα
 εὐπλόῃς πέμψω κρητὺν ὀπισθε νότον.

11. ΣΑΤΥΡΟΥ.

Ἢε σὺ γ' ὀρνιθοφόνον ὑπὲρ καλαμίδα παλόντες
 ἱξῇ ὀρειβατίαις, αἶτε λαχέκτονίαις,
 Πᾶνα κᾶλει, κυνὶ Πᾶν λασίου ποδὸς ἔχρια φαίνε·
 σύνθεσιν ἀλινῶν Πᾶν ἀνάγει καλῶμων.

12. ΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Τῇδ' ὑπὸ τὰν ἄρκυθον ἔτ' ἄρπαύοντες, ὀδῶται,
 γυῖα παρ' Ἀρμείας συμπερὸν ὁδοῦ φύλακι·
 μὴ φύρδαν· ὅσοι δὲ βαρεῖ γόνυ κᾶμνεται μόχθῳ
 καὶ δίψῃ, δολιχὰν οἶμον ἀρυσάμενοι.

προσὴ γὰρ καὶ θῶκος εὐσκιός· ἃ δ' ἐπὶ πέντε
 πίδαξ εὐνήσει γυνιοβαρῇ κάματον·
 Ἰνδιον δὲ φρυγόντες ὀπωρινοῦ πυρὸς αἶσθμα,
 ὡς θήμις, Ἑρμείην ἐνὸδιον τίεται.

13. ΣΑΤΥΡΟΙ.

Ἦ καλὸν αἰ δάφναι, καλὸν δ' ἐπὶ πυθμίοισιν ὕδωρ
 πιδύει, πυκινὸν δ' ἄλσος ὑποσκιάει
 τηλεθάον, Ζεφύροισιν ἐπιδρομὸν· ἄλλα γὰρ ὀδίταις
 δίψης, καὶ καμᾶτον, καὶ φλογὸς ἡέλιου.

14. ΛΙΓΑΘΙΟΤ ΣΧΟΛ.

Εὐδία μὲν πόντος πορφύρεται· οὐ γὰρ αἴτης
 κύματα λευκαίνει φρικτὴ χαρμασθόμενα.
 οὐκέτι δὲ σπυλαίεσαι περικλαιοθεῖσα θάλασσα
 ἔμκαλιν ἀντιπὸς πρὸς βᾶθος εἰσάγεται.
 οἱ ζέφυροι πνέουσιν, ἐπιτρύχει δὲ χιλιδῶν
 κάρφαι κολλητὸν πηξομένη θάλαρον.
 θάρσει νευτιλῆς ἐμπείρημι, καὶν παρὰ Σύρτιν,
 καὶν παρὰ Σικελικὴν ποταπορῆς κροκίην.
 μοῦνον ἐνορμίζω παρὰ βωμοῖσι Πριήπου
 ἢ σκάρον, ἢ βῶκος φλέγον ἐρευνδομένους.

15. ΠΑΓΛΟΤ ΣΙΛΒΝΤΛΑΡΙΟΥ.

Ἦδη μὲν Ζεφύροισι μεμνέοιτο κόλπον ἀτολγῆ
 αἶσρος εὐλείμων θιλλινδοιο χάρις·

ἄρτι δὲ δαφροῖσιν ἐπαλίσθησε κυλίνδροις
 δίκας ἀπ' ἡδόνων ἐς βυθὸν ἐλκομένη.
 λείψα κρητίσαντες ἀταρβείας ἔειπε ναῦται,
 πρὴν ἄμωιβαίης φέρτοις ἐς ἐμπορίης.
 πιστὸς νηυσὶ Πρίηπος, ἐπεὶ θέιν' εἶχουσι εἶναι
 ἡμετέρου πατρὸς ξεινοδόκον Βρομίου.

16. ΘΕΛΙΤΗΤΟΣ ΣΧΟΛΑΣΤ.

Ἦδη καλλιπέτηλον ἐπ' εὐκάρποισι λοχείαις
 λήϊον ἐκ βοδείων ἀνθοφορεῖ κολύκων.
 ἦδη ἐπ' ἀκρεμύνουσιν ἰσοϋγίων κυπαρίσσων
 μουσομανῆς τέτις θάλλει ἀμαλλοδέτην.
 καὶ φιλόπαις ὑπὸ χεῖρα δόμους τεύξασα χελιδών,
 ἔκγονα πηλοχύτοις ξεινοδοκεῖ θαλάμοις.
 ὑπνῶσι δὲ θάλασσα, φιλοζεφύροια γαλήνης
 νηοφόροις νώτοις εὐδία πεπταμένης,
 οὐκ ἐπὶ πρυμναίοισι καταγύζονσα πορθύβοις,
 οὐκ ἐπὶ ρηγμίνων ἀφρόν' ἐρευγομένη.
 ναντίλα, ποντομέδοντι καὶ ὁρμοδοτῆρι Πρίηπος
 τευθίδος ἢ τριγλῆς ἀνθεμίδεσσαν ἔνως
 ἢ σκάρον αὐδῆεντα παρὰ βώμοισι πυρώσας,
 ἄτρομος Ἰαρίου τέρμα θαλασσοπύρρι.

17. ΑΝΤΙΦΙΛΟΤ.

Ἀρχίλειος, λιμενῖτα, σὺ μὲν, μάκαρ, ἥπιον αὐτῶν
 πημάτι κατὰ σταδερῆς εὐχομένην ὁμόνην
 ἄχρ' ἐπὶ Τρίτωνα· σὺ δ' ἥδονος ἄκρα λελογχῶς
 τὴν ἐπὶ Πυθίου ῥῆϊο ναυστολίην.

καίθ' ἐν δ' εἰ φοίβῃ μεμειλήμεθα πάντες ὁμοῖοι,
πλεύσομαι εὐαῖε θαρσαλίως Ζεφύρῳ.

18. ΑΡΙΕΝΤΑΡΙΟΤ.

Γῶβρον, Διώνυσός σε καὶ ἡ φιλεράστρια Κύπρις
τέρποι, καὶ γλυκτερὰ γράμμασι Πιερίδες·
ὣν μὲν γὰρ σοφίην ἀποδρέπτεο· τῆς δ' ἐς ἔρωτας
ἔρχο· τοῦ δὲ φίλας λαβροπότει κύλικας.

19. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΤ.

Ἦδ' ὅ παρειαῶν πρῶτον θέρος ἤματι τούτῳ
κίετο, καὶ γενύων ἡϊθέους ἱλίκας,
Γῶϊε· σὸν δὲ πατὴρ χερὶ δέξεται εὐνιτὸν Ἰουλον
Λεύκιος, αὐξομένον πουλὺν ἐς ἡλίον.
δωραῦνται χρυσίοισιν, ἐγὼ δ' ἱλαροῖς ἐλέγοισιν·
οὐ γὰρ δὴ πλούτου Μοῦσα χειριώτερη.

20. ΛΑΔΑΙΟΤ.

Ἦν τινα καλὸν ἴδης, εὐθὺς τὸ πρῆγμα κρατίσθω·
βάλ' ἃ φρονεῖς· ὄρχων δρᾶσσο χερσὶν ὅλαις·
ἦν δ' εἴπης· τίω σε, καὶ ἑσσομαι οἷά τ' ἀδελφός·
αἰδώς σου κλείσει τὴν ἐπὶ τοῦργον ὁδόν.

21. ΦΙΛΟΔΗΜΟΤ.

Κύπρι γαλήναιη, φιλονέμφει, Κύπρι θυαίων
σύμμαχε, Κύπρι Πόθων μῆτιρ ἀίλλοπόδων,

Κύπρι, τὸν ἡμίπαστον ἀπὸ κρονίων ἐμὲ πασούν,
 τὸν χιόσι ψυχὴν Καλτίσι νιφόμενον,
 Κίπρι, τὸν ἡσύχιόν με, τὸν οὐδενὶ κοῦφα λαλεῦντα,
 τὸν σίο πορφυρέῳ κλυζόμενον πελάγει,
 Κύπρι φιλορμίστειρα, φιλόργιε, σῶζε με, Κύπρι,
 Ναιῶκοὺς ἤδη, δεσπότι, πρὸς λιμένας.

22. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Μὴ πόδα γυμνὸν ἔρῃσαι δι' ὑλάεσσαν ἀταρπον
 Αἰγυπτιον· χαροπῶν φεῦγε δι᾽ ὄφιν.
 ἄγρευ δονακόφοιτα· τὸν ἐκ χίρσου δὲ φύλαξαι
 ἰόν, ὃ τοξεύειν ὄρνιν ἐπαιγόμενος.

23. ΑΥΤΟΜΕΛΟΝΤΟΣ.

Νικήτης ὀλίγος μὲν, ἐπὶ προτόνοισιν αἴτης
 οἷά τε, πρηγίης ἄρχεται ἐκ μελέτης.
 ἀλλ' ὅταν ἐμπνεύσῃ, κατὰ δ' ἰστία πάντα φέρεται,
 λαίφεα πακτάσας, μέσσα θύει πελάγη,
 ναῦς αἶτε μυριόφορτος, ἕως ἐπὶ τέρματα μύθων
 ἔλθῃ, ἀκυμάντους ἔμπορος εἰς λιμένας.

24. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΣ.

Φρὴν ἱερὴ μεγάλη Ἐνοσίχθωνος, ἔσσο καὶ ἄλλοις
 ἤπιη, Αἰγαίην οἷ διέπουσιν ἄλα·
 κῆμοι γὰρ Θρήϊκι διακομένη ὑπ' αἴτη
 ὄρεξας πρηεῖς Ἀσπασίῳ λιμένας.

25. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Φοῖβε, Κίρραλλήνων λιμνησοσάπει, θῖνα Πανόρμου
 ναίων, τρηχίης ἀντιπέρην Ἰθάκης,
 ὁδὸς με δι' εὐπλώτοιο πρὸς Ἀσίδα κύματος ἔλθειν,
 Μείσωρος θαλιχῇ νηϊ συνεσπόμενον·
 καὶ τὸν ἑμὸν βασιλῆα τὸν ἄλκιμον εὖ μὲν κτείνειν
 Ἰλκον, εὖ δ' ὕμνοισι ὄρτισον ἡμετέροις.

26. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ὡς τεθνηξόμενος τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε,
 ὥς δὲ βιωσόμενος φείδεο σῶν κτεάνων.
 ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἅμφω ταῦτα νοήσας
 φειδοῖ καὶ θαπάγῃ μέτρον ἐφημεύσατο.

27. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ἀνθρώπους μὲν ἕως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας.
 οὐ λήσεις δὲ θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος.

28. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσιν ἅπας ὁ βίος βραχύς ἐστιν·
 τοῖς δὲ κακῶς, μὲν γὰρ ἄπλετος ἐστὶ χρόνος.

29. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικαῖ μαρτύρων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
 ψυχαῖς ἀνθρώπων ποῦδ' ὁ ἔρως πέρσεται.

30. ΛΙΗΛΟΝ.

Ἰκαίης χάριτες γλυκερώτεραι· ἦν δὲ βραδύνη,
πᾶσα χάρις κενεή, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

31. ΛΟΤΚΙΑΝΟΥ.

Θνητὰ τὰ τῶν Θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμῖς·
ἦν δὲ μή, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

32. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος, καὶ χεῖλος ἄκραν.

33. ΛΙΗΛΟΝ.

Ἐσθλὰ λέγειν [μὲν] αἰὲ πάντας, καλὸν· εὐτοχρὰ δέ,
δεινόν,
κᾶν ὥσιν τούτων ἄξιοι ᾖν λέγομεν.

34. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Εἰ τὸ μέλει δύναται τι, μίριμνα καὶ μελέτω σοί.
εἰ δὲ μέλει περὶ σοῦ δαίμονι, σοὶ τί μέλει;
οὔτε μεριμνήσεις διχὰ δαίμονος, οὔτ' ἀμελήσεις·
ἀλλ' ἵνα σοὶ τι μέλη, δαίμονι τοῦτο μέλει.

35. ΛΟΤΚΙΑΝΟΥ.

Εὖ πράττων, φίλος εἰ Θνητοῖς, φίλος εἰ μακάρεσσι,
καὶ σὲν φηΐδιως ἔκλυον εὖξαμένου.
ἦν κταίσῃς, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἄρα πάντα
ἐχθρὰ. Τύχῃς φικαῖς συμπεριβαλλόμενα.

36. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις ὁδοῖς χαλεπώτερον εὖρεν
 ἀνδρῶν καὶ κούρεν ὑπεδομένον φίλον·
 οὐ γὰρ ὅτι δὲ ἐχθρὸν προφιλῶμεθα, ἀλλ' ἀγα-
 πῶντας
 ὡς φίλον, ἐν τοῦτω κλῆδονα βλέπομεθα.

37. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ἡ θραδύπους βουλή, μέγ' ἀμείνων· ἥ δὲ ταχὺς
 αἶεν ἐφελκομένη τὴν παύσεσθαι ἔχει.

38. ΜΙΟΝΤΣΙΟΥ.

Ἦρη ἱερῶν, ὦρη δὲ γυμνῶν, ὦρη δὲ κρηναῖναι.

39. ΑΛΗΛΩΝ.

Θησαυρὸς μέγας ἐστὶ ἀγαθὸς φίλος, Μιλόδωρε,
 τῷ καὶ τηρῆσαι τοῦτον ἐπιστάμενος.

40. ΑΛΗΛΩΝ.

Μὴ ποτε τὸν παριόντα παρὶς φίλον, ἄλλον ἱερύναι,
 δειλῶν ἀνθρώπων φημαίαι παιδόμενος.

41. ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής.
 ἑτέρα δ' ἔχει λύπη· πλείονα τῶν κτεάνων.
 τότε δὲ πλεονεύουσα καὶ πλεονεύει ὅτε δίδωσιν
 κλήϊον, ὃς χρημάτων τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.

εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατὰτῆται, ὅλλον ἐπ' ἄλλῃ
 σωρῶν αἰεὶ πλοῦτον ἐπαγόμενος,
 οὗτος ἀπαῖα μάλα πολλοτέρησις ἐλὼ ἀμφίβλεπς
 μοχθήσει, ἐτέρων ἀρετῶν ἐν τῷ μύθῳ.

42. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἀφῆται ἐπίων γλώσσῃ σφραγὶς ἐπιεισθε.
 κρείσσων γὰρ μύθων, ἢ κτιάνων φυλακή.

43. ΔΙΗΛΘΩ.

Ἐξ ὧραι μύθοις ἱκανώταται· αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
 γράμμαι διακείμεναι ΕΗΘΙ λέγουσι βροτοῖς.

44. [ΠΑΛΛΑΛΑ.]

Ἦν δ' φίλος τι λάβη, „Δόμινε Φράτερ“ εὐθὺς
 ἔγραψεν·
 ἦν δ' αὖ μὴ τι λάβη, τὸ „Φράτερ“ εἶπε μό-
 νον.

ὦνται γὰρ καὶ ταῦτα τὰ φήματα. αὐτὰρ ἔγωγε
 οὐκ ἔδιδω Δόμινε· οὐ γὰρ ἔγω δόμενα.

45. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἄν μνήμην, ὅνδρῳ πε, λάβης, δ' πατήρ σε τί ποιῶν
 ἔσπειρεν, παύσῃ τῆς μεγαλοφροσύνης.

Ἄλλ' δ' Πλάτων σοὶ τῶν ὄντιφώσεων ἐνέφυσεν,
 ἀδελφάντων σε λέγων, καὶ φυτὸν εὐφάνισεν.

ἐν τῷ γένει· τί φρονεῖς μέγα; τοῦτα γὰρ οὐκ
 εἰπ' ἂν τις, καὶ μὴ πλάττειν ἀμαρτύνει.

εἰ δὲ λόγον ζητεῖς τὸν ἀληθινόν, ἐξ ἀπολόγου
λαγνείας γέγονας, καὶ μαρῶς φανίδας.

46. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἡ μεγάλη παίδεισις ἐν ἀνθρώποισι, σιωπῇ
μάρτυρα Πυθαγόραν τὸν σοφὸν αὐτὸν ἔχω,
ὃς λαλεῖν εἰδώς, ἑτέρους εὐλόδασκε σιωπῶν,
φαρμακὸν ἡσυχίης ἀγκρατὲς εὐφρόμενος.

47. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἐσθιε, πῦρα, μύσας ἐπὶ πένθεσσι· οὐ γὰρ ἔοικεν
γαστήρ πενθεῖναι μαρόν· Ὀμηρος ἔφη.
καὶ γὰρ ὁμοῦ θάψασαι ὁλοκάτα δώδεκα τέκνα
αἵτου μνησμένην τὴν Πυόβην παρῶν.

48. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Μήποτε δουλεύσασα γυνὴ δίοποινα γένοιτο·
ἔστι παροιμιανόν, τῷδε δ' ὁμοιον ἔρῳ·
μήτε δίκην δικάσαιεν ἀνὴρ γεγονὼς δικολέκτης,
μηδ' ὅταν Ἰσοκράτους φητοριζώτερος ᾖ.
πῶς γὰρ ὁ μισθαργεὶν εἰδισμένος, οὐδ' ἐν ἑταίρῳ
σεμνότερον δικάσαι, μὴ ὑπαρῶς, δύναται.

49. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Καὶ μύστην χαλκὸν καὶ σίδηρον φασὶν ἐνέειναι·
ἔτι χαλκὸν μὲν ἔχει ἔως καὶ φαυλίστατα,

ἐκπεῖσθαι δ' ἐπὶ πᾶσι, χολήν μὴ ἔχοντα, κτελέειν,
 ὥς μὴ δὲ φιλοῖς ῥήματιν ἀνταδιδόναι· (ὡς)
 τοὺς ἔργοις ἀδικούντας; ἀποφράξαντα δέησαι
 λοιπὸν ἐλοχθεῖν τὰ στόμα, μὴ δὲ πνέειν.

50. ΤΟΤ ΑΓΤΟΥ.

Τὴν Κίρκην οὕ φημι, καθὼς εἴρηται Ὀμηρος,
 αἰετ' ἀνδρῶν παμὶν ἢ αὔας, ἢ ἰέμενος;
 τοὺς αὐτῇ προσιδόντας· ἱταίρα δ' οὔσα πανούργος,
 τοὺς δολιχαυγείας πτωχοτάτους ἐποίησε
 τῶν δ' ἀνδραπειῶν ἀποσυλήσασα λογισμῶν,
 αἰετ' ἀπὸ τῶν ἰδίων μὴδὲν ἔχοντας ἔτι·
 ἱερφάν, ἔνδον ἔχουσαι, θύμην βῶαν ἀλογίστων.
 ἔμφραν δ' αἰν' Ὀδυσσεύς, τὴν νύκτετα φυνώη,
 οὐχ' ἔρμαδ, ψόσω δ' ἰδίας· ἔμφρην, λογισμῶν
 εἶχε, γοητίας φάρμακον ἀντίπαλον.

51. ΤΟΤ ΑΓΤΟΥ.

Ὁ φθόρος οἰκτιρμοῦ, κατὰ Πίνδαρον, ἰστέον ἀμείνων·
 οἱ βυσσαινόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον·
 τοὺς δὲ λίαν αἰτυχεῖς οἰκτιρόμεν. ἀλλὰ τίς αἴη
 μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἔρως;
 ἢ μεσότης γὰρ ἄριστος, ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέρυται
 κινδύνους ἐπάγειν, ἔσχατα δ' ὕβριν ἔχει.

52. ΤΟΤ ΑΓΤΟΥ.

Ἐδγε λίγων, ἐόντων Καρφά ἔφησθε θεῶν, ἔδγε, καὶ ἐόντων
 ὡς ἀπὸ τοῦ καὶ Καρφά τρεφόμενοι.

πολλὰ γὰρ τοῦ σφόδρα μεριμνηθέντος ἄμεινον
προσπεσόν εὐκαιρῶς αὐτὰ τι ταυτόμικτον.

53. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἰ τοὺς ἀνδροφόνους εὐδαίμονας ὄντας δοῶμεν,
οὐ πάνυ θαυμάζω· τοῦ Διὸς ἐστὶ γέρας.
τὸν γὰρ γεννήσαντα, μεμνηκῶς καὶ ἐκείνος
κτείνειν ἄν, εἰ δὲ Κρόνος θνητὸς ἐτύχωνεν ἄν.
ἀντὶ δὲ τοῦ κτείνειν, σὺν τοῖς Τιτῇσι πολάζει,
δέσμιον, ὡς λησιτῆν, εἰς τὸ βάραθρον ἄνεις.

54. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐ παιῖ θάνατον μόνον ἢ φθίσις· ἀλλὰ τὸν αὐτὸν
καὶ πολλὴ παχύτης πολλάκις εἰργάσατο.
τοῦ δ' ὁ τυραννήσας Διονύσιος Ἡρακλείας,
τῆς ἐν τῷ Ἰδύντῳ, μάρτυς, δὲ τοῦτο παθὼν

55. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ἄν πάνυ κομπάζης προστάγμασι μὴ ὑπακοδιν
τῆς γαμετῆς· κηραῖς· σὺ γὰρ ἀπὸ δρυὸς εἴ,
οὐδ' ἀπὸ πέτρης, φηαίν· ὃ δ' οἱ πολλοὶ κατ' ἀνάγκην
πάσχομεν, ἢ πάντες, καὶ σὺ γυναικοκρατῇ.
εἰ δ', οὐ σανδαλίῳ, φῆς, τέπτομαι, οὐδ', ἀκολάστον
οὔσης μοι γαμετῆς, χρεὶ με μύσαντα φέρειν,
δουλεύειν σε λέγω μετριώτερον, εἴ γε πέπρασαι
σώφρονι· δισπόλῃ, πηδὲ λίαν χαλεπῇ,

56. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐδὲν σωφροσύνης τακμήριόν ἐστι πρόδηλον.
 τοῖς ἐμπαιζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
 οὔτε τὸ δῦςμορφον πάντως ἀνύποπτον ὑπάρχει·
 οὐτ' ἀκολασταίνειν πῦσα πέφυκε καλῇ.
 καὶ γὰρ τις διὰ τὴν ὄραν τοῖς πολλὰ διδοῦσιν
 οὐχ ἔπεται· πολλὰς δ' ἐστὶ γυναῖκας ἰδεῖν
 οὐχὶ καλὰς τὴν ὄψιν, ὀλυσιομένας ἀκορίστως,
 καὶ τοῖς χρησαμένοις πολλὰ χαριζόμενας.
 οὐκ ἂν τις ἀντάγει τὰς ὀφρῦας, οὐδὲ γελῶσα
 φαίνεται, ὀφθῆναι τ' ἀνδράσιν ἐκτρέπεται,
 σωφροσύνης τρόπος οὗτος ἐχέγγυος. ἀλλὰ τις εὖροι
 μαχλάδα μὲν κρύβδην, τὴν πάνυ σεμνοτάτην,
 τὰς δ' ἱλαρὰς καὶ πῦσι φιλανθρωπῶς προσιοῦσας
 σώφρονας, εἰ σώφρων ἐστὶ γυνή τις ὅλας.
 ἡλικία τοίνυν * ἥδε κρένεται· ἀλλ' Ἀφροδίτης
 οἰστρῶν εἰρήνην οὐδὲ τὸ γῆρας ἄγει.
 ὄρεοις λοιπὸν ἀμεί τι πεποιθάμεν· ἀλλὰ μὲθ' ὄρεον
 ζητεῖν ἐστὶ θεοῦς δώδεκα * καὶ νεοῖον.

57. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Γαστέρα μισήσαι θεός, καὶ βρώματα γαστρός·
 εἶναι γὰρ τούτων σωφροσύνα λύεται.

58. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Γῆς ἐπέβην γυμνός, γυμνός δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπαμι·
 καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ὄρων τὸ τέλος;

50. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Προδοκίη θανάτου πάλυδυντός ἐστιν ἀνίη·
τοῦτο δὲ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
μὴ τοίνυν κλαύσης τὸν ἀπερχόμενον βίβτοιο·
οὐδὲν γὰρ θανάτου δευτέρον ἐστὶ πάθος.

60. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πλουτεῖς, καὶ τί τὸ λοιπόν; ἀπερχόμενος, μετὰ
συντοῦ
τὸν πλοῦτον σύρεις, εἰς σορὸν ἐλκόμενος;
τὸν πλοῦτον συνάγεις δαπανῶν χρόνον· οὐ δύνασαι δὲ
ζωῆς σωρεῖσαι μέτρα περισσότερα.

61. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Φεύγετε τοὺς πλουτοῦντας, ἀναιδίας, οἰκοκυράνους
μισοῦντας πινίην μητέρα σωφροσύνας.

62. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδε Τύχη, μαρόπων δὲ τυραννῶν
τοῖς ἰδίοις ἁλόγως φεύμασι συρομένη.
μᾶλλον τοῖς ἀδίκοις ῥέπει, μισεῖ δὲ δικαίους,
ὥς ἐπιδεικνυμένη τὴν ἄλογον δύναμιν.

63. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Μηδέποτε ζήσας ὁ πίπης βρωτός, οὐδ' ἀποθνήσκας;
καὶ ζῆν γὰρ δοκίω, ὥς τέκνυς ἦν ὁ τάλας.
οἱ δὲ τύχης μεγάλας καὶ χρήματα πολλὰ λαχόντες
οὗτοι τὸν θάνατον πτώσειν ἔχουσι βίον.

64. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ἡ δὲ γε τοῦ τὸ φρόνημα τὸ τηλικόν; οἱ δὲ παρὰ τοῦ
 πῇ ἔβαν ἐξαίφνης ἀγγέλοις κόλακας;
 νῦν γὰρ ἑκάς πτόλιος φυγὰς ὤχιο· τοῖς πτότερον δὲ
 οἰκτροῖς τῇ κατὰ σοῦ ψῆφον ἔδοκε Τύχη·
 πολλή σοί, κλυτοισγὰ Τύχη, χάρις, αὖνεχ' ὁμοίως
 πάντας ἀεὶ παῖδας, κίςέτι τερπόμεθα.

65. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πλοῦς, σφαλερός τὸ ζῆν· χαιμαζόμενοι γὰρ ἐκ αὐτῶ
 πολλὰ καὶ ραυηγῶν πταίμεν οἰκτρότερα.
 τῇ δὲ Τύχην βιάταιο κυβερνήτειραν ἔχοντες,
 ὥς ἐπὶ τοῦ πτελάγονος, ἀμφίβολοι πλείμεν·
 οἱ μὲν ἐπ' εὐπλοῖην, οἱ δ' ἔμπαλιν· ἀλλ' ἅμα πάντες
 εἰς ἓνα τὸν κατὰ γῆς ὄρμον ἀπερχόμεθα.

66. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛ.

Εὐτέ τις ἐκ πενίης πλούτου τύχοι ἡδὲ καὶ ἀρχῆς,
 οὐκ αἶτι γιγνώσκει, τίς πέλε τὸ πρότερον
 τῇ ποτὲ γὰρ φιλήν ἀπαναίνεται· ἀφρονέων δὲ
 τέρπιν ὀλισθηρῆς οὐ δεδάηκε Τύχης.
 ἥς ποτὲ γὰρ πτωχὸς ταλαπείριος· οὐκ ἐθέλεις δέ,
 αἰτίσας ἀκόλους, νῦν ἑτέροις παρέχιν.
 πάντα, φίλος, μερόπιδαι παρέρχεται· εἰ δ' ἀπιθήσῃς,
 ἔμπαλιν αἰτίζων μάρτυρα στυγερὸν ἔχου.

67. ΜΑΚΗΛΟΝΙΟΥ ΤΗΛΑΤΟΥ.

Μνήμη καὶ Μνήμη, μέγα χαίρειτον· ἡ μὲν ἐπ' ἔργοις
 Μνήμη τοῖς ἀγαθοῖς, ἡ δ', ἐπὶ λενγαλέοις.

68. ΑΡΧΑΘΙΟΥ.

Καλὸν μὲν σταγόμενον ἐμμελὲς· εἰ δ' ἤρ' ἀνάγκη
 ἄρσενική φιλότης μὴ ποτὶ σε κλονίσῃ.
 Θηλυτέρας φιλεῖν ὀλίγον κακὴν, οὕτως κείναις
 κυριότους ὄφρους πότνα δίδωκε φύσις.
 Δέριον τῶν ἀλόγων ζώων γένος· ἥ γὰρ ἀκείνων
 οὐδὲν ἀτιμάζει θάσμιον αὐζυγίης.
 Ἄρσενί γὰρ θήλεια συνάπτεται· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἄνδρες ἐς ἀλλήλους ξίφος ἄγουσι χόρον.

69. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, τὸν ἡσυχίης μεταῆρά,
 τὸν καύοντα νόσους καὶ πανίης ὀδύνης;
 μόνον ἅπαξ θνητοῖς παραγίγνεται, οὐδέ ποτ' αὐτὸν
 εἶδεν τις θνητῶν δευτέρου ἐρχόμενον.
 αἱ δὲ νόσοι πολλά καὶ ποικίλαι, ἅλλοτ' ἐπ' ἄλλον
 ἐρχόμεναι θνητῶν, καὶ μεταβαλλόμεναι.

70. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΠΛΑΤΟΥ.

Εἰ βίον ἐν μερόπισσι Τύχης παίζουσιν ἐταῖραι
 Ἐλπίδες ἀμβολᾶδην πάντα χαριζόμεναι,
 παίζομαι, εἰ βροτὸς εἰμι, βροτὸς δ' εὐαῖδα καὶ αὐτὸς
 θνητὸς εἶμι· δολεραῖς δ' ἐλπίαι παίζομενος,
 αὐτὸς ἐκόντι γέγηθα κλωνόμενος, ρυθὲ γυνόμην
 ἐς κείσιν ἡμετέραν πικρὸς Ἀριστοτέλης.
 πῇ γὰρ Ἀνακράϊοντος ἐπὶ πρῆπιδισσι φυλίσσῃ
 παρφασίην, ὅτι „δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν.“

71. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Μανδύουρας ὄρεων γέλωα πίθου· εὐδὲ γυναικα
 μίμφομασσι, ἀλλ' αὐταῖν τὰ πτερὰ τῶν Ἀγασθῶν
 ὥς γὰρ ἐπ' Οὐλύμποιο μετὰ χθονὸς ἤθεα· πάσης
 πωτῶντος, πίνεσθαι καὶ κατὰ γῆν ὄρελον.
 ἡ δὲ γυνὴ μετὰ πῶμα καταχρήσασα παρειαῖς
 ὤλεσιν ἀγλαῆν ὣν ἔφερεν χαρίτων.
 ἀμφοτέρων δ' ἡμαρτεν ὁ νῦν βίος, ὅτι καὶ αὐτὴν
 γηράσκουσιν ἔχει, καὶ πίθος· εὐδὲν ἔχει.

72. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Σιγῇ πᾶς ὁ βίος, καὶ παλινίον· ἡ μάθ' παίζειν,
 τῇ σπουδῇ ματαθείς, ἡ φέρε τὰς ὁδόντας.

73. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Εἰ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρου· εἰ δ' ἀγα-
 ρακτεῖς
 καὶ θαντὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

75. ΠΑΤΔΟΥ ΣΙΑΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Μῆτε βαθυκτανοιο τύχης κουφίξο φαίξο,
 μήτε σέο γνάμψη φρονιὺς ἐλευθερίην.
 πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσταθίεσσι βίος περιρίζεται αἰθέρις,
 τῇ καὶ τῇ θαμνῶς ἀντιμαθελόμενος.
 ἡ δ' ἀρετὴ σταθιρὸν τι καὶ ἄτροπον, ἥς ἐπὶ μεθῆς
 κύματα θαρσαλίως πορτοπόρει βιώτου.

75. ΗΛΛΑΔΑ.

Ἥρα λευκαλίαν μυκτηρέθιεν ἄμπνύοντες
ζώομεν, ἥλιου λαμπάδα διεκόμενοι,
πάντες ὅσοι ζῶμεν κατὰ τὸν βίον· ἔργατα δ' ἐομίν,
αὔραις ζωογόνοις πνεύματι διχνούμενοι.
εἰ δέ τις οὖν ὀλίγην παλάμη σφίγγειεν αὐτμήν,
ψυχὴν συλήσας, εἰς Αἴδην κατὰγν.
οὕτως οὐδὲν ἔόντες, ἀγνηνορίῃ τριφόμεσθα,
πνοῆς ἔξ ὀλίγης ἥρα βουκόμενοι.

76. ΠΑΤΑΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Οὐ τό ζῆν χάρισσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ εἶπαι
φροτιδας ἐν στίγμασι τὰς πολιορκεταίους.
πλοῦτον ἔχιν ἐθέλω τὸν ἐπάρχιον· ἡ δὲ περισσὴ
θυμὸν αἰεὶ κατέδει χρυσομανῆς μελέτη.
ἔνθεν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρίστα πολλάκι δῆεις
καὶ πενίην πλούτου, καὶ βίβτον θάνατον.
ταῦτά σ' ἔγγινεσκον κραδίης ἔθους κελεύθους,
εἰς μίαν εἰσορῶν ἐλπίδα, τὴν σοφίαν.

77. ΗΛΛΑΔΑ.

Τίπτε μάτην, ἄνθρωπε, ποιεῖς καὶ πάντα ταράσσει,
κλήρω δουλεύων τῷ πατὴρ τῇ γένει;
τούτῳ σαυτὸν ἄφες, εἴ δαίμονι μὴ φιλονεικεῖ
σὴν δὲ τύχην στήργων, ἥσυχίην ἀράει.
μᾶλλον ἐπ' εὐφροσύνην δὲ βιάζιο, καὶ παρὰ μόρην,
εἰ δυνατόν, ψυχὴν τερπόμενῳ μετέγχε.
Anth. II.

78. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ἔπιτε γόους, μὴ κάμτε, πόσον χρόνον ἐνθάδε μέ-
μνη,

ὥς πρὸς ἐκείνον ὅλον τὸν μετὰ ταῦτα βίον.
πρὶν τοίνυν σκόληκα βαλεῖν, τὸμφοῖς τε φηῆναι,
μὴ θαμνοῦς ψυχὴν ζῶν ἐτι κρινομένην.

79. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Νυντὸς ἀπερχομένης γεννώμεθα ἡμᾶρ ἐκ' ἡμᾶρ,
τοῦ προτέρου βιότου μηδὲν ἔχοντες ἔτι,
ἀλλοτριωθέντες τῆς ἐχθροῦς διαγωγῆς,
τοῦ λοιποῦ δὲ βίου σήμερον ἀρχόμενοι.
μὴ τοίνυν λέγε σαρκοὶν ἐπὶν προβύτα περισσῶν,
οὗκ γὰρ ἀπαλθόντων σήμερον οὐ ματίχης.

80. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Παίγνιδ' ἔστι Τύχης μικρόπων βίος, οἰκτρός, ἀλήτης,
πλοῦτος καὶ πενίης μεσάδι φερβόμενος.
καὶ τοὺς μὲν κατὰγούσα πάλιν σφαιρηδὸν αἶρει,
τοὺς δ' ἀπὸ τῶν νεφελῶν εἰς Αἶδην πετάγει.

81. ΤΟΥ ΑΓΓΟΥ.

Ὡ τῆς βραχείας ἡδονῆς τῆς τοῦ βίου.
τὴν ὀξύτητα τοῦ χρόνου πενήσησθε.
ἡμεῖς παθεῖν ὀφείμεθα καὶ κοιμώμεθα,
μοχθοῦντες ἢ τρυφῶντες· ὁ δὲ χρόνος τρέχει,

τρέχει καὶ ἡμῶν τῶν ταλαιπώρων βροτῶν,
φύρων ἐκείσιον τῷ βίῳ καταστροφῇ.

82. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

* Ἄρα μὴ θανόντες, τῷ δοκεῖν ζῶμεν μόνον,
Ἕλληνες ἄνδρες, συμφορᾷ πεπτωκότες·
ὄντιον εἰκάζοντες εἶναι τὸν βίον,
εἰ ζῶμεν ἡμεῖς, τοῦ βίου τεθνηκότος.

83. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Καὶ τό φρονεῖν πλουτεῦντι περίττασις, ὄχλος, ἀνάγκη,
* ζώνη ποικίλη καὶ κολάων ἀνάγκη. *

84. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Δακρυχέων γινόμεν, καὶ δακρύσας ἀποθνήσκω·
δάκρυσι δ' ἐν πολλοῖς τὸν βίον εὖρον ὄλον.
ὦ γένος ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀσθενές, οἰκτρόν,
συνρόμιον κατὰ γῆς, καὶ διαλυόμενον.

85. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Πάντες τῷ θανάτῳ τηρούμεθα, καὶ τριφόμεθα
ὡς ἀγίλη χοίρων σφαζομένων ὑλόγως.

86. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Οὐ δαφιλοῖς μὲν, ἀλλ' ὅμως κίγῳ τρέφω
παῖδας, γυναῖκα, δοῦλον, ὄρνιθας, κύνα·
κόλαε γὰρ οὐδὲς τοὺς ἐμοὺς πατεῖ δόμους.

87. ΤΟΤ ΑΓΤΟΥ.

Αν μὴ γαλῶμεν, τὸν βίον τὸν δραπέτην,
 Τίχην τε πόρνης φεύμασιν κτενυμένην,
 ὀδύνην ἑαυτοῖς προξενούμεν πάντοτε,
 ἀναξίους δρῶντες εὐτυχιστίρους.

88. ΤΟΤ ΑΓΤΟΥ.

Σῶμα, πάθος ψυχῆς, Διδοῆς, Μοῖρ', ἄχθος, ἀνάγκη,
 καὶ δεσμός κρατερός, καὶ κύλασις βασάνων.
 ἅλλ' ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ σώματος, ὡς ἀπὸ δεσμῶν
 τοῦ θανάτου, φύγει πρὸς θεὸν ἀθάνατον.

89. ΤΟΤ ΑΓΤΟΥ.

Εἰ θεὸς ἡ Φήμη, κτεχολομένη ἰστί καὶ αὐτῇ
 Ἑλλήσι, σφαλεροῖς ἑξαπατῶσα λόγοις.
 Φήμη δ', ἂν τι πάθῃς, ἀνεφαίνεται εὐθύς ἀληθείης·
 πολλάκι καὶ Φήμην ἔφθασαν ἡ καχυτής.

90. ΤΟΤ ΑΓΤΟΥ.

Ὡς τῆς μεγίστης τοῦ φθόρου πονηρίας,
 τὸν εὐτυχῇ μισαῖ τις, ὃν θεὸς φιλεῖ.
 οὕτως ἀνέητοι τῷ φθόνῳ πλατύνεσθαι,
 οὕτως ἑτοιμῶς μωρία δουλεύομεν.
 Ἑλληνες ἴσμεν ἄνδρες ἐσποδαμένοι,
 νεκρῶν ἔχοντας ἑλπίδας τεθαμμένους.
 ἀντιστρέφῃ γὰρ πάντα εἴη τὰ πράγματα

91. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Ὅταν στυγῇ τις ἄνδρα, τὸν θεὸς φιλεῖ,
οὗτος μέγιστην μωρίαν κατείσχυει.
φανερῶς γὰρ αὐτῷ τῷ θεῷ κορύσσεται,
χόλον μέγιστον ἐκ φθόρου διδευμένος,
δαῖ γὰρ φιλεῖν ἐκείνον, ὃν θεὸς φιλεῖ.

92. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

εἰς ἄρχοντα.

Ἐπεὶ δικάζεις καὶ σοφισταῖς λόγους,
καὶ γὰρ φέρω σοι τῆς ἐμῆς ἀηδάνος
ἐπιγράμμα σιμνόν, ἄξιον παρόρησις·
οὐ γὰρ σὲ μέλπων τῆς Αἰλῆς ὕπνους ἔχει.

93. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Βέλτερόν ἐστι Τύχης καὶ θλιβομένοις ἀνέχισθαι,
ἢ τῶν πλουτούντων τῆς ὑπερηφανείας.

94. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Εἶναι νόμιζα φιλόσοφον καὶ τὸν θεόν,
βλασφημίαις τὸν εὐθύς οὐ θυμούμενον,
χρόνῳ δ' ἀπαυξάνοντα τὰς τιμωρίας,
τὰς τῶν ποτηρῶν καὶ ταλαιπώρων βροτῶν.

95. ΤΟΤ ΑΤΤΟΤ.

Μισῶ τὸν ἄνδρα τὸν διπλοῦν πεφυκότα,
χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.

96. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Όταν λογισμοῖς καταμάθῃ τὰ πράγματα,
καὶ τὰς ἀκαίρους μεταβολὰς τὰς τοῦ βίου,
καὶ φεῦμ' ἄπιστον τῆς ἀνωμάλου Τύχης,
πῶς τοὺς πένητας πλουσίους ἐργάζεται,
καὶ τοὺς ἔχοντας χρημάτων ἄποστερῇ,
τότε κατ' ἐμμαντόν τῆς πλαίης σκοτούμενος,
μισῶν τὰ πάντα, τῆς ἀθελίας χάριν.
οἷα τρόπον γὰρ περιγέτωμαι τῆς Τύχης,
τῆς ἐξ ἀδήλου φαινομένης ἐν τῷ βίῳ,
πόρνης γυναικὸς τοὺς τρόπους κατημένης :

97. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Αἶτραν ἐτῶν ζήσας μετὰ γραμματικῆς βαρυμόχθου,
βουλευτῆς νεκρῶν πέμπομαι εἰς Αἶδην.

98. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Πῶς τις ἀπαιδευτός φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
τὸν λόγον ἐγκρύπτων, ὥς πάθος αἰσχροτάτον.

99. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

Πολλάκις ἐξίστησα τὴν φιλότητα καὶ ὕβριν·
καὶ πολὺ κουφοτέρην σὴν φιλότητα μαθὼν,
λοιδορίην δὲ φέπουσαν, ἐχωρίσθην φιλότητος,
μηκέτι βαστάζων ὕβριν ἀτίμοτάτην.

100. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ἀνθρώποις ὀλίγος μὲν ὁ πῦρ χρόνος, ὃν ποτε δειλοὶ
ζῶμεν, κῆν πολίων γῆρας ἅλασι μένη·
τῆς δ' ἀκμῆς καὶ μᾶλλον. ὅτ' οὖν χρόνος ὄριος ἡμῖν,
πάντα χύδην ἔστω, ψαλμός, ἔρως, προπῦσαι.
χειμῶν τοῦτεῦθεν γῆρας βαρύνει· οὐδὲ δέκα μῶν
στύσεις· τοιαύτη δ' ἐκδέχεται ὀρχιπίδη,

101. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

Ἦρίδι, καὶ χέρσου τὸ γιωτόμον ὄπλον ἐρίυσαι,
καὶ τὸν ὑποιδάτιον μόσχον ἄγει δάμαλις,
βούταν μὲν τρομέουσα διήκτορα, τὸν δὲ μένουσα
νῆπιον, ἀμφοτέρων εὐστοχα φειδομένη·
Ἰσχυρὲ, ἀροτροδιαυλε, παιδάρυχε, μηδὲ διώξης
τὰν διπλοῖς ἔργοις διπλὰ βαρυνομένην.

102. ΒΑΣΣΟΥ.

Μῆτε με χεῖματι πόντος ἄγοι θρασύς, οὐδὲ γαλήνης
ἀργῆς ἠοπασάμην τὴν παλινηγεμένην.
αἱ μεσότητες ἀρισταί. ὅπη δέ γε πράξεις ἀνδρῶν,
καὶ μάλα μέτρον ἐγὼ τᾶρχιον ἠοπασάμην.
τοῦτ' ἀγάπα, φίλε Λάμπι, κακὰς δ' ἔχθαιρε θυέλλας·
εἰσὶ τινὲς πρηεῖς καὶ βιότου Ζέφυροι.

103. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Τὴν πρῶτον θυμὸν μὴτ' ἔμβλεπε, μῆτε παρῆλθης·
εὖν ἄπαγε δραχμῆς εἰς κολοκορδόκολε,

καὶ οὐκ ὄραχμῆς ἐν γίγνεται· ἦν δ' ἀναμείνῃς,
 χίλια· „τοῖς πτωχοῖς ὁ χρόνος ἐστὶ θεός.“

104. ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

Χαῖρε θεὰ δέσποινα, ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἀγῶνισμα,
 Κῦτελλῃ, πλεινῆς ἔγγονε Σωφροσύνης·
 σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσχοῦσιν.

105. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Χαῖρε τις Θεόδωρος ἐπὶ θάνατον. ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
 χαίρησσι. θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

106. ΔΙΠΛΑΘΝ.

κακῆμιν ἐπὶ τῷ φροντῇ δόξαν ἔχοντων.
 Πολλοὶ τοὶ παρθηκοφόροι, παῦροι δὲ τε βέλκτοι.

107. ΕΞΡΙΠΙΔΟΥ.

Θεὸς μὲν ἐκτός οὐτις εὐτυχεῖ βροτός.

Φεῦ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι·
 οἳ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσιν, ταῖς δὲ σύμφερα
 σκληραὶ πάρεσιν ἐδουλοῦσι πρὸς θεούς.

108. ΔΙΠΛΑΘΝ.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλά καὶ εὐχομένοις καὶ ἀνεύχτοις
 ἄρμυε δίδου· τὰ δὲ λυγρὰ καὶ εὐχομένων ἀπεφύκοις

109. ΛΑΗΛΟΝ.

Πῶς λόγος ἐστὶ μάταιος ὃ μὴ τετελεσμένος ἔργῳ,
καὶ πᾶσα πρῶξις τὸν λόγον ἔργον ἔχει.

110. ΛΙΣΧΤΛΟΤ.

Οὐ χρὴ λείοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
μάλιστα μὲν λέοντα μὴ πόλει τρέφειν·
ἦν δ' ἐκτραφῇ τι, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

111. ΛΑΗΛΟΝ.

Ὁ φθόρος μὲν τὸς ἑαυτὸν τοῖς βελίσσαι δυνάμει.

112. ΛΑΕΣΠΟΤΟΝ.

Οἶνος καὶ τὰ λοιπὰ καὶ ἡ περὶ Κύπριν ἱερὰ
ἄξιότην πέμπει τὴν ὁδὸν εἰς Αἶδην.

113. ΛΑΕΣΠΟΤΟΝ.

Οὐκ ἐθελῶ πλουτεῖν, οὐκ εὐχομαι· ἀλλὰ μοι εἴη
εἶη ἐκ τῶν ὑλῶν μηδὲν ἔχοντες κτήνη.

114. ΛΑΗΛΟΝ.

Ἡ κρίσις ἐστὶ καίω καὶ Τάνταλος· οὐδὲν ἀπιστοῦ,
τῇ περὶ μελῶν τὴν ὑπὸ γῆν κέλασιν.

115. ΛΑΗΛΟΝ.

Ζῆσον λογισμῷ, καὶ μὲνεις ἀνεύδις.
τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ἔστιν ἔτι.

116. ΛΑΗΛΟΝ.

Οὐκ ἔστι γῆρας, οὐκ ἔστι γῆρας,
λίγους πάντες, καὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἔτι.

117. ΦΩΚΤΑΙΩΝ.

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὡς φίλον εἶδα,
 τοὺς δὲ κακοὺς διόλον πάμπας ἀποστρέφομαι·
 οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὗς δ' ἄρα τιμῶ,
 τούτους, ἔξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

118. ΛΑΗΛΟΝ.

Πῶς γενόμεν; πόθεν εἰμί; τίνοσ' χάριν ἤλθον; ἀπει-
 θεῖν.

πῶς δύναμαι τι μαθεῖν, μὴδὲν ἐπιστάμενος;
 οὐδὲν ἐὼν γετόμην· πάλιν ἔσομαι ὥς ἤρως ἦα·
 οὐδὲν γὰρ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος.
 ἀλλ' ἄγε μοι Βάκχαιο φιλήδονον ἔντυε νῆμα·
 τόγτο γάρ ἐστι κακῶν φάρμακον ἀντίδοτον.

119. ΛΑΗΛΟΝ.

Σώματα πελικά τρέφει, καὶ δώματα πόλλ' ἀνεγείρεθ,
 ἀτραπὸς αὖς καλὴν ἔασις ἀτοιμασία.

120. ΛΑΗΛΟΝ. [ΝΟΔΗΝΟΤ.]

Πῶσα γυνὴ φιλεῖ πλέον ἄνθρωπος, αἰδομένη δὲ
 καὶ θει κέντρον ἔρωτος ἔρωμανίους καὶ αὐτῆς.

121. ΡΑΡΟΥ.

Οὐχ οὕτω βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδόν,
 ὥσπερ ὁ τῆς καθαρᾶς ψευδύμενος φίλον.
 τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προσιδόντες ἀντρεπόμεσθαι,
 τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν αὐτὸν προφυλασσόμεσθαι.

ἐχθρόν θ' ὡς κρίνει καίνορ βαρύν, ὅς ποτε λάθῃ
τὴν ἀπὸ τῆς φιλίας πίστιν ἔχων ἄδικῃ.

122. ΔΟΥΚΙΛΔΙΟΥ,

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, καὶ ἢ παράδοξα·
τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κακάζει.
καὶ σοῦ τὴν ὄψιν καὶ τὸν τύπον καταπαύσει,
καὶ ποταμὸς χερσοῦ νόματα σοι παρέχῃ.
οὐ θρύον, οὐ μαλάχην ἀντιμὸς ποτε, τὰς δὲ μεγίστας
ἢ θρύας, ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ κρτάγειν.

123. ΑΙΣΩΠΟΥ.

Πῶς τις ἄντι θανάτου σε φύγοι, βίε; μυρία γὰρ σε
λυγρὰ· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρές, οὔτε φέρειν
ἡδία μὲν γὰρ σου τὰ φύσει καλὰ, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρα, σελήνηαίης κύκλα καὶ ἡλίου·
τᾶλλα δὲ πάντα, φόβοι τε καὶ ἄλγιστα· κῆν τι πάθῃ τις
ἐσθλόν, ἄμοιβαίην ἐκδέχεται Νέμεισιν.

124. ΓΑΥΚΩΝΟΣ.

Πάντα γέλωρ, καὶ πάντα πόνις, καὶ πάντα τὸ μηδέν·
πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἐστὶ τὰ γιγνόμενα.
φροντίδες οἱ παῖδες· μέγα μὲν κακόν, εἴ τι πάθοιεν·
εἰσὶ δὲ καὶ ζῶντες φροντίδες οὐκ ὀλίγοι.
ἢ γαμοτή, χρησιτὴ μὲν ἔχει τινὰ τάρψιν ἐν αὐτῇ,
ἢ δὲ κακὴ πικρὸν τὸν βίον ἀνδρὶ φέρει.

125. - ΑΔΗΛΟΝ.

Πρῶγμα μὲν ἐστὶ ὁ φίλος πᾶν δύσκολος· αἰσὶ δὲ
πολλοί,
καὶ σχεδὸν οἱ πάντες, μέχρι προσηγορίας.

126. - ΑΔΗΛΟΝ.

Χρησμένῳ θανάτῳ ὁ χρησιμὸς ἐστὶ ἀγαθὸν τι·
αὐτάφνης δὲ μακρὸν τῶνδ' ὁ πενηρότερος.

---

one to a side

